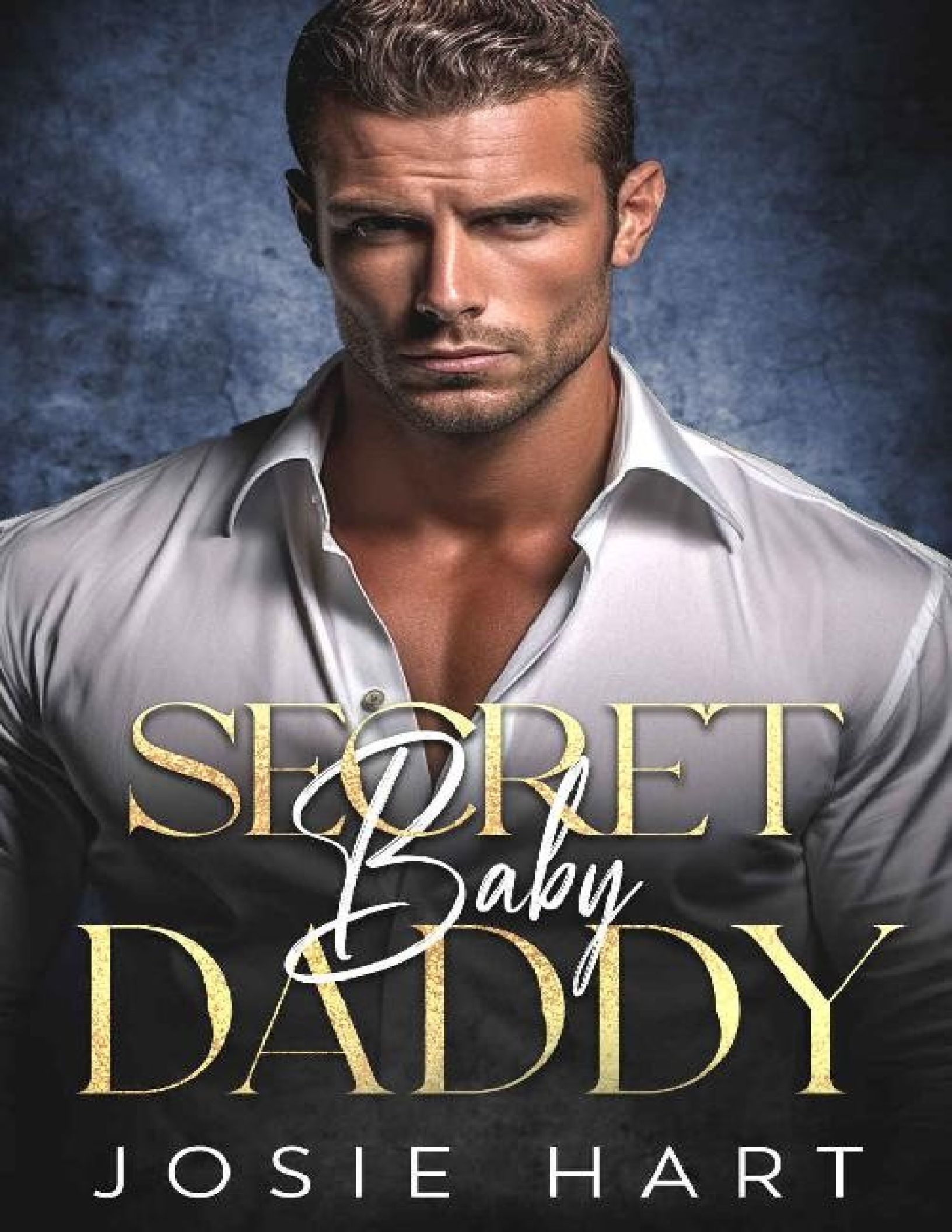

SECRET
Baby
DADDY
JOSIE HART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gizli Bebek Baba

Düşmanlardan Sevgililere İkinci Şans Romantizmi

Josie Hart

Telif Hakkı © 2023 Josie Hart tarafından.

Tüm hakları saklıdır.

Bu bir kurgu eseridir. Bu hikayede tasvir edilen tüm karakterler, organizasyon ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İçindekiler

1. LAYLA

2. LUKE

3. LAYLA

4. LUKE

5. LAYLA

6. LUKE

7. LAYLA

8. LUKE

9. LAYLA

10. LUKE

11. LAYLA

12. LUKE

13. LAYLA

14. LUKE

15. LAYLA

16. LUKE

17. LAYLA

18. LUKE

19. LAYLA

20. LUKE

21. LAYLA

22. LUKE

23. LAYLA

24. LUKE

25. LAYLA

26. LUKE

27. LAYLA

28. LUKE

29. LAYLA

30. LUKE

31. LAYLA

EPİLOG - LUKE

HUYSUZ BABANIN BEBEĞİ SNEAK

PEEK KAI

MOLLY

1

LAYLA

"Bu... bu Luke Whiss mi?" Eski aşkımın karamel saçlarına ve biçimli fiziğine bakarken şampanya kadehim dudaklarımdan düştü. Onun Teni bronzdu ve yüzü yeni tıraş edilmişti, gülerken kare çenesini ve her iki yanağındaki mükemmel konumlandırılmış gamzelerini gösteriyordu.

Tanrım, yaşlandıkça daha da ateşli oluyor.

"Kim?" Yeni tanıdığım Xavier başını çevirip odadaki tüm oksijeni çalan adama baktı.

"Onu tanıyorsun," diye tersledim, onun ve Delilah'nın yanından geçerken.

"Nereye gidiyorsun?" En iyi arkadaşım kolumu tuttu. "Onunla bir geçmişin olduğunu söylediğini biliyorum ama ben-"

"Sadece beni görmesini istemiyorum," dedim hızlıca, onun elinden kurtulmaya çalışarak. Kıyıdan kilometrelerce uzakta bir yatta olduğumuzu düşünürsek, kaçabileceğim pek fazla yer yoktu.

"Konuk listesinde onun adını görmedin mi?" Delilah arkamdan seslendi. "Sana e-posta ile gönderdim."

Başımı sallayarak güvertede ilerlemeye devam ettim, gözlerimi Luke'tan ayıramıyordum. Sanki baktığımı hissetmiş gibiydi, çünkü başını bana doğru çevirdi...

Ve *oof.* Bakışlarımız kilitlendi ve karnım endişeyle döndü.

Topuklarının üzerinde dönerek bana doğru yöneldi ama ben geri geri giderek korkuluklara çarptım. Popomun hemen altına çarptı ve kendimi geriye doğru savrulurken hissettim...

Kahretsin, düşüyorum. Ölebilirim.

Yatın etrafındaki insanlar nefes nefese kalırken gözlerimi kapattım; ancak aşağıdaki suya sıçrama sesi hiç gelmedi. Bileğimde sıkı bir kavrama hissettim ve gözlerim açıldığında...

İşte oradaydı.

Luke kıkırdadı ve beni öne doğru çekerek, "Bu kitaplara geçecek bir dökülme olurdu," dedi. Sandaletlerim ıslak güvertede kaydı ve ben de ters yöne, onun göğsüne düştüm.

Ugh.

Sandal ağacının o eski tanıdık kokusu burun deliklerime mutlu bir gaz patlaması gibi çarptı ve tüm sağduyumu köreltti. Sanki o anda zaman donmuştu.

Ve birden on yıl öncesine, Luke'un her şeyi iptal ettiği zamana geri döndüm.

Sikeyim.

Kalp ağrımı bir kenara ittim ve kendimi onun göğsünden uzaklaştırdım. "Bunun için üzgünüm."

"Bana teşekkür etmen gerekmiyor mu?" Bana bir kaşını kaldırdı, gözleri güneşin altında parıldarken yüzünde eğlenceli bir sırıtma belirdi. "Az önce hayatını kurtardığımı söyleyebilirsin. Buradan çok uzakta."

Boğazımı temizledim, gözleriyle zorlukla buluşabildim. "Ben iyiydim, teşekkürler. Daha da düştüm," diye yalan söyledim. O kadar uzağa gitmeye en çok yaklaştığım an, bir keresinde küçük bir uçurumdan göle atlayacak kadar sarhoş olduğum andı.

Zihnimin alay olarak algıladığı bir kahkaha attı. "Daha fazla düşmedin, Layla. Yükseklikten korkuyorsun. Son zamanlarda uçurumdan atlamayı öğrendiğinden şüpheliyim... ne? Beş ya da altı yıl mı?"

Ona ters ters baktım. "*Altı* yıl içinde çok şey değişebilir."

Bir kızım olması gibi.

Gözlerinde bir şey parladı, sırıtışı soldu. "Eminim olabilir." Keskin bir nefes verirken sesi düzdü. "Seni bu tatil şeyinde görmeyi beklemiyordum."

"Yani en iyi arkadaşının karısının *benim* en iyi arkadaşım olduğunu bilmiyor muydun?"

Bu açıklama karşısında şaşırmış görünüyordu. "Hayır, bunun benim için yeni bir şey olduğunu söylemeliyim. Ne zamandan beri Delilah'ın en iyi arkadaşısın?"

"Bir yıl önce tanıştığımızdan beri," diye cevap verdim ona, biraz güven kazanarak. Ne de olsa onunla son kez birlikte olduğumuzda, giden *bendim*. İçimde fırtınalar koparken kollarımı göğsümde kavuşturdum ve kayıtsız görünmeye çalıştım.

"Vay canına, Jett'in bana söylemediğine inanamıyorum..." Lisedeki en yakın arkadaşına bakarken sesi kesildi, şimdi birasını yudumluyordu. "Aslında bana söylemediğine inanabilirim. Burada olduğunu bilseydim..."

"Gelmezdin," diye alay ederek sözümü bitirdim. "Bana karşı samimi davranmak zorunda değilsin Luke. Benden nefret ettiğini hepimiz biliyoruz. Aptal tekneden düşmeme de izin verebilirdin."

Güldü. "Doğru, neden böyle bir sonuca vardın ki? Beni *tüm* sosyal medya sitelerinden engelleyen sendin.

insanoğlunun bildiği."

"Eski sevgililerimi ait oldukları yerde tutmayı tercih ederim," diye tersledim. "Geçmişte." "*Ooh,* ne yanık ama." Kıs kıs güldü. "Neyiz biz? Orta sınıfa geri mi döndük?

Okul
mu?"

Ugh.

Kendimi ortaokuldan bile daha çocuksu hissederek gözlerimi devirdim. Gözlerim beni neredeyse utanç verici bir merakla izleyen Xavier'e kaydı.

Luke alçak bir sesle, "Ondan gerçekten uzak durman gerektiğini biliyorsun," dedi. "Lisedeyken onunla takılmamamızın bir nedeni vardı."

"Evet, çünkü bizden iki yaş küçüktü ve sınıfımız çok kalabalıktı." Luke'a her şeye rağmen baktım ve üst dudağının hafifçe seğirdiğini gördüm.

"O beladan başka bir şey değil."

"Evet, sen değil misin?" Ona artık boş olan şampanya bardağımı uzatarak karşılık verdim. "Görüşürüz Luke."

"Yapacağını biliyorsun. Bu önümüzdeki üç hafta boyunca her şey dahil bir gezi."

"Evet, evet." Uzaklaşırken el salladım, onu orada bırakırken yüzümün düşmesine izin verdim. Bikinimin yerine giydiğim siyah örtünün içinde kıçımın olağanüstü göründüğünü biliyordum.

Bırak baksın.

Kızımı doğurduktan sonra fiziğim için çok çalışmış, spor salonunda sayısız saatler geçirmiş ve sonrasında tam bir yıl boyunca ağzıma giren her şeye dikkat etmiştim. Gerçi son bir buçuk yılda biraz gevşemiştim ama yine de formumu korumaya devam ettim...

Ve Luke'un fark etmesini umuyordum.

"Bu gerçekten kötü olabilirdi," dedi Delilah dikkatle bana bakarak. "Ve her şeyin gergin olduğunu gördüm..."

"Luke Whiss gibi bir adamla her şey gergindir." Delilah'nın daha fazla soru sormayacağını umarak konuyu geçiştirdim. Luke'la aramızda bir geçmiş olduğunu ve bunun iyi bir şey olmadığını biliyordu ama Jett düşündüğüm gibi ayrıntıları anlatmamıştı ve benim de bunu anlatmamın imkânı yoktu.

"Bilemem," diye konuştu Xavier. "Lisedeyken sizinle takılacak kadar havalı değildim. Çok pahalı bir yatılı okula gidecek kadar zengin olmanıza rağmen yine de ortama uyum sağlayamamanız çok komik."

"Şey," diye iç geçirdim, "zengin değildim ve ortama da pek uymuyordum. Sadece annem öğretmen olduğu ve ben de *yetenekli* olduğum için girebildim."

"Ve şimdi sanki on yıl önce değilmiş gibi liseden bahsediyoruz." Delilah kıkırdadı. "O yıl balo kraliçesinin kim olduğunu da tartışalım mı? Çünkü siz güzel ve şanslı insanlar sosyetik bir lisede eğlenirken, ben ıssız bir yerde bir devlet okuluna gidiyordum." Delilah siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bu dünyaya evlenerek gelmek zorundaydım."

"Ve buraya gelebilmek için çok çalışmam gerekti," diye ekledim ve ona gülümsedim. "İşte bu yüzden en iyi arkadaşız."

"Doğru, çok doğru."

"Çalışkan kadınları severim." Tepsi gelirken Xavier bana ikinci bir kadeh şampanya ikram etti.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, bardağı ondan alırken. Bunu ona itiraf etmek istemiyordum ama bir erkeğin beni sadece etrafımdaki dolar işaretleri için görmesi *şimdiye kadarki* en büyük iticiydi. TSSB gibi bir şeydi.

Değerimin parayla ölçülmesinden hiç hoşlanmadım.

Ama içinde yaşadığımız dünya buydu ve ben bundan nefret ediyordum. En iyi arkadaşım sosyetenin bir parçası olmasaydı, böyle bir yerde *asla* ölü olarak yakalanmazdım.

Luke Whiss'e teşekkürler.

Ugh. Pislik.

Gözlerim güvertede onun durduğu yere kaydı, tanımadığım iki kadınla sohbet ediyordu. Ama model olduklarını, Jett'in sahibi olduğu yetenek ajansının müşterileri olduklarını biliyordum. Delilah'la da bu şekilde tanışmıştı ama Luke'un aksine Jett onu toplumsal konumunun yetersizliği yüzünden yargılamamıştı.

Luke'un gözleri kadınlardan birinin yanından geçip benimkilere kilitlendi. Bakışlarımı hızla başka yöne çevirdiğimde yanaklarıma sıcaklık doldu. Bir araba enkazı gibiydi.

-Çok sıcaktı, gözümü ayıramıyordum.

"Autumn kız kardeşinle mi kalıyor?" Delilah'nın sesi beni konuşmaya geri döndürdü.

"Evet, öyle." Kızımdan bahsedince göğsümün sıkıştığını hissettim. "Bu, doğduğundan beri ondan uzak kaldığım en uzun süre olacak."

"Kaç yaşında?" Xavier sordu, görünüşe göre bekâr anne statümden rahatsız olmamıştı.

"Beş yaşında," dedim dikkatlice, derin bir nefes alarak. "Aslında beş buçuk. Önümüzdeki sonbaharda anaokuluna başlayacak."

"Çocukları seviyorum." Xavier gülümsedi. "Hiç fotoğrafın var mı? Eminim sana çekmişse çok tatlı bir çocuktur."

Telefonumu çapraz çantamdan çıkarırken yanağımın içini çiğnedim. Xavier'e bu konuda bir şey söylemek bile istemiyordum çünkü Autumn *babasına* benziyordu. "İşte." Kilit ekranına tıkladım, kızımın yüzü arka planı dolduruyordu.

"Dostum, kesinlikle sevimli bir çocuk," dedi, daha iyi görebilmek için bana doğru eğilerek. "Gözlerini senden almış."

"Evet, öyle," dedim nefesimi bırakarak. Benim yeşil gözlerime sahip olabilirdi ama Autumn babasının karamel rengi saçlarına, zeytin rengi ten rengine ve gamzelerine sahipti ve yine de babasının tıpatıp aynısı olmasına rağmen *kimse* ikisini bir araya getirememişti.

Delilah ve Jett bile.

Aslında bir parçam Jett'in şüphelenebileceğini düşünüyordu, çünkü bir keresinde bana babasının kim olduğunu sormuştu ve benim cevabım en iyi ihtimalle titrekti. O zamandan beri sormadı ama onu ne zaman evlerine götürsem ona bakarken yakalıyordum. Açıkçası *tehlikeli* bir oyun oynuyordum, ama bir şekilde kendime bunun sorun olmadığını söyledim, çünkü Luke New York'ta yaşıyordu ve artık Jett'in evine hiç uğramıyordu.

"Peki, tatil köyündeki süitlerden birinde mi kalıyorsun?" Xavier dudaklarında flörtöz bir gülümsemeyle bana sordu.

Hayal kurmaya devam et, dostum.

"Herkes öyle," diye cevap verdi Delilah benim yerime. "Layla ile bitişik bir süitimiz var."

Xavier'in yüzündeki ifade karşısında kahkahalarımı tutarken neredeyse şampanyam boğazıma kaçacaktı.

"Siz ikiniz gerçekten bir şeysiniz," diye homurdandı, başını sallayarak. "Ama bilginiz olsun, kendimi davet ettirmeye falan çalışmıyordum."

"*Doğru*," diye kıkırdadı Delilah. "Senin nasıl bir adam olduğunu biliyorum-her zaman bir kadından diğerine atlıyorsun. Layla senin ününü bilmiyor olabilir ama ben biliyorum."

Omuz silkti, umursamadı. "Kadınların beni geri çevirdiği falan yok. Ben yüksek kalibreli bir adamım."

"Eminim öylesindir," diye dalga geçtim, omzunu dürttüğümde biraz gevşedim. Luke'un bakışlarının birdenbire başımın yan tarafını deldiğini hissedebiliyordum ve Xavier hiçbir yere varamasa bile bu sahneyi kendi lehime çevirmekte hiçbir sorun görmüyordum.

"Gördün mü, bana *o kadar* da karşı değil." Kaşlarını oynattı. "Yine de itiraf etmeliyim ki pek tipim değilsin. Ben daha çok sarışın, Cameron Diaz tiplerinden hoşlanıyorum."

"Bu çok özel bir tip," diye güldüm, şampanyamın geri kalanını yudumlarken.

"Herkesin bir tane vardır," diye bana çıkıştı. "Ama bazen yatlardan düşmek üzere olan ateşli, mazlum esmerler için istisnalar yapıyorum."

Tamam, bu beni yakaladı.

Delilah ve ben kahkahalara boğulduk ve ben kendimi bu cilveli kıkırdamaların içinde kaybolmaya bırakırken Luke'a baktım...

Öfkeden kuduruyordu*,* dudakları düz bir çizgi halindeydi ve çenesi o kadar sıkıydı ki yatın güvertesinden bile görülebiliyordu. Ona sinsice gülümsedim ve boş bardağımı ona doğru uzattım.

İşte her zaman tanıdığım kıskanç alfa.

İşkence başlasın.

2

LUKE

"Şimdiden kafamı karıştırmaya başladı," diye homurdandım Jett'e. Onu teknenin ana kamarasına sürüklemiştim. "Ne halt etmeye Bana onun geleceğini söylemedin mi?"

Jett derin bir iç çekti. "Çünkü sana söyleseydim gelmezdin ve seni sekiz aydır falan görmedim. Seni bir kez olsun yüz yüze görmek güzel. Boktan gece yarısı telefon görüşmelerinden bıktım."

"Evet, çalışmam gerekiyor," diye tersledim. "Ve burada olacağını bilseydim yine de gelebilirdim - sadece onu gördüğümde kafamın *paramparça* olmasına daha hazırlıklı olurdum."

Ve *lanet olsun*, kafam allak bullak olmuştu. Her zamankinden daha ateşliydi, uzun, bronz bacakları şeffaf siyah bir örtüden dışarı çıkıyordu. Koyu renk saçları, kremsi teni ve parlak yeşil gözleri her zamanki gibi büyüleyiciydi. Onu *görünce* neredeyse ereksiyon olacaktım.

"Bak, onu en son ne zaman gördün... altı yıl önce, değil mi? Yani, lise boyunca birlikte olduğunuzu anlıyorum ama bir çift olalı *on yıl* oldu. Ben aptal değilim ve ikinizin de bunu kabul ettiğini biliyorum.

sert..." Pencereden dalgalara bakarken sesi bir an için kesildi. "Ama biz artık yetişkiniz. O benim karımın en iyi arkadaşı. Layla burada olmasaydı Delilah bunu yapmak istemezdi bile."

"Evet, şey..." Bu konuda tartışamam bile. Layla'yı unutmuş *olmalıydım*. Gerçekten de öyle olduğumu sanıyordum - altı yıl önce şehirdeki o geceden beri kimseyle birlikte olmamıştım.

Ve kahretsin, bunu düşünmek bile utanç vericiydi.

"Eski sevgilinizi görmenin sistem için bir şok olduğunu biliyorum ama hepimizin eski sevgilileri var. Onları gördüğünüzde biraz nostalji yaşıyorsunuz. On yıl içinde çok şey değişiyor." Jett parmaklarını sarı saçlarının arasında gezdirdi ve ses tonundan bu olayı tatlıya bağlamak için yanıp tutuştuğunu anlayabiliyordum. O bir arabulucu ve insanları memnun eden biriydi. Herkesin mutlu olmasını istiyordu...

Ve drama yok.

"Biliyor musun, altı yıl önceki o gece onu görmek bana çok acı veriyor." Bu itirafı yapmaktan nefret ediyordum ama gerçek buydu ve Jett benim en iyi arkadaşımdı...

Marinaya geri döndüğümüzde neden havalanacağımı anlaması gerekiyordu.

"Evet, o gecenin senin için zor olduğunu biliyorum."

"Daha güneş doğmadan gitti." Sabah uyandığımda Layla'nın gitmiş olduğunu gördüğüm anı kafamda tekrar canlandırdım. Bunun bizim için ikinci bir şans romantizminin başlangıcı olduğunu düşünmüştüm ama bunun yerine ikinci bir çalkantılı kalp kırıklığının başlangıcı olmuştu.

"Bunu gerçekten unutmalısın," diye homurdandı Jett, heyecansızca. "Onun kalbini ilk kıran sensin ve eski sevgililer her zaman her şey bittikten sonra birlikte olurlar. Delilah'yla tanışana kadar ben de eski sevgilimi unutamamıştım. O her şeyi değiştirdi.

benim için. Sen sadece Delilah'ını bulmalısın, o zaman Layla sadece geçmişte kalan bir kadın olacak."

"Doğru." Layla'nın benim için Brittany'nin Jett için olduğundan *çok* daha fazla şey ifade ettiğini tartışmak istemiyordum ama neyse. "Ama her neyse, ben sadece geri döndüğümüzde muhtemelen şehre geri döneceğimi haber veriyordum."

Çenesi düştü. "Ciddi misin lan sen? Hepsi *Layla* burada diye mi? Luke, bunun için burada neredeyse kırk kişi var ve bir sürü bekâr var. Gitme dostum. Aylardır seninle vakit geçirmeyi dört gözle bekliyordum."

"Evet ve o buradayken iyi vakit geçiremem. Benimle oyun oynayacağını şimdiden söyleyebilirim." Bu sözleri söylerken göğsüm hayal kırıklığıyla yanıyordu. "NYC'de bana yaptığı buydu ve beni kıskandırmak için *Xavier*'le bilerek flört ediyordu. Bu çok aptalca."

Jett'in sinirli ifadesi suratında bir tokat gibiydi. "Layla'nın seninle oyun oynamaya çalışmasının imkanı yok. Bunu kendine *sen* yapıyorsun, olmayan şeyleri okuyorsun. Yıllar geçti ve senin kafanı karıştırmaya çalıştığından şüpheliyim. Söz konusu o olduğunda bunu *hep* yapıyorsun. Onu kötü adam haline getiren tüm bu anlatıları yaratıyorsun ve tüm bunlar seni çıldırtıyor."

Sözleri karşısında çenem gerildi. Bu tarz bir şeyi ilk kez söylemiyordu.

"Sadece tüm zaman boyunca mutsuz olmak istemiyorum. Sadece kafamı karıştıracak ve ben de tüm zaman boyunca berbat bir ruh halinde olacağım."

"Öncelikle," diye kıkırdadı Jett, "sen *her zaman* kötü bir ruh halindesin. İkincisi, *eğer seninle* oyun oynuyorsa -ki ben öyle olduğunu sanmıyorum- eve dönmen onun kazanmasına izin vermen anlamına gelir. Ona bunu göstermelisin.

onun burada olmasından rahatsız olmuyorsun. Alabileceğin en iyi intikam bu, değil mi? Kayıtsız kalmak ve en iyi hayatını yaşamak?"

"Yani şimdi de yaşam koçu mu oldun?" Bana attığı ters bakış karşısında yüzümü buruşturarak ona karşılık verdim.

"Hayır, ama en iyi arkadaşımın sırf *yıllar* önceki eski sevgilisi burada diye kaçmasını istemiyorum. *Bu kadar* büyük bir mesele olacağını bilseydim, o zaman başka bir şey bulurdum. Sana söylemedim çünkü önemli olmayacağını düşündüm. Uzun zamandır ondan bahsetmiyorsun. Onu unuttuğunu sanmıştım."

Evet, çünkü o zaman zavallı biri gibi görünebilirim.

"İyi olacak," diye mırıldandım, bu kadar rahatsız olduğum için kendimi aptal gibi hissediyordum. "Sanırım bu sadece ne kadar yanmış olduğumu hatırlatıyor."

"Anladım." Jett ellerini kaldırdı. "Ama tekrar söylüyorum, bu yıllar önceydi. Layla hayatında gerçekten büyük değişiklikler yaptı. Ona bir sürü başarı getiren müthiş bir kozmetik şirketi var. Kimsenin yardımı olmadan dünyada kendi yolunu çizdi."

Son altı yıldır onun hayatı hakkında hiçbir şey bilmediğim için bu düşünce ilgimi çekti. NYC'deki geceden sonra beni akla gelebilecek her platformda gerçekten engellemişti ve kimse bana nasıl olduğu hakkında bilgi vermek istemiyordu.

Bu yüzden Delilah ile en iyi arkadaş olduğunu bilmiyordum.

Ama yine de Jett, Delilah ile sadece birkaç yıl önce tanışmış ve ilişkileri ışık hızından daha hızlı ilerleyerek kimsenin haberi olmadan Hawaii'de kaçmalarına yol açmıştı. Sanırım bu gerçek aşktı ya da her neyse.

"Luke?" Jett elini yüzümün önünde salladı. "İyi misin? Eğer gerçekten gitmek istiyorsan, seni burada kalmaya zorlamayacağım. Ben sadece senin

bu kadar çabuk gitmemeli. En azından birkaç gün verin, sonra hala çok fazlaysa, ayrılın."

İçimi çektim ve üzerimdeki beyaz Columbia balıkçı tişörtünü düzelttim. Pek sahile giden biri değildim, bu yüzden elimdekilerle yapabileceğimin en iyisini yapmıştım. Tabii şimdi Layla da buradaydı ve keşke biraz daha iyisini yapsaydım diyordum.

"Şimdilik kalacağım," diye mırıldandım, Jett'in yüzünü dolduran rahatlamayla uzaktan yakından alakası yoktu. "Ama Layla'yla hiçbir şey yapmayacağım."

"Tamam, o karımı meşgul eder, sen ve ben de arayı kapatmaya odaklanabiliriz. Seni gelen diğerleriyle tanıştırayım." Jett beni ana güverteye çıkan merdivenlere doğru el salladı.

"Evet, davet ettiğin kişilerden bahsetmişken, Xavier'in burada ne işi var? Bir dizi VIP gece kulübünün sahibi olduğunu biliyorum ama onunla arkadaş olduğunu hiç bilmiyordum." Adamın bir sorunu yoktu, ancak işlerinde karanlık işler çevirebildiğini duymuştum...

Bu yüzden Layla'dan uzak dursa iyi olur.

"Onun kulüplerinden birini modeller için bir stüdyo olarak kullanıyoruz. Bu gerçekten iyi işliyor ve Delilah adamı ilgi çekici buluyor - romantik bir şekilde değil elbette."

"Doğru, eminim elinin altında bir sürü kadın vardır."

Jett kıkırdadı ve kapıyı benim için iterek açtı. "Ona çok fazla kredi veriyorsun, dostum."

İç kabinin merdiven boşluğundan dışarı adım atmadan hemen önce, Jett ve ben, tekleyen bir motorun sesini duyarak donup kaldık.

"Uh... motor sorununuz mu var?"

"*Lanet olsun*," diye mırıldandı Jett. "Yemin ederim bu şeyin motoru çöp. Teknenin tamamına ödediğim paradan daha fazlasını tamirciye ödedim. Eğer Delilah bunu sevmeseydi

o kadar çok şey var ki, artık ona sahip bile olmayacağım." "Yani burada mahsur mu kalacağız?"

"Yok, ben çalıştırırım. Sen devam et ve dışarı çık. Ben bunu hallederim." Beni kovaladı. "Delilah'nın bu aptal şeyle mücadele ettiğimi öğrenmesine izin verme. Tekneden kurtulmak istemiyor ama burada mahsur kalmaktan da çok korkuyor."

"Karmaşık," dedim içimden batmakta olan güneşe doğru adım atarken. Ufuktaki uçsuz bucaksız su manzarasını seyre daldım. Miami açıklarında güzel bir akşamdı ve beni yanlış anlamayın, manzarayı takdir edebiliyordum.

Eğer Layla kafamı karıştırmasaydı her şey çok daha iyi olurdu. Gözlerim kalabalığı taradı ama neyse ki hiçbir yerde yoktu.

Parmaklıklara doğru yürüdüm, aşağı bakarken parmaklıklara yaslandım. *Olabilirdi*

gerçekten aşırıya kaçmış olsaydı düşmek için uzun bir yol vardı.

Ben de peşinden atlardım.

Çenemi ovuşturarak kendi kendime "Siktir git," diye söylendim. Kadından ne kadar hoşlanmasam da, bana ihtiyacı olduğunda yanında olmaktan çekinmeyeceğimi biliyordum...

"Demek milyarder münzevi gerçekten ortaya çıktı, ha?" Xavier'in eli omzuma indi. "Bunca yıldan sonra neye benzediğini unutmuşum. Kardeşlerine ya da babana pek benzemiyorsun."

"Evet, sanırım radarın altında bu kadar iyi uçmamın nedeni bu," diye cevap verdim ona dişlerimi sıkarak. "Zaten göz önünde olmak bana göre değil. Eli bunu yeterince iyi yapıyor."

"Mmm, evet." Xavier içkisini yudumladı, elini parmaklığa bırakmadan önce omzumu sıktı. "People Magazine'de düğününü gördüm.

Güzel, sinematik bir etkinlik. Bir medya prodüksiyon şirketinin sahibi için çok uygun oldu."

"Bunu karısı yaptı ama evet," diye kıkırdadım ve ağabeyimin düğününü düşününce içimi kaplayan kıskançlık duygusunu bir kenara ittim. O ve karısı her şeyi başarmış gibiydiler, sanki şimdi bir bebekle tamamlanmış, olması gereken bir aşk hikâyesiydiler.

"Sesin biraz sert geliyor." Xavier bana eğlenen bir bakış attı. "Eski sevgilin seni böyle mi hissettiriyor?"

Kahretsin, bu adamı şu anda denize atabilirim.

"Her şey yolunda," dedim, onun ukala sırıtışının aşağıdaki sulara vurduğu düşüncesiyle rahatladım.

"O bekâr, biliyorsun." Ses tonunda vücudumdaki tüm sinirleri harekete geçiren bir şey vardı. Ellerinin onun kıvrımlarında olduğu düşüncesi...

"Muhtemelen bu yolculukta hiçbir şey denememelisin." Bu niyetlendiğimden daha fazla bir uyarı gibi geldi, ama Xavier sadece güldü.

"Ah, evet, aşırı korumacı eski sevgili. Ne hikaye ama, değil mi? Onlarla daha önce de uğraştım ve..." Durakladı, bana doğru eğildi. "Bununla tekrar başa çıkabilirim. Bu sadece kovalamacayı biraz daha heyecanlı kılıyor."

Dik durdum ve göğsümü ona doğru çarptım. "Oh, bahse girerim gerçekten heyecan verici olacak." Boston aksanım düştü ve Xavier geri adım attı.

"Sanırım göreceğiz." Kalabalığa geri dönmeden önce bana bir göz kırptı.

Artık kesinlikle hiçbir yere gidemezdim. O sürüngeni Layla'dan uzak tutmak için burada olmalıydım.

Görev kabul edildi.

3

LAYLA

"Tanrım," diye inledim süitimin kapısını arkamdan kapatırken. Yatta olmak eğlenceliydi ama Luke'la yaşadığım olaydan sonra bunu aşmıştım. Zamanın geri kalanını Delilah ile birlikte odalardan birinde saklanarak ve Luke'un sosyal medya hesaplarını karıştırarak geçirdim. *Yıllardır* profillerine bakmamıştım, kendime bir daha asla oraya girmeyeceğime dair yemin etmiştim...

Ama yine de oradaydım.

Pek bir şey paylaşmazdı, eğer paylaştıysa bile. Diğer kardeşleri gibi değildi, servetleriyle birlikte kendilerine verilen spot ışıklarının her zerresinin tadını çıkarıyordu. Kardeşi Eli *en büyük* playboydu. Yuva kurana kadar. Ama şimdi bile, o ve karısı ilgi odağıydı. Peki ya Jackson? O bir *rock yıldızıydı.* Doğal olarak her yerde boy göstermesi mantıklıydı. Yine de onun hakkında pek bir şey söyleyemezdim.

Tüm albümlerine sahiptim.

Yatağa uzandım, başım arkamdaki yumuşak yatağa çarptı. Ayrılmayı düşündüm, sadece kayıplarımı kesip eve gitmeyi. Ama sonra,

Luke'un kazanmasını sağlayacak bir şey.

Ve tekrar kazanmasına izin vermeyecektim.

Uzun bir nefes alarak akıllı saatime baktım. Görünüşe göre *herkesin* gideceği akşam partisine kadar sadece birkaç saatim *vardı*. Delilah bunu dans ve benzeri şeylerle dolu sosyal bir saat olarak lanse etmişti. Kulağa kötü bir fikir gibi geliyordu ve boş zamanlarımın çoğunu beş yaşındaki kızımla geçirdiğimi düşünürsek, en büyük partici ben değildim. Bugünlerde partiler prenses elbiseleri ve çay gerektiriyordu, martini ve kirli dans değil.

Ama belki de serbest bırakmalıyım.

Luke hakkında bildiğim bir şey varsa o da *kıskanç* bir adam olduğuydu. Her zaman öyleydi - bana biraz fazla bakan her erkekle kavga etmeye başlardı. Bu düşünce vücudumu bir heyecan ürpertisi kapladı, bacaklarımın arasında nem birikti.

Ugh. Kes şunu.

Kendimi oturur pozisyona ittim ve hazırlanıp olabildiğince seksi görünmek için zaman kazanmaya karar verdim. Luke'a lisede çıktığı o fakir, inek kız olmadığımı göstermek istiyordum. *Zengindim* ve *seksiydim.*

En azından her sabah aynada kendime bunu söylüyordum.

Kendi şakama bir psikopat gibi gülerek banyoya yöneldim. Üzerimdeki örtüyü ve mayoyu çıkarıp aynada kendimi kontrol etmek için durakladım. Sonbahar doğduktan sonra göğüs ameliyatı olmuştum ve bu iyi bir şeydi...

Çünkü şimdi onları iyi bir şekilde kullanma zamanıydı.

Sonraki bir saatimi hazırlanarak, gece hayatı tarzında makyajımı dikkatlice yaparak geçirdim. İyi bir dumanlı göz ama doğal bir hava fırçasına odaklandım. Ben

Lisedeyken hiç makyaj yapmamıştım çünkü korkunç bir şekilde kırılmama neden oluyordu - aslında bu yüzden üniversiteden sonra kendi ürünlerimi geliştirdim. Sadece bu şekilde çıkaracaklarını bilmiyordum.

Önünde dik bir v bulunan ve bolca yan göğsümü ortaya çıkaran dar, siyah bodycon bir elbise giyerek saçımı bitirmek için banyoya geri döndüm. Saçlarımı gevşek plaj dalgaları şeklinde bıraktım, koyu renk buklelerim omuzlarımdan aşağı dökülüyordu. Tatile gelmeden önce sprey bronzluk yaptırmıştım ama pek bir şey olmamıştı, tenim sadece biraz *daha az* beyazdı.

Yine de *seksi* görünüyordum.

Benim de yapmak istediğim tam olarak buydu.

Partinin başlamasına daha otuz dakika vardı. Bitişik odanın kapısına vurup Delilah ve Jett'in canını sıkmayı düşündüm ama diğer taraftan gelen belli belirsiz seslere bakılırsa...

Muhtemelen yapmamam en iyisiydi.

Bunun yerine telefonumu elime aldım ve kız kardeşimin adına ilerledim. Autumn'u akşam yatmadan önce yakalamayı umarak arama düğmesine bastım.

"Hey!" Lily, ablam, ekran onun yüzüyle dolarken beni selamladı. "Senden ne zaman haber alacağımızı merak ediyordum. Gideli sadece bir gün oldu ve Autumn şimdiden ne zaman döneceğini soruyor."

"Ah, hayır." Kaşlarımı çattım, kalbim sıkışıyordu. "Çoktan yattı mı? Saatin neredeyse yedi buçuk olduğunu biliyorum ama sizin evde geç saate kadar kalacağını düşündüm."

"Hâlâ uyanık ama şu anda Kody ile film izliyor," diyerek kendi altı yaşındaki kızına atıfta bulundu. "Bir kez olsun gerçekten sessiz kalırlarken onları rahatsız etmek istemiyorum. *Çok ateşli* görünüyorsun. Bu akşam için planın nedir?"

"Tatil köyündeki gece kulübünde bir tür parti veriyorlar.
Yine de orada film izlemeyi tercih ederim."

"Oh dur." Gülerek bana el salladı. "Dışarı çıkmalı ve biraz eğlenmelisin. Autumn olmadan tatile çıkmayalı yıllar oldu. Anneler rahatlamayı hak eder, biliyorsun."

"Evet..." Sesim kesildi.

"Ne oldu?" Lily başını eğerek bana sordu. Parlak yeşil gözleri benimkileri yansıtıyordu ama saçlarını sarıya boyatmıştı ve yıllardır da öyleydi.

"Burada kimin olduğuna asla inanamayacaksın..." Ekrandaki gözleriyle bile karşılaşamadım.

"Um..." Ağzı açık kalmadan önce derin düşüncelere dalmış gibi görünerek durakladı. "Hayır..."

"Evet... Burada Miami'de yaşadıkları ve Luke da New York'ta olduğu için Jett'in artık onunla konuşmadığını sanıyordum ama hayır. Onu gördüğümde neredeyse tekneden düşüyordum... *kelimenin tam anlamıyla*."

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı ve başını salladı. "Ya Sonbahar'ı öğrenirse?"

Bugün neredeyse öleceğim kısmını kaçırmış olmalı.

"Nasıl yapacağını bilmiyorum. Sen, annem ve benden başka kimse babanın kim olduğunu bilmiyor."

"Jett'in benzerliği göremeyeceğini mi düşünüyorsun?" Lily'nin sesindeki endişeyi duyabiliyordum ve bu beni itiraf etmek istediğimden daha endişeli hissettirdi.

"Yapabilir mi bilmiyorum ama henüz Luke'a bir şey söylemedi, o yüzden şimdi neden yapsın bilmiyorum."

"Ugh... Biliyor musun, belki de ona yıllar önce söylemeliydin. Delilah'ya bu kadar yakın olduğun için saatli bomba gibi. Tek gereken

Luke'un Sonbahar'ın bir resmini görmesini istiyorum ve sanırım bunu anlayacaktır." "Bilmiyorum..."

"Luke'a ne kadar benzediğini biliyorsun, Layla. Matematik de oldukça açık."

"Sadece bir geceydi," diye karşı çıktım. "Bugün onunla konuştuğumda kaç yıl geçtiğini bile tam olarak hatırlayamıyordu."

"Mmm." Lily yüzünü bana çevirdi. "O tam bir pislik."

Onu savunmak için hiçbir nedenim olmamasına rağmen otomatik olarak gelen dürtüye karşı koydum. "Olabilir. Sadece bu yolculukta ondan çok ama *çok uzakta* kalacağımı biliyorum."

"İyi şanslar, çünkü bu gece harika görünüyorsun ve bu takımla odadaki herkesin başını döndüreceksin." Güldü ve onun rahatladığını görmek beni rahatlattı. "Hâlâ bekâr olduğuna inanamıyorum, gerçekten. Nate'in döndüğünde sana arkadaşlarından birini ayarlamaktan mutluluk duyacağını biliyorsun ve sen bana hayır demeden önce, bence gerçekten biriyle çıkmayı düşünmelisin."

"Biliyorum, biliyorum," diye homurdandım. "Biriyle çıkmayı ebeveynlikle karıştırmayı sevmiyorum. Bu çok zor. Ayrıca, erkekler pisliktir."

"O zaman lezbiyen ol."

"İşlerin böyle yürüdüğünü sanmıyorum," diye kıkırdadım. "Aksi takdirde yıllar önce değişmiş olurdum."

"Pekala, umarım *harika* bir gece geçirirsin ve oradaki tüm fıstıklarla flört edersin. Belki bu gece için egzotik bir adam kaparsın ama bu seferlik paketle, tamam mı?" "Kapa çeneni!" Kahkahayı patlattım ve başımı ona doğru salladım. Benim üzerimden Kahkaha atarken arka planda tanıdık tatlı bir ses duydum.

"O benim annem mi?" Autumn uzaktan sordu. "Onunla konuşmak istiyorum!"

Dağınık kafalı kızımın ekranda belirdiğini gördüğümde yüzüme kocaman bir sırıtma yayıldı. Telefonu kız kardeşimden alırken yüzünde bir gülümseme vardı.

"Hey, tatlım, Kody ile eğleniyor musun?"

"Evet! Eğleniyor musun?" diye sordu, telefonu sadece başının üst kısmını görebileceğim şekilde arkaya yatırarak. Yüzünün ekrana bu kadar yakın olmasına güldüm.

"Eğleniyorum ama seni şimdiden özledim." Luke'un neler kaçırdığını düşündükçe kalbim göğsümde güm güm atıyordu... ve ne zaman bunu düşünmeme izin versem, dakikalar sonra suçluluk duygusu geliyordu.

Ama en iyisi bu. Benim gibi birinden çocuk sahibi olmak istemezdi. Onun için hiçbir zaman yeterince iyi değildim ve çocuk sahibi olmak bunu değiştirmeyecekti. Büyük ve süslü ailesinin velayeti benden almaya çalışma ihtimali de vardı... Ne de olsa ilişkimizle ilgili her şeyi saklamıştı. bu nedenle bir sırdır.

"Saçlarına bayılıyorum anne. Bir prenses gibi görünüyorsun," dedi Autumn telefonda. "Eve döndüğünde benim saçımı da böyle yapabilir misin? Kody senin gibi çay partisi yapmaktan hoşlanmıyor. Ben de gerçek bir prenses gibi baloya gitmek istiyorum."

Güldüm. "Eminim Lily Teyze'den istesen saçını böyle yapardı."

"Yapardım!" Lily arka plandan seslendi. "*Harika* prenses saçı yapabilirim."

"Ooh..." Sonbahar kıkırdadı. "Saçımı Ariel gibi yaptırmak istiyorum. Kızıl da olabilir mi? Kızıl saça bayılırım."

"Bu zor bir emir, ama belki yarın bir şeyler bulabilirsin.
Muhtemelen yakında yatağa gitmen gerekiyor."

"Lily Teyze bu gece geç saate kadar kalıp filmi bitirebileceğimizi söyledi." "Oh, peki, sanırım Lily Teyze öyle diyorsa-"

"Oh! Patlamış mısırımı yemem lazım!" Autumn sözümü kesti. "Seni seviyorum anne. Çay partinde iyi eğlenceler."

Telefon yere düşüp beni kız kardeşimin evinin tavanına bakarken, "Teşekkürler tatlım," diye güldüm. Birkaç dakika sonra Lily ortaya çıktı ve telefonu yerden aldı.

"Özür dilerim, yemin ederim çocuklar bu lanet şeyleri hiçbir şey yokmuş gibi etrafa fırlatıyorlar. Telefonumun hâlâ kırılmamış olmasına cidden şaşırdım. Kody, Blippi'yi izlemeyi bitirdiğinde onu odanın diğer ucuna fırlatıyor. Sanırsın softbola falan hazırlanıyor."

"Lisede oynamıştın."

"Bu konuda çok kötüydüm," diye karşılık verdi bana bakarak. "Ama cidden, bu gece iyi eğlenceler ve Luke için endişelenmemeye çalış. Bir sürü pislikle dolu bir dünyada o sadece bir pislik. Kendini oraya bırakıp kalp ağrısı çekmeye değmez - ayrıca muhtemelen onunla yatmamalısın."

"Ne?! Bunu neden yapayım ki?" Neredeyse nefesim kesiliyordu. "Oraya tekrar gitmek gibi bir niyetim *yok*." *Vücudum hâlâ öyle olduğunu düşünse bile.*

"Bilmiyorum... Sanki her zaman senin üzerinde bir etkisi varmış gibi hissediyorum, alınma. Sadece kalbinin tekrar kırıldığını görmek istemiyorum. O kötü haberden başka bir şey değil."

"Biliyorum, biliyorum," diye onu rahatlattım. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Geriye dönmek gibi bir niyetim yok."

"Bu beni çok az rahatlatıyor," dedi, gönülsüzce gülerek. "Ama evet, bu gece iyi vakit geçirin."

"Teşekkürler, belki Autumn'un dokuzdan önce yattığından emin olabilirsin?"

"Söz vermiyorum. Burada en iyi hayatımızı yaşıyoruz ve bugün üçüncü kez Küçük Deniz Kızı'nı izliyoruz."

"Oof, kıskandım. Yakında konuşuruz." Telefonu kapattım ve yanımdaki yatağın üzerine bıraktım. Gözlerim kapıya doğru kaydı, kalbim bu gece Luke'u göreceğim düşüncesiyle çarpıyordu...

Sadece kafanı dik tut, Layla. Bunu yapabilirsin.

4

LUKE

Bu gece gelmeyecek mi?

Bara yaslandım, gözlerim kapı aralığına odaklanmıştı. Layla'nın gece partisine gelip gelmemesinin neden bu kadar önemli olduğundan emin değildim ama tek düşünebildiğim buydu. Güzel bir kulüptü ama abartılmıştı, bir tiki bar ile bir rave karışımı gibi görünüyordu - kafamın çarpmasına neden olan imkansız bir konuşma.

"*Kardeşim*, neden orada öylece duruyorsun?" Jett elini omzuma vurdu. "Ya uykuya dalmak üzeresin ya da burada olmaktan gerçekten mutsuzsun gibi görünüyorsun."

İkisi için de bir seçenek var mı?

Dürüst olmak gerekirse, çok yorgundum. Yatma vaktim dokuz buçuk gibi geliyordu. Artık gece geç saatlere kadar parti yapacak biri değildim. Belli bir rutinim vardı: iş, spor salonu, akşam yemeği, kitap okuma, yatma. Ve programımdan sapmamak için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Hayatımı bu şekilde yaşamayı tercih ettim.

"Luke!" Jett parmaklarını yüzüme doğru şaklattı. "Cidden beni görmezden mi geleceksin? Layla burada olduğu için hâlâ kızgın mısın?"

Başımı ona doğru salladım. "Hayır, sana kızgın değilim. Sadece yorgunum."

"Ah, evet, senin tam anlamıyla yirmi sekiz yaşında bir bedende seksen yaşında bir adam olduğunu unutmuşum." Jett kendi kendine kıkırdadı ve içkisinin geri kalanını mideye indirdi. "Hazır buradayken biraz gevşemelisin. Dokuz buçukta yatarsan çok eğleneceksin."

"O zaman kimse yatacağımı söylemedi," diye karşılık verdim gözlerimi devirerek. "Eskiden hep dışarı çıkardık."

"Evet, o zamanlar da partilere katılmazdın. Partinin neşesi olduğun bir zamanı bile düşünemiyorum."

"Partinin neşesi olmak istemiyorum." İçkime uzandım, gözlerim Layla'dan bir iz var mı diye odayı tarıyordu. Xavier'i yakından izliyordum ve Layla'yla ilgileniyormuş gibi görünse de birkaç modele takılmıştı...

Ve öyle kalmasını umuyordum.

Layla onun için fazla iyiydi, her ne idiyse... o olsa bile.

"Bunlardan beş tane daha içmelisin, belki o zaman gerçekten gülümsersin." Jett kalabalığın arasına karışmadan önce kendi kendine kıkırdadı. Ben olduğum yerde kaldım, sosyalleşmeye hiç niyetim yoktu. Bu tür şeylerde eğlenceli olmadığımı biliyordum. Kendimi bir partide kaybetmeme izin verdiğim tek zaman Layla'yla birlikte olduğum zamandı...

Ve altı yıl önce New York'taki o gece.

Bunu aklımdan çıkarmaya, aşağılanmayı ve kalp ağrısını uzaklaştırmaya çalıştım. Layla her zaman *beni mahveden* tek kadın olacaktı. Ve zamanlaması mükemmeldi, sirenin ta kendisiydi.

Ve *lanet olsun,* bir anda sertleşmiştim ve *kızmıştım.*

Kulübe adım attığında hayal gücüne çok az şey bırakan göğüsleri neredeyse elbisesinin dışına taşıyordu. Kırmızı bantlı yüksek topuklu ayakkabılar gergin baldırlarını vurguluyordu ve elbise sadece uyluklarının üst kısmına geliyordu...

Kolay erişim.

Bana ulaşmaya mı çalışıyordu? Onun hayatında kendime böyle bir paye vermemem gerektiğini biliyordum... Görünüşe göre bensiz çok daha iyiydi. Yine de gözlerimi onun vücudunda gezdirmekten kendimi alamadım, onu domalmış, *sikimi* içinde hayal ettim...

Dur, Luke. Bu lanet acıya değmez.

Ama o güçlü gözler benimkilere kilitlendiğinde beynimi çalıştıramadım. Sanki bana doğru geliyormuş gibi davranıyordu.

Sonra Xavier'in omzuna hafifçe vurdu.

Ne oluyor lan?

Döndüğünde homurdandım, gözleri az önce benimkilerle aynı geçişi yaptı, tüm ifadesi saf şehvetten başka bir şeyle dolu değildi. Modellerden ayrıldı, Layla'nın elinden tuttu ve onu dans pistine çekti.

Neden onunla dans etmesine izin veriyor?

Göğsüm *yıllardır* tecrübe etmediğim bir öfkeyle kaynıyordu. Layla'nın bekâr bir kadın olduğunu, istediği her şeyi yapmakta özgür olduğunu anlıyordum... ama Xavier? Hayır, böyle bir şey olmayacaktı.

"Bunlardan iki tane daha lazım." Barmen bana tuhaf tuhaf bakarken içkimi işaret ettim. Yapılması gerekeni yapmak için gereken tüm sıvı cesareti kendime vererek onu ve sonraki ikisini de içtim.

Ve sonra Xavier'in Layla ile ritim tutarak hareket ettiği yere doğru yürüdüm. Elleri henüz Layla'nın üzerinde değildi ama oyunu biliyordum ve ilk şarkı bitmeden ellerinin Layla'nın üzerinde olacağını da biliyordum.

"Luke!" Jett seslendi ama ben onu duymazdan gelerek Xavier'in omzuna hafifçe vurdum.

"Burada keseceğim," dedim ses tonumu düz tutarak.

"Hanımefendinin istediğinin bu olduğundan emin olmak isteyebilirsin." Xavier bana sinirli bir bakış atarak karşılık verdi.

"Arayı kapatırız diye düşünmüştüm," dedim Layla'ya, tanıdığını *bildiğim* uyarıcı bir bakış atarak.

İçini çekti. "Evet, sorun değil. *Arayı kapatabiliriz.*"

"Onun her istediğini yapmak zorunda değilsin," dedi Xavier yumuşak, tatlı bir ses tonuyla ve birisine eski erkek arkadaşımın kontrolcü bir pislik olduğunu düşündürecekti.

Belki de öyleydim.

"Sorun değil, gerçekten," diye mırıldandı Layla ve dans pistinden çıkıp bara doğru ilerledi.

Elimde üçüncü içkimle onu takip ettim. "Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

Bara kadar geldi ve dönüp bana baktı. "Eğer bütün gece *bununla* uğraşmak zorunda kalacaksam" -beni işaret etti- "o zaman çok daha fazla içkiye ihtiyacım var."

"Vay canına, demek o kadar kötüyüm, ha? Geceyi gerçekten o pislikle mi geçirmek istiyorsun?" Kızgınlığımı gizlemeyerek ona bir adım daha yaklaştım. "O zamparanın teki, üçkâğıtçı, üçkâğıtçı-"

"Hayır," diye sözümü kesti. "Beni başka biriyle görmek istemediğin için böyle söylüyorsun."

"Bunun ne önemi var ki? Kiminle yattığın umurumda değil, Layla," diye homurdandım ve ona doğru eğildim. "Ben sadece sana göz kulak olmaya çalışıyordum."

"Oh, şey, *teşekkürler*." Gözlerini devirdi. "Daha başlamadan geceme müdahale ettiğin için *çok* tatlısın. Tek kelimeyle *harika.*"

"Biliyor musun, daha minnettar olmalısın."

Bir kahkaha patlattı. "Neye minnettarım? Kıskanç eski erkek arkadaşımın tatilimi daha başlamadan mahvetmesine mi? Ne kadar *bencilim*."

Dişlerimi sıktım. "Senin hata yapmanı engellemeye *çalışıyordum*."

"Sanırım onlardan çok yaptım," dedi, sesi umursamazdı, bu sadece beni *daha* da sinirlendirdi çünkü *tam olarak* neden bahsettiğini biliyordum. Ben daha bir şey söyleyemeden kendini bardan aşağı itti ve başını salladı. "Biliyor musun Luke? Buna değmez bile. Arayı kapatmak istemiyorsun, sadece her zamanki gibi bana efendilik taslamak istiyorsun."

Kulüp çıkışına doğru yöneldiğinde ağzım açık kaldı, kıçı çıkarken sallanma şekliyle lanet bir sahne oluşturuyordu. Peşine takıldım, onu kapıdan çıkarıp tesise kadar kovaladım.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?"

"Odama," diye karşılık verdi ve asansörün düğmesine bastı. Layla siyah saçlarını omzunun üzerinden atarak belirgin köprücük kemiklerini bana gösterdi.

Siktir, siktir, siktir.

Asansörün kapıları açıldığında aletim yeniden sertleşmişti. İçeri adımını attı, gözleri benimkilerle buluştu ve etrafımızdaki dünyayı ateşe verdi. Her zaman yaptığımız şey buydu - cehennem gibi kavga ettik ve sonra daha da sert sikiştik.

"Kulübe geri dön," dedi alçak ve boğucu bir sesle, kapıyı kapatma düğmesine basarak.

Kolum kapıyı yakaladı ve içeri adım attım. "Odana döndüğünden emin olacağım o zaman."

Kapı kapanırken dudakları aralandı ve aniden... yalnız kaldık. Layla'nın göğsü hızla kalktı ve gözlerim dik yakasından aşağı, diri göğüslerine doğru kaydı.

"Seni hiç böyle bir şeyin içinde görmemiştim..."

Layla'nın dili alt dudağında geziniyor, gözleri transa geçmiş gibi benimkilere takılıyordu. "Ben... Bu gece kendimi serbest bırakabileceğimi düşündüm."

"Hmm..." Asansörün hareket etmediğini fark ederek ona doğru bir adım attım. Burnum onunkine birkaç santim kala eğildiğimde sikim zonkladı ve nefesi kesildi. "Odanız kaçıncı katta?"

"Dördüncü kat," diye nefes nefese kaldı ve benden ne kadar nefret ederse etsin, *yine* de onu kızdırdığımı biliyordum.

Ve bu en büyük tahrik ediciydi.

Parmaklarımı çenesinde gezdirdim, çenesindeki küçük çukura ulaştığımda kalp atışlarım hızlandı. Biraz daha eğildim, yanaklarındaki kızarıklığı fark ettim...

Sonra dördüncü katın düğmesine bastım.

Hayal kırıklığına uğramış iç çekişinin sesi bana bilmem gereken her şeyi anlatmaya yetti. Arkamı döndüğümde elimi saçlarının arasından geçirdim ve vücudumun gücüyle onu duvara yapıştırdım.

Ve sonra beni öptü.

Kalçalarını ereksiyonuma doğru bastırırken öpücüğü sıcak ve çaresizdi, bunu yaparken sevimli küçük bir inilti çıkardı. Alt dudağımı bir kez ısırdıktan sonra dilimi ağzına çekti ve beni ağzının her santimine sokmaya zorladı. Bir inilti çıkardım, boştaki elim onun yanından elbisesinin eteklerine doğru uzanıyordu.

Benim için ne kadar ıslak olduğunu bilmem *gerekiyordu*.

"*Ooh.*" Dudaklarım dudaklarından ayrılıp hızla boynuna doğru ilerlerken bir inilti çıkardı, parmaklarım kalçasında geziniyor, iç çamaşırının dantelini hissediyordu.

"O kadar erişilebilir ki," diye inledim ıslak merkezine dokunur dokunmaz. "Bu elbiseyle sadece bela arıyordun."

"Öyle miydim?" diye dalga geçti, gözlerimle şakacı bir şekilde buluştu.

Yanıt olarak homurdandım, iç çamaşırını yana ittim ve parmaklarımı ıslak kıvrımlarının arasından geçirdim. "Benim için çok ıslaksın, Layla." Klitorisini ovaladım, vücudunu dokunuşumun etrafında sıkmasına bayıldım. Onu sikmeyeli yıllar olmuş olabilirdi ama vücudunu hâlâ avucumun içi gibi biliyordum ve nelerden hoşlandığını da biliyordum.

"*Ugh, Luke...*" Bir parmağımı içine sokup her zaman yaptığım gibi aynı noktaya yöneldiğimde başını duvara yasladı.

Sonra dizlerimin üzerine çöktüm.

Boştaki elimle elbisesini belinden yukarı doğru ittim, siyah dantelli tangası ve kaymak gibi teni ortaya çıktı. Benden sonra buraya gelen erkeklerin, önce *benim* olan amcığı siktiklerini düşünmek istemiyordum.

Ona hepsini unutturacaktım.

Geri ödeme.

İç çamaşırını tutarak bacaklarını daha da açtım, klitorisine giden yolu öpme zahmetine bile girmedim. Başımı bacaklarının arasına gömdüm, dilimi başparmağımın yerine koydum ve onu parmaklamak için daha fazla özgürlük sağladım.

"*Aman Tanrım.*" Ben dilimi ona doğru çevirirken kalçaları yüzüme doğru sallandı. Bu kadını nasıl boşaltacağımı biliyordum. Ona bu coşkuyu ilk yaşatan *bendim*.

Layla sallanmaya devam etti, tırnaklarını kafa derime gömdü ve ben onu gittikçe kenara yaklaştırdım. İçindeki nemin her zerresini yalayıp yuttum.

Klitorisini daire içine almak ve am dudakları arasındaki boşluğu okşamak arasında gidip gelerek bana verdi. Bir inilti çıkarırken bacakları titriyor, asansörü saf zevk sesiyle dolduruyordu.

"*Siktir*!" diye bağırdı beni itmeden önce. Ayağa kalktım, sikim onu almak için zonkluyordu. Açık duran asansör kapısına baktığımda aniden gerçeklik geri geldi. Dördüncü kata varmıştık... ve ne kadar zamandır oradan geçenlere gösteri yaptığımız h a k k ı n d a *hiçbir* fikrim yoktu.

Arkamı döndüğümde Layla'nın başını sallayarak elbisesini aşağıya çektiğini gördüm. Hışımla yanımdan geçip koridora çıkmadan önce bana ters ters baktı.

"Kendi odamı bulabilirim, teşekkürler," diye tersledi.

"Bundan sonra cidden öylece çekip gidecek misin?" Koridorda onu takip ederken sinirli bir şekilde sordum.

Olduğu yerde durdu ve dönüp bana baktı. "*İkimiz* de bunun olmaması gerektiğini biliyoruz ve bir daha da *olmayacak."*

Kaşlarımı kaldırdım ve gitmesine izin verdim. Birkaç dakika sonra bir kapı çarpması sesi duydum ve odasına gittiğini anladım. Parmaklarımı yüzümde gezdirdim, ağzımda hala onun tadı vardı...

Neden ondan uzak duramıyorum?

5

LAYLA

"W"Ben bu kadar aptal mıyım?" Yüzümdeki makyajı silerken aynada kendime sordum. Kendimi sağlam bir gece için hazırlamıştım.

ve bunun yerine kulüpte 15 dakika geçirdim.

Ve geri kalanı da asansörde vahşi eski erkek arkadaşım ve gizli bebeğimin babası tarafından yutuldu.

Hay sikeyim.

Kendimi o ana öyle kaptırmıştım ki Luke'un bana hissettirdiklerinde kaybolmuştum. Her ne kadar kendime ondan nefret ettiğimi söylemek istesem de, kendimi herkesten daha seksi hissettirmeyi biliyordu.

Çünkü o ilkti.

"*Ugh*." Makyaj mendilini çöpe attım ve elbisemi vücudumdan sıyırdım. Kukum hâlâ zonkluyordu, hâlâ onun bana verdiği hazzın etkisindeydim. Kendimden başka biri yüzünden boşalmayalı neredeyse *altı* yıl olmuştu ve Luke beni birkaç dakika içinde kendinden geçirmişti.

Geçmişimizi ve onunla birlikte gelen tüm kalp kırıklıklarını düşünmek midemi bulandırıyordu. İç çamaşırlarımı elbiseyle birlikte bir yığının içine attım ve odama yöneldim. Büyük boy siyah bir tişört ve yeni bir çift iç çamaşırı çıkardım, sonra yatağa uzandım. Geç saatlere kadar ayakta kalan biri değildim, bu yüzden makul bir saatte yatakta olmak beni rahatlatmıştı.

Gözlerimi kapattım, Luke'un yüzü anında görüş alanımı doldurdu. Bu düşünceyle dudaklarımdan bir inilti kaçtı, başka bir yerde olsaydık - asansörden başka bir yerde- sikini içime sokmasına izin verir miydim diye merak ettim...

Hayır. Kötü bir fikir olduğu için bıraktım. Ben daha iyi biliyorum.

Ama yatağımda uzanıp uyumaya çalışırken kendi düşüncelerim pek de inandırıcı değildi. Zihnim bir türlü kapanmıyor, geçmiş tüm pişmanlık ve kalp acısıyla beni dövüyordu.

Kapının çalınmasıyla gözlerim fal taşı gibi açıldı ve Luke'un asansörde ne haltlar döndüğünü açıklamak için geri gelip gelmediğini merak ederek doğruldum. O anı o başlatmıştı - onu ilk öpen ben olsam bile. Çıplak ayaklarım süitin bambu zeminine bastı ve öne doğru eğilip gözetleme deliğinden baktım.

Delilah.

Diğer tarafta duruyordu, elleri kalçalarında, kırmızı bir kulüp elbisesi giymişti. Neden burada olduğu konusunda zaten iyi bir fikrim vardı. Zinciri çözdüm ve kapıyı açtım.

"Şimdiden yatağa girerek ne halt ediyorsun?" diye sordu, hışımla yanımdan geçip odaya girdi. "Bu gece seni görmedim bile ve sonra Jett Luke'la gittiğinden bahsetti? Ama Luke'u tam on dakika önce barmenle sohbet ederken gördüm.

Tabii ki öyleydi.

Kıskançlık, ördüğüm duvarı gölgelemekle tehdit ediyordu, ama onu bir kenara itip gülümsemeye zorladım. "Bu akşam oradaydım ama başım ağrıdı ve odama dönmeye karar verdim."

Kollarını göğsünde kavuşturarak gözlerini bana dikti. "Xavier'in senin oradan kaçtığını ve Luke'la kavga ettiğini söylemesi dışında buna tamamen inanırdım. Jett ikinizin sonunun iyi olmadığını söyledi ama ilişkinizin ne kadar *vahşi* olduğunu fark etmemiştim."

"*Vahşi* değil," diye düzelttim onu, açıkçası emin değildim. Belki biraz abartmıştık ama yüzeyin altında *o kadar* çok acı vardı *ki*...

En azından benim için.

Beni hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi bırakmıştı ve onunla yüz yüze gelmediğim sürece bunu geride bırakabiliyordum...

Ya da yüzü amıma gömülmediği sürece.

"Bak, biz çok iyi arkadaşız ama onunla ne oldu? Jett bana hiçbir şey söylemedi, bunun kendisini ilgilendirmediğini ve herhangi bir dramaya karışmak istemediğini söyledi."

"Daha fazla drama olmasına izin vermeyeceğim," diye söz verdim ona. "Çok özür dilerim. Onu o zamandan beri görmedim... şey... bu uzun bir hikaye."

"Pekâlâ, *lütfen* birbirinizi en son ne zaman gördüğünüz ve neden dostane bir tatilde savaş çıkıyormuş gibi hissettiğiniz konusunda beni aydınlatın. Bunun hepimiz için eğlenceli olması gerekiyordu."

Yatağın kenarına çöktüm ve derin bir iç çektim. "Lise son sınıftan sonra üniversiteye gitmeden bir gün önce benden ayrıldı. Bunun olacağını biliyordum ama sanırım bu beni incitmekten alıkoymadı. Tüm ilişkimizi ailesinden sakladı. Yıkılmıştım ve telefonlarıma hiç cevap vermedi."

"Acımasız... Ne kadar süre çıktınız?"

"Um... on altı yaşıma bastığım hafta çıkmaya başladık, yani iki buçuk yıl kadar." Hayatımın o yıllarını hatırlamaktan nefret ediyordum. O günlerde kelimenin tam anlamıyla her düşüncemi tüketmişti, bu yüzden liseyi düşündüğümde aklıma sadece o geliyordu.

"Tamam, sonra konuşmayı bıraktın mı? Onu altı yıl önce falan gördüğünden bahsettiğini sanıyordum?"

"Bazı eski arkadaşlarımı ziyaret etmek için New York'a geri döndüm. Taşındığını sanıyordum - her zaman Los Angeles'ta yaşamak istediğini söylerdi ve son sosyal medya paylaşımında onu bazı arkadaşlarıyla Maui'de göstermişti..." Kalbimin kırıldığı şehre geri dönmeyi düşünürken sesim kesildi.

"Ama şehre geri dönmüştü."

"Evet, kardeşi Eli ile birlikte benimle aynı bardaydı. Beni gördü ve aramızda hiçbir şey olmamış gibi bana yaklaştı." Duraksadım, onu uzun zamandır ilk kez görmenin nasıl bir his olduğunu hatırladım. "Neredeyse eve dönmek gibiydi? Bilmiyorum. Yani, evimdeydim ama ona yeniden aşık *oldum*. Bütün geceyi birlikte geçirdik, güldük ve hasret giderdik. Sanki gelecek için bir şansımız varmış gibi hissettirdi."

Delilah'nın bakışları sempatikleşti. "Aman Tanrım, çok üzgünüm Layla. Kalbini bu şekilde kırdığını hiç bilmiyordum. Ben olsam karşı koyar ve Jett'e onu davet etmemesini söylerdim. Yani, Jett onun gelmesine bile şaşırdı."

"Sorun değil. Zaten o gece onu terk ettim. Gün ışımadan hemen önce dairesinden çıktım. Bir taksiye atlayıp doğruca havaalanına gittim ve Miami'ye uçtum. Kalbimi tekrar kıracağını biliyordum. Ona izin verdiğim için aptaldım.

onu hayatımdan çıkardım. Acımasızca olabilirdi ama bunu yapmak zorundaydım..."

Çünkü hamileydim.

"Seni hiç aramaya çalıştı mı?" Delilah başını eğerek sordu. "Yoksa hiçbir şey olmamış gibi gitmene izin mi verdi? Çünkü biliyorsun, sen gitmiş olabilirsin ama o seni kovalayabilirdi."

"Hayır, yapmadı. Sanırım bu onu gerçekten kızdırdı." Güldüm ama bunun komik olduğunu düşündüğümden değil. "Luke böyle yapar. Sadece kızar ve öfkelenir. Aslında hiçbir zaman bir şey hissettiğini itiraf etmez. Artık etmiyor."

"Evet, Jett onun Bay Scrooge'un timsali olduğunu söylüyor. New York'a gittiğimizde onunla tanışana kadar ne demek istediğini anlamamıştım. Vay anasını, kelimenin tam anlamıyla en kötü ev sahibiydi. Senin gibi zeki ve tatlı birinin bu kadar huysuz birine nasıl katlanabildiğini anlamıyorum."

Omuz silktim, tekrar içeri sızmakla tehdit eden duygularla savaştım. "Bilmiyorum. Sanırım her zaman böyle değildi. Lisedeyken büyük bir hayalperestti ve bana bir sürü söz verdi - tutmadığı sözler," diye ekledim, başımı tiksintiyle sallayarak.

"Hepsi... ne yüzünden? Zengin değil miydin? Sanırım bana söylediğin buydu." "Evet, o milyarder ve sosyetik bir aileden geliyor, ben ise orta sınıf bir işçi ailesinden geliyor. Sanırım ailesi onun sosyal statüsü olan biriyle birlikte olmasını istiyor - ya da öyle bir şey."

"Tamam, ama kardeşi bir yazarla evli değil mi?"

"Evet, süper başarılı biri. Bilmiyorum. Hiçbir fikrim yok. Belki de Luke'un istediği budur."

"Belli ki bulamamış ve Jett seni yatta gördüğünden beri tek odaklandığı şeyin sen olduğunu söyledi. Pisliğin teki olabilir ama

kesinlikle sana odaklandı."

"Bir barmenle sohbet ediyorsa tabii ki hayır."

"Hayır, erkekler aptaldır. Umurlarında değilmiş gibi davranmak için böyle şeyler yaparlar. Bir keresinde Jett benim dikkatimi çekmeye çalışırken gidip bir fotoğrafçıyla sert bir şekilde flört etmişti. Çok acınası bir durumdu ve sanırım kazara onu ürküttü ama bilirsiniz, denedi."

"Evet, hiç de yumuşak biri değil." Güldüm, konu değişince kendimi biraz daha hafiflemiş hissettim.

"O tam bir aptal. Bazen bu yetenek ajansı işinde nasıl bu kadar ilerlediğini anlamıyorum. Gelmiş geçmiş en düzensiz adam ve o kadar nazik ki, yeteneği olmasa bile kimseyi geri çevirmekten nefret ediyor."

Telefonuma bakarak, "Belki de sadece pırlanta gibi bir şey görüyordur," dedim. Saatin kaç olduğunu ve herhangi bir bildirim olup olmadığını görmek için ekrana dokundum. Nedense Luke'tan bir şey gelmiş olabileceğini düşündüm.

Sanki numaram onda varmış gibi.

Ve onu sadece koridorda bırakmadım.

"Luke için endişelenme," dedi Delilah yumuşak bir sesle, kolumu okşayarak. "*Çok güzelsin ve çok* başarılısın. Seni son gördüğünden bu yana çok yol kat ettin ve sadece bir yıldır arkadaş olduğumuzu biliyorum... ama seni yüz üstü bırakan ya da mükemmelden daha azını hissettiren bir adamdan daha iyisini hak ettiğini biliyorum. Kendi Jett'ini bulmalısın."

Boğazımda büyüyen yumruyu yutarak başımı salladım. Uzun zamandır, Luke gittikten sonra bile, onun tek olduğunu düşünmeye devam etmiştim - bir gün geri döneceğini ve beni o şekilde terk ettiği için özür dileyeceğini...

Ama yapmadı.

Ve sonra tekrar buluştuğumuzda, sanki hiç olmamış gibi davrandı. Sanki o zamanlar onun için yeterince iyi olmadığım gerçeğini görmezden gelmem gerekiyordu.

"Sabah aşağıda kahvaltı edeceğiz," dedi Delilah sessizliğime. "Neden bize katılmıyorsun? Xavier de orada olacak. Yani, kelimenin tam anlamıyla *en kötü* seçim o, ama bilirsin, onu her zaman dikkat dağıtıcı olarak kullanabilirsin. Aldırmayacaktır bile."

Göğsümde oluşan tanıdık kalp acısını görmezden gelerek güldüm. "Hiçbir zaman çok flört eden biri olmadım."

"Şey..." Kaşlarını oynatarak bana boğucu bir bakış attı. "Belki de Bayan Layla Miller'ın kendini geliştirmesinin zamanı gelmiştir."

6

LUKE

"T Xavier kahvaltısından bir ısırığı ağzına atarken, "Bu inanılmaz," diye inledi. Ne olduğunu bile bilmiyordum,

gerçekten, ama bir çeşit parfe gibi görünüyordu. Her halükarda, biraz yoğurt için dramatik davranıyordu...

Ve onun varlığı sadece sinir bozucuydu.

"Layla nerede?" Jett yanımdan sordu, gözleri karısının üzerindeydi. "Bu sabah bize katılacağını söylemiştin."

"O..." Sesi kendinden emin değildi. "Eminim geç kalıyordur." Ancak bana bir bakış atması bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Layla olanları Delilah'ya anlattı.

Sinirimi tetikliyordu ama aynı zamanda... Xavier'in ona asılmasını engelliyorsa, çok daha iyiydi. Kıskanç bir diken olduğumun farkındaydım, hep de öyleydim. Bana ait olan bir şeye başkasının *bakmasından* bile hoşlanmıyordum...

Ama Layla benim değil.

Boğazımı temizledim, suyu içtim ve bugünlerde göğsümün ne kadar boş olduğunu hatırlatan düşünceyi kendimden uzaklaştırdım. Kendime Xavier'in iyi bir adam olmadığını hatırlatmak zorundaydım...

Ve ben sadece Layla'ya bakıyordum.

"Ah, işte orada!" Delilah gülümsedi, yanımdan geçerken tüm tavrı değişti.

Sandalyemde dönüp arkamda yürüdüğünü *bildiğim* kişiye bakmak istedim ama gözlerimi meyve ve krep tabağıma çevirmeye zorladım. Layla yanıma bir sandalye çekip Jett'i tam aramıza koyduğunda midem düğümlendi... ve bir bakış atar atmaz, askılı bir sundress'in üstünden dökülen geniş göğüslerini görünce, kahvaltımdan daha fazla yemeyeceğimi anladım.

"Nasıl uyudun?" Xavier Layla'ya sordu, koyu renk gözleri onu görünce parladı.

O gözleri kafasından söküp almak istedim.

"Bir bebek gibi çok iyi uyudum." Layla, beyaz, mükemmel dişleri pırıl pırıl parlayarak ona doğru mide bulandırıcı derecede tatlı bir gülümsemeyle gülümsedi. "Sen nasıl uyudun?"

"Hemen hemen aynı. Gecemiz bölünmemiş olsaydı biraz daha iyi uyuyabilirdim." Xavier bana doğru bir bakış fırlattı.

Bu pisliğe katlanabilirim.

Bunun yerine sadece homurdandım ve tabağımdaki çileklerin bir kısmını çatalladım.

Layla'nın kahvesinden bir yudum aldığını duydum; masanın geri kalanı sessizleşmişti. "Belki bugün bunu telafi edebiliriz?"

Çatalımı düşürdüm ve iğrenç bir şekilde tabağa çarptı.

"Bu güzel olurdu, evet." Xavier'in yüzünde hınzır bir gülümseme belirdi ve Jett'in gözlerinin kafatasımı deldiğini hissederek çenemi sıktım.

"Bugün yata bakmak için bir tamirci gelecek. Sanırım belki de yeterince dışarı çıkarmıyoruz. Her halükarda, umarım tamir ettirebiliriz. Bu tatilin tek amacı yatın tadını çıkarmaktı."

Delilah kocasına yumuşak bir ses tonuyla, "Ronny'nin tamir edeceğinden eminim," dedi. "Konu tekneler olduğunda o en iyinin de iyisidir."

"Evet, geçen sefer de böyle demiştin ve işte yine buradayız," diye homurdandı Jett ona.

Jett'i yat konusunda üzgün görmekten ne kadar nefret etsem de, masadaki sohbetin -en azından şimdilik- değişmiş olması beni rahatlatmıştı.

"Yani, her zaman sahilde takılabiliriz," diye önerdi Layla, sesi tabağımdan başımı kaldırıp bir saniyeden daha uzun süre bakmama neden oldu. Bakışlarımı güvenle karşıladı ve bunu itiraf etmekten nefret ediyordum ama...

Kahretsin, beni birkaç basamak aşağı indiriyordu.

"Bu fikri sevdim," diye söze karıştı Delilah. "Plaj voleybolu gibi sağlam bir oyun oynayabiliriz. Benim de okumak istediğim birkaç kitap olduğundan bahsetmiyorum bile."

Xavier, "Suya girmeye dayanabilirim," diye ekledi. "Eminim diğer herkes de bize katılmaktan mutluluk duyacaktır."

"*Çoğunlukla* herkes." Layla kıkırdadı ve bana sırıtarak baktı.

"Oh, katılmayı *çok* isterim," diye karşılık verdim ve ona sahip olduğum en sahte gülümsemeyi verdim.

"Eminim," diye alay etti Layla, gözlerini bana dikerek.

Daha fazla dayanamadım. "Bu sabah hiç uzun asansör yolculuğu yaptın mı Layla?"

"*Yapma*," diye homurdandı Layla, masanın üzerinden üzerime atlayacakmış gibi görünüyordu. "Asansörle yapacağın tek uzun yolculuk *cenazene* olan yolculuk olacak."

"Bu hiç mantıklı değil." Gülmekten kırıldım.

"Gerçekten, bunların hiçbiri mantıklı değil," dedi Jett, sesi düzdü. "Zaten kim uzun bir asansör yolculuğu yapmak ister ki? O şeyler iyi günümde bile beni çok korkutuyor. Bir keresinde bir toplantıya giderken benimki neredeyse yedi saat boyunca sıkışmıştı. Beni etkileyen klostrofobi bile değildi, sadece sıcaktı. İçinde klima bozuldu."

En iyi arkadaşıma birkaç kez göz kırptım, verdiği garip cevap masadaki herkesin ona bakmasına neden oldu.

"Ne?" Omuz silkti. "Eminim pek çok insan asansörleri sevmiyordur."

İşin içinde büyük bir kedi olduğunda onları umursamıyorum.

Xavier soğuk bir sesle, "Evet, onlardan pek hoşlanmıyorum," diye ekledi. "Ama Layla asansöre binmeyi seviyorsa, sanırım ben de binebilirim."

Sikerim seni.

"Hayır." Layla başını salladı. "Luke sadece dün gece asansörümün biraz yavaş çalıştığından bahsediyordu - başım ağrıdığı için ayrıldığımda."

Delilah ona tuhaf bir bakış attı ama sonra hemen gülümsedi. "Evet, bunu bu sabah sizin için resepsiyona bildirdim. İşler daha da kötüye gitmeden ve birileri gerçekten sıkışıp kalmadan önce bilmeleri gerekiyor."

"Sen yapmadın-"

Masanın altından gelen dürtmeyi gördüm, Delilah açıkça Jett'in baldırına sert bir darbe indirmişti. Tedbirli davrandıklarını mı sanıyorlardı? Neden ihtiyatlı olsunlar ki? İnsanlar sarhoş olur ve her şey olur. Herkes Layla'yla bir geçmişimiz olduğunu biliyordu, değil mi? Dün gece bizi biraz yakalamışsa kimin umurundaydı?

Oh, bekle... Bu Xavier hakkında mı?

Parfesini en umursamaz şekilde yiyen adama baktım.

Layla'nın bu sersemle ciddi olarak ilgilenmesine imkân yoktu.

"Evet, tamircinin bu sabah on buçuk gibi burada olması gerekiyor. Dışarı çıkıp onun için her şeyi hazırlamam gerekecek. Bana katılmak ister misin Luke?" Jett bana *evet desen iyi olur* bakışı attı ama ben başımı salladım.

"Hayır, bence plaj voleybolu oynamak kulağa daha hoş geliyor."

Layla neredeyse kahvesini yudumlarken ben de kahkahalarımı bastırmak zorunda kaldım.

Bugün olağanüstü bir gün olacaktı. Şimdiden söyleyebilirim.

"Eğer durum buysa..." Elindeki peçeteyle ağzını sildi. "Gidip plaj voleybolu için daha uygun bir şeyler giysem iyi olacak." Kendini masadan geriye itti ve bana şimdiye kadarki en kötü bakışını attı.

Ve bu çok tahrik ediciydi. Oh, ve

sinir bozucuydu. Ama evet.

Xavier arkasından, "Dışarıda görüşürüz, Layla," diye

seslendi. "Evet, görüşürüz *Layla*," diye yankıladım onu,

kıkırdayarak.

Xavier boş kahvaltı kabını alıp çöp kutusuna doğru yönelirken Delilah bana hançer gibi bir yumruk attı. "Cidden biraz nazik olamaz mısın?"

"Ne?" Gerçekten şaşırmış gibi kaşlarımı kaldırdım.

"Onu rahatsız etme," diye homurdandı Jett. "Zaten yeterince garip bir durum. İkisini aynı duruma sokmamam gerektiğini bilmeliydim."

Xavier geri döndüğünde Delilah başını salladı, yerine oturdu ve üçümüze de baktı.

"Bir şey mi kaçırdım?"

"Hiç de değil," dedim aşırı tatlı bir ses tonuyla. "Sahilde görüşürüz."

Bununla birlikte sandalyemi geriye ittim ve gömleğimin cebindeki telefonum çalmaya başladığında zamanlama mükemmeldi. Telefonu çıkardım, ekranda kardeşimin adını görünce şaşırmadım.

"Hey, n'aber?" Cevap verdim, restoranın kapısına doğru yöneldim ve otelin lobisine çıktım.

"Tatilin nasıl gidiyor?" Jackson kıkırdayarak bana sordu. "Bunu sana söylemek delilik gibi geliyor, biliyorsun. Tüm aile içinde onları hiç götürmüyorsun."

"Uh...gidiyor." Gözlerim Layla'yı aramak için etrafta geziniyordu - burada olduğundan değil. Görünüşe göre plaj voleybolu için hazırlanıyordu.

Her ne gerektiriyorsa.

"Evet, tamam. Kulağa *harika* vakit geçiriyormuşsun gibi geliyor. Her neyse, seni arayıp rahatsız etmek istemezdim ama seninle bir şey konuşmayı umuyordum."

"Eğer konu New York'taki şovunuzu yapmamsa, Eli ve benim orada olacağımızı zaten söyledim."

"Mesele o değil, kardeşim. Gösteride olacağını biliyorum. Sana VIP eşyalarını gönderdim bile." Kıkırdadı ama bu kıkırdama her şeyden çok kızgınlıktan kaynaklanıyor gibiydi.

"Peki, ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

Jackson, "Eli'yi de dahil edeyim," dedi ve diğer hattın çaldığını duydum. Babamın doğum günü yakın değildi, bu yüzden neden aniden doğaçlama bir aile konferans görüşmesine katıldığımı bilmiyordum.

"N'aber, kanka?" Eli telefonun diğer ucundan aptal bir Kaliforniya sörfçüsü sesiyle cevap verdi. Bir ahmakla evlendiğinden beri yavaş yavaş kendisinin de bir ahmak olmaya başladığına yemin edebilirdim.

"Hey," diye homurdandım. "Görünüşe göre Jackson'ın bizimle konuşacak bir şeyi var."

"Oh kahretsin." Eli'ın sesi aniden kesildi. "Ona gösterisinde olacağımızı söyledim bile."

"Bunu *biliyorum*!" Jackson bir inilti çıkardı. "Bu tamamen farklı bir şey."

"Babamın doğum gününe daha birkaç ay var," diyerek Eli benim de düşündüğüm şeyi dile getirdi. "Şu anda bir şeyler planlamamıza gerek yok."

"Siz ikiniz neden her zaman beni çözdüğünüzü düşünüyorsunuz anlamıyorum. Benim ne yapacağım hiç belli olmaz."

"Hayır, sen hâlâ her zamanki küçük kardeşsin," diye kıkırdadı Eli. "Ama tamam, bize aklında ne olduğunu söyle."

"Peki, Y2K plak şirketini biliyor musun?"

"Uh... bu *senin* plak şirketin değil mi?" Kaşlarımı çatarak lobideki boş sandalyelerden birine oturdum. Bakışlarım mavi sulara doğru kaydı ve plaj voleybolu olayından her ne kadar korkuyor olsam da güzel bir manzaraydı.

"Anlaşmalı olduğum plak şirketi. Aslında *benim* değil."

"Bunu biliyoruz," diye espri yaptı Eli. "Aptal değiliz."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim - gerçi bazen merak ediyorum," diye karşılık verdi Jackson ama sonra güldü. "Her neyse, sahibi burayı satışa çıkarmak istiyor..."

"Hayır, bir plak şirketi satın almayacağım," diye cevap verdim hemen. "Bu sadece bir sürü drama gibi geliyor. Siz *yaratıcı* insanların nasıl olduğunu bilirim."

"Dinliyorum," dedi Eli ve gözlerimi devirmeme neden oldu.

"Bence üçümüz birlikte gidip satın almalıyız," dedi Jackson iç çekerek. "Drama istemediğini biliyorum ama drama yapmak zorunda değilsin Luke. Eğer istediğin buysa sadece sessiz bir ortak olabilirsin."

"Whiss Productions'ı büyütebilir." Eli'ın sesi beklediğimden daha olumlu çıkmaya başlamıştı. "Bir düşüneyim. Bilgileri gönder, bir göz atayım."

"Sana da göndermemi ister misin Luke?" Jackson sordu.

Tereddüt ettim ama ortanca çocuk olarak dışlanmaktan hoşlanmıyordum. "Pekâlâ. Tamam. Gönder. En azından bir göz atarım."

"Harika! Bu harika olacak. Kardeşe ait bir iş sahibi olmak gibisi yok."

Lanet olsun.

Başımı salladım. Belki bu en azından Layla'dan uzaklaşmamı sağlardı.

7

LAYLA

"Haklısın, gerçeği öğrenmeliyim." Delilah bir plaj sandalyesine otururken iç geçirdi. İkimiz okyanus kıyısına varmıştık. grubun geri kalanından daha hızlı.

Ve şimdi, bunun iyi bir şey olduğundan emin değildim.

"Ne demek istiyorsun?" Elimde bir kitapla onun yanındaki şezlonga oturarak aptalı oynadım. "Biliyorsun-"

"Hayır," diye sözümü kesti ve manikürlü parmağını kaldırdı. "Bu sabah kahvaltıda Luke'la aranızda hâlâ bir şeyler olduğu her zamankinden daha açık bir şekilde ortaya çıktı."

"Ne demek istiyorsun?" Ona gözlerimi kısarak karşılık verdim. "Ailesinden sakladığı uzun süreli bir ilişkimiz vardı-"

"Asansörde ne oldu, Layla?" diye tekrar sözümü kesti. Delilah *her zaman* saçmalıkları görürdü ve bunun da farklı olmayacağını bilmeliydim.

"Ugh..." Parmaklarımı gevşek siyah saçlarımda gezdirdim, ikimizi gölgeleyen şemsiye için şükrettim. "Tamam, bana oral seks yapmış *olabilir.*

Asansördeyken bir an için kendimi kaybettim, hepsi bu." Bunu yüksek sesle itiraf etmek kulağa kafamda olduğundan daha da kötü geliyordu.

"*Kızım*! Kahvaltıda bu kadar acımasız olmasına şaşmamalı!"

"Evet, ben de onu öylece bırakıp odama gittim," diye ekledim, yüzümü buruşturarak. "Ama kendimi savunmam gerekirse, tek yaptığı kalbimi kırmak oldu Del. Kendimi korumak zorundayım." Kulağa çok acınası geliyordu ama gerçek buydu... Bu yüzden Autumn'u ondan saklamıştım.

"Ah..." Yüzü buruştu. "Bu çok mantıklı ama. Belki de Xavier'le aranı biraz yumuşatmalısın. Oyun için her şeyi yaptım ama..."

Başımı salladım. "Beni *mahvetti* ve sanki onun için *hiçbir şey* olmamış gibi davrandı. Birdenbire birlikte olamayacağımızı ve bunu ailesine söylemeye değmeyeceğini anladı."

Başını salladı ve bana sempatik bir gülümseme verdi. "Evet, bunu anlıyorum... ama aynı zamanda, bence onun tarafında daha fazla bir şey var. Ne tür bir erkek umursamadığı biri için *bu kadar* huysuzlaşır? Erkekler aptaldır, evet, ama o abartıyor."

"Ama Luke böyle biri işte," diye homurdandım, sandalyenin arkalığına yaslanarak. "Sahiplenici davranıyor ama beni asla gerçekten *istemiyor*."

"Bu biraz karışık." Derin bir nefes aldı, güneş gözlüklerini başının üzerine itti ve gözlerimin içine baktı. "İkiniz hakkında bilmem gereken başka *bir şey* var mı - çünkü yanınızda olacaksam, her şeyi bilmem gerek."

Dudağımı ısırdım, Delilah en büyük sırrımı bilseydi ne kadar iyi bir arkadaş olurdu *diye* merak ediyordum. "Ben...tamam." İçimi çektim. "*Bir* şey daha var."

Çıkarsak iyi olur.

"Ama çıldıramazsın ve bunun aramızda kalacağına söz vermelisin. Mesela kocana bile söyleyemezsin."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Ne yaptın Layla? Yani, elbette söylemeyeceğime söz veriyorum ama çıldırmayacağıma söz veremem. Bu hiç adil değil."

"Tamam, tamam." Kalbim göğsümde hızlanmaya başladı. Annem, babam ve kız kardeşim dışında *kimseye* Sonbahar'dan bahsetmemiştim ve bunun geri tepmesini engelleyebileceğimi her zamankinden daha çok umuyordum.

"Bana söylemek zorundasın." Delilah bana doğru eğildi ve kolumu sıktı. "Söz veriyorum, üstesinden gelebilirim. Ailemin sırlarını bilseydiniz, bundan hiç şüpheniz olmazdı."

"Ailen çıldırmış," diye güldüm ve biraz rahatladım. Babasının bir yeraltı uyuşturucu çetesiyle bağlantılı olduğu söyleniyordu, bu yüzden dürüst olmak *gerekirse*, bazı karanlık sırları olduğuna bahse girerim. Kocası gibi yüksek sosyeteden olmayabilirdi ama yine de geçmişinin yüzeyinin altında *bir şeyler* dönüyordu.

"Tamam, ne oldu? Ben hazırım." Omuzlarını silkti ve dudaklarını büzerek beklentiyle bana baktı.

"Autumn Luke'un kızı." Fikrimi değiştirmeden önce kelimeleri tükürdüm ve *lanet* olsun, kulağa hissettiğim kadar korkunç geldi.

Başını salladı, birkaç dakika sessiz kaldı. "Ve o bilmiyor." Ona

mahcup bir bakış attım. "Evet... Bu kötü, biliyorum."

Dudağını çiğnerken başı öne arkaya eğildi. "Ah... Yani, dışarıda daha kötü şeyler de var sanırım. Pek çok erkeğin muhtemelen bilmedikleri çocukları vardır. Aradaki fark, şu anda onunla yüz yüze olmanız."

"Evet, ama şimdiye kadar gitmedim."

"Ama o benim kocamın *en iyi arkadaşı*."

"Biliyorum ve *sanırım* Jett'in bu konuda şüpheleri var."

"Kocam kelimenin tam anlamıyla bir dahidir, ancak böyle şeylerden kesinlikle bihaber olduğunu garanti edebilirim."

"Sanırım bu beni daha iyi hissettiriyor," dedim, ama bundan emin değildim. Delilah'nın bunu bilmesinin de daha iyi hissettirdiğinden emin değildim. Yine de beklediğimden *çok* daha iyi karşıladı.

"Peki ona söylemeyi düşündün mü?" diye sordu, sanki aniden ortaya çıkacakmış gibi etrafımıza bakarak. "Çünkü çok parası var ve Autumn onun çocuğu olarak bu paranın büyük bir kısmını alacak."

"Belki, ama o da benim yarım ve Luke onunla hiçbir şey yapmak istemeyebilir. Luke'un bir çocuk olup olmadığını bile bilmiyorum. Onu hayatından çıkarabilir ve bu onun için çok acı verici olur."

"Bu doğru, ama o çok zor soruları soracak yaşa geldiğinde ne yapacaksın? On sekiz yaşına geldiğinde onu aramaya başlayabilir. Lisede bunu yapan bir arkadaşım vardı. Milyarder bir babası yoktu... ama evet, yine de onun için büyük bir olaydı."

Boğazımdaki yumruyu yutarak başımı salladım. "Bu tür şeyler hakkında çok düşündüm ve eninde sonunda ona söylemek zorunda kalacağımı biliyorum... Sadece onun kalbinin de benimki gibi kırılmasını istemiyorum."

Delilah'nın yüzündeki sempati, kendimi acınacak bir vaka gibi hissetmeme neden oldu. "Oh Layla, çok üzgünüm. Sırrın benimle güvende ve bu tatile çıktığımız için çok üzgünüm. Tüm bunları bilseydim, Jett'e Luke'u davet etmemesi için yalvarırdım - ya da onun yerine kendi işimizi yapabilirdik."

"Sorun yok." Daha fazla bir şey söyleyemeden tanıdık bir ses dikkatimizi çekti.

"Hey, hanımlar!" Xavier bizi sırıtarak karşıladı. Üstü çıplaktı, inanılmaz fiziğini ve zeytin tenini gösteriyordu. Mavi mayosu ve dalgalı siyah saçları tüm plaj havasını tamamlıyordu ve eğer bu kadar çapkın olmasaydı, onu çekici bulabilirdim...

Ama dürüst olmak gerekirse, en başından beri ona hayır demiştim.

Sadece Luke'un bunu bilmesini istemedim. Onu terletmek hoşuma gidiyordu. Kalp acısını bastırmak için yapabildiğim tek şey buydu.

"Herkes nerede?" Xavier sandalyemin kenarına oturarak sordu. Ona sürtünmemek için ayaklarımı hareket ettirdim. Flört edebilirdim ama dokunmak yoktu.

Delilah omuzlarını silkerek ve sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Jett, tamirci Ronny ile birlikte yatta. Diğerleri hakkında ise hiçbir fikrim yok."

"Hmm... senin eski sevgilin nerede?" Xavier dikkatini sadece bana çevirdi. "Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdim ona lakayt bir tonda. "Ben onun sevgilisi değilim.

kaleci."

"Kendini senin sanıyor," diye kıkırdadı Xavier, kara dalgalarının bir kısmını savurarak. "Yemin ederim adam bana tehditkâr bakışlar atıyor, sanki beni senden uzak tutacaklarmış gibi. Ayı titreşimleri yayıyor, anlıyor musun? Ama bence havlıyor ama ısırmıyor."

Benim için dövdüğü adamları görseydiniz böyle düşünmezdiniz.

Delilah beni korumak için araya girerek, "Bilmiyorum ama sakın olay çıkarma," diye uyardı. "Bu gezinin amacı sadece iyi vakit geçirmek. Rahatlamam gerekirken yumruk yumruğa kavgaları ayırmak istemiyorum."

Sırıttı. "Bir kavgayı ayırırken o güzel tırnaklarından birini kırmana asla izin vermem. Canavar Xavier kendi başının çaresine bakabilir."

Neredeyse yaltaklanmamı gizleyemiyordum. "Ne?"

Bana döndü. "Evet, MMA'de neredeyse profesyonel olacağımı bilmiyor muydun? Liseden hemen sonra delirdim. Ben etraftayken güvenliğin için endişelenmene gerek yok."

"Doğru," diye homurdandım.

"Ben ciddiyim," dedi gülerek. "Hepiniz hatırlamıyorsunuz çünkü lisedeyken benim için fazla havalıydınız."

"Bizim varlığımızdan bile haberin yoktu," diye karşılık verdim başımı sallayarak. "Sınıflarımızda o kadar çok çocuk vardı ki herkese yetişmek imkânsızdı."

"İyi bir noktaya değindin," diye onayladı Xavier. "Bazen keşke daha küçük bir okula gitseydim diyorum. Onuncu yıl buluşmam yaklaştığında, oradaki insanların çoğunu tanımıyor olacağım."

Omuz silktim. "Benimkine gitmedim." Luke'un ortaya çıkma ihtimaline karşı bilerek kaçmıştım.

"Hiçbir şey kaçırmadın," diye homurdandı Delilah. "Kelimenin tam anlamıyla *en*
katıldığım en sıkıcı etkinlikti. Jett ve ben yaklaşık iki saat sonra ayrıldık."

Ağzımı açtım, neredeyse Luke'u orada görüp görmediğini soracaktım ama kendimi tuttum. Görmüş ya da görmemiş olması önemli değildi ve Delilah'nın onu görmüş olsaydı bundan bahsedebileceğinden emindim.

"Ah, işte herkes burada!" Xavier ayağa fırladı ve kalabalık bir grubun bize doğru geldiğini gördü. Hepsini selamlamak için koştu ama ben olduğum yerde kaldım ve Luke'un da onlarla olup olmadığını görmemeye çalıştım.

"Yemin ederim, neden kendi gezimize çıkmadık ki?" Delilah minik bikinileriyle zıplayıp duran mankenlere bakarak mırıldandı.

"Bilmiyorum ama gözün korkmamalı." Ona güven verici bir gülümseme verdim. "Kocanın gözü sadece senin üzerinde. Bunu defalarca gördüm. Hiçbirine iki kere bile bakmıyor."

"Oh, hayır, biliyorum," diye güldü. "Gerçi şu anda gözünün sadece yatta olduğundan oldukça eminim. Dürüst olmak gerekirse, bunun sadece bir *arkadaş* gezisi olmasını umuyordum. Tüm şirketi davet etmesini beklemiyordum."

Omuz silktim. "Hiç şaşırmadım."

"Evet, hepsinin bir molayı hak ettiğini ve yatın hepsi için yeterince büyük olduğunu söyledi. Daha eğlenceli olacağına yemin etti ama tatilin tadını çıkarmaktan çok sosyal medya için fotoğraf çekmeye vakit harcayan yirmi bir yaşındaki gençlerin yanında olmak can sıkıcı."

"Meh, ne isterlerse yapsınlar," dedim omuz silkerek. "En azından bize biraz rahatlama ve kitap okuma şansı veriyor."

"Bunu Xavier yüzünden söylüyorsun." Bana baktı ve aptal bir yüz ifadesi takındı. "Ama seni kırmaktan nefret ediyorum Layla, o... her neyse... olabilir ama senin temsil ettiğin meydan okuma fikrini sevdiğini şimdiden anlıyorum. O kızlar sadece Luke ortaya çıkana kadar dikkatini çekecek, sonra da senin peşine düşecek."

İçimi çektim. *Tanrım, umarım değildir.*

8

LUKE

"Tekne tamir edildi mi?" İnsan kalabalığının arasından sıyrılarak kumda ilerlerken Jett'e sordum.

"Yani, Ronny çok ileri gitmemek kaydıyla çıkarmanın sorun olmayacağını söylüyor. Sanırım bütünüyle hurdaya çıkarılması gerekliliğinin eşiğinde." Jett sıkıntılı bir iç geçirdi. "Ne kadar para harcarsan harca, her yerde limon olması şaşırtıcı."

"Evet, ilk arabamı hatırlıyorsun," diye kıkırdadım, babamın bana aldığı iki yüz bin dolarlık spor arabayı düşünerek.

"Malcom Hendrix'le yarışmaya çalıştığın için arabanın motorunu patlattın." Jett bana yan gözle baktı. "Bu tekneye bebek yapmaktan başka bir şey yapmadım ama sürekli beni hayal kırıklığına uğratıyor."

"Kötü bir ilişkin varmış gibi konuşuyorsun, kardeşim." Elimi omzuna attım ve sıktım. "Yerine birini almanın zamanı gelmiş olabilir."

"Zaten bakıyorum," diye homurdandı. "Keşke bunu daha önce yapsaydım. Lanet şirketimin yarısı burada."

"O zaman sadece bir yat kirala?"

"Olmaz, kiralık bir araçta olmak istemezler."

"Tamam o zaman, sanırım çok uzağa gitme, her şey yoluna girecek." Omuzlarımı silktim ve voleybol filesine doğru bakmaya başladım. Etrafında bir sürü insan vardı ve bu manzara karşısında yüzümü buruşturdum. Partinin Jett'in davet ettiklerinin ötesine geçtiği açıktı.

"İşte yatı bu yüzden seviyorum," diye mırıldandı Jett biz yaklaşırken. Yüzüne aptalca bir gülümseme yerleştirip herkesi selamladı ama ben sadece bir kişiyi aradım...

Layla.

Sahile daha hızlı gitmek istiyordum ama Jackson'ın bana gönderdiği belgeleri incelemeye dalmıştım. Şirket mali açıdan çok iyi durumdaydı, yani satın almak *o kadar* da büyük bir risk değildi, ama bu yine de satın almak istediğim anlamına gelmiyordu. Jackson ister kabul etsin ister etmesin, iş adamlığı konusunda pek de iyi sayılmazdı. Yani, eğer gerçekten sessiz bir ortak olsaydım, bu işi yürütmek Eli'ye kalacaktı ve onun Whiss Productions ile yeterince işi vardı.

Delilah okuduğu kitaptan başını kaldırarak, "Bakın sonunda kim ortaya çıkmaya karar vermiş," dedi yumuşak bir sesle. "Laguna Kızımız nasıl?"

Jett homurdanarak, "O bir pislik," dedi ve yanındaki boş sandalyeye oturdu. "Sanırım gitmesine izin vermemiz gerekebilir."

Yüzü buruştu. "Onu yeniden yapamaz mıyız?"

"Sen ne istersen bebeğim." Jett ona yumuşak bir gülümseme verdi, bu da bende kusma isteği uyandırdı. Ayrıca içimde gelişigüzel bir kıskançlık da vardı...

Ama bunu görmezden geldim.

"Bu işte *ateşlisin*!" Xavier'in sesi dikkatimi çekti ve başımı ona doğru çevirdim.

Ve sonra ağzım açık kaldı.

Layla oyunun ortasında, siyah saçlarını topuz yapmış ve zeytin rengi bir bikini giymiş bir haldeydi...

Hay sikeyim.

Arkası yüksek kesimdi, tüm sahile kıçının ne kadar şeftali gibi olduğunu gösteriyordu ve önü geniş göğüslerini *zorlukla* tutuyordu. Havacı gözlükleri Florida güneşi altında parlıyordu ve kremsi teninde biraz bronzluk vardı ama yine de güneş kremi sürmüş olmasını umuyordum...

Ve Xavier yardım teklif etmemişti.

"Okuldayken sporda berbattım," dedi Layla omuzlarını silkerek. "Sanırım bugün şansım yaver gitti."

"Topa vuruş şeklin pek şanslı değil. Alçakgönüllü olma. Sen bir baş belasısın, Layla. Aşık oldum."

Seni tokatlayacağım, kardeşim.

Layla kıkırdayarak, "Çok tatlısın," dedi ve el sallayarak onu başından savdı.

Onun böyle tepki verdiğini duyunca sinirlerim birkaç saniye içinde bozuldu. Burada olduğumu bile bilmiyordu, bu yüzden beni kıskandırmaya çalışmasına imkân yoktu ve zaten bunu varsaymam aptalcaydı.

"Hey, Luke." Layla okyanusa bakarken Xavier bana doğru baktı. "Neden oynamıyorsun?"

"Ben spor yapmıyorum."

"Böyle bir vücutla eminim biliyorsundur," diye karşılık verdi bana. "Hayır. Sadece çok ağırlık kaldırıyorum ve koşuyorum."

Layla sonunda bana baktı, yüzündeki gülümseme bir an için yerini kaş çatmaya bıraktı. "Onu rahat bırak."

Oof. Yandım amına koyayım.

Ama hakarete karşılık vermek yerine çenemi sıktım. Burada toplanmış onca insanla voleybol oynayacak havada değildim. Bir şezlong kaptım ve Jett ile Delilah'nın yanına iliştim, dikkatimi dağıtacaklarını umuyordum...

Ama Layla'nın hareket ederken kıçının zıplamasını izlememek *imkânsızdı*. Kabul etmek istese de istemese de atletikti. Takımının ağırlığının çoğunu taşıyarak bunu kolaymış gibi gösteriyordu.

Ve *çok sıcaktı.*

"Kahretsin, böyle bir yeteneği olduğunu hiç bilmiyordum," diye güldü Delilah, kitabını kucağına bırakırken. "Bana hep atletik olmadığını söylerdi."

"Belli ki bunu liseden *sonra* öğrenmiş," dedi Jett, yüzünde bir gülümseme belirerek. "Çünkü o zamanlar çok beceriksizdi. Düz bir zeminde ayağı takılmadan yürüyebildiğini sanmıyorum."

Aşık olduğum Layla'yı düşünerek gülümsedim. "Oldukça sakardı ama bilmiyorum... sevimliydi."

İkisi de bana baktı, gözleri kocaman olmuştu.

"Ne?"

"Sanırım buraya geldiğinden beri ilk kez gülümsedi," diye kıkırdadı Jett buzluktan bir bira çıkarırken.

Delilah bana bakarak, "Haksız değil, biliyorsun," diye onayladı. Onunla sadece birkaç kez karşılaşmıştım, çünkü onlar tanıştığında Jett ve ben binlerce mil uzakta yaşıyorduk. Anlayabildiğim kadarıyla iyi biriydi ama itiraf etmeliyim ki Layla'nın onun en iyi arkadaşı olduğu gerçeğini otomatik olarak ona karşı kullanıyordum.

"Şunlardan bir tane alabilir miyim?" Jett'in yanındaki buz sandığını işaret ettim.

Az önce açtığını bana uzattı ve kendisi için bir tane daha aldı. "Bu akşam yata binmeyi düşünüyorum. Sözde

açık bir gece olmalı ve bu boktan daha iyi olmalı." Etrafımızda toplanmış olan rastgele insanları işaret etti. "Kalabalıktan hoşlanmıyorum."

"O zaman neden körfez kıyısındaki en büyük turistik şehirlerden birinin *tam* ortasında bir tatil köyü seçtin?" Kıkırdayarak onunla aynı seviyeye geldim. "Bizi Deb'in adasına götürmeliydin."

"Deb'in bize izin vereceğini sanmıyorum." Zengin kuzeninden bahsedince gözlerini devirerek iç çekti. "Orada kimsenin bir şey yapmasına izin vermez. *Kimsenin* ziyaret *etmediği* aptal bir adaya milyonlarca dolar harcadı, kendisi bile."

"Evet, ama bunun nedeni Hint Okyanusu'nun tam ortasında olması." "Ve tekneler etrafında kayboluyor," diye atıldı Delilah, gözle görülür bir şekilde titreyerek. "I

Bu noktada neden sadece satıp zarar etmediğini bilmiyorum."

Gözlerim konuşmadan uzaklaştı ve hâlâ Xavier'in yanında kumda zıplayan Layla'ya döndü. Gülümsüyordu, şakacı bir şekilde Layla'ya beşlik çakarken eli Layla'nın elinin üzerinde oyalanıyordu. Uzaklaşmadan önce bize doğru bir bakış attı ve havacı gözlüklerinin üzerinden bile...

Bana baktığını biliyordum.

Bu, hiç de içime sinmeyen bir tür "*siktir* git "*ti*. Kıskançlık, uzun zamandır deneyimlemediğim, istenmeyen bir duyguydu. Şimdiye kadar hiçbir kadın bende bu tür duygular uyandırmamıştı.

Layla hariç.

"Bakmayı kes." Jett beni tekmeledi, ayağı baldırımın tam ortasına indi. "Hepimiz Layla'ya karşı ereksiyon halinde olduğunu biliyoruz ama kendini utandırıyorsun. Onu rahat bırak."

"Siktir git," diye homurdandım ve ona ters ters baktım. "Bakmıyorum."

"Eğer Layla'ya ağzının suyu akmıyorsa, Xavier'e hançer fırlatıyorsun. Kana susamış gibi görünüyorsun." Jett güldü ve Delilah gözlerini devirdi.

"Erkekler neden bu kadar saçmalıyor anlamıyorum."

"Çünkü çoğu zaman beynimizle değil çüklerimizle düşünüyoruz." Jett yüzünü buruşturarak ona göz kırptı. "Ama benim aletim sadece seni düşünüyor, bu yüzden hiçbir şey için endişelenmene gerek yok."

"Bildiğim iyi oldu. Aksi takdirde kesmek zorunda kalabilirdim."

"Benimle edepsizce konuşmana bayılıyorum." Kaşlarını oynattı, sonra da kızın kalçasını sıktı. "Odaya geri dönmek ister misin?"

"Elbette, sanırım çakımı getirdim." Dilini ona doğru uzattı ve ben kıkırdarken Jett öpmek için yaklaştı.

Böyle bir şeye sahip olmak.

Şey, çük kesme olayı hariç. Bu tür bir ön sevişme olmadan da yapabilirdim. Bakışlarım tekrar voleybol maçına kaydı ama Layla ve Xavier dönmüş olmalıydı, ikisi de bize doğru geliyordu.

Xavier buz sandığının yanındaki kuma oturmadan önce "İyi oyundu," diye yorum yaptı. "Gerçekten çok şey kaçırdın Luke." Yüzündeki sırıtma beni sinirlendirmişti ama her ne kadar onu yumruklamak istesem de, kazandığını düşünmesine izin verecektim...

En azından şimdilik.

"Yani yat tamir edildi mi?" Layla şemsiyelerin gölgesinde bir plaj havlusunun üzerine otururken gözleri Jett'e odaklanmış bir şekilde sordu. Havacı gözlüklerini kafasına dayamak için yukarı kaydırdı ve ellerinin üzerine yaslandı.

"Evet, sanırım öyle diyebilirsin," diye mırıldandı Jett. "Bu akşam dışarı çıkarız diye düşünüyordum. Bugünden sonra güzel bir değişiklik olur."

"Güzel kadın kalabalığından hoşlanmıyor musun?" Xavier Jett'e dişlek bir sırıtış fırlattı. "Yemin ederim, Miami sahilleri gibisi yok."

"Evet..." Jett gülümsemesine karşılık vermedi. "Her neyse, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Sekiz gibi yola çıkarız diye düşünüyordum."

Xavier başını salladı. "Buna katılmamam gerekecek. Bu gece kulüplerimden birinde olmam gerekiyor. Kulüp yöneticilerinden biri için büyük bir parti var. Büyük bir katılım olması bekleniyor. Gitmem gerekiyor ama bence hepimiz gitmeliyiz."

Kesinlikle hayır.

Delilah omuzlarını silkerek, "Hımm... Muhtemelen bunu atlayacağım," dedi. "Dışarıda iyi bir gece geçirmeyi severim ama bu tatili ağırdan almak istiyorum. İş için bu tür şeyleri yeterince yapmak zorundayız."

Xavier gözlerini Jett'e dikerek, "Ama şirketinizin yarısı burada," dedi.

Jett dudaklarını büzdü. "Evet, anlıyorum ama karımla birlikteyim. Kulüplere gidecek havada değilim."

Layla, "Seninle kulübe gelirim," diye teklif edince ağzım bir karış açık kaldı. İkisi göz göze geldiğinde Delilah'nın yüzündeki sinsi ifadeyi fark ederek çenemi hızla toparladım.

Cidden Xavier'in peşinden mi gidiyor?

O anda hissettiğim hayal kırıklığını ve diğer her şeyi yutmak zorundaydım. Xavier'in beladan başka bir şey olmadığını *biliyordum*. Yani, elbette güvenliydi ama Layla'yı benim gibi güvende tutamazdı.

Xavier, Layla'ya gülümseyerek, "O halde herkese bir seçenek sunacağız," dedi. Ya yata binerler ya da benimle kulübüme gelirler."

Jett bana dönüp bakmadan önce, "Kulağa makul geliyor," diye onayladı. "Sen ne yapacaksın Luke? Bunca zamandır sessizdin."

Layla da dahil olmak üzere herkesin gözleri bana odaklanmıştı. Soru karşısında çenem gerildi, çünkü her ne kadar yatta dinlenmeyi tercih etsem de...

Xavier'in Layla'yı ele geçirmesine izin veremezdim.

9

LAYLA

I kulübe gitmeyi kabul ettim çünkü bu gece Luke'la yatta mahsur kalma düşüncesi bana hiç de çekici gelmiyordu. Biliyordum ki Luke'tan tamamen uzak durmak gibi bir seçenek varken bunu değerlendirecektim. Ancak kulübe gitmek Xavier'le daha fazla zaman geçirmek anlamına geliyordu ve ben de flört oyunum üzerinde çalışıyordum...

Belki biraz fazla.

"Ne içmek istersin?" Xavier kulüp barında oturduğum yere dönerek sordu. Ben daha cevap veremeden çok meşgul barmenlerden birine el salladı.

"Sizin için ne yapabilirim?" Barmen ateşli bir sarışındı ve nedense bana Paris Hilton'u hatırlatıyordu ama nedenini tam olarak kestiremiyordum.

"Um... Sadece sahilde seks mi yapacağım?"

"Evet, tıpkı diğer herkes gibi," diye mırıldandı ve arkasını dönüp içkimi hazırlamaya koyuldu.

"Cely'ye aldırma," diye kıkırdadı Xavier, gözleri bana takılmıştı. "Her zaman kötü bir ruh hali içinde. Omzunda bir çip olan, ama işten kaçamayacak kadar ateşli bir kadın. Onları kendine çekiyor."

Başımı salladım, gerekçesinden hiç hoşlanmamıştım. "Anlıyorum. Sanırım senin için en iyisi neyse o."

"Benim için en iyisi sen olabilirsin." Elini kolumda gezdirerek sırıttı. "Yukarıya, daha özel bir alana çıkabileceğimizi düşünüyordum. Salon çok daha az talepkâr. Dışarıda, VIP'de bile zar zor sohbet edebiliyorsun."

Xavier'le yalnız kalmak istemediğim kadar, başımın fena halde ağrımasının da eşiğindeydim. "Tamam. Aslında kulağa hoş geliyor."

"Mükemmel."

Cely, omzunda çip olan barmen, bana içkimi getirdi. "Buyurun, umarım beğenirsiniz."

Ben daha teşekkür edemeden arkasını dönüp başka bir müşteriye yöneldi. Xavier onu balkona çıkan merdivenlere kadar takip etmem için başıyla işaret etti ve ben de barın kenarından ittim. Kulübü güzeldi -şimdiye kadar gittiğim en güzel kulüplerden biriydi- ama Autumn doğduğundan beri pek sık dışarı çıkmıyordum. Çıktığımda da gösterişsiz barları tercih ediyordum.

Xavier'i sarmal merdivenlerden yukarı doğru takip ederken kırmızı bantlı topuklu ayakkabılarım dengemin sınırlarını zorluyordu. Önü çapraz olan dar siyah bir elbise giymiştim, bu *da* tüm dünyanın zevk alacağı bir *sürü* yan göğüs ortaya çıkarıyordu. Bu kesinlikle benim rahatlık alanımın dışındaydı...

Ama bikiniyle voleybol oynamak da öyle.

Luke'un yüzündeki şok ifadesi aklıma gelince kendi kendime gülümsedim. Onu sahilin aşağısından gelirken görmüştüm ve

O oraya varmadan hemen önce örtümü düşürdüm. Gözleri yuvalarından fırlayacak sandım.

"Demek Los Angeles'ta yaşıyorsun?" Xavier ikinci kata çıkar çıkmaz sordu. Burası daha karanlıktı ve bir sürü tasarım mobilyanın ortasındaki küçük striptiz sahnesi, gerçekten ne kadar rahat olduğunu merak etmeme neden oldu. Püsküllü ve siyah tangalı bir kadın direkte çalışıyor, birkaç erkek ve kadın da etrafta oturmuş izliyordu.

"Eskiden öyleydi ama ailemin çoğu New York'ta ve şimdi Miami'nin dışında yaşıyorum." Xavier'in bana baktığını ve cevabımı beklediğini fark ettiğimde kelimeler boğazımda düğümlendi. "Orası güzel," diye aptalca ekledim, gözlerimi direkte çalışan fit kadından zorlukla ayırabiliyordum.

"Bu Gabby." Xavier gülümseyerek kadını işaret etti. "Çılgınca direk dansı becerileri var ve ortaklarım onu çoğu gece burada tutmayı tercih ediyor. Daha iyi bahşiş veriyorlar ve striptiz kulüplerindeki sürüngenlerle uğraşmak zorunda kalmıyor." Kulağa onurlu bir şeymiş gibi geliyordu, bu yüzden Gabby'nin burada başka ne yapması gerektiği sorusunu ısırarak geri çekip sadece başımı salladım.

Xavier sahnenin sağına yerleştirilmiş koltuklardan birine oturdu ve sonra yanındaki koltuğu okşayarak bana baktı. "Ben ısırmam. En azından şimdilik."

Yanına otururken zorla gülümsedim. İkimizin arasında sağlam birkaç santim olmasını sağladım, ancak ben daha yerleşmeden kolunu kanepenin arkasına attı. Kalbim hızlandı - ama heyecandan değil - sadece saf endişeden.

Yata gitmeliydim.

Ama Luke'tan kaçmaya çalışırken kendimi perişan ediyordum. En iyi arkadaşımı ve yıldızların altında uzanmayı özlemiştim. Bunun yerine, sıkışıp kalmıştım.

Ben üniversite seviyesinde bir içki yudumlarken Gabby'nin direkte çalışmasını izliyordum. Bu benim uzmanlık alanım *değildi*.

"Luke'un nesi var? Açıkçası ikinizin bir geçmişi olduğunu biliyorum ama aranızdaki gerilim on yıl öncesinden çok daha fazlasını anlatıyor."

Başımı çevirdim. "Uh... Bilmiyorum. Aramızda bir şey yok." Bu sorunun beni neden hazırlıksız yakaladığını bilmiyordum ama şimdiden savunmaya geçtiğimi hissediyordum.

Xavier kıkırdadı ve içkisinin geri kalanını yudumladı. "Bu kesinlikle bir şeyler döndüğü anlamına geliyor. Kadınların eski sevgilileri konusunda nasıl olduklarını bilirim. Luke Whiss bir milyarder ve hepimiz onu ne kadar pislik olarak göstermek istesek de, o *çok* parası olan bir pislik. Bunu istemeyecek bir kadın tanımıyorum."

Başımı salladım, tiksinti göğsümü doldurdu. "*Asla* parası için bir adamın peşinden gitmem."

"Doğru, tamam." Xavier bir kahkaha krizine girdi. "Bir kadının bana bunu söyleyip birkaç hafta sonra kredi kartımı istediği zamanları sayamıyorum."

Oof, yandı.

"Bu benim tarzım değil." Alınmış gibi davranmanın bir anlamı yoktu, çünkü belli ki adamın bu konuda çekinceleri vardı.

"Tamam, tamam." Parmakları çıplak omzuma dokundu ve kendimi onun ulaşamayacağı bir yere yığılmış buldum. "Luke'la lise boyunca çıktığınızı biliyorum ama sonra ne oldu? Aranızdaki gerilimi körükleyen sadece kırık kalpler mi?"

"Bilmiyorum." İçkimi yudumlamadan önce boğazımı temizledim. "Sanırım o kadar da iyi bitmedi. Köprünün altından çok sular akmış olmalı."

"Ama öyle değil," diye belirtti. "Luke senin yanında olduğum için üzerime atlamak istiyor. Çoktan tehdit etti bile."

Tabii ki var.

Ancak Luke'un Xavier'i *gerçekten* tehdit ettiği düşüncesi kalçalarımın sıkışmasına neden oldu. Bedenim bana ihanet ediyordu -tıpkı asansörde olduğu gibi.

Ben bir şey söylemeyince, "Bu meydan okuma gözümü korkutmuyor," diye devam etti. "Luke gibi erkekleri ilgi çekici ve neredeyse heyecan verici buluyorum. Sahiplenmeye çalıştıkları kadını çalmak gibisi yoktur. Bununla ilgili bir şey beni tahrik ediyor."

İçten içe yüzümü buruşturdum, giderek daha da rahatsız oluyordum. "Bu ilginç bir gerçek."

Kulağıma eğildi, gözleri sahnedeki Gabby'ye kaydı. "Seni ne tahrik eder, Layla?"

Sen

değil.

Bu

değil.

"Uh..." Sesim kesildi, keşke buradan defolup gitmek için bir bahane bulabilseydim diye düşündüm. "Bilmiyorum." Çantama uzanıp telefonumu çıkardım ve kız kardeşimden gelen bir mesajı gördüm.

Nasıl gidiyor?

"Bu önemli mi?" Xavier vücudunu benimkine yaklaştırarak mırıldandı.

"Evet, öyle," diye tersledim, Lily'ye cevap yazabilmek için aramıza biraz mesafe koydum. Bu mesaj *uzun* zaman alacaktı. Ancak, Xavier omzumun üzerinden seslendiğinde sadece birkaç kelime yazmıştım.

"Seni buraya kim çıkardı?"

Kiminle konuştuğunu görmek için başımı çevirdim ve gözlerim Luke'unkilerle buluştuğu anda *rahatlamaktan* neredeyse parçalanıyordum.

"Partinin nerede olduğunu sordum ve bana burada olduğunu söylediler," dedi Luke düz bir tonda. Sahnede kıçını sallayan Gabby'ye bakarken dudakları çatıldı. Başını salladı ve elinde bir birayla ikimize doğru yöneldi. "İlginç bir kulübünüz varmış."

"Evet, pek senin tarzında bir yer değil." Luke kanepede tam yanıma otururken Xavier gözlerini kıstı.

"Ah evet, burası *kesinlikle* benim tarzım bir yer değil," diye homurdandı Luke, gözleri önümüzdeki sahne *dışında* her yerdeydi. "Ben tek tük barlara gitmeyi tercih ederim.

-"Eğer dışarı çıkarsam."

"Ezik gibi konuşuyorsun," diye kıkırdadı Xavier. "O kadar paran var ve bundan en ufak bir zevk almıyorsun."

"Yani, herkesin kendine göre bir şeyi var," dedim dikkatle, iki adamın da bana nasıl baktığını fark ederek. Xavier cevabımdan rahatsız olmuş gibi görünürken, Luke kıkırdadı.

"Neden bize nelere sahip olduğunu göstermiyorsun?" Gabby erkeklerden birine kucak dansı yapmak için inerken Xavier direği işaret etti. "Bahse girerim sahip olduğun tüm o voleybol becerisi direğe de yansıyabilir. Bunun için gerekli vücuda sahip olduğunu biliyorum."

Gözlerim kocaman oldu ve Luke'un yepyeni bir sıcaklık yaydığına yemin edebilirim. "Ben... Ben direk dansı hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Bence bunu yapmalısın," diye güldü Xavier. "Zaten sadece eğlence için. Kadınlar denemek için her zaman oraya çıkarlar. Güvenli bir yerdesiniz." Luke nefesinin altından, "Buna güvenli demek zor," diye homurdandı.

Luke'un yorumunu duymazdan gelerek, "Sanmıyorum," dedim. Ellerime baktım ve baktığımda Luke'a Xavier'den daha fazla yaklaştığımı, vücutlarımızın neredeyse birbirine değdiğini fark ettim.

Sıcaklığın geldiği yer burası.

Tanıdık parfümünün kokusunu aldığımda kalbim göğsümde tekledi ve başının bacaklarımın arasında olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlayarak amım tepki verdi.

Ugh.

Cesaretimi toplayıp yanımda oturan adama baktım ve bunu yaptığımda nefesim kesildi. Luke'un gözleri bana odaklanmıştı - odanın hemen karşısında gerçekleşen kucak dansına değil.

"Burayı sevmiyorsun," dedi alçak ve yumuşak bir sesle. "Kalmak zorunda değilsin."

Luke'un beni yok edebilecek güce sahip olduğunu hatırlayarak kabul etme isteğimi bastırdım. "Sen ortaya çıkana kadar her şey yolundaydı."

Gözlerini devirdi. "Yapma bunu."

"Neyi yapmayayım?"

"Her şeyi saptır. Gerçek bu Layla ve sen de bunu biliyorsun. Burası sana göre bir yer değil ve beni kandıramazsın."

Ona iğneleyici bir cevap veremeden kanepenin kaydığını hissettim. Başımı çevirdiğimde Xavier'in ayakta durmaya çalıştığını gördüm. Gabby'ye doğru ilerlerken bize dönüp bakmadı bile, elini tuttu ve diğer kanepeye otururken aynı anda onu kucağına çekti.

Vay canına. Dick hamlesi.

Ağzım bir karış açık kaldı ve ondan hoşlanmıyor olsam da yine de bu durumdan biraz rahatsız oldum. Hiç kıskanmamıştım, sadece *iğrenmiştim.*

"Sana söyledim, o senin etrafında olmak isteyeceğin türden biri değil." Luke'un *ben sana söylemiştim* sesi sinir bozucuydu ama şimdi anlıyordum.

"Onunla birlikte olmayı hiç istemedim." Ayağa kalktım. Elbisemi düzelterek merdivenlere yöneldim. Hem Xavier'i hem *de* Luke'u arkamda bırakmaktan çekinmiyordum.

"Seni tesise geri götüreyim," diye teklif etti Luke, elimi tutup beni merdivenlerin dibinde durdurmak için. "Ben de burada olmak istemiyorum."

"O zaman *neden* buradasın Luke?" Kızgınlıkla kolumu ondan ayırarak sordum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda çenesi gerildi. "Neden burada olduğumu çok iyi biliyorsun."

10

LUKE

Layla tesise dönüş yolculuğu boyunca hiç sesini çıkarmadı. Arka koltuğun karşı tarafına oturmuş, emniyet kemerini sıkıca bağlamıştı. I

ona bakmamaya çalışıyordu ama *lanet olsun*, göğüsleri neredeyse siyah elbisesinden düşecekti...

Evet, zordu.

Oradaki her bir kadını gölgede bırakıyordu ama o hep böyleydi ve bunun farkında değildi. Hiç bilmiyordu. Xavier'in onunla flört etmesine ve ona dokunmasına ne kadar kızmış olsam da...

Rahatsızlığı çok daha endişe vericiydi.

Uber sürücüsü tentenin altına yanaştığında bize "İyi geceler, ikinize de," dedi.

"Sen de," diye homurdandım, Layla kapıyı açıp dışarı fırladı ve ön kapılara doğru yürüdü.

"Sana iyi şanslar," diye kıkırdadı şoför ve bana sempatik bir gülümseme verdi.

İçimi çektim ve aceleyle dışarı çıktım, asansöre adım attığında ona yetişmek için koştum. "Sorun nedir?" diye sordum.

"*Hiçbir şey.*"

"Vay canına, bu *çok* inandırıcı, Layla," diye homurdandım, onun katı için düğmeye basarken gözlerimi deviriyordum. "Belli ki orada korkunç bir zaman geçiriyordun ve ben seni dışarı çıkardım ve sen *hâlâ* bana karşı çok kaba davranıyorsun."

Dönüp bana baktı, gözlerindeki altın rengi öfkeyle parlıyordu. "Kendi başımın çaresine bakabilirdim. Kolaylıkla kendi Uber'imi arar ve tatil köyüne geri dönerdim. Beni kurtarmana ihtiyacım yoktu, o yüzden kahramanlık kompleksine kapılma. Sen benim kahramanım *değilsin*."

"Orada oturuyordun, berbat görünmene rağmen sana dokunmasına *izin veriyordun* - herif sana *striptizci* izletiyordu. Kim ilgi duyduğu birine bunu *yapar* ki?"

"Oh, bu kadar aziz olma Luke," diye tükürdü bana kendi katına çıkarken. "Eminim bu kadar *kıskanç* olmasaydın sen de gösterinin tadını çıkarıyor olurdun!"

Koridorda onun peşinden yürürken göğsümde öfke patlıyordu. "Kıskanmıyordum! Seni o pislikten korumaya çalışıyordum. Sana onun kötü biri olduğunu söylemiştim, Layla." Koridorda onu kovalarken kendimi çok çaresiz hissediyordum. Liseden beri böyle olmuştu, onu kovalıyordum ve o beni terk ediyordu.

"Oh, kendini göstermeye çalışma bile. Kıskandığını *biliyorum*." Kapısının hemen önünde durdu, kapıyı bir aralık açmıştı. "Sen her zaman kıskanç biri oldun. Beni istemiyorsun ama başka kimse de bana sahip olamaz." Gözlerini gözlerime dikti ve nefesimi tutamadım. Ellerinin kalçalarında duruşu ve yüzündeki *seni öldürebilirim ya da beceririm* bakışı beni *çok* tahrik etmişti.

"Xavier bir pislik."

Layla'nın dudakları gülümseyecekmiş gibi kıpırdadı ama gülümsemedi. "Bunu biliyorum."

Ona bir adım daha yaklaştım, elim kapının pervazına değdi. "Peki neden onunla takılıyorsun?"

Sesli bir şekilde yutkundu ve başını kaldırıp bana baktı. "Sadece eğleniyordum."

"Yoksa beni kıskandırmaya mı *çalışıyordun*? Çünkü bu kelimeyi çok sık kullanıyorsun."

"Siktir git Luke," diye fısıldadı neredeyse, gözleri öfkeyle kaynıyordu.

"Sana meydan okuyorum."

Beyaz gömleğimi tutarak ağzımı kendine doğru çekti. Dudaklarım onun dilindeki meyveli içeceğin kalıntılarını tattığı anda bir inilti çıkardım. Öpücüğü öfke doluydu ve koyu renk kot pantolonum tarafından daraltılan sikimin zonklamasına neden oldu.

Geriye doğru tökezledik, kapı duvara çarptı. Elimi uzattım ve bizi içeri kapatmak için ters yöne doğru ittim. Kafamda bunun bir hata olduğunu biliyordum -neye yol açacağını biliyordum- ama asansör olayından beri bir dizi mavi topum vardı...

Ve beni tatmin edecek tek bir kadın vardı.

Layla dudaklarını benimkilerden ayırıp gömleğimin düğmelerini koparırken, "Çıkar şunu," diye nefes nefese kaldı. Zaman kazanmak için gömleği başımın üzerinden yırttım ve elbisesinin eteklerine doğru ilerlerken odanın öbür ucuna fırlattım.

Büyük bir hamleyle o şeyi çıkardım ve onu siyah saten bir tangadan başka bir şeyle bırakmadım.

Hay sikeyim.

Göğüsleri o kadar dolgun ve dikti ki, meme uçları dikleşmiş ve ağzıma hazırdı. Vücuduna doğru ilerledim, dudaklarım boynunun derisini emerken

Elleri vücudunun her bir santimini inceliyordu. Lanet bir *rüya* gibiydi. vücudunu tekrar benimkine yaslamak için.

Ve aptal bir asansörde değil.

Parmakları kot pantolonumun düğmesini karıştırdı, yırtarak açtı ve aşağı çekti. Sikim serbest kaldı ve eli sikimi kavrayıp hevesle ve öfkeyle pompalarken nefesim kesildi. Kıyafetlerimin geri kalanını çıkardım ve onu yatağa taşıyıp beyaz yorganın üzerine attım.

"Bana karşı bu kadar hassas olmana gerek yok," diye meydan okudu, ben yatağa sürünürken dudağını ısırdı.

"O zaman sert mi istiyorsun? Ateşle oynadığını biliyorsun," diye homurdandım, ayak bileklerinden tutup onu yüzüstü yatmaya zorladım. Nasıl öfkeli seks yapılacağını biliyordum. Ve Layla'nın bundan nasıl hoşlandığını da biliyordum.

Kolumu vücudunun altından geçirerek kıçını havaya kaldırdım. Parmağım kıç yanaklarının arasından kayarak kaygan, ıslak kıvrımlarının arasından geçti. "Benim için her zaman ıslaksın, değil mi?" İki parmağımı sokmadan hemen önce nefes nefese kaldım. parmaklarını onun dar amının içine soktu.

Yanıt olarak bir çığlık attı, bacakları istekle titriyordu. Aramızda her ne olduysa onu harekete geçirmiş olmalıydı ve benden başka bir erkeği hatırlayamayana kadar onu becerecektim. Parmaklarımı birkaç kez içine sokup çıkardım, o da bana karşılık verdi, kıçını zıplattı.

Parmaklarımı çıkarırken, nemden parıldamalarına bakarak salyalarım aktı. Kıçını tokatladım ve Layla inlerken onları ağzıma sokup temizledim. Ona baktım, güzel yeşil gözleriyle buluştum ve ona hınzır bir gülümseme verdim.

"Dilimin içinde olmasını istemez miydin?" diye takıldım ona, eğilip kıçını öptüm. "Belki de bana yaptığın gibi seni soğuk bırakmalıyım."

Bana ters ters baktı. "Ya da belki orada oturup parmaklarınla oynamak yerine beni becermelisin."

Bu cüret karşısında gülümsedim ve kalçalarını kabaca kavradım. Kalın horozumu onun derinliklerine zorlarken sahiplenici bir hırıltı çıkardım.

"*Oh, siktir*!" Daracık amının her santimini doldururken Layla haykırdı. Kıçını tekrar tokatladım ve sonra belinin etrafına demir bir tutuş koydum, onu arkasına çarparken onu tuttum.

"Kıskanıyordun," diye alay etti ağlamalarının arasında ve beni bilerek kızdırmaya çalıştığını biliyordum. Eskiden inanılmaz bir makyaj seksi yapardık.

"Beni kıskandırmaya çalışıyordun," diye homurdandım ve kıçını tekrar patlattım. "Ve elde ettiğin şey bu."

Yanıt olarak sızlandı ve ben de saçlarını tuttum, kaldıraç olarak kullanmak için ellerime aldım. Layla'nın başı geriye doğru eğildi ve yüzündeki zevk ifadesi sikimin memnuniyetle zonklamasına neden oldu. Bunu istiyordu.

"*Ooh*..." diye mırıldandı gözleri kapanırken kalın, şiş dudaklarının arasından.

Evet, artık bana karşı ukalalık yapmayı düşünemezdi bile. Biraz daha sertçe çekiştirdim, içimdeki tüm güçle onu becerdim. Göğüsleri altında zıplıyordu ve onları izlerken daha iyi bir görüntü istediğimi fark ettim.

Saçlarını serbest bırakarak içinden çıktım ve onu ters çevirdim, bunu yaparken yüzündeki şaşkınlığa bayıldım. Vücudunda yukarı doğru ilerledim ve ıslak sikimi tam göğüslerinin arasına yerleştirdim.

"O memeleri üzerime koy," diye emrettim.

Layla göğüslerini birbirine bastırıp sikimi sıkarken baştan çıkarıcı bir şekilde sırıttı. "Böyle mi?"

"*Kahretsin,*" diye inledim onları şaftımda yukarı ve aşağı zıplatırken. Bunu bana yapmasına izin verdiğim tek kadın oydu ve her seferinde beni etkiliyordu. Aralarında itmeye başladım, ucum neredeyse çenesine değiyordu. "Göğüslerini seviyorum."

"Her zaman öyleydin," diye alay ederek onları daha hızlı zıplattı. Yumuşak, kremsi teni bronz tenime karşı porselen gibi görünüyordu ve göğüsleri kusursuzdu - tıpkı tüm vücudu gibi. Dudağını ısırdı, gözlerinde baştan çıkarıcı bir parıltıyla bakışlarımı tuttu ve ben onun her yerinde patlama dürtüsüyle savaştım...

Ama işim bitmemişti.

Eğilip meme uçlarından birini ağzıma almadan önce sikimi mükemmel göğüslerinin arasından çıkardım. Orada amının tadına baktım ve en sevdiğim iki şeyin aynı yerde olmasından duyduğum memnuniyetle homurdandım. Yüzümü göğsüne gömmeden önce ikisinin arasından geçerek tatlı zamanımı aldım.

Ve sonra bizi ters çevirdim.

Bu hızlı hareket karşısında ciyakladı ve vücudunu üzerime yerleştirdi. "*Luke*!" "Siktiğimin suratına çık," diye homurdandım, ayağa kalkarken kıçını tokatladım. Islak amını göğsüme doğru sürükledi ve beklenti beni ele geçirdi. I onu kaldırıp ağzıma koydum.

Dilim onu aşağıdan okşarken "Aman *Tanrım*," diye inledi. Layla yatak başlığını kavradı ve amı tam üzerimde durana kadar kendini kaydırdı. Onu yakaladım, mesafeden memnun değildim.

Onun amının beni *boğmasını* istiyordum.

Onu sıkıca kendime yasladığımda Layla haykırdı. Ellerim kıçının üzerindeydi ama onu çok sıkı tutmuyordum, hareket etme özgürlüğü veriyordum. Görevi anladı ve hemen kirli bir kız gibi yüzüme binmeye başladı.

Amcığı ağzımı tatlı sularıyla doldurdu, asansörden beri hissettiğim susuzluğu giderdi. Sanki o bir içkiymiş ve ben de bir alkolikmişim gibi içtim, doymaya kararlıydım. İnlemeleri odayı doldurdu ve umarım tüm mekân onun adımı haykırışını duymuştur.

Özellikle Xavier.

Dilim merkezinin her santimini kapladı ve onun yüzümde olması ne kadar itaatkâr hissettirse de, memnuniyet buna değerdi. Doruğa yaklaştıkça beni daha hızlı ve daha sert sürüyordu. Amını her tarafıma sürerken kıçını tokatladım.

"Boşalacağım," diye sızlandı, dilimi daha fazla nem köpürtüyordu. "Oh, oh, *Luke*!" Amcığı patladığında bir çığlık attı, dilimin etrafında titreşti ve beni tümüyle kapladı. Sonra belinden tuttum ve onu yalayarak temizlerken kendime doğru çektim.

Yüksekten inerken nefes nefese kaldı ve teninin her yarığını ve santimetrekaresini kapladığımdan emin olduktan sonra onu yüzümden kaydırdım. Yüzü şehvetten puslanmış olsa da gözleri parlıyordu.

Ve aniden, kahrolası duygularım bana ihanet etti. Kalbim göğsümde bir takla attı ve o göğsümde oturup bana bakarken birkaç uzun saniye birbirimize baktık.

Bu sadece bir sikiş.

Bunun benim için bir şey ifade etmediğini kendime hatırlatırken kilitli bakışlarımızı ayırdım. Onu üzerimden kaldırıp sırt üstü yatırdım. Bacaklarından tutarak her iki bileğini de omuzlarıma yasladım.

Ve sonra onun daracık amını sikimin üzerine çektim. Memeleri her yerde zıplarken dudağını ısırdı ve bana sadece bitirmek için ihtiyacım olan manzarayı verdi...

Çünkü o zümrüt gözlere bakmayacağımdan emindim.

Onu her zamankinden daha sert becerdim, küçük çığlıklar atarken yüzü güçten buruştu. Yavaşlamadım ya da bırakmadım çünkü yine *çok kızmıştım*. Unuttuğumu sandığım *tüm* duygularımı ortaya çıkarmıştı. Hayatıma devam ettiğimi sanıyordum.

Sadece onu becermek istiyorum. Duygu yok.

Ama bedenim doruk noktam için gerilirken, kalbim göğsümde duygularla gelişigüzel kekelemeye devam etti. Onu yerinde tutarken demir tutuşum kalçalarına saplandı.

"*Luke,*" diye inledi. "*Aman Tanrım. Luke.*"

Adımı böyle söylemeyi bırakması için ona bağırmak istedim. Bu bana kulağıma beni sevdiğini fısıldadığı onca zamanı hatırlattı.

Ve ben buna dayanamadım.

Ama bu kendime söyleyebileceğim en büyük yalandı. *Çok hoşuma* gitmişti ve adımı son bir kez söylediğinde çekip çıktım.

Ve yükümü onun o mükemmel şımarık göğüslerine boşalttım.

Hay sikeyim.

Ben yataktan kalkıp banyoya doğru giderken tatlı bir iç çekti. Kafam allak bullak olmuştu ama onu yatakta döllerimle kaplı halde bırakıp kaçmayacaktım. Yığından bir el havlusu aldım ve ılık suyla ıslattım.

"Bunu kendim yapabilirim," diye tersledi beni banyodan tekrar çıktığımda. "Beni temizlemene ihtiyacım yok."

Şikâyetlerini duymazdan gelerek üzerine eğildim ve yaptığım pisliği nazikçe sildim. Meme uçlarının etrafını temizlerken nefesi kesildi, pembe uçları hala dikti. Aletim canlanmakla tehdit ediyordu ama bu düşünceyi kendimden uzaklaştırdım. Layla büyük olasılıkla benden gitmemi isteyecekti.

"Teşekkürler," diye mırıldandı, sözümü bitirir bitirmez ayağa kalktı. "Şimdiye kadar böyle bir şey yapan tek erkek sensin."

Başka bir erkeğin ona dokunduğunu düşününce göğsümde bir öfke kabardı. "O zaman gerçekten beyefendilerin peşinden gidiyor olmalısın."

"Eğer zevkim kötüyse, belki de aynaya bakmalısın," diye homurdandı ve şifonyerin çekmecelerinden birinden büyük boy bir tişört aldı.

"Touché," diye kıkırdadım ve tartışmayı sonlandırdım. Boxer külotumu giydim ve yatağa, onun yanına dönüp başımı yastığa koydum. Yorgun bir şekilde bana baktı.

"Senden nefret etmiyorum," dedi, yüzüme bakmak için yan döndüğünde göz kapakları aniden ağırlaştı.

"Bilgi için teşekkürler, Layla." Ses tonum yumuşak ve şakacıydı ve dürüst olmak gerekirse, benden nefret etmemesi bir kazançtı... ama içimde derinlerde bir şeyi tatmin etmedi - seksin ortasında tüm o hisleri hisseden aynı parçamı...

Hala ona aşık olan yanım.

11

LAYLA

O Aman Tanrım, hala burada.

Yatakta yuvarlandım, Luke'un horlama sesi beni uykumdan uyandırdı. *Dün gece ne kadar içmiştim? O ne kadar içmişti?* İkinci sorudan emin değildim ama içkinin etkisini azaltmaktan başka bir şey yapacak kadar içmediğimi biliyordum...

Zihnim gürültülü seksimizin görüntüleriyle doldu - ne kadar utanç verici olsa da, o yatağa girer girmez uyuyakalmıştım - ve seksten sonra Luke'a ondan nefret etmediğimi söylediğimi hatırlayabiliyorum...

Ugh.

Keşke yapabilseydim. O uzun, sabit, sakin nefesler alırken kalbim göğsümde çarpıyordu. Endişe vücuduma yayılıyordu. Uyandığında ona ne söylemem gerekiyordu? Ona Sonbahar'dan bahsetmeli miydim? Bir çocuğum olduğunu biliyor muydu? Asi düşüncelerim beni yataktan kaldırdı ve telefonumu kaptığım gibi balkona doğru yöneldim. Kapıyı açtım ve dışarı çıktım.

Saat erkendi ve gün doğumunun sıcak ışıltısı birkaç dakikalığına dikkatimi dağıtacak kadar etkileyiciydi. On yıl önce böyle bir yerde böyle bir gece yaşasaydım, cennette olduğumu düşünürdüm...

Ama şimdi cehenneme rakipti.

Kalbimi, onu kıran adamdan korumam gerekiyordu ve onun altında ya da üstünde olmak kendime hiç de iyi gelmiyordu. Aklımı başıma toplamam gerekiyordu ve beni gerçekliğe geri döndüreceğini bildiğim tek bir kişi vardı.

"Sabahın altı buçuğunda beni neden arıyorsun?" diye homurdandı kız kardeşim, sesi hâlâ uykunun etkisindeydi. "Kızlar daha *yeni* kalktı ve ben daha kahve bile içmedim."

"Mükemmel," dedim. "Senin en yengeç versiyonuna ihtiyacım var."

"Tanrım, ne yaptın sen?" Lily mırıldandı ve telefonun diğer ucunda bana başını salladığını biliyordum. "Yemin ederim bunun Luke'la bir ilgisi varsa..."

"Şu anda yatağımda uyuyor."

"Şaka yapıyor olmalısın. *Az önce* onunla ilişkiye girmemen gerektiği hakkında konuşmadık mı? Senin eğleniyor olman gerekiyordu, eski erkek arkadaşın ve gizli bebeğinin babasıyla yatıyor olman değil."

Ah, tam da duymak istediğim şey.

"Yine de eğlenceliydi," diye itiraf ettim, tam bir sözlü kırbaçlamaya hazırdım.

"O pislikle ilişkiye girmenin eğlenceli bir yanı yok. Senin kalbini kırmaktan başka bir şey yapmadı, bunu sen de biliyorsun."

"Geçen sefer ayrıldım," diye belirttim, ona tüm şüphelerimi anlattım ki doğru yola gelebileyim. "Ve dün gece beni rahatsız edici bir durumdan kurtardı. Xavier ile kulübe gittim ve *hiç* de istediğim gibi olmadı."

"Yani eve Uber'le gelebilirdin," diye tersledi ve sonra iç geçirdi. "Aramak için ben kahve içene kadar beklemeliydin. Sabahları nasıl olduğumu bilirsin."

Sırıttım ve yumuşak sandalyelerden birine oturdum. "İşte *bu* yüzden seni aradım. Neden beni bu kadar etkilediğini bilmiyorum. Seks her zaman çok... *iyiydi*." Kalçalarım kasılırken yanaklarım kızardı, bedenim bana ihanet ediyordu. Eğer bacaklarımın arasındaki kediye kalsaydı, şu anda yine Luke'un altında olurdum.

Lily esneyerek, "İyi seks, büyük planın içinde hiçbir şeydir," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, iki kişi üzerinde çalışmaya istekli olduğu sürece seks daha iyi olana kadar uygulanabilir."

"Tecrübelerinize dayanarak konuşuyor olmalısınız," diye takıldım.

"Kapa çeneni," diye uyardı beni, sesi hâlâ sersem gibiydi. Telefonun diğer ucundaki kahve makinesinin vızıldayarak çalıştığını duydum. "Ama evet, içinde bazı kişisel gerçekler olabilir. Her neyse, Luke'la tekrar kısır döngüye girdiğini görmek istemiyorum. Lisedeyken seni izledim. Seninle ilgili *her şeyi* ailesinden sakladı."

Geçmişin acısı üzerime çökmekle tehdit ediyordu ama onu ittim. "Artık yetişkin insanlarız ve sanırım tatildeyken sadece takılmayı kabul edebilirim."

İnledi ve ben de onun yüzünü buruşturduğunu düşünerek gülümsedim. "Hayır, Layla. Sadece... hayır. Ateşle oynuyorsun ve bunu sen de biliyorsun. Ya Sonbahar'ı öğrenirse? Tüm bunları gizli tutmak için *o kadar* çok çalıştık ki. Luke güçlü ve zengin bir adam. Eğer bu sırrı öğrenirse, seni tüm değerinle alabilir... ve onu kaybedebilirsin."

Bu düşünceyle midem düğümlendi. "Bunu gerçekten yapacağını düşünmüyorsun, değil mi?"

"Peki, liseden sonra seni böyle hor görerek terk edeceğini mi düşündün? Bizim ailemiz hiçbir zaman onun ailesi için yeterince iyi olmadı ve bunun Autumn'a da yansımasını istemiyorum."

İçimi çektim. Lily sadece onunla paylaştığım şeyleri tekrarlıyordu ve her ne kadar konuşmanın ikna edici olmasını istesem de, konu Sonbahar'a kaydığı için bu pek işe yaramıyordu.

"Sence ona söylememekle hata mı ettim?" Kısık bir sesle sordum, bakışlarım Luke'un hâlâ yatağımda mışıl mışıl uyuduğundan emin olmak için geriye kaydı.

"Şey... sanırım bu tartışma için biraz geç oldu, Layla." Lily hafif bir kahkaha attı, huysuz tavrı kayboldu. "Ve açıkçası, o adamı yatağına geri getirmemiş olsaydın kendini sorgulayacağını sanmıyorum. Son konuştuğumuzda ondan nefret ediyormuş gibi davrandın ve şimdi..."

"Ondan asla *nefret* etmedim," diye açıklama yapma ihtiyacı hissettim. "Ben o tür bir insan değilim. Sadece şu anda çok fazla şey hissediyorum ve eğer bilseydi farklı olur muydu diye merak ediyorum..."

"Tabii ki farklı olurdu," dedi Lily iç çekerek. "Ama ne kadar farklı olurdu bilmiyorum. Eğer sihirli bir şekilde fikrini değiştirip sana evlenme teklif edeceğini falan düşünüyorsan, bence yanılıyorsun."

Başımı salladım, uzun bir süre gözlerimi sıkarak kapattım. "Sanki ona karşı hissettiklerim hiç geçmemiş gibi. Hepsi yüzeyin altında duruyor."

"Çünkü aletini sana sokmasına izin verdin," diye karşılık verdi Lily'nin azarlayan sesi. "O eski sevgilinin bir sebebi var, bırak geçmişte kalsın. Ayrıca, bana anlattığın her şeye dayanarak, onun kalkıp değiştiği fikrini anlamıyorum. O

Her zamanki kıskanç adam gibi görünüyor. Muhtemelen seni yolculukta başka biriyle görmek istememiştir."

Bu düşünce göğsümü daralttı. Belki de dün gece beni takip etmesinin tek nedeni buy*du*. Ne de olsa her şey kıskançlık yüzünden başlamıştı. *Ugh.* Çok zehirli.

Parmaklarımla saçımdaki düğümleri çözmeye çalışırken, "Tamam, o zaman sanırım bu iş halloldu," diye homurdandım. "Beni ele geçirmeden önce buna bir s o n vermeliyim."

"Muhtemelen iyi bir fikir," dedi Lily, arka planda küçük bir ses duymadan önce. "Kızın benimle telefonda konuştuğunu biliyor..."

Gülümsedim. "Onu giyebilirsin."

"Anne!" Autumn neşelendi, sesi Lily'ninkinin aksine parlak ve berraktı. Onu kız kardeşimin mutfağında bir aşağı bir yukarı zıplarken, dağınık saçları omuzlarında sallanırken hayal ettim.

"Günaydın, Sonbahar," diye selamladım onu gülerek. "Dün gece nasıl uyudun?"

"İyi uyudum sanırım," diye cevap verdi, sesi kulağımda yankılanıyordu. "Rüyamda bir prenses olduğumu, sonra bir denizkızına dönüştüğümü ve yunusların olduğunu gördüm. Hiç yunus gördün mü?"

"Kulağa harika bir rüya gibi geliyor," dedim onu ne kadar özlediğimi fark ederek. "Henüz yunus görmedim ama görürsem sana gösterebilmek için mutlaka fotoğrafını çekeceğim."

"Eve bir tane getirebilir misin?"

"Hayır, bunun iyi bir fikir olacağını sanmıyorum," diye güldüm ve başımı salladım. Çocukların her zaman imkânsızın mümkün olduğunu düşünmelerine bayılırdım. "Yine de sana doldurulmuş bir yunus bulabilirim."

"Onlardan zaten bir milyon tane var," diye iç geçirdi. "Lily Teyze bugün akvaryuma gidebileceğimizi söyledi. Orada yunusların olabileceğini söyledi."

"Olup olmadığından emin değilim ama Lily Teyze'nin seni götürmesi çok hoş." Kız kardeşimin evinin yakınındaki akvaryumda yunus olmadığından neredeyse emindim ama bunu Lily'nin çözmesine izin verecektim.

"Şimdi kahvaltımı yapmam gerekiyor," dedi Autumn, sesi giderek uzaklaşıyordu. "Seni seviyorum, anne!"

"Ben de seni seviyorum, bebeğim."

12

LUKE

Sen de mi bebeğim?

Kiminle konuşuyordu? Duyduğuma yemin ettiğim sözler yüzünden başım dönüyordu ve beş dakikadan daha az bir süredir uyanıktım. Kendimle tartışmak ve sadece rüya gördüğümü söylemek istedim ama bunun rüyalarımın dışında olmadığını *biliyordum*.

En azından bilinçli olanından.

Buradan çıkmam gerek.

Layla balkonda belirdiğinde yatakta doğruldum, bir elinde telefonu vardı, diğer eliyle de dağınık saçlarını karıştırıyordu. Orada ne söylemiş olursa olsun, doğal haliyle muhteşemdi ve onu hemen yatağa geri götürme dürtüsüyle savaştım.

Ama başka biri daha var.

Ve elindeki telefon, duyduğumu sandığım şeyi duyduğumun kanıtıydı. Layla kimseyi iki kez aldatacak bir tip değildi, yani benim tanıdığım Layla'yı.

"Ne yapıyordun sen?" Hissettiğim kadar kederli görünmemeye çalışarak sordum.

Yüzü endişeyle parladı. "Az önce kız kardeşimle telefonda konuşuyordum."

O bir ileri bir geri sallanırken dudaklarımı büzerek başımı salladım. "Demek kız kardeşine *bebek* diyorsun?" Yataktan kalkıp kıyafetlerime doğru ilerlerken alaycı bir şekilde güldüm. "Bu hiç de inandırıcı değil."

Gözleri farlara yakalanmış bir geyik gibi açıldı ama geri adım atmadı, sesi keskinleşti ve savunmaya geçti. "Benim bir yeğenim var, Luke."

"Doğru," diye takıldım, kıyafetlerimi çekiştirmeye devam ederken başımı salladım. "Ne istersen söyleyebilirsin."

"Cidden birini *aldatacağımı* mı söylemeye çalışıyorsun?" Ses tonundaki öfke aniden yaralanmışlığa dönüştü ve gözlerindeki fırtınayı görerek ona doğru baktım. "Eğer karakterim hakkında gerçekten böyle düşünüyorsan neden benimle yattın ki?"

Yanağımın içini ısırdım, çok hızlı atladığımı biliyordum ama gururum bana yıllar önce verdiği molayı hatırlattı. "Seni artık gerçekten tanımıyorum," dedim cüzdanımın ve oda anahtarımın hâlâ cebimde olduğundan emin olarak. "Ve duyduğumu duydum."

Her geçen dakika daha da sinirlenerek ellerini havaya kaldırdı. "Ne duydun ki sen?"

"Yeter," diye tersledim ve topuklarımın üzerinde dönerek çıkışa doğru yöneldim.

"Dur." Parmakları bileğime dolandı. "Telefonda bir erkekle konuşmuyordum, yemin ederim."

Dönüp ondan uzaklaştım ve yüz ifadesine baktım. O anda onu okumak zordu ama sesinde çözemediğim bir panik duygusu vardı. Benim ne düşündüğümü neden umursuyordu ki? Son kez bir şeyler yaptığımızda beni terk etmişti. Ayrıca, bu sadece bir takılmaydı... değil mi?

Ağzımın hareket etmesine ve pişman olabileceğim bir şey söylememe izin vermeden önce kapıya doğru döndüm. "Bu bir daha olamaz," diye bağırarak kapıyı açtım ve koridora çıktım. Cevap olarak tutarsız bir şeyler söyledi ama dinlemek için durmadım. Kafamı boşaltmam gerekiyordu.

Ve onu bundan kurtar.

"Whoa, dostum..."

Lanet olası suçüstü yakalandı.

"N'aber, Jett?" En iyi arkadaşım kollarını göğsünde kavuşturup bana doğru bakarken gülümsemeye zorladım.

"Aslında bu soruyu ben de size sormak istiyorum. Son kontrol ettiğimde odanız ikinci kattaydı."

"Evet, böyle bir yerde dönüp dolaşmanın bu kadar kolay olması komik," diye homurdandım, gözlerimi devirerek. Layla'yla geçirdiğim bir geceden sonra kafam allak bullak olmuşken şaka yapacak havada değildim. Bana hissettirdiklerinden nefret ediyordum -*bir* daha asla hissetmek istemediğim *şeyler*- ama yine de siren gibi bir kadına karşı koyamıyordum.

"Neden benimle yürümüyorsun?" Asansöre doğru ilerlerken Jett kocaman ellerinden biriyle omzumu kavrayarak öneride bulundu. "Bence Layla'nın odasında ne yaptığın hakkında konuşmalıyız."

"Bu konuda konuşmaya ihtiyacım yok."

"Bence gerçekten yapmalıyız." Jett yanımdan uzanıp asansörün aşağı düğmesine bastı ve *sana ders vermek üzereyim* iç çekişlerinden birini yaptı. "Dün gece olanlarla ilgili bir varsayımda bulunabilirim."

"Varsayımlar hakkında ne derler bilirsiniz..." Asansöre adımımı atarken ona baktım. "Ayrıca, bana ebeveynlik yapmana ihtiyacım yok. Bunun için bir babam var."

"Dostum." Jett başını salladı. "Kes artık. İkimiz de dün gece Layla'yla yattığını biliyoruz. Sabah erkenden sohbet etmek için uğramış olmana imkân yok."

"Öyle de denebilir," diye şaka yaptım, çenemde oluşmaya başlayan kirli sakalları ovuşturarak. Ancak, Jett'in dudaklarının düz bir çizgi halinde olması ve gözlerinin herhangi bir eğlenceden yoksun olmasına dayanarak iş anlamına geldiğini söyleyebilirim.

"Onu unuttuğunu sanıyordum," dedi düz bir sesle. "Aslında, onu unuttuğun gerçeğine güveniyordum. Biz *en iyi* arkadaşız ve *yıllar* önce New York'ta olanlardan beri bana onu unuttuğunu söylüyordun. Şimdi sabahın yedisinde onun odasından sıvışıyorsun, yani bir nevi sıvışıyorsun. O kapı çarpma sesi ölüleri uyandıracak kadar gürültülüydü."

Yüzümü buruşturdum, yaralı gururumla karışık utancımla savaştım. "Ondan hoşlanıyordum, *hoşlanıyorum*," dedim, ama birdenbire bu konuda hiç ikna olmamıştım. "Bilmiyorum, öyle olduğumu sanıyordum. Ama yemin ederim, onu her gördüğümde odanın oksijenini emiyor. Ayrıca burada olacağına dair hiçbir fikrim yoktu." Ona ters ters baktım. "Yoksa hazırlanırdım."

"Kendimi savunmam gerekirse, buraya gelmeden bir gün öncesine kadar gerçekten geleceğinden haberim yoktu. Ayrıca..." Bir bahane arıyormuş gibi durakladı. "Tamam, evet, benim hatam. Geleceğini sana söylemeliydim. Dürüst olmak gerekirse, hayatımdan uzak olmana çok alıştım. Sadece telefonda konuşuyoruz ve yoğun bir hayat yaşadığını falan anlıyorum ama bilmiyorum..."

Arkasından asansörden indim ve kahvaltı barına doğru yöneldim. "Sorun değil. Son birkaç yıldır o kadar da iyi bir arkadaş olamadım," diye itiraf ettim, Layla hakkında hissettiğim tüm karışık duyguların yerini suçluluk duygusu almıştı. Jett benim en iyi arkadaşımdı ve iş hayatım son derece başarılı olsa da, geri kalan her şey tam bir enkazdı.

Ve yıllardır öyleydi.

"Her şey yolunda. Tüm o işlerle meşgul olduğunu anlıyorum ama..." Bana doğru bakarken sesi kesildi. "Layla'yla aranızda neler olup bittiğini anlatarak bunu telafi edebilirsin. Karıma anlatacağını biliyorum, o yüzden haberim olsa iyi olur. Çünkü inan bana, o ikisi söz konusu olduğunda hiçbir zaman haberim olmuyor."

Kahvaltı kafesinin arka tarafındaki bir masaya doğru yönlendirildiğimizde içimi çektim. "Benim hakkımda hoş şeyler söylenmediğini hissediyorum. Delilah muhtemelen benden nefret ediyordur... tıpkı Layla'nın ettiği gibi."

Jett güldü ve sandalyeye otururken başını salladı. "Kadınlar düşündüğünden çok daha karmaşıktır. Del ne zaman benden nefret ediyormuş gibi davrandıysa, bunun nedeni onu incitecek bir şey yapmış olmamdı."

"Bu aynı şey bile değil," diye homurdandım ve garsonun önüme koyduğu suya uzandım. "Kızgın ya da kırgın olduğu için senden nefret *ediyormuş* gibi *davranıyor*, gerçekten nefret ettiği için değil. Yemin ederim, Layla benden gerçekten nefret ediyor."

"Sen de ona karşı nazik bir beyefendi değilsin ki," diye karşı çıktı Jett, ses tonu alaycıydı. "Ben de senin parlak zırhlı bir şövalye olduğunu düşünmüyorum. Onunla olan tüm ilişkini ailenden sakladığını da unutmayalım."

"O lisedeydi," diye tersledim başımı sallayarak. "Ve bir kariyerim olana kadar bir yere bağlanmamam konusunda bana ne kadar sert davrandıklarını biliyorsun. Annem çekip gitmeden önceydi; aile standartları konusunda ne kadar tuhaf olduğunu biliyorsun."

"Kullandığım dil için kusura bakmayın ama o tam bir orospuydu."

Kıkırdadım ama onu düşünmek hâlâ canımı yakıyordu. O kadın benim annemdi ama artık hayatımda bile değildi, birlikte olduğum bir adamla yaşıyordu.

hiç tanışmadım. "Onun hakkında konuşmak istemiyorum ama evet, Layla ve ben New York'ta yeniden bir araya geldiğimizde tüm bunların köprünün altından çok sular aktığını düşündüm."

Jett'in yüzü açık bir şaşkınlıkla buruştu. "Nasıl yeniden alevlendirdi? Çünkü ben tek gecelik bir ilişkiyi hiçbir zaman bir *şeyleri* yeniden alevlendirmek olarak görmedim."

"Layla ben daha uyanmadan çekip gitmeseydi, tek gecelik bir ilişkiden fazlası olabilirdi." Sözlerimi söylerken reddedilmişlik hâlâ içimi yakıyordu ve yıllar sonra ilk kez bunu Jett'ten saklamadım. "Neden öyle çekip gitti bilmiyorum. O gece her zaman olduğu gibi birbirimize uymuştuk ve bir şansımız olduğunu düşünmüştüm..."

Dudakları aşağı doğru döndü. "Bunu ona sen mi söyledin?"

"Şey, hayır." Başımı salladım. "Ertesi sabah kahve içerken falan konuşuruz diye düşünmüştüm. Bütün geceyi hayatı konuşarak geçirdik ve geri kalan zamanı neyin doldurduğunu tahmin edebilirsin." "Evet, detaylara girmeyelim." Düz olmasına rağmen kıkırdadı. "Ama biz konuştunuz, sanki sadece sevişmişsiniz ve hepsi bu kadarmış gibi davrandınız."

Omuz silktim, kendimi kahvaltıda değil de terapideymişim gibi hissediyordum. "Bilmiyorum dostum, uyandığımda onun gitmiş olmasının ne kadar kötü olduğunu itiraf etmek istemedim."

"Son sınıftan sonra yaz sonunda onu terk ettiğinde muhtemelen o da aynı şekilde hissetmiştir." Dövmeli eliyle suyu alırken sesinde zerre kadar sempati yoktu, gözleri bana meydan okuyordu. "Bunu yaptığında onu mahvettiğini çok iyi biliyorum, sonrasında oradaydım ama sen değildin."

Öfke göğsüme çöktü. "Lütfen bana eski kız arkadaşım Jett'in yanında nasıl olduğunu anlat. Çünkü o olaydan sonra bir yıl boyunca hiç konuşmadık."

"Çünkü benimle ilişkini kesmeyi seçtin," diye karşılık verdi, ses tonu düşmüştü. "Herkesi unutmaya karar verdin, ben Layla'yla üniversiteye gitmek için Los Angeles'a giderken -*hepimizin* planladığı gibi- sen aniden Harvard'a gittin, annenle babanın istediğini yaptın."

Kendimi savunma isteğimi bastırdım, artık hayatta olmayan annemin üzerimde kurduğu baskıya boyun eğmiş olmaktan nefret ediyordum. "Özür dilerim," diye zorladım. "Bunu aştığımızı sanıyordum."

Başını iki yana salladı. "Bunu geride bıraktık, Luke. Bu olay olur olmaz seni affettim. Aile hayatının karmaşık olduğunu biliyorum ama demek istediğim, senin hayatının aşkı olduğunu düşünen bir kadından aynı tepkiyi bekleyemezsin. *Her şeyini* saklamana izin verdi ve seni koşulsuz sevdi - ve sonra sen onun kalbini kırdın."

"Bu on yıl önceydi," diye mırıldandım, ama aniden dün gibi gelmeye başlamıştı. "Şimdi ne yapmam gerektiğini bilmiyorum." Gözlerim Jett'in bakışlarıyla buluştu ve bir anlığına sempati duydum. "Bu sabah telefondaydı ve *bebek* her kimse onu aradı."

Jett bardağı masaya geri koyarken neredeyse suyu boğazına kaçıyordu. "Bu çılgınca..."

Tüm tavrı değişirken gözlerimi ona diktim. "Bana *yeğeni* olduğunu söyledi."

Başını salladı, gözleri masanın üzerindeki peçeteye kaydı. "Evet, kız kardeşine ve kız kardeşinin kızı Kody'ye çok yakın."

"İlk başta ona inanmadım," diye devam ettim, Jett'in birdenbire garip davranmasına neden olan şeyin ne olduğunu merak ediyordum. "Bir erkek olduğunu düşündüm."

Bir kahkaha patlattı ve bakışlarımla buluştuğunda rahatladı. "*Bu* kesinlikle endişelenmen gereken bir şey değil. Layla'nın erkek arkadaşına yakın olan tek şey benim karım."

Bir şeylerin ters gittiğine dair içimdeki rahatsız edici hissi görmezden gelerek başımı salladım. "Bildiğim iyi oldu. Sanırım varsayımım için ondan özür dilemeliyim."

Ya da belki de onu yalnız bırakmalısın.

Ama her ne kadar bunu yapabileceğime inanmak istesem de... Bunun muhtemelen gerçekleşmeyeceğini biliyordum.

13

LAYLA

Şapka çok yakındı.

Uzun ve sıcak bir duş aldıktan sonra mayomun alt kısmını çekiştirirken derin bir nefes aldım. Evet, Luke'un dün gece girdiği her yere kum bulaştırmak için dışarı çıkmadan önce duş almak ters etki yaratabilirdi ama...

Onu üzerimden temizlemem gerekiyordu.

Lily bir konuda haklıydı, o da Luke'a bulaşarak Autumn'u öğrenilme riskiyle karşı karşıya bıraktığım gerçeğiydi. Üstümü örterken başımı salladım, kafam geçmiş ve şimdiki duyguların çarpışmasından oluşan bir enkaz gibiydi. Sinir bozucu bir şekilde Luke'a karşı koymakta zorlanıyordum ve en büyük dileğim...

Yapmak zorunda olmadığımdı.

Ugh.

"Layla!" Delilah bitişikteki kapıya vururken sesi boğuk çıkıyordu. "Aç şunu. İçeride olduğunu biliyorum."

Güldüm, sürgüyü açtım ve en iyi arkadaşımın meraklı yüzüne kapıyı açtım. "Bu sabah bana katılman çok hoş."

"Mm-hmm." Bana sinsi bir gülümseme verdi. "Peki bu sabah odanızdan çıkarken kocamın neden Luke'a çarptığını duyduğumu açıklamak ister misiniz?"

Gülümsemem soldu. Bilmem gerekirdi. "Evet, dün gece kulübe geldi -ki garip bir şekilde bunun için minnettarım, çünkü Xavier'le işler biraz tuhaflaştı... Artık onunla takılacağımı sanmıyorum. Görünüşe göre striptizcilerden hoşlanıyor."

Başını salladı, odama girdi ve etrafa bir göz attı. "Xavier konusunda şaşırmadığımı söylemeliyim. Jett her zaman onun biraz adi olduğunu söylerdi ama... Luke?" Kaşlarını kaldırarak bana döndü. "Bu da neyin nesi? İkiniz birbirinizden nefret ediyormuş gibi davranıyorsunuz ama işte buradasınız..."

"Artık bir yere gideceğinden şüpheliyim," dedim yatağın kenarına oturarak. "Onunla ilişkiye girerken ne düşünüyordum bilmiyorum. Ben sadece... aramızdaki şeyler *çok* sıcak ve ağır oluyor. Sanki birkaç gergin saniye içinde sıfırdan yüze çıkıyoruz." Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkarırken başım ellerime düştü. "Ve bu sabah kız kardeşimi arayıp gerçeklik dozunu biraz arttırmam da işe yaramadı - ve Autumn'a onu sevdiğimi söylediğimi duydu."

"Yani?" Delilah yanıma otururken kafası karışmış görünüyordu. "Bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum? Demek istediğim, kız kardeşime onu her zaman sevdiğimi söylüyorum."

"*Bebek* dedim," diye inledim, en iyi arkadaşımın gözleri hemen büyüdü. "Ve belli ki bir erkekle konuştuğumu düşündü - çünkü bu çok mantıklı."

"Tamam." Keskin bir nefes verdi. "Peki neden bir kızınız olduğunu bilmiyor? Yani, bunun büyük bir sır olduğunu anlıyorum... ama Jett bunun bir sır olması gerektiğini biliyor mu?"

Ona bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bilmiyorum. Tek bildiğim Luke'un bir kızım olduğunu bildiği."

Delilah güldü ve benim hayatımı nasıl bu kadar komik bulduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. "Jett bunun bir sır olduğunu biliyor."

"Ne?" Ağzım açık kaldı. "Nereden biliyor?"

"Ben onun her şeyden habersiz olduğunu sanıyordum, en azından sana öyle söyledim. Ama sanırım Autumn'un Luke'un kızı olduğunu *ve* senin bunu bir sır olarak sakladığını biliyor. Belki de sadece hesaplamıştır ama kesinlikle senin seçimini koruyor."

"Onunla bu konu hakkında *konuştun* mu?" Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor, bunun ne kadar kötü sonuçlanabileceğini hayal ediyordum. Ama yine de, eğer Jett başından beri biliyorsa, belki de bu daha iyiydi. İsteseydi şimdiye kadar anlatırdı.

"O benim kocam," dedi Delilah iç çekerek. "Gerçi dün gece bu konuyu ben açmadım. O açtı. Sen ve Luke'un geçmişi hakkında ne bildiğimi öğrenmek istedi. Bana şüphelerini anlattı ve ben de onları *sözlü olarak* teyit etmedim."

Gözlerimi devirdim. "Seni bir kitap gibi okuyor."

"Evet, hemen hemen. Bence o senin tarafında ya da en azından bunun senin işin olduğunu düşünüyor. Bu işe karışmıyor."

Ellerime bakarak, "Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandım. Luke'u bu olaydan ayrı tutmazsam bütün bunlar yüzüme patlayacaktı...

Yine de onun hiç o kadar uzakta olmadığını anlamaya başlamıştım.

"Kız kardeşin tüm bunlar hakkında ne düşünüyor?" Delilah konuyu kocasından -ve söylemeyeceğine dair verdiği sözü tutmamasından- değiştirdi. Buna izin verdim, çünkü hiçbir şey söylemediğini söylediğinde ona inanmıştım. Jett'in onu okuyabildiğini biliyordum. Olanları izlemiştim.

Düşüncelerini Luke'a anlatmayacağını bilmek de rahatlatıcıydı.

"Ondan uzak durmam gerektiğini düşünüyor," diye cevap verdim ayağa kalkarak. Dağınık örtülere bir göz attım ve birden içimden odadan kaçma isteği geldi. "Ama sanırım sahilde yürüyüşe çıkacağım. Gelmek ister misin?"

Delilah başını salladı. "Bana uyar. Jett kahvaltıya Luke'la gitti zaten."

"*Harika*," diye homurdandım, korku göğsümü dolduruyordu. "Umarım Luke'a yine de söylemez."

Delilah kapıya doğru ilerlerken, "Yapmayacak," diye güvence verdi. "Dramadan nefret eder, böyle bir şeyin ortasında kalmak istemez."

Bunun doğru olduğunu bildiğim için güldüm. Ancak bu, hayatımdaki tercihlerimin ağırlığını hissetmeme engel olmadı. Luke'un Autumn'un babası olduğunu bilmesini isteyen yanımla hep savaşmıştım. Kalbi kırık, çaresiz yanım onun benim hakkımdaki fikrini değiştirmesini ve geri dönmesini istiyordu. Üçümüzün bir aile olabilmesini dilediğim pek çok gece geçirdim ama...

Autumn'a yeterince iyi değilmiş gibi hissettirmesini asla istemedim.

Delilah ile birlikte asansöre binip en alt kata indiğimizde bu düşünce boğazımda bir yumru bıraktı ve ikimiz de rahat bir sessizliğe gömüldük. Önünden geçerken gözlerim restorana doğru kaydı, Luke ve Jett'in

tam o anda oradaydılar ve dün gece aramızda olanları tartışıyorlardı.

"Ve görünüşe göre başımız belada." Delilah'nın mırıltısı başımı tam zamanında çevirmeme neden oldu ve Xavier'in yüzünde alaycı bir ifadeyle bize doğru geldiğini gördüm.

Kahretsin... Kızgın görünüyor.

"Günaydın hanımlar," diye selamladı bizi, ama gözleri kötü bir rüyadan fırlamışım gibi benimkilere dikilmişti.

"Selam." Delilah ona neşeli bir gülümseme verdi. "Dün gece yatta harika bir geceyi kaçırdın."

"Hmm, şey, Layla ve benimle kulüpte harika bir geceyi kaçırdığınızı söyleyebilirim, ama bu *yalan* olur, çünkü *biri* kaçtı."

Olamaz.

"Striptizciler pek bana göre değil," dedim kollarımı göğsümde kavuşturarak. Bu konuşmayı yapıyor olmamız bile bana kendimi yeniden yirmi bir yaşındaymışım gibi hissettirdi, bir randevumla *neden* striptiz kulüplerine gitmekle ilgilenmediğimi tartışıyordum.

"Vay canına, yani sahiplenici bir eski erkek arkadaşla mı kaçtın? Senin iyi biri olduğunu sanıyordum, Layla," diye hayıflandı, gözlerini devirdi. "Güzel bir randevu olabilirdi."

"Uh..." Sesim kesildi. "Bunun bir randevu olduğunu hiç düşünmemiştim..." "Başka ne olabilirdi ki?"

"İki kişi takılıyor," diye araya girdi Delilah. "Bu sadece bir grup arkadaş için bir gezi."

"Evet, Luke'la aranızda ilginç bir arkadaşlık ilişkisi var," diye çıkıştı Xavier, gözleri yanımdan geçerken. "Aşık olmadığın eski sevgilini her yerde görmek zor olmalı."

Xavier'e karşılık vermek için ağzımı açtım ama buna fırsat bulamadım; yanımdan vızıldayarak geçen bir karaltı ve ardından Xavier'den gelen acı dolu bir inilti.

"Ne oluyor be adam?!" Neler olduğunu anladığımda Xavier ellerini havaya kaldırdı. Kırmızı suratlı Luke'un göğsünü iterken burnundan kan fışkırdı.

"Onunla böyle konuşarak ne yaptığını sanıyorsun?" Luke, Xavier'in göğsünü tekrar iterek karşılık verdi.

Ağzım bir karış açık kaldı, geçmişe dair anılar kafamda canlandı. Jett yanımdan hızla geçerken, "Luke, dur," diye boğuk bir ses çıkarmayı başardım.

"Kardeşim, yapma!" diye bağırdı ama bu kavgayı durdurmadı.

"Sadece dövüşmek istiyorsun, ha?" Xavier karşılık verdi, Luke'a doğru ilerlerken gözleri alev alevdi, yumruğunu geriye doğru kaldırdı.

Aman Tanrım.

Luke yumruk atmayı kesti ve ben de kalçalarımı sıktım; onun ne kadar iyi bir dövüşçü olduğunu unutmuştum ve bunun beni tahrik etmesinden nefret ediyordum. Tekrar Xavier'e saldırdı ama bu sefer Xavier hazırdı. Delilah kolumdan tuttu ve ikisi lobinin tam ortasında birbirlerine girerken beni geriye doğru sürükledi.

"Kesinlikle dışarı atılacağız." Başını sallayarak derin bir iç geçirdi. "Durdurun onları!" diye seslendi, ortalıktan çekilmiş olan Jett'in yüzünde şok ifadesi vardı.

Güvenlik nereden geldiği belli olmayan bir şekilde ikisini ayırırken başım ellerime düştü, Jett de araya girdi. Xavier, Luke'a küfürler yağdırıyordu, kanlı burnu artık şiş bir dudakla eşleşmişti. Bir güvenlik görevlisi ve Jett onu geri çekerken Luke da ona kan tükürdü.

"Hadi ama dostum, o sadece ukalanın teki," diye homurdandı Jett, sözleri Luke'u kendine getirmiş gibiydi.

Xavier güvenlik görevlilerinden birini iterek, "Arkadaşını kontrol altına almalısın," diye bağırdı. "Bu delilik, bir parça kıç için beni yumrukluyorsun."

"Kapa şu lanet çeneni!" Luke kükreyerek ona doğru hamle yaptı.

"Sakin olun efendim," diye homurdandı güvenlik görevlisi, onu geriye doğru çekerken. "Biz polis çağırmadan önce ikiniz de kendinizi toparlamalısınız."

Xavier bana bakmadan önce Luke'a kaşlarını çatarak, "Bunun için dava açabilirim," dedi. "Sen de standartlarını yükseltmelisin, gerçekten."

Yüzümü buruşturdum ama sessiz kaldım. Luke kötü bir fikirdi ama Xavier daha da kötüydü. Delilah kolumu sıkarak bu işin peşini bırakmam gerektiği fikrini pekiştirdi. Jett, ortalığı karıştırdıkları için öfkeli görünen muhafızlarla arasını düzeltmeye çalışmakla meşguldü.

Delilah beni kapıya doğru çekiştirirken alçak sesle, "Onlar bu işi hallederken biz de yürüyüşe çıkalım," dedi. Başımı salladım ve bana bakan Luke'a bir bakış attım. Ona bir şey söyleyecekmişim gibi ağzımı açtım ama onun yerine arkamı döndüm. Ona *ne* söyleyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu...

"Ateşli kafalar." Dışarı çıktığımızda Delilah iç geçirdi, güneş anında tenimi ısıttı. "Erkekler neden her şeyi kavgaya dönüştürür anlamıyorum."

"Bilmiyorum," diye ona katıldım ve lobiye dönüp baktım. Her ne kadar Luke'un yaptığının aptalca olduğunu söylemek istesem de...

Kalbim genç bir kız gibi göğsümde takla atıyordu.

LUKE

"Saptalca bir hareket," diye homurdandı Jett güvenlik ofisinden çıkarken. "Çenesini tutamadığını anlıyorum ama cevap hiçbir zaman ona feryat ediyor. Bu saçmalık için çok yaşlıyız." "Bir ukalayı susturmak için asla çok yaşlı değilsiniz."

"Hayır, ikimiz de biliyoruz ki bahsettiği kişi Layla olmasaydı hiçbir şey yapmazdın." Jett'in bakışı tehditkârdı ama beni korkutmadı.

Elbette, biraz çocukça olabilirdi ama bir kadını aşağılayacak kadar alçalan bir adamdan nefret ederdim. Adamın konuşacak yeri yoktu; bir striptizciden kucak dansı alabilmek için Layla'yı orada tek başına bırakmıştı. Ve eğer amacı onu kıskandırmaksa, bunun kötü bir hamle olduğunu garanti edebilirim. Striptizciler kadınları kıskandırmaz, sadece onları çileden çıkarırdı.

Birkaç sessiz dakikanın ardından, "En azından hepimiz kalabiliyoruz," dedim. "Hepimiz ayrılmak zorunda kalabilirdik."

Jett dişlerini sıkarak, "Xavier gitti," dedi. "Ondan hoşlanmadığınızı anlıyorum ama VIP etkinliklerimiz için onun pek çok kulübünü kullandık."

"Sanırım bir alternatif bulmanız gerekebilir. Eminim Jackson'ın bunun için birkaç tavsiyesi vardır." Omuz silktim. Kardeşim bir partici ve rock yıldızıydı... En iyi yerleri bilirdi.

Jett bana baktı. "Evet, bunun için bana borçlusun."

"Tamam, bir dahaki sefere VIP bir etkinlik için bir kulübe ihtiyacınız olduğunda bana haber verin, ben hallederim. Sorun değil." Kapının önünden geçerken gözlerim sahile doğru kaydı ve Layla'nın neyin peşinde olduğunu ve tüm o itiş kakış yüzünden bana ne kadar kızgın olduğunu merak ettim. Gençken bu onu kızdırırdı ama genellikle sonrasında harika bir sekse yol açardı. Bu sefer böyle olacağından şüpheliydim...

Ama düşüncesi güzeldi.

Gitmesine izin vermem dışında.

"Siktir," diye mırıldandım kendi kendime asansöre adım atarken, hem Layla'yı düşününce hem de parmak eklemlerimin şiştiğini fark edince.

"Seni mahvediyor dostum," diye kıkırdadı Jett, ikinci katın düğmesine basarak. "Ve sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacın var. Aletinin ıslandığını falan anlıyorum ve tıpkı diğer eski sevgililer gibi bunun da kafanı karıştırabileceğini biliyorum... ama Layla sadece birkaç kez yattığın bir kız değil."

Sözleri sinirlerimi yatıştırdı. "Neden *onun* tarafındasın?" Başımı sallayarak sordum. "Yaptığımın boktan bir şey olduğunu anlıyorum ama *on sekiz* yaşındaydım. O zamanlar kafamla kıçımı ayırt edemiyordum ve o zamandan beri çok büyüdüm. Bunu en iyi senin bileceğini düşünürdüm."

Kapılar açılırken Jett iç çekerek, "Mesele de bu," dedi. "Bunu biliyorum. Şu anda harika bir adam olduğunu biliyorum - ve bunun çoğunu çözdün

ailenle birlikte. Ancak buraya geldiğinden beri kafanı kıçına geri soktun. Daha yeni bir *kavgaya* karıştın."

Layla'yı gördüğümden beri yaptığım seçimleri düşünerek yüzümü buruşturdum. "Belki de kafamı toparlamalıyım," diye itiraf ettim, kendimi giderek daha fazla aptal gibi hissediyordum. "Kendimi yeniden çocuk gibi hissetmeme neden oluyor."

"Evet, bu üzerinde durup düşünmeniz gereken bir konu ama ne olursa olsun başınızı daha fazla belaya sokmanıza gerek *yok*. Aile avukatını bir kez aramanız bile ailenizde tehlike çanlarının çalması için yeterli."

Başımı salladım, odamın hemen dışında durdum. "Evet, ne demek istediğini anlıyorum.

Bırakacağım."

"Dostum." Jett her iki omzuma birer elini koyarak benimle aynı hizaya geldi. "Sadece biraz nefes al. Belki de o kadından hoşlanmadığın fikrini kabullenmen gerekiyordur - belki de ona hâlâ aşıksındır."

Başımı salladım ama aklıma seks sırasında hissettiğim duygular geldi. "Bilmiyorum. Sorun değil. Sadece kendimi toparlamak için birkaç saate ihtiyacım var."

"İyi fikir." Jett beni bıraktı ve ben de içeri girip kapıyı kapattım. Kapı arkamdan kapanır kapanmaz sinirli bir inilti çıkardım. Bir aptal gibi davranıyordum; kıskanç, sahiplenici bir aptal gibi. Peki ne için? Layla buradayken onu mutsuz etmek için mi?

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve yatağa uzandım. Layla'yla geçirdiğim dün geceden beri odama dönmemiştim ve duş almak için geç kaldığımı biliyordum. Ancak bu dürtüye boyun eğmeden önce telefonumu çıkardım. Layla'nın tüm sosyal medya hesaplarından engellendiğimden oldukça emindim ama yine de şirketini merak ediyordum -ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Google'da adını ve ardından kozmetik ürünlerini arattım.

Kadın Bir Gecede Kozmetik İmparatorluğu Kurdu

Açılan ilk makalenin başlığını okuduktan sonra "Kahretsin," diye yorum yaptım. Üzerine tıkladım ve hemen ekranımda parlak ve gülümseyen bir Layla belirdi. Makaleye göz gezdirdim, markayı cildinin hassas olması üzerine kurduğunu ve beklediğinden daha ileri gittiğini gördüm.

O artık bir milyonerdi.

Okumayı bitirdiğimde göğsümde gurur kabardı. Layla tutkusunun peşinden giderek kendine bir isim yapmıştı ve onun adına daha mutlu olamazdım. Onun özel biri olacağını biliyordum - ve bunun için milyoner olması gerekmiyordu - ama acele etme şekli etkileyicinin de ötesindeydi. Web sitesinde gezinerek tüm ürünlerine göz attım. Neyin harika bir makyaj malzemesi olduğu hakkında hiçbir fikrim ya da ilgim yoktu ama o, ürünlerinin iyi yorumlarına ve satışlarına bakarak bunu çözmüş görünüyordu. Kapattım

Birkaç dakika sonra kendime geldim ve telefonumu yanımdaki yatağa fırlattım.

Kendimi toparlamam lazım.

Son altı yıldır, yaşadığım kalp kırıklığını bastırıyordum - ama dürüst olmak gerekirse, on yıl önce ayrıldığımızda başlamıştı. Hiçbir zaman bir şeyleri bitirmek istememiştim.

Ve şimdi keşke yapmasaydım diyorum.

Telefonum yanımdaki yatakta titriyordu ve yarı yarıya babamın aramasını bekliyordum. Aile avukatımız Greg bugün beni aramıştı ve genellikle bizi babamıza ispiyonlardı. Konu aile olunca müvekkil gizliliği diye bir şey yoktu. Ancak, telefonu açtığımda kardeşimin adını görünce biraz rahatladım.

"N'aber Jackson?" Yastıkların üzerine uzanarak sordum.

"Şirketin mali tablolarına baktın mı?"

İçimi çektim. "Gördüm ve iyi durumda görünüyorlar ama bunu yapmak isteyip istemediğimi bilmiyorum. Sen de biliyorsun ki Eli'nin başka bir şirket kuracak zamanı yok. Whiss Productions'ın zaten yeterince dolu bir programı var. Eğer fiziksel olarak bu işe yatırım yapmaya devam ederse, başka bir şeyle uğraşamaz."

"Tamam ama ya sen?" Jackson karşı çıktı. "Hissedar olduğun işlerin hiçbirine dahil değilsin."

"Yanlış," diye tersledim başımı sallayarak. "Hepsiyle ilgileniyorum, bu yüzden bir plak şirketi kuracak vaktim yok. Tek düşündüğünün müziğinde yaratıcı özgürlük olduğunu biliyorum ve bunu anlıyorum ama senin için doğru ortak olduğumu sanmıyorum."

"Burayı kendim işletebilirim," diye karşı çıktı, sesi zorlanıyordu. "Benim sürekli parti yapan bir pislik olduğumu düşünüyorsun ama artık öyle biri değilim. O yaşam tarzına ayak uyduramam ve yollarda olmak da pek iyi bir aile hayatı sunmuyor."

"Bekle, ne?" Ses tonumdaki şaşkınlığı gizleyemedim. "Ne zamandan beri bir aile kurmayı düşünüyorsun? Senden duyduğum tek şey, ihtiyacın olan tek ailenin grubun olduğu."

"Şey, işler değişir. Bildiğinizi bildiğinizde ya da bunun gibi bir şey."

Doğruldum, kaşlarım merakla çatılmıştı. "Yani biriyle mi tanıştın?"

"Evet, sanırım öyle."

"Lanet olsun." Durakladım, bir an düşündüm. "Bunu söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Tebrikler dostum. İyi bir kadın mı?"

"Evet, sanırım öyle. Bunu çözmeye çalışıyoruz ama evet. Eli yuva kurduğundan ve çocukları olduğundan beri tek istediğim bu. Aile hayatımızın işlevsiz olduğunu biliyorum ama bir aile istiyorum."

Bir şey duygularımı harekete geçirdi ve onunla savaştım. "Ne istiyorsan ona sahip olmalısın. Yuva kurman senin için iyi olur zaten."

"Evet, ya sen? Bu öğleden sonra babamla birlikteydim ve Greg'den bir telefon aldı. Bunu söylemekten nefret ediyorum dostum ama uzun zamandır ilk kez aptalca bir şey yaptın. O dövdüğün herif sana dava açmadığı için şanslısın."

Harika, demek Greg haberi tüm aileye verdi.

"Evet, aptallık ettim." "Evet,

neden?"

"Neden bu kadar meraklısın?" Onunla konuşacak havada olmadığım için tersledim. Zaten konuşacak yeri de yoktu.

"Hadi ama, yemin ederim Jett senin kavgacı yönünü ortaya çıkarıyor. Lisedeyken hep kavgaya karışırdın. Annem seni dahiler için olan o yatılı okula gönderdiğinde çok akıllıca bir şey yaptığını sandı ama tek yaptığı seni sorunlara hazırlamak oldu."

Tereddüt ettim, oraya gitmek isteyip istemediğime karar vermeye çalıştım ama Jett dışında Jackson benim en yakın arkadaşımdı, kardeşim olsun ya da olmasın. "Beni sürekli kavga ettiren Jett değildi."

"Ha? Bu da ne demek oluyor?"

"Hatırlıyor musun..." Kendime olan güvenimi kaybedince sesim kesildi.

Eğer ikimizin arasında hiçbir şey yoksa Layla'nın bir önemi var mıydı?

"Neyi hatırlıyor muyum? Sen mezun olduğunda ben on iki yaşındaydım. I bir bok hatırlamıyorum."

"Çok kötü bir ağzın var, kardeşim," diye azarladım onu. "Ama Layla Miller'ı hatırlıyor musun?"

"*Oh.*"

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum, verdiği cevap karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Sosyal medyada tonlarca fotoğrafı olan seksi arkadaşını mı kastediyorsun? Jett'le birlikteydi, değil mi?"

"Hayır... Jett'le hiç birlikte olmadı."

"Tamam, ne olmuş yani? Lisede bir sürü kavgaya karışmana o mu sebep oldu? Bir sürü drama falan mı başlattı?"

"O burada," dedim şortumdaki tüyleri karıştırırken.

"Yani, onun yüzünden adi bir kulüp sahibiyle kavga mı ettin? Dostum, seni takip etmiyorum. Konuşmaya başlamak zorundasın çünkü -"

"Onunla lise boyunca çıktım, Jackson. Ben on altı yaşındayken çıkmaya başladık ve UCLA'ya kaydolduğumda annem Harvard'a gitmeyeceğim için bana çıkışana kadar da ayrılmadık."

Telefonun diğer ucunda birkaç uzun dakika sessiz kaldı. "Lisedeyken hiç kız arkadaşın olmadığını sanıyordum."

"Yalan söyledim."

"Neden?"

"Konu kızlara geldiğinde annemin bana yaptığı baskıyı biliyorsun..."

"Doğru ya," diye homurdandı. "Yüksek sosyeteden olmalısın yoksa evlatlıktan reddedilirsin. Zaten bizi evlatlıktan reddetmesi de ironik. Layla'yı gerçekten önemsiyor musun?"

"Evet," dedim kısık bir sesle, hayatımda ilk kez ailemle onun hakkında konuşurken ne kadar duygusal hissettiğimi fark ettim. "Evet, onun doğru kişi olduğunu düşündüm ama onu annemle karşı karşıya getirmek istemedim."

"Seni suçlamıyorum."

"Altı yıl kadar önce New York'a geldiğinde bir kez takıldık ama konuşamadan kaçtı. Belki de henüz atlatamadım."

"Belki de bunu ona söylemelisin."

"Muhtemelen onu zahmetten kurtarmalı ve gitmesine izin vermeliyim." Söylediğim şeyden nefret ediyordum ama kendimi çoktan bir pislik gibi göstermiştim.

"Bence kavgalara karışmaktan kaçınmalı ve ona artık çocuk olmadığını göstermelisin. Git, milyon tane şirketi olan yetişkin Luke ol."

Gözlerimi devirdim. "Benim bir milyon işletmem yok." Güldü. "Ne demek istediğimi anlıyorsun. Düzelt şunu."

15

LAYLA

"S Ağustos'un ikinci haftası anaokuluna başlayacak mı?" Delilah kitabını kucağına koyarak bana sordu. "Şimdiden anaokuluna başladığına inanamıyorum.

okula başlamak."

"Biliyorum." Alt dudağımı büzdüm. "Ben de inanamıyorum. Sanki çok hızlı büyüyor gibi geliyor. Buna dayanamıyorum. Bazı günler yavaşlamasını istiyorum."

"Çok geçmeden onu üniversiteye göndereceksin," diye mırıldandı Jett, kendi yüzünü kendi kitabına gömmüştü. Bir tür askeri gerilim kitabıydı, hiç benim tarzım değildi ama herkes kendi tarzını seçerdi. Çileli olaydan kısa bir süre sonra ortaya çıktığında şaşırmıştım ve Luke'u merak ediyordum...

Ama burnumu sokmak istemedim.

"Bu gece yatla gezintiye çıkıyor muyuz?" Delilah esnemesine izin vererek sordu. "Yıldızların altında bir gece geçirebilirim."

"Ve o bok parçasının bizi gerçekten kıyıya çıkarıp çıkarmayacağı endişesi olmadan bir gece geçirebilirim."

Birbirlerine ters ters bakan ikisine güldüm. "Uzlaşabilirsiniz ve biz de limanda kalırız. Muhtemelen geri dönmekte sorun yaşamayız."

"Ama yıldızları da göremiyorsun," diye belirtti Delilah burnunu kıvırarak. "Ve bu benim en sevdiğim kısım."

"Onun için uzlaşmak imkânsız," diye homurdandı Jett, kitabını sandalyesinden kaldırırken. Üçümüz arka arkaya oturuyorduk ve bunu düşündükçe ne kadar üçüncü teker olduğumu daha iyi anlıyordum.

"Bence kaderi kışkırtalım ve tekneyle açılalım." Omuzlarımı silktim ve Delilah'ya göz kırptım.

"Luke'u her zaman güverteden itebilirsin. Cesedi açık sularda bulma ihtimali çok daha düşüktür."

Jett neredeyse kitabını düşürüyordu. "Siz ikiniz tutuklanıp komplo kurmakla suçlanmadan önce gerçek suç dokümanlarını yavaşlatmalısınız."

"Kes şunu," diye onu azarladı Delilah. "Adamın denize atılmayı hak ettiğini sen de benim kadar biliyorsun; ona can simidi atabilirsin." Kadın kıkırdayınca adam gözlerini devirdi. "Biliyorsun, o kadar da kötü biri değil. Kabul ediyorum, sen"-bana baktı-"onun içindeki aptalı ortaya çıkarıyorsun ve hep çıkardın, ama son on yılda çok büyüdü."

Gördüğüm kadarıyla hayır.

Ancak cevabımı kendime sakladım. Jett'le tartışmanın bir anlamı yoktu. Luke'u benden daha iyi tanıyordu -en azından bugünlerde. "Nasıl büyümüş?" Tavırlarımı kontrol altında tutabiliyor olabilirdim ama merakım kontrolden çıkmıştı.

"Bunu tartışmayacağım." Bana baktı. "Eğer bilmek istiyorsan, belki de onunla gerçek bir konuşma yapmalısın.

seks kısmı. *İkinizin* de hayatında ele alınabilecek bazı değişiklikler var."

Ne ima ettiğini çok iyi bildiğim için çenem düştü. "Ben yapmadım-"

Elini kaldırdı ve bir iç geçirdi. "Şüphelerim var ama bunların doğrulanmasına ihtiyacım yok. Bu senin hayatın ve bunu çözmek zorundasın. Ben karışmıyorum. Öte yandan, tavsiyemi istersen, sana vermekten mutluluk duyarım."

Kaşlarımı çattım. "Ne düşündüğünü bilmek bile istemiyorum."

Jett başını sallayarak, "Bence *ikiniz* de olabileceğiniz kadar berbat durumdasınız," diye mırıldandı ama dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ve karım muhtemelen bu konuda benden çok daha fazla şey biliyor."

"Kimsenin senin kadar çok şey bilmediğine eminim," dedi Delilah, ses tonu alaycıydı. Ancak yanımdan geçerken gülümsemesi soldu. "Ama kendini beğenmiş pisliklerden bahsetmişken, görünüşe göre herkes kendi işine bakarken Luke sonunda bize katılmaya karar vermiş."

Harika.

Güneş gözlüklerimi düzeltip boktan bir aşk kitabına dalmış gibi yaparken kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaya başladı. Luke'un en ufak bir şekilde rahatsız olduğumu düşünmesini istemiyordum... varlığı vücudumdaki her siniri sarssa bile.

"Hey." Sesi derin ve biraz düzensizdi.

"Sanırım ellerin buz tutmuş?" Jett kıkırdayarak bir bira uzattı. "Diğer herkes kim bilir ne yapıyor, bize katılman çok hoş."

"Evet, *diğer herkesi* tanımıyorum, bu yüzden seçeneklerim sınırlı. Gerçekten tanıdığım insanların arkadaşlığını tercih ettiğimi biliyorsun."

"Doğru," diye homurdandım, yorumumu tutamadım.

"Aslında, konuşabilir miyiz?"

Gözlerini üzerimde hissettim ve kendimi bulanık kelimelerden başımı kaldırmaya zorladım. "Ben mi?" Kırmızı bikini üstümle vurguladığım göğsümü işaret ettim.

Yüzü sinirli bir ifadeyle parladı ama bu sadece bir saniye sürdü. "Evet, *sen.*" Omuzlarımı silktim, kitabımı yere bıraktım ve Delilah'ya döndüm. "Eğer zamanında dönmezsem bunu odama geri götürdüğünden emin olur musun?"

Gülümsedi, gözlerinde sadece hafif bir endişe vardı. "Elbette."

"Teşekkürler." İçimi çektim ve beyaz kumaşı gözle görülür şekilde bronzlaşmış ama çoğunlukla yanmış tenimin üzerine silkerek örtümü aldım. "Gidelim," dedim Luke'a, yolu göstermesini işaret ederek.

Jett arkamızdan, "İyi seçimler yapın çocuklar," diye seslendi ve ben gözlerimi devirdim.

Luke kıkırdayarak başını salladı. "O hep böyleydi, biliyorsun." "Ve sen de her zaman kavga çıkaran biri oldun," diye karşılık verdim, içten içe hâlâ yaptığım tartışmalardan dolayı utanıyordum. Sakinleşmeye ihtiyacım vardı ve arkadaş edinmek...

Ama bundan daha fazlası değil.

Sonbaharı unutma.

Bu hâlâ değişmemişti. O ela gözleri gördüğümde amım ne kadar acısa da güçlü kalmam gerekiyordu.

Luke derin bir nefes alarak, "Ben kavgaya girecek biri değilim," diye söze başladı. "Bunu bilmen gerektiğini düşünüyorum."

"Sen *her zaman* kavgaya karışan bir tip oldun," diye hemen karşı çıktım. "Seni en son New York'ta gördüğümde bir kavgaya karışmıştın."

"Adamın biri seni yakalamış!" diye tersledi, başını sallayarak. "Tamamen haklıydı ve ben onunla dövüşmedim. Sadece ona sağlam bir yumruk attım. O dışarı atıldı, ben değil."

"Yine de şiddet çözüm değil," dedim omuz silkerek, o geceyle ilgili bir şey hatırlamaktan nefret ediyordum. O andan sonra neler olduğunu ikimiz de biliyorduk ve bu benim yeniden yaşamak istediğim bir şey değildi.

Luke'un çenesi gerildi. "Öyle olmadığını biliyorum. Okuldayken çok fazla öfke sorunum vardı ve bu yüzden o şekilde kavga ettim. Ama aynı zamanda... seni kaybetmekten çok korkuyordum."

"Evet, çünkü ilişkimize bir etiket koymayı reddettin. Sanki tüm okul birlikte olduğumuzu biliyordu ama biz birlikte *değildik*."

"Birlikteydik," diye karşı çıktı benimle, sesi dalgalanmaya başlamıştı. "Birlikte olduğumuzu biliyorsun. Sana ailemle yaşadığım sorunları anlattım."

"Ah, doğru," diye homurdandım, savunmaya geçtim. "Kendini veremediğin için hâlâ onları mı suçluyorsun?"

"Tanrım, Layla," dedi öfkeyle, ellerini havaya kaldırarak. "Davranışlarım için özür dilemek istedim ama sen hâlâ geçmişe takılıp kalmışsın. Ben on yıl önceki çocuk değilim. Ben değiştim."

"Hala yumruk atıyorsun-"

"*Biliyorum*," diye sözümü kesti. "Sadece eski alışkanlıklarıma yenik düştüm. Seni Xavier olduğunu bildiğim o pislikten korumak istedim. O adamdan daha iyisini hak ediyorsun - yani, seni bir striptizciyle kucak dansı yapmak için terk etti. Bu alçaklık."

Buna itiraz edemeyerek alt dudağımı çiğnedim. "Tamam, iyi bir noktaya değindin ama kavga hoş değildi."

"Hayır, değildi." Luke'un omuzları gevşedi ve morarmış parmak eklemlerine baktı. "Ama seninle konuşma şeklinden nefret ettim. Seni gözetmiyordu, sadece bir pislik gibi davranıyordu."

Kollarımı kendime sararak başımı salladım. "Evet, biliyorum... ama kendimle başa çıkabilirim. Her zaman kendimi idare edebildim."

"Biliyorum." Elimi tuttuğunda sesi neredeyse fısıltıya dönüştü ve ikimiz de iskelenin kenarında durduk. Etrafıma bakındım ve beyaz kumların üzerindeki yoğun kalabalıktan uzaklaştığımızı fark ettim. "Layla, her zaman kendi başının çaresine bakabildiğini ve kendine bir isim yaptığını biliyorum. Böyle olacağını hep biliyordum. İşin gerçekten çok iyi."

Yanaklarımın kızardığını hissettim. "Araştırdın mı?"

"Evet. Kabul ediyorum, çok uzağa gidemedim. Bilinen her sitede beni engellediniz. Sadece web sitesini görebildim."

Sonbahar.

"Biliyorum, özür dilerim," dedim, daha fazla açıklama yapmadan. "Son on yıldır sen yokmuşsun gibi davranmaya çalışarak yaşıyorum."

"Ne yazık ki *biliyorum.* Ve ortak bir arkadaşımız var. Onun için bu kadar sorun yaratmaya devam edemeyiz."

Gözlerimi kıstım. "Yani, onun başına bela açmaya devam edemezsin."

Luke kıkırdadı, gözleri eskiden aşık olduğumuz zamanlardaki gibi parlıyordu. "Evet, sanırım baş belası ben oldum. Bugün kelepçelenip tıkılmadığım için şanslıyım."

"Yüksek mevkilerdeki arkadaşlar," diye takıldım göğsünü dürterek. Gözlerim beyaz tişörtünün altından görünen kaslı göğüs kaslarına kaydı. Adam bir Yunan tanrısının vücuduna sahipti, ama bunu ona asla söylememeliydim. "Greg bizi her zaman zor durumlardan kurtarır."

Parmakları Elimin etrafında, hâlâ göğsüne bastırıyor.

Oops.

Sıcak dokunuşundan elektrik fışkırdı, sudan esen meltem aramızda kıvılcımlanan ateşi soğutmaya yetmedi. Beynimdeki her şey g e r i çekilmem için bana bağırıyordu, bu birkaç dakikaya teslim olmamam için

hoş bir sohbetti. Eski alışkanlıklarıma geri dönmek istemedim.

-Buraya geldiğimden beri iki kez sıçıp batırmıştım.

Ama zaten sıçıp batırdım, bir kez daha ne olacak ki?

Zihnim güvenilir değildi.

"Özür dilerim, Layla." Luke'un gözleri benimkilerle buluştu ve gözlerindeki gerçek pişmanlık kalbimi sarstı - keşke bunu on yıl önce olanlar için de söyleseydi. "Kavgayı başlatmamalıydım ve bu kadar kıskanç bir pislik olmamalıydım."

Sertçe yutkundum, aramızdaki azıcık mesafeyi kapatırken beynim kontrolden çıkmıştı. Ne yapıyor olmam gerekiyordu? Gözlerim onun dudaklarına takıldığında her şey bulanıklaştı.

"Sorun yok," *diye* nefes aldım ama *neden* sorun olduğundan emin değildim. Hiçbir şey yolunda değildi. Tanrı aşkına, ondan bir çocuk saklıyordum.

Kaç, Layla.

Luke'un eli belime dolanırken omzumdaki küçük melek bana bağırıyordu.

"Belki de bu yolculuğa baştan başlamalıyız." Luke'un sesi yumuşaktı, kulağıma müzik gibi geliyordu. "Bakalım nereye varacak."

Hayır, hayır, hayır.

Ama zihnimin yapmadığı her şeyi bedenim yapıyordu. Bacaklarımın arasında nem birikiyordu ve ellerim omuzlarına, boynuna doğru sürükleniyordu ve yüzünü benimkine doğru çekene kadar durmadılar.

Bu adam aklımı kaçırmama neden oldu.

Ve kendime ne söylemeye çalışırsam çalışayım, hoşuma gitti.

16

LUKE

"*oh*... " Yüzümü ensesine gömdüğümde Layla bir inilti çıkardı, ellerim beyaz örtüyü üzerinden itiyordu omuzlar. Odamın kapısı kapanır kapanmaz onun üzerine atladım. Onu hemen orada, iskelenin yanında almak ne kadar cazip gelse de...

Birinin görmesi riskini almak istemedim.

Layla nefes nefese, "Çıkar şunu," diyerek tişörtümü yukarı ve başımın üzerine çekmeye çalıştı. Çabalarına yardım ettim, dudaklarımı onun teninden çekerek pamuklu kumaşı sıyırıp odanın diğer ucuna fırlattım.

"Bunu sana yakıştırdım." Üzerindeki bikiniyi işaret ettim, kırmızı kumaş göğüslerini zar zor örtüyordu. "Ama yerde daha iyi duracağını düşünüyorum."

Layla kıkırdadı, arkasına uzandı ve ipi çözdü. Mayomu çıkarıp zonklayan sikimi serbest bırakırken kartal gözleriyle onu izledim. Layla beyaz örtüsünün üstünü indirirken göğüsleri zıplıyordu.

"Onları da çıkar," diye talimat verdim, benim için soyunmasını izlerken kendimi okşama dürtüsüyle savaştım.

Gözlerimin içine bakarken dudağını ısırdı ve altından sıyrıldı. Çıplak vücudu güneşten öpülmüştü ama biraz da kızarmıştı. Onu becerirken bunu aklımda tutmam gerekecekti. Ona doğru bir adım attım ama uzanıp onu tekrar kollarımın arasına alamadan dizlerinin üzerine çöktü ve sikimle göz hizasına geldi.

Siktir.

Kadın sakso konusunda tam bir tanrıçaydı -her zaman öyleydi- hatta ikimiz de lisede seksi yeni yeni anlamaya çalışırken bile öyleydi. Layla başını bana doğru eğdi, dilini alt dudağında gezdirdi ve sonra öne doğru kaydı.

Aletimin başı onun sıcak, ıslak ağzının içine alma ihtiyacıyla kabarıyordu ama o dilinin ucuyla nazikçe aletimi okşayarak benimle dalga geçti. Prekumu çıkardı ve sonra bakışlarımla buluştu.

"Benden ne yapmamı istiyorsun Luke?" Sesi şehvetle boğucu ve ağırdı, parmakları kalçalarımda gezinirken bir mırıltı halinde çıkıyordu.

"Sikimi yala," diye güçlü bir ses tonuyla cevap verdim ama vücudum onun dokunuşuyla titredi. "Boğazından aşağı istiyorum."

"*Ooh*." Dudaklarını tekrar yaladı ve ellerinden biri aletimin dibine gitti, etrafını sardı. "Bunun sesini sevdim."

Karnımda bir beklenti oluşuyordu, ucumun etrafında bir daire çizerken kaslarım geriliyordu. "Ağzının sesini duymak isterim," dedim ve ardından sıcak nefesi ucumu çevrelediğinde bir inilti duydum.

"Çok büyük," diye inledi, sonunda ilk yarısını içine almadan önce. Zevk arttıkça nefesim kesildi ve ellerim saçlarına gitti, aşağı doğru inerken yüzünden uzaklaştırdı. Bir elini kalçamda, diğerini de sikimin dibinde tutuyordu. Yetenekli olduğumu biliyordum

ve hiçbir kadını tamamını alması için zorlamadım.

Ama Layla *hep* yapardı.

"Siktir, bebeğim, aynen böyle," diye homurdandım, boğazının arkasından aşağı kayarken öğürme sesi geldi. Tekrar yapmadan önce sulu gözlerle bana bakarak ondan çıktı. Kontrolü ona bıraktım, ellerim sadece görüşümü sağlamaya hizmet ediyordu.

"Sikin çok iyi," diye mırıldandı beni emmeye geri dönmeden önce nefesini tutarken. Elini de kullanarak hızını artırdı, böylece her şeyi daha hızlı ve nefes alma yeteneğini kaybetmeden kaplayabildi.

Zevk yoğunlaştıkça benden iniltiler ve keskin nefesler geldi, kaslarım sertleşmeye başladı. "O güzel küçük ağzının içine boşalacağım."

Layla cevap olarak inledi, aynı kuvvetli tempoda devam etti. Planı beni uçurumun kenarına götürmekti ve bu konuda daha iyi olamazdım. Kalçalarım itme ihtiyacına teslim olurken ellerim saçlarında sıkılaştı ve son esnemeyi yapmak için hareketleriyle birlikte çalıştı. Patlayıp kendimi onun ağzına boşaltırken derin, gırtlaktan gelen bir hırıltı dilimden yuvarlandı.

Arkasına yaslandı, bana dölümü göstermek için açtı ve sonra yuttu, beni ilkel uyarılmayla titreyerek bıraktı. "Tadın çok güzel."

Onu ayağa kaldırdığımda sikim hâlâ sertti. Boğuk bir sesle, "Tadın daha da güzel ve o amcığı ağzıma almak için ölüyorum," dedim. Onu yerden kaldırdım ve doğruca yatağa götürdüm, gitmesine izin verdim.

Üzerine tırmanıp dudaklarımızı sıcak bir öpücük için birbirine kenetlerken bana baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. Dilim ağzına girdiğinde dudaklarında hala benim tuzlu tadım vardı ve bu benim lanet bölgeme sahip çıkmak gibiydi.

Her zaman dudaklarında ve amında *olmamı* istiyordum.

Ağzım onunkinden ayrıldı ve vücudunda aşağı doğru ilerledim, tattığım okyanus kalıntılarından hiç rahatsız olmadım, kum taneleri en üretken olanıydı. Memesini ağzıma alıp dilimi önce areolasının sonra da meme ucunun etrafında gezdirirken zevkle inledi. "Çok güzel," diye mırıldandım vücudunun her santimini kaplarken. Ellerim dolaştı, ama aşağıya doğru iz sürmeye devam ettim, karnını öptüm.

Sonunda leğen kemiğine ulaştığımda nefesini tuttu. Başımı kaldırarak iç bacaklarına doğru ilerledim ve dilimi kıvrımlarının arasında gezdirmeden önce her birini öptüm.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı.

"Benim için çok ıslaksın," diye memnuniyetle homurdandım, biriken nemi yalayıp yuttum. Onun sularını içtim, tadının ve kokusunun tadını çıkardım. Onu yediğimde neredeyse eve dönmüş gibi oluyordum. Birlikteyken bacaklarının arasında çok zaman geçirmiştim ve bu şimdiye kadar yaşadığım en güzel şeydi.

"Bunu yapmaya devam et," diye nefes aldı Layla, kalçaları yüzüme karşı çalışırken, dilim klitorisine karşı dönüyordu. "Bu işte çok iyisin."

"Bana ne kadar iyi olduğumu söyle, Layla," diye homurdandım, dilimi girişine bastırarak.

"Çok iyisin Luke," diye inledi, ben devam ederken bana karşı kıvranıyordu. "Aman Tanrım, çok iyisin."

Parmaklarım dilimin yerini alırken, ağzım tekrar klitorisine doğru ilerledi ve küçük fasulyeyi nazikçe ağzıma aldım. Vücudunun her santimini benimle doldurmak istiyordum ve onu iki parmakla parmaklarken, üçüncüsünün kıçını kızdırmasına izin verdim. Bundan fazlasını istemediğini biliyordum ve onu zorlamayacaktım ama bunu düşünmesini sağlayacaktım.

Ve vücudunun her yerinde olduğumu biliyordu.

Bana karşı inlerken odayı doldurdu, onu ecstasy'ye getirmek için çalışırken amından daha fazla nem kayıyordu. Sikim zonkluyordu ve onun daracık amını doldurma ihtiyacı hissediyordum ama Layla'ya odaklanmıştım. Yüzümün her tarafına boşalır boşalmaz onu doyuracaktım.

"*Oh, oh*!" diye haykırdı etrafımda kenetlenirken, kalçaları sıkıştı ve başımı olduğu yere hapsetti. "Yapacağım... Yapacağım..."

"Benim için boşal," diye homurdandım, onun için cümleyi tamamladım. "Lanet yüzümün her yerine boşal, Layla."

Yanıt olarak haykırdı, vücudu etrafımda nabız gibi atmaya başladı. "Luke!" Orgazmının doruklarında gezinirken ağzımdan fışkıran nem ağzımı doldurdu. Onu yalayıp yuttum, bana verdiği miktar karşısında neredeyse patlayacaktım.

Kahretsin, bu kadın mükemmel.

Aşağı inerken parmakları gevşedi ve dilimle onu temizlemeyi bitirdim, açıkta hiçbir şey bırakmadım. Kendimi bacaklarının arasından kaldırıp vücudunun üzerinden komodine uzandığımda nefesleri hâlâ titriyordu. Bir kutu prezervatif almıştım ve her ihtimale karşı oraya koymuştum.

-Ve şimdi bunu yaptığım için çok mutluydum. Bir tanesini çıkardım ve yırtarak açtım.

"Bırak ben yapayım," dedi, ambalajı elimden alırken gözleri şehvetle parlıyordu. Eğildim ve onu öptüm, lateksi paketten çıkarırken ona kendimden biraz tattırdım. Ben uzaklaşırken dudaklarını yaladı ve prezervatifi uzunluğumun üzerine gerip beni sıkarken bir inilti çıkardım.

"Tanrım, bunu içine gömmek istiyorum," diye homurdandım beni serbest bıraktığında ve kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim.

"O zaman yap," dedi, yüz ifadesi cüretkârdı.

"Seni öyle bir sikeceğim ki tek hatırladığın ben olacağım," diye devam ettim sikimin ucunu yarığına sokarken.

İnledi, vücudu titriyordu. "Hatırladığım tek şey sensin."

Kelimeler bana çarptı ve bir an duraksamama neden oldu, ucum tam amının girişinde duruyordu. Bakışlarıyla karşılaştım ve gözlerindeki samimiyeti gördüm.

Kahretsin, ciddiymiş.

Duygular kabarmakla tehdit ediyordu, bu da sevişmeyi amaçladığımdan daha fazla bir şeye dönüştürüyordu. İçine kayarak onları bastırdım, dar ve ıslak amcığı aklımı sözlerinin ağırlığından uzaklaştırmaya yetti. Kalçalarını oynatarak inledi.

"Bana daha fazlasını ver," diye yalvardı, ben sadece yarısında durup geri çekerken. "Lütfen. Sik beni."

"Sikim için yalvarman hoşuma gidiyor." Hayal kırıklığına uğramış yüz ifadesiyle karşılaştığımda sırıttım, aletim uyarılmayla titreşiyordu. "Bana ne kadar kötü istediğini söyle."

Gözleri alev aldı. "Seni o kadar çok istiyorum ki bebeğim," diye mırıldandı. "Yani.

Lanet olsun. Kötü."

Bir inilti çıkardım ve kalçalarım onunkilerle aynı hizaya gelecek şekilde tüm uzunluğumu içine soktum. "Çok sıkısın."

Ben ona karşı sallanırken, amına girip çıkarken inledi. Bacaklarına uzandım ve onları omuzlarıma yerleştirdim, bunu yaparken sadece baldırlarını öpmek için durakladım. Ellerim onun minik belini demir gibi kavradı ve ben acımasızca vücudunun ırzına geçerken göğüslerinin zıplamasını açlıkla izledim.

"*Siktir*!" Layla'nın yüzü ben ona vurdukça zevkten buruşuyor, kalbim göğsümde çarparken nefeslerim uzuyor ve derinleşiyordu. Sesler

Seksimizin kokusu güçlendikçe vücutlarımız tokatlanıyor ve tatmin olmuş, şehvetli seslerimiz etrafımızdaki havaya nüfuz ediyordu.

Layla'nın gözleri sıkıca kapandı. "Boşalacağım," diye inledi, kavrayışıma karşı kıpırdanıyordu. Bacaklarının arasına uzandım ve sikim içine girip çıkarken klitorisini uyarmaya başladım. Birkaç dakika içinde adımı haykırıyor ve aletimin etrafında titreşiyordu.

Ve bu beni onunla birlikte uçurumun kenarına göndermek için yeterliydi.

Homurdandım, bacaklarını bıraktım ve serbest bıraktığımda öne doğru çöktüm, horozum son miktarda iş yaparken vücudumu hareketsiz bıraktım. Layla bu his karşısında inledi, hala kendi yüksekliğinden aşağı iniyordu. Gözleri dalgalanarak açıldı, benimkilerle buluştu ve dudaklarını öpmek için eğildim. O da beni öptü, eskiden olduğu gibi bana yapıştı.

Ve seks sırasında bastırdığım tüm duygular geri geldi.

Bundan kaçmanın bir yolu yoktu. Layla'yı sadece sevişmeye ihtiyacım olduğu için becermiyordum. Onu beceriyordum çünkü onu hâlâ yıllar önce olduğu kadar çok istiyordum. Ondan ayrıldım ve ben temizlenirken o da yataktan kayarak banyoya yöneldi.

Ve şimdi, o gidecek.

Bu düşünceyi kendimden uzaklaştırdım, her ne kadar yeniden başlamayı ima etmiş olsam da -belki bir ilişki gibi- benden bunu istemediğini davranışlarıyla açıkça ortaya koyduğunu kendime hatırlattım. Muhtemelen sadece bir kaçamak olacaktım...

Ve bunu kabullenmek zorundaydım.

"Hey." Kafasını banyodan çıkardı. "Aç mısın?" Bu soru beni şaşırttı.

"Evet, yiyebilirim."

"Harika, hadi oda servisi sipariş edelim."

LAYLA

I Luke'un yanındaki yatağa uzanmış, onun derin ve sabit nefes alışını dinliyordum. Geçmişle ilgili sorular sormak istemiştim ama kendimi tutmuştum.

yemek yedik ve film izledik. İkimizin iyi anlaşmasını mahvetmeyeceğimi düşündüm.

En azından şimdilik.

Üzerimde onun tişörtlerinden biri ve başka hiçbir şey olmadan tavana baktım. Odama gidip üzerimi değiştirmek aklımın ucundan bile geçmemişti ama olsun. Bunu sabah yapmam gerekecekti. *Aptallık ediyorsun.* Gözlerimi kapatırken Lily'nin sesini kafamın içinde duyabiliyordum. Ona tekrar kapıldığımı öğrenirse başka neler söyleyebileceğini hayal edebiliyordum.

Aramızda her zaman çok doğru hissettiren bir şey vardı.

-Belki de onun benim ilkim olması aramızdaki bağı daha yoğun hale getiriyordu.

Ya da belki de tüm bu duygulardır.

"Hayır," diye mırıldandım kendi kendime, bariz bir şekilde yalan söylerken başımı salladım. Gerçeği biliyordum. Komodinin üzerinde yanan telefonum dikkatimi çekti ve

Elimi uzattığımda ekranda kız kardeşimin adından başka bir şey görmedim. Cevap vermeden önce yataktan kalktım ve balkona yöneldim.

"Selam," diye selamladı beni kapıyı arkamdan kapatıp ılık esintiyi ve okyanus manzarasını içime çekerken. "Görünüşe göre kızın sana iyi geceler dilemeden yatağa gitmeyecek."

Gülümsedim, tatlı Sonbahar'ımı düşündükçe kalbim sıkışıyordu. "Sorun değil, ona iyi geceler dilemek için her zaman vaktim var."

"Sesin mutlu geliyor," dedi Lily, sözcükleri kuşkuyla uzatarak. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

Yanağımın içini öyle sert ısırdım ki bakır tadı aldım ve içimi çektim. "Bilmiyorum."

"Tanrım, yine onunla yatmışsın," diye inledi. "Yemin ederim Layla, kalbini ne kadar kötü kırdığını cidden unuttun mu? Peki ya Autumn?"

"Peki ya ben?" Arka planda kızımın sesini duydum.

Lily sesini alçaltmadan önce ona, "Bir saniye," dedi. "Sen sadece kendine dikkat et ve eğer bu ciddi olarak sürdürmek istediğin bir şeyse, onun da buna hazır olduğundan emin ol. Anladın mı?"

Bana annelik edişine neredeyse gözlerimi deviriyordum. "Anladım."

"Tamam." Rahatlamış bir şekilde iç geçirdi. "İşte annen, Autumn."

"Merhaba anne," dedi Autumn'un tatlı sesi telefonun ucundan, yüksek ve net bir sesle. "Yatağa gitmek istemiyorum."

"Yatağa gitmen gerekiyor," diye karşı çıktım. "Yatmazsan sabah çok yorgun olacaksın ve Lily Teyze'yle bir sürü planın olduğunu biliyorum."

"Evet, sanırım öyle," diye homurdandı, neredeyse gülmeme neden olacaktı. "Sadece seni özledim. Lily Teyze'nin masalları artık eskisi kadar güzel değil."

"Sen farkına bile varmadan evde olacağım. Biraz uyu ve belki yarın sana bir hikaye anlatabilirim. Bu gece çok geç oldu."

"Tamam," dedi iç çekerek. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. İyi geceler."

"İyi geceler," diye cıvıldadı ve sonra telefon karıştırıldı ve küçük ayak seslerinin kaybolduğunu duydum.

"Bu çok kolay oldu," diye güldü Lily. "Bu gece onu asla yatağa atamayacağımı sanıyordum. Sadece seni aramam gerektiğini bilmek güzel." Ben hemen bir şey söylemeyince durakladı. "Sadece kalbine dikkat etmeni istiyorum, Layla. Mutlu olmanı ya da eğlenmeni istemediğimden değil. Sadece... Luke'tan ve onunla olan tüm geçmişinden çok çekiniyorum.

-Ve Sonbahar."

"Biliyorum, biliyorum," dedim, sesim giderek kısılıyordu. "Sadece hâlâ... hâlâ orada bir şey var."

"Sadece bunu keşfederken dikkatli ol," diye cevap verdi Lily. "Ve onun bunun için çalışmasını sağla."

Öyleydi.

"Tamam," dedim onun yerine. "Seni yarın ararım." "Anlaştık. Seni seviyorum."

"Sen de," dedim, telefonu kapatırken balkon kapısına bakarak. Umarım Luke bu konuşmanın hiçbirini duymamıştır. İhtiyacım olan son şey aptal bir telefon görüşmesi yüzünden yeni bir yüzleşmeydi. Odasına geri döndüm, hâlâ düzenli nefes alışını duyunca rahatladım. Yerde sürünerek telefonumu yerine bıraktım ve yatağa girdim.

Bir yanım kalbimin güvenliği için kendi odama kaçmak istiyordu ama bir yanım da onu daha önce yaptığım gibi yüzüstü bırakmak istemiyordu. Yani, sabahın ilk ışıklarında bunun sadece bir kaçamak olduğu konusunda hâlâ ısrar edebilirdim... değil mi?

Gözlerimi kapattım, zihnim yarışmaya başlarken bir gram bile yorgunluk hissetmiyordum. Birkaç derin nefes aldım, anılar yeniden canlanmakla tehdit ediyordu. Gözlerimi daha da sıktım ama ne kadar zorlarsam zorlayayım rahatlamıyorlardı...

"Tamam, Brittany Riggs evinde büyük bir yaz sonu partisi düzenliyor," dedi Jett, bize bakmadan önce cep telefonuna bakarak. "Bence gitmeliyiz."

Burnumu kırıştırdım. "Mecbur muyuz? Yani, onun partileri iyi ama yemin ederim orada her zaman çok fazla küçük çocuk oluyor - iki hafta içinde üniversiteye gideceğiz."

Luke'un kolu omuzlarımda sertleşti. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet." Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Ve buradan çok ama çok uzaklara gidene kadar günleri sayıyorum. O zaman kendimiz hakkında konuşabiliriz."

Başını salladı ama bana bir şey söylemedi, Jett'e döndü. "Belki de bu geceki partiyi es geçmeliyiz."

Jett başını yana eğdi. "Neden? Bu gece yapacak başka bir şey yok ve Sarah da orada olacak."

"Aman Tanrım," diye inledim onun adını duyunca. "Gerçekten bu işin peşini bırakmalısın. İki hafta içinde Cali'ye gidiyoruz ve Sarah buna değmez."

"Evet, ama son bir kez yatmaya değer," diye kıkırdadı Jett, bana sırıtarak. "Sanırım bu benim için yeterince iyi bir sebep. Eğer biriyle yatmak istiyorsan Luke'a gitmen yeterli. Bütün yaz boyunca çöldeydim."

"Tam bir domuzsun." Jett'e doğru eğilirken ona burnumu kıvırdım. "Kadınların aslında milyonlarca kadınla birlikte olmuş erkeklerden hoşlanmadığını *biliyorsun, değil mi? Aşkı beklemek gibi."*

Jett başını ikimize doğru sallayarak, "Sadece Luke'la birlikte olduğun için böyle söylüyorsun, o da sadece seninle birlikte olduğu için," diye takıldı. "Siz ikiniz keşfedilecek daha çok şey olduğunu bilmiyorsunuz."

"Dostum, kapa çeneni." Luke beni sıkarak güldü. "Sapık gibi konuşuyorsun. Herkes senin gibi cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanmak istemiyor."

"Her neyse." Jett gözlerini devirerek yatağımdan kaydı. "Ben bu lanet partiye gidiyorum. Siz geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?"

Annemle babam son dakika iş gezisindeyken bana göz kulak olması gereken Lily'yi atlatmam gerektiğini bildiğimden dudağımı ısırdım. "Sanırım gidebiliriz." Omuz silktim ve yüzünü buruşturan Luke'a baktım. "Bu yazın son partisi."

"Evet, ama ailen burada olmadığı için geceyi seninle geçirmeyi umuyordum."

"Sana iyi şanslar," diye homurdandım. "Lily seni mutfak bıçağıyla kovar."

"Sağlam nokta." Luke yüzünü buruşturdu. "Hadi partiye gidelim." "İşte ben de bundan bahsediyorum," dedi Jett bize sırıtarak. "Bizim son gecemiz

Bu cehennem çukurunda, sonra daha büyük ve daha iyi şeylere doğru yola çıkacağız."

"Sana gerçekten erkek arkadaşım demek gibi," diye takıldım, Luke benden ayrılırken kaburgalarını dürttüm. "Bu çok güzel bir duygu olacak."

"Evet, elbette," dedi, kollarını başının üzerine uzatırken gözlerini benden kaçırıyordu. Onun bu tavrı midemi bulandırdı ama bunu bir kenara bıraktım. Yaklaşan geleceğimizi mahvedebilecek hiçbir şey yoktu.

"Hazırlanmam için bana birkaç dakika verin," dedim ve banyoya doğru yöneldim.

***

Hoparlörlerden bangır bangır müzik geliyordu ve ben kırmızı bir solo bardaktan meyveli bir şeyler yudumluyordum. "Jett'in nereye gittiğini bilmiyorum," dedim Luke'a, bedenler bize çarptıkça neredeyse bağırmak zorunda kalıyordum.

"Hadi dışarı çıkalım," diye bağırdı Luke bana, elimi tutup beni arka sürgülü kapıdan dışarı çıkardı. Kapıyı kapattığında müzik, camı tıkırdatan bas sesinden başka bir şeye dönüşmedi. "Bu partileri vermeyi nasıl başarıyor ve polisler hiç aranmıyor anlamıyorum."

"Bilmiyorum." Omuz silktim ve beni salıncaklı bir çardağa giden peyzajlı yolun etrafında dolaştırmasına izin verdim. Brittany'nin evine her geldiğimizde, hep aynı yerde dururduk ve zihnim burada yaptığımız şeyleri yeniden canlandırdıkça kalçalarım sıkılırdı.

"Umarım Jett, Sarah'yı sikmiyordur."

Luke'un yorumu şaşırtıcı değildi. Sarah'dan nefret ediyordu ve haklı sebepleri vardı. Jett'e bir çöp gibi davranıyor, onu her zaman istediği şey için kullanıyor ama asla ona bağlanmıyordu. Genç ilişkilerin yürümemesinin basmakalıp nedeniydi.

"Dersini alacağını düşünüp duruyorum," diye ekledim tahta salıncağa oturarak. "Ama yemin ederim hiç ders almıyor."

Luke omuzlarını silkerek boş boş, "Sanırım iyi bir yatış olduğunda böyle oluyor," dedi.

"Oh? Yani bu yüzden mi benimlesin?" Sesim şakacı bir şekilde onu sorguladım.

Beni sevdiğini biliyordum. Seksimiz sadece bir bonustu.

"Hayır, bunu sen de biliyorsun," diye karşılık verdi düz bir ses tonuyla.

Gece boyunca garip ruh halini fark ettiğim için kaşlarımı çatarak ona baktım. "Neyin var senin? Ailenle yine kavga mı ettin?"

Sessizdi, gözleri kucağındaki ellerine kaymıştı. "Ben olsam böyle söylemezdim..."

Kalbim göğsüme gömüldü. "O zaman ne oldu? Ne oldu? Her şeyin yolunda olduğunu sanıyordum. İki hafta içinde üniversiteye gidiyoruz..." Başını salladı ama bana bakmaması beni endişelendirmeye başlamıştı. "Luke, bana sadece ne olduğunu anlat. İçine kapanma. İçine kapanmandan nefret ediyorum."

Sonra bana baktı, gözleri ay ışığının altında parlıyordu. "Sanırım her şey hakkında konuşmamız gerekiyor, Layla..."

"Bu da ne demek oluyor?" Hemen savunmaya geçtim, midem korkudan bulanmaya başlamıştı. "Bu sefer benim hakkımda ne söylediler?"

"Senin hakkında hiçbir şey söylemediler..."

"O halde nedir*?" Sesimin zorlandığını hissederek talep ettim. "Sadece bana ne söylemek istediğini söyle."*

"Bunu yapamam." Sesi zar zor duyuluyordu.

"Ne yapamazsın?" Boğazım düğümlendi. "UCLA'ya gitmeyeceğim,

Layla" demek istemiş olamazdı herhalde.

"Ne?!" Dikişlerim patlayacakmış gibi hissediyordum. "Nereye gidiyorsun? Yani bunca zamandır yalan mı söylüyordun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, gitmiyordum. UCLA'ya gitmeyi planlıyordum ama sonra ailem Harvard'a gitmezsem beni okuldan alacaklarını söyledi."

Kalbim göğsümde çarpmaya başladı. "Ama... ama orası ülkenin öbür ucunda, Luke. Her şeyi çözdüğümüzü sanmıştım. Birinci sınıfta yurtta kalacaktık ve sonra birlikte yaşamaya başlayacaktık..."

Başı ellerinin arasına düştü. "Bunu yapamam. Bunu yapamayız."

"O zaman uzun mesafeli bir iş yapabiliriz." Ona uzanırken sesim titredi ama o beni geri çekti.

"Hayır, yapamayız."

"Benden ayrılıyor musun?" Gözlerimden yaşlar süzüldü, yanaklarımdan aşağı kaydı. "Ben... Ben senin beni sevdiğini sanıyordum."

Sessizdi ve sessizliği cevabıydı. Her şey

bitmişti.

LUKE

"I Sanırım bu sabah spor salonuna gideceğim," dedi Layla banyodan çıkarken, siyah saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı. Üzerinde hâlâ sadece benim tişörtüm vardı ve bu manzara özlediğim bir manzaraydı.

"Öyle mi? Spor salonuna gittiğini bilmiyordum." Kıkırdadım, gerçi onun sıkı bacaklarına bakılırsa bu çok mantıklıydı. "Sanırım bu sabah spor yapmayacağım."

Gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Seni suçlamıyorum." Layla giysilerini -daha doğrusu mayosunu- alıp banyoya geri döndü. Onda bir terslik vardı ve ne kadar sormak istesem de kaçmadığı gerçeğine tutunuyordum.

Yorganı arkaya attım, zihnim bir gece önce birlikte aldığımız duşu yeniden canlandırdı. Duş sırasında hiçbir şey olmamıştı ama en az duşa girmemize neden olan seks kadar samimi hissettirmişti. Üzerime bir çift haki şort ve soluk mavi bir düğme çekerken gülümsedim. Kafamın iyi olduğuna hiç şüphe yoktu.

Ve hâlâ içimde bir korku olsa da Layla'dan vazgeçmiyordum.

Omuzlarımı yuvarlayarak, bir gün önceki mayosu ve örtüsüyle yeniden ortaya çıktığında umudun göğsüme yerleşmesine izin verdim. Aletim pantolonumun içinde canlandı ve bir parçam onu hemen yatağa geri götürmeyi düşündü...

Ama ben yapmadım.

"Ben odama gidip üstümü değiştireceğim, sonra görüşürüz," dedi, sesi hafifti ama yüzünde duygu yoktu. "Sanırım Delilah ve Jett yine alt katta kahvaltı ediyorlar. Sana haber vermemi söyledi. Ben antrenmandan sonra bir smoothie alacağım."

Başımı salladım, yine de bir şeylerin ters gittiğini hissediyordum. "Kulağa hoş geliyor. Belki öğleden sonra takılabiliriz? Kardeşimle bu sabah için bir telefon görüşmem var," dedim iç çekerek, Jackson'ın satın almaya kararlı olduğu aptal plak şirketi için Eli, Jackson ve babamla yapacağım toplantıdan içten içe korkuyordum.

"Evet, bunu yapabiliriz." Odadan çıkmadan önce bana bir kez daha baktı, kapı arkasından usulca kapandı. Ben de dışarı çıkmadan önce hazırlanmayı bitirdim ve yatağa son bir kez daha baktım.

Restorana doğru ilerlediğimde koridor boştu, ama tam tersi bir durum vardı. Jett ve Delilah'yı fark etmem bir saniye sürdü ama orada yalnız olduklarını, Jett'in arkadaşlarından ya da iş ortaklarından hiçbirinin yanında olmadığını görünce rahatladım.

"Merhaba," diye selamladım onları ve oturdum. Oraya yeni gelmiş olmalıydılar, çünkü ikisinin de önünde sudan başka bir şey yoktu.

"Hey, hey." Jett bana sinsi bir bakış attı ve ben de gözlerimi devirdim. "Bugün için planın nedir?"

"Bilmiyorum." Omuz silktim. "Bu sabah ailemle bir telefon görüşmem var ama hepsi bu. Sanırım tatilde olmak plan *yapmamak* anlamına geliyor. Zaten amacı da bu değil mi?"

"Bazıları için," diye mırıldandı Delilah, suyundan bir yudum alırken. "Eğer Jett gibiyseniz, asla rahatlayıp molanın tadını çıkaramazsınız. Her zaman bir şeyler yapmak zorundadır. Yine de bugün alışveriş yapmak için şehre ineceğiz."

"Evet, bu benim pas geçeceğim bir şeye benziyor," dedim, ancak kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz Layla'nın da onlara katılıp katılmayacağını merak ettim. Onu en iyi tanıdığım zamanlarda pek alışveriş yapan biri değildi ama işler değişmişti. En azından bazı şeyler değişti.

"Layla da aynı şeyi söyledi," dedi Jett sırıtarak. "Neden acaba..."

Kalbim göğsümde takla attı. "Bugün için herhangi bir plan yapmadık, gerçekten. Öğleden sonra takılmaktan başka bir şey..."

"Bu bana plan yapmak gibi geliyor," diye homurdandı Delilah. "Bunu küçümsemek zorunda değilsin. Eğer ona karşı gerçekten bir şeyler hissediyorsan bunu itiraf et." Açık sözlülüğü şaşırtıcıydı ve masanın altından aldığı dürtmeye bakılırsa Jett'i de şaşırtmış olmalıydı.

O anı bir çıkış yolu olarak kullandım. "Onu yatla gezdirmeyi düşündüm," dedim, ki bu daha çok sesli bir düşünceydi. Gerçekten enine boyuna düşünmemiştim.

"Evet, bu iyi olur." Jett garsona el sallayarak gelmesini işaret etti. "Sadece motora dikkat et. Bu konuda çok tecrübeli olduğunu biliyorum ama ikinizin de yardım çağırmak zorunda kalmanızı istemiyorum."

Delilah güldü. "Hayal edebiliyor musun? Teknede mahsur kalmayı?" "Düşünmemeyi tercih ederim," diye homurdandım.

"Peki, dün Layla'yla nereye kaçtınız?" Jett konuyu tekrar ona getirdi. "Eski günlerdeki gibi hissettim. Siz ikiniz her zaman

kaçıp Tanrı bilir ne yapıyordur."

Tavşanlar gibi sikişiyorlar.

"Sadece takıldık," diye cevap verdim, yüzlerindeki ifadeye bakılırsa ne yaptığımızı *çok* iyi biliyorlardı. "Burada oda servisi oldukça iyidir," diye ekledim, tam o sırada garson tekrar geldi.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

"Sadece bir su ve omlet," diye cevap verdim ona, Delilah ve Jett'in de kahvaltılarını sipariş etmelerine izin vermeden önce. Aklım Layla'ya gitti; yata gitmek ister miydi? Okyanus hiçbir zaman ona göre bir şey olmamıştı ama yatları sevdiğini her zaman söylediğini de biliyordum...

Ve bir gün ona bir tane alacağıma söz vermiştim.

Suçluluk duygusu göğsüme çarptı. Yıllar geçtikçe, ona yapacağımı söylediğim her şeyi unutmuştum; birlikte yaptığımız tüm planları ve hayalleri. Elbette gençtik, gözlerimizde yıldızlar falan vardı ama yine de...

Ona verdiğim tüm sözleri tutmamıştım.

"İyi misin, dostum?" Jett düşüncelerimi böldü. "Hasta gibi görünüyorsun."

"Yok, ben iyiyim," dedim boğazımı temizleyerek. "Sanırım sadece açım."

"İyi ki yemek yemek üzereyiz." Jett güldü ve sonra sandalyesinde arkasına yaslandı. "Seni burada kanlı canlı görmek çok güzel. Gerçekten daha sık gelmelisin."

"Evet, belki yaparım." *Eğer Layla ile işleri yoluna koyabilirsem.*

Delilah dirseğini masaya dayayarak, "Biliyor musun, seninle pek konuşmadık," diye söze başladı. "Ne tür şeyler yapmaktan hoşlanırsın? Geleceğin için ne istiyorsun?"

Şu anda gerçek mi?

"Uh..." Bir tür rehberlik için Jett'e bakarken sesim kesildi.
Omuz silkti, sanki *ne halt ettiğini bilmiyormuşum* gibi.

"Çocuk istiyor musun?" Delilah, ben bir şey söylemediğimde bana sordu.

Omuz silktim. "Sanırım çocuk isterdim. Her zaman onları istediğimi söyledim ve bunun değiştiğini sanmıyorum. Sadece gerçekten fırsatım olmadı sanırım."

"Zaten çocuğu olan biriyle birlikte olmaya açık mısın?" "Ne sikime bana bunu soruyorsun?" Ben de gülerek ona karşılık verdim.
"Bu gerçekten de şimdiye kadarki en garip soru. Bana görücü usulü bir randevu falan mı ayarlamak istiyorsun?"

"Hayır." Delilah gözlerini devirdi. "Sadece seni gerçekten tanımaya çalışıyorum ve çocuklu bir kadını kabul etmeye istekli bir adam, kim oldukları hakkında çok şey gösterir."

"Tamam, peki..." İçimi çekerek başladım. "Bunu hiç düşünmedim, çünkü birileriyle çıkmakla ilgilenmiyorum-daha *doğrusu ilgilenmiyordum*. New York'ta kimseyle çıkmıyorum. Bunun bir anlamı yok. Ama doğru kadınla tanışsaydım ve onun çocuğu ya da çocukları olsaydı, bu beni onunla birlikte olmaktan alıkoymazdı. Bu tür şeyleri kontrol edemezsiniz."

Başını salladı, yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Harika, tam bir dangalak olmadığını duyduğuma sevindim. Yine de kavga etmeyi bırakmak isteyebilirsin. Sadece filmlerde sıcak oluyor."

"Tamam, bilgi için teşekkürler." Jett'e ters ters baktım, keşke karısını rahat bıraksa diye düşündüm. "Ama bilginiz olsun, burada olduğum sürece daha fazla kavgaya karışmak gibi bir niyetim yok. İkinize de sorun çıkarmayacağım."

"En iyi arkadaşımla benden uzakta vakit geçiriyor olman dışında." Delilah'nın sesi e k ş i d i , ancak ifadesi aynı değildi,

Gözlerinde eğlence dans ediyordu.

"Kaybınız için üzgünüm. Son baktığımda ikiniz de aynı kasabada yaşıyordunuz, bu yüzden eminim bunu halledebilirsiniz," diye homurdandım ve sonunda önüme konan suya uzandım.

"Vay canına, bir tavrın var," diye karşılık verdi. "Bunu gizli tutmak isteyebilirsin."

"Tamam, tamam." Jett sonunda başını salladı. "İkinizin arasında bu kadar yeter. Luke-" Bakışlarımı yakaladı. "O sadece Layla'ya karşı korumacı davranıyor. Yaptığı şey bu. Bunu kişisel algılama. Layla'nın çıktığı son adamı görmeliydin. İkili bir randevuda neredeyse üç saat boyunca onu inceledi. Çok zordu."

"Evet, o pisliğin yanında bu hiçbir şey." Delilah yüzünü buruşturdu. "Daha ortaya çıkmadan kötü biri olduğunu biliyordum. Layla'dan tek istediği parasıydı ve ben bunu biliyordum."

Layla'nın sadece onu kullanmak isteyen bir adamla çıktığını düşününce içim sıkıştı. Servet avcılarıyla ilgili ilk elden deneyimlerim vardı ama rollerin tersini hiç düşünmemiştim. "Umarım ondan sonra onu kovmuşsundur."

"Hayır." Delilah omuz silkti. "Layla'nın erkekleri kaçırmak için yardıma ihtiyacı yok. O gece onu azarladı ve evine gönderdi, hatta sırf gitmesi için yol parasını bile ödedi."

"Etkilendim," dedim başımı sallayarak ve gülümseyerek, Layla'yı ateşli bir öfke nöbeti içinde hayal ederek. Bu düşünce beni tahrik etti, sikim onun derinliklerine gömülüyken söyleyeceği her şeyi düşündüm.

Ne acele ama.

"Her neyse..." Jett boğazını temizledi. "Sadece onu incitecek bir şey yapma. Sana çok kolay teslim olduğunu hissediyorum, dostum. Kimseye karşı böyle değil.

başka bir şey. Evet, flört falan ediyor ama konu sen olunca eriyip gidiyor."

Hayır, öyle olsaydı o gece New York'tan ayrılmazdı. "Nasıl i s t e r s e n ," d i y e homurdandım. Saatime baktım,

Plak şirketiyle ilgili konferans görüşmesinden önce sadece kırk beş dakikam olduğunu görünce. "Yakında yemekle gelmezlerse toplantıyı kesmek zorunda kalabilirim."

Jett kaşlarını kaldırdı. "Nasıl olur? Layla'yla bu öğlene kadar takılmadığınızı sanıyordum."

"Aileyi ara - sanırım daha önce de bahsetmiştim," dedim iç çekerek. "Jackson hepimizi bir araya getirip anlaşmalı olduğu plak şirketini satın almamızı sağlamaya *kararlı*. Sorumluluğun altından kalkabileceğine yemin ediyor ama ben buna inanmıyorum. Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz."

Jett omuz silkti. "İnsanlar değişebilir. Daha ciddi bir şey için hazır olabilir."

"Sanırım biriyle tanıştı." Suyuma baktım, bu düşünce beni kıskandırdı. Her ne kadar kimseyle çıkmadığımı söylesem de, bunun nedeni çoğunlukla kimsenin bana doğru gelmemesiydi... Layla hariç.

Ve ben hala bunu kurtarabileceğimizden emin değildim.

"Dostum, Jackson'ın yuva kurma düşüncesi çılgınca," diye güldü Jett. "Ama harika, onun adına mutluyum. Umarım her şey yolunda gider."

"Ben de." Zorla gülümsedim. "Ben de."

LAYLA

Layla

Koşu bandında kaç kilometre koşarsam koşayım, hiçbir şey üzerime çöken kalp kırıklığını yok edemiyordu. Zihnim bana işkence ediyor, Luke'la geçirdiğim o son geceyi tekrar tekrar yaşıyordu. Kendini kapatmıştı,

Bana neredeyse hiç kapanış vermiyor.

Ve sonraki hafta sonu gitti.

On sekiz yaşımdaki benliğimi parçalamıştı ve iyileşip hayatıma devam etmiş olsam da, çok fazla düşündüğümde kalp ağrım hala acıtıyordu. Bu beni deli gibi hissettiriyordu. Pek çok insan gençken kalbi kırılmış ve her şeyi geride bırakmıştı.

Ama ben değilim.

"Bu sadece bir kaçamak," dedim kendime aynaya bakarken, saçıma fön çekmeyi yeni bitirmiştim. Tüm zamanımı spor salonunda geçirerek herkesten kaçmış, sonra da hazırlanmak için odama çekilmiştim. Saat neredeyse ikiydi ve kimse beni rahatsız etmemişti - Luke bile.

Belki fikrini değiştirmiştir.

Yutkundum, aslında öyle olmamasını umduğum gerçeğinden nefret ediyordum. Kafamın içinde hangi sirenler çalıyor olursa olsun, geçmişten bağımsız olarak kendimi ona karşı yumuşamış hissediyordum. Yani, on yıl önceydi.

Banyodan çıktığımda şifonyere yöneldim ve iki parçalı siyah bir mayo seçtim. Üst kısmı straplezdi ama şaşırtıcı bir şekilde D beden göğüslerimi destekliyordu. Alt kısmı yüksek belliydi ve bana klasik bir görünüm veriyordu. Bir güneş şapkası ve belden büzgülü, elbise gibi oturan zeytin rengi bir örtü aldım.

Delilah'da hâlâ okumakta olduğum kitabım vardı ama telefonumda yeterli olacak bir uygulama vardı. Muhtemelen alışverişe gitmek için çoktan ayrıldıklarını ve odalarımızı birbirine bağlayan kapıların kilitli olduğunu biliyordum.

Eşyalarımı toplayıp hepsini plaj çantama tıkıştırırken odamın kapısının çalınmasıyla irkildim. Kim olduğunu görmek için yöneldiğimde kalbim küt küt atıyordu ve diğer tarafta ela gözlü bir yakışıklı beklediğimi itiraf etmek istemiyordum.

Luke kapının diğer tarafından, "Oda servisi," diye seslendi.

Gözlerimi devirdim, göğsümdeki heyecanın acısını görmezden geldim. "Bence bu şekilde içeri girmeye çalışmamalısın. Bu seni tutuklatabilir."

"Ah, bu tür şeylerle ilgileniyor musun? Muhtemelen kelepçe bulabilirim." Sırıtarak bana göz kırptı.

Başımı salladım ve her zamankinden daha yakışıklı görünen onu içime çekerken güldüm. Üzerinde hâlâ aynı düğmeli ceket ve haki şort vardı ama hatırladığımdan daha seksi görünüyordu - bu mümkün müydü?

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye sordu elimdeki eşyalara bakarak. "Aslında öğleden sonrayı yatta geçirebileceğimizi düşünüyordum. Jett bana izin verdi."

Luke'la tekrar yalnız kalma fikri dudaklarımı büzdü. "Yatta ne yapacağız?"

Bana şeytani bir sırıtışla baktı. "Yatta ne yapmak *istiyorsun*?"

"Tam bir erkeksin," diye azarladım onu, koridora çıkarken. "Ama tamam, bu sahilde tek başına uzanmaktan daha iyi görünüyor."

"Evet, sanırım öyle. O şeyi de çoktan hazırladım. Geriye bir tek sen kaldın." Yüzündeki içten gülümseme, buraya ilk geldiğinde bana karşı takındığı kin dolu tavrın tam tersiydi. Nasıl bir terslik olduğunu bilmiyordum.

ya da amıma vurmasıyla ilgili olup olmadığını bilmiyorum ama gardımı almıştım. Zaten yeterince derimin altındaydı.

"O zaman bu maceraya atılalım."

Marinaya yürüyüş kısa sürdü ve yürüyüşün çoğunu şehir ve orada tatil köyünde yapılacak şeyler hakkında sohbet ederek geçirdik. Sohbet hafif ve arkadaşçaydı ama aynı zamanda çok yüzeyseldi. Ciddi bir şey değildi ve ben de öyle kalmaya odaklandığımdan emin oldum.

Bütün öğleden sonranın böyle geçmesini istiyordum.

"Dur sana yardım edeyim." Luke tekneye adım attıktan sonra elini uzattı. "Biliyorsun, bir centilmen olabilirim."

"Bunu bana hatırlatmak için mi yoksa kendine hatırlatmak için mi bu kadar çok söylüyorsun?" Teklifini kabul ederken ona sırıtarak takıldım, dokunuşunda bir kıvılcım hissettim. Aramızda hep böyle olmuştu ve bu beni hâlâ şaşırtıyordu.

"Ha ha," diye karşılık verdi Luke. "Görüyorum ki hâlâ bana şımarıklık yapmaya devam edeceksin, değil mi?"

"Yapmazsam doğru olmaz." Elini bıraktım ve ondan uzaklaştım. İhtiyacım olan son şey bir yatın güvertesinde seks yapmaktı -hem de marinada herkesin görebileceği bir yerde.

"Gidip bizi birkaç mil uzağa götüreceğim ve sonra geç bir öğle yemeği ya da erken bir akşam yemeği yiyebiliriz," dedi ve bana gururlu bir gülümseme verdi. "Her şeyi getirdim."

"Öyle mi? Öyle mi?"

"Evet," dedi gülerek, bronz teni güneşin altında parlıyordu. "Gerçek bir randevunun güzel olabileceğini düşündüm - sadece bu sıcak ve ağır sevişme değil."

Dümene geçmek için gözden kaybolurken sesinin ne kadar gülünç çıktığına güldüm. Yatlar hakkında tam anlamıyla *hiçbir şey* bilmiyordum ama onlara binmeyi her zaman sevmişimdir. Bu

zengin, özel bir okula gitmekle ilgili bir şeydi. Ailem bu tür lüksleri karşılayamasa da tüm arkadaşlarım karşılayabiliyordu. Hep kendim için bir tane istemiştim ama...

Evet, boş ver.

Bu düşünceyi bir kenara itip ön tarafa yöneldim ve tekne ileri doğru yalpalarken yerimi alıp oturdum. Jett teknenin mekanik sorunları olduğundan defalarca şikâyet etmişti ama benim için sorun yoktu. Luke'un tekneler konusunda epey tecrübesi vardı. Babası yat şirketlerinden birinin sahibiydi ve zengin dünyasına orada başlamıştı.

Uzakta bulutlar vardı ama hava durumunda fırtınanın yaklaştığına dair bir şey görmemiştim. Olsa olsa, kavurucu güneşe bir mola vermek için bulutlu gökyüzünü memnuniyetle karşılardım. Yat dalgaların arasında rahatça ilerliyordu ve yunusların teknenin yanında yüzdüğünü görünce gülümsedim.

Sonbahar buna bayılırdı.

Yan tarafa eğildim ve telefonumu kullanarak Lily'ye göndermek üzere yunusların hızlı bir videosunu çektim. Lily'ye Autumn'u göstermesini söylediğim mesajı gönderirken kızımın heyecanını düşünmek beni gülümsetti. Ancak, Luke'un kaçırdığı insanı, gülümsemesini, cazibesini ve tüm ilginç ilgi alanlarını düşündüğümde bu sıcaklık ve neşe anı kısa sürdü. Sadece beş yaşındaydı ama kişiliği oturmuştu.

Ve her şeyi kaçırıyordu.

O istemiyor.

Kendime defalarca böyle söyledim ama gerçekte ona bu seçeneği hiç sunmadığımı biliyordum. Sadece iyi olacağımızı hissetmemiştim.

Onun için yeterliydi ve benzer durumdaki bazı kadınlar hakkında okuduğum gibi bize para vermesini istemiyordum.

İğrenç.

Luke'un motoru durdurup kabinden çıkması yaklaşık yirmi dakika sürmüştü. Elinde bir piknik sepeti vardı, *gerçek* bir piknik sepeti.

-O da bana katılıp yanıma oturunca güldüm.

"Sana bunun yasal olacağını söylemiştim," diye dalga geçerek onu aramıza koydu. "Gerçi yemeği ben yapmadım. Şef değilim ama sanırım bunu zaten biliyorsun."

"Evet," diye kıkırdadım. "Ailenin tatil evinde kaldığımız ve senin kahvaltı hazırlamaya çalıştığın zamanı hatırlıyor musun?"

"Tanrım, çırpılmış yumurtayı bu kadar berbat etmenin mümkün olduğunu kim bilebilirdi?" Başını salladı, derin bir kıkırdama etrafımızdaki havayı doldurdu. "O zamandan beri kendimi biraz geliştirdim, yumurta yapabiliyorum."

"Vay canına, demek dünyada yükseliyorsun." Bana uzattığı sandviçi aldım. Çeşitli şarküteri ürünleri ve sebzelerle dolu kalın ekşi mayalı sandviçi açarken, "Bunlar harika görünüyor," diye yorum yaptım.

"Evet, sahilde çok iyi yorumlar alan küçük bir yer buldum," dedi kendi paketini açarken. "Seninkine domates koymamalarını söylemeyi ihmal etmedim. Bu konuda ne hissettiğini biliyorum."

Burnumu kırıştırdım. "Evet, sanırım bu geçmişte bırakamadığım bir şey."

Luke bir ısırık alırken bana baktı ama yorumuma hemen bir şey söylemedi. Bana dönmeden önce yutkunmayı bitirdi. "Domatesten hâlâ nefret etmen dışında başka ne değişmedi?"

Sesinde, bunun çok anlamlı ve sığ bir soru olduğunu hissettiren bir şey vardı ama ben buna kanmıyordum. Oynamıyordum.

oraya gitmeye hazır. "Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse muhtemelen değişen daha çok şey var."

"Aniden spor salonuna gitmen gibi mi?" Gülümsedi.

"Evet, o," diye güldüm, gözlerimi devirerek. "Küçükken spor salonundan neden bu kadar nefret ettiğimi bilmiyorum. Sanırım bana beden eğitimini çok fazla hatırlatıyordu - ve o dersten nefret ederdim."

"Sanırım bunun nedeni Koç Roberts'ın bir sapık olmasıydı." Luke ürperdi, yüzüne hoş olmayan bir ifade geldi. "Jackson sınıfına giremeden kovulduğunu biliyorsun."

"Öyle mi?" Kardeşinin adını duyunca neredeyse tıkanıyordum. Luke ne zaman ailesinden bahsetse, her zaman kıllanma ihtiyacı hissederdim. Birlikte olduğumuz süre boyunca hep düşman olarak görülmüşlerdi...

Ama büyüdüğümde, o kadar emin değildim.

Yine de onlardan bahsetmek beni rahatsız etti.

"Hiç onun müziğini dinledin mi?" Luke bir ısırık daha aldı ama bana bir şişe su uzattı.

"Um..." Açarken sesim kesildi. "Gördüm ama büyük bir hayranı olduğumu söyleyemem." Açıkçası, bana onu hatırlatan her şeyden vebadan kaçar gibi kaçındığımı ona söylemeyecektim.

"Doğru," diye kıkırdadı Luke. "Seni suçlamıyorum. Kardeşim çok yetenekli olsa da onun müziğini pek dinlemediğimi söylemeliyim. Kardeşinin seks hakkında şarkı söylemesini dinlemek biraz garip..."

"Ew." Yüzümü buruşturdum. "Bunu belirtme." "Özür

dilerim." Bana baktı. "Sadece gerçek bu."

"Çok rahatsız edici bir şey. Kardeşini son gördüğümde seksin ne olduğunu bilecek yaşta olduğunu bile sanmıyorum," dedim.

Jackson'ın çok daha genç bir versiyonu. Elbette bu bir abartıydı, ama yine de. Onu tanıdığımda sadece bir çocuktu, bir rock yıldızı değildi, bu kesin.

"Evet, uzun zaman oldu. Gerçi yakın zamanda onunla senin hakkında konuştum," dedi Luke kayıtsızca.

Ağzımdaki suyla boğulmamaya çalıştım. "Sen mi yaptın? Benim kim olduğumu bilmediğini sanıyordum."

"Şey..." Sesi kesildi. "Seni hep seksi arkadaşım sanırdı -ki bu biraz iğrenç bir şey- ama evet."

"Oh..." Her şeyin eskiden olduğu gibi olmasının acısı tekrar içime işlemeye başlamıştı ve sonraki on dakikayı azalan iştahıma rağmen öğle yemeğimi bitirmeye odaklanarak geçirdim. Luke da kendi ruh hali içinde görünüyordu ve bu değişimi fark edip etmediğini ya da tamamen başka bir şey olup olmadığını bilmiyordum.

"Al." Ayağa kalkarken bana bir Andes nanesi uzattı. "Sana göstermek istediğim bir şey var."

Başımı sallarken kalbim göğsümde tekledi. "Ne oldu?"

Bana sinsi bir gülümseme verdi. "Sadece görmen gerekecek."

LUKE

I Onu kulübeye götürürken Layla'nın elini tuttum. Bunun için her şeyi yapmıştım, yani bir b a k ı m a . Kulübenin kapısını açtım ve onu odaya götürdüm.

teknedeki boş yatak odası. Jett ve Delilah'nın kullandığı odayı onarmak istememiştim çünkü bu beni biraz ürkütüyordu.

Bu yüzden boş odayı yenilemeyi kendime görev edinmiştim.

"Aman Tanrım..." Elleri ağzına giderken sesi kesildi. "Bu çılgınlık."

Gül yaprakları ve sahte mumları görünce gülümsedim; yangın tehlikesinin buna değeceğini düşünmemiştim. "Romantik, değil mi?"

Kıkırdadı ve bana döndü. "Öyle

diyebilirim." "Çok mu fazla?"

"Hiç de değil," diye güldü ama sesindeki gerginliği duyabiliyordum. Ona döndüm ve örtüsüne uzanarak başının üzerinden geçirdim. Ona bizden ne isteyebileceğine dair bazı sorular sormayı planlamıştım ama önce pantolonumun içinde zonklayan sikimin tatmin edilmesi gerekiyordu.

Bakışlarını tuttum, mayosunun üstünü çıkarmadan önce örtüyü yere attım. Bu sefer onu soymak istiyordum ve o da bunu anladı, üstünü ve altını çıkarmama izin vererek onu çıplak bıraktı.

Gömleğime uzandı ve yavaşça düğmelerini açtı. Ben de üstüme alıp kendim çıkarmak istedim ama kendimi kontrolü ona bırakmaya zorladım. İşini bitirdikten sonra gömleği omuz silkerek çıkardım ve şortumu ve boxer külotumu çıkardım.

Sonra onu kendime çektim, parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve dudaklarını dudaklarıma götürürken başının arkasını kavradım. Çıplak bedenlerimiz birbirine bastırırken, ten tene temas ederken ağzımın içinde inledi. Vücudunun her santimetresinin ırzına geçmek istiyordum ve bu his, karnının alt kısmına bastıran sikimi okşamaya başladığında daha da yoğunlaştı.

"Sadece beni becermeni istiyorum," diye nefes nefese kaldı. "Sadece içimde olmanı istiyorum."

Sözleri beni tahrik etti ve ona tam olarak istediğini vermek istedim. Daha önce bilerek yatağın üzerinde bıraktığım prezervatife uzandım ve yırtarak açtım. Daha önce yaptığı gibi benden aldı ve lateksi uzunluğumun üzerine gerdi.

Elimi düz karnından amına doğru götürdüm ve benim için ne kadar ıslak olduğunu görünce homurdandım. İçine girerken hiç sorun yaşamayacaktım ve bu düşünce beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertecekti. Kıçının etrafına uzanarak onu havaya kaldırdım.

"*Oh*!" Layla bir çığlık atarak kollarını boynuma doladı. Bizi döndürdüm, sikim girişine bastırırken onu duvara yasladım. Kalçalarını oynattı ve ben de içine daldım. Ateşli, şehvetli bir seks yapacağımızı düşünüyordum ama Layla başka bir şey istiyordu ve ben de onu acıyana kadar becerecektim.

"Bundan hoşlanıyorsun, değil mi?" Onu orada tutarken kulağına doğru homurdandım, vücudum onunkine çarpıyordu.

"*Ooh,* evet," diye sızlandı, göğüsleri itişlerimin gücüyle sallanıyordu. "Beni çok sert becermeni istiyorum."

"Tanrım, böyle konuşmana bayılıyorum," diye inledim, sikim kolayca içine girip çıkıyordu. Amcığı çok dardı, ama uyarılmışlığıyla damlıyordu ve kanıtı şu anda taşaklarımdan aşağı akıyordu. "En iyi küçük amcığa sahipsin."

Sözlerim karşısında dudağını ısırdı ve ben içine girerken inleyerek karşılık verdi. "Şimdi beni arkadan becermeni istiyorum."

Adamım, o kirli olmak için havasında.

Bizi duvardan uzaklaştırdım ve ondan ayrıldım, sadece onu döndürmek ve yatağın kenarına doğru eğmek için. Arkamda kırmızı bir el izi bırakarak kıçına sert bir tokat attım.

"Tanrım, bir daha yap," diye inledi, kıçını önümde oynatarak.

İstediğini yaptım, yanaklarını ayırmadan önce onu bir kez daha patlattım, bana parlayan amını tam olarak görmemi sağladı, şişmiş dudakları beni bekliyordu. Sikimi hizaladım ve ona doğru bastırdım. Şaftımın etrafına kenetlendiğinde hissettiğim şey cennetti.

"Çok darsın bebeğim," diye homurdandım, içine girip çıkarken acele etmiyordum. Bu kadınla ilgili her şey sikimin patlamasına neden oldu, ama kendimi tuttum, onun içinde geçirdiğim her sıcak, ıslak saniyenin tadını çıkardım.

Sırtına doğru eğildim, arkasına pompalarken göğüslerini okşamak için uzandım. Vücutlarımız birbirine çarptı ve her hareketiyle haykırdı, sesi boğucu ve şehvetliydi.

"Benim için boşalacak mısın?" Dik meme ucunu sıkarak kulağına fısıldadım. "Bunun seni deli ettiğini biliyorum." Biraz daha sıktım

iniltisi arttıkça.

"*Luke*," diye haykırdı, adım kulaklarıma müzik gibi geliyordu. "Boşalacağım."

"Sikimin her yerine boşal bebeğim," diye mırıldandım, her iki meme ucunu da kızdırmaya devam ettim. Göğüslerini birbirine bastırdım, etinin ellerimdeki hissini seviyordum. Kahretsin, göğüslerine *her zaman* takıntılıydım ve şimdi her zamankinden daha dolgun ve kalındılar.

"Oh Tanrım, oh Tanrım," diye haykırdı vücudu altımda titrerken, orgazmı sikimin etrafında titreşiyordu. "Her tarafına boşalıyorum," diye mızmızlandı, ismimi neredeyse beni uçurumun kenarına sürükleyecek şekilde inlemeden hemen önce... ama kendimi tuttum. Eğer edepsizlik yapacaksak, o göğüslerin her yerine boşalmak istiyordum.

Aşağı inene kadar amını siktim, vücudu altımda sarkıyordu. Sonra içinden çıktım. "Arkanı dön ve yatağa tırman," diye talimat verdim, gül yaprağı kaplı yatağı işaret ederek.

Gözlerinde bir parıltıyla dediğimi yaptı, yukarı tırmandı ve sırt üstü yattı. Gövdesine binip sikimi göğüslerinin arasına yerleştirirken bakışlarımı üzerinde tuttu. Ne istediğimi zaten bildiği için prezervatifi çıkararak bana iyilik yaptı.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye övdüm onu, elindekini yana fırlatırken. "O göğüslerin beni boşaltmasını istediğimi biliyorsun."

"Evet," diye inleyerek onları yakaladı. Onları uzunluğuma doğru bastırdı, ben kalçalarımla iterken onları yukarı ve aşağı zıplattı. "Hoşuna gitti mi?" Layla bana baktı, yeşil gözleri şehvetle kararmıştı.

"Sikeyim evet," diye homurdandım. "Göğüslerin mükemmel bebeğim. Mükemmeller amına koyayım."

"Ooh," diye inledi, onları birbirine daha da sıktı. Bunu yaparken bir inilti çıkardım, vücudumda heyecanın doruğa çıktığını hissettim.

Bakışlarına karşılık vererek gerildim. "Tüm döllerimi üzerlerine kusacağım." Tam zamanında doruğa ulaşmak için sikimi aralarından çıkardım, kremsi teninin her tarafına sıcak sıvı fışkırtırken zevk tüm bedenimi sarstı. Mükemmeldi ve işim bittiğinde eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdum.

"Orada kal," dedim, sesim hâlâ şehvetle gerilmişti. "Seni temizleyeceğim."

Başını salladı, ben banyoya girip bir havlu alıp lavaboda ıslatırken kıpırdamadan yatıyordu. Yüzümde bir gülümsemeyle geri döndüm ve onu her iki yerde de temizledim.

Havluyu yere atarken, "Yemin ederim, sen tanıdığım en güzel kadınsın," diye mırıldandım.

Doğrulup bana orantısız bir gülümseme verdi. "Bunu hep söylerdin."

"Evet." Başımı salladım. "Ve bunu söylerken de her zaman ciddiydim."

Hiçbir şey söylemedi, yataktan kayarak indi ve mayosuna uzandı. Bunun umduğum gibi bir yastık sohbeti ile sonuçlanmayacağını anlayarak boxer külotuma uzandım.

"Neden hep acelen var?" Şortumun düğmelerini ilikledikten sonra ona sordum. "Eskiden seksten sonra saatlerce yatakta çıplak yatardık."

Yüzünde tuhaf bir ifadeyle bana baktı. "*On yıl* öncesinden bahsediyorsun, değil mi? Yani ben büyüyüp bu alışkanlığımı bırakmadan önceydi."

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Ne söyleyeceğimi tekrar düşünemeden soru ağzımdan çıkıverdi.

"Elbette." Tekrar yatağa oturdu ve bana baktı. "Ne oldu?"

"New York'ta gecenin bir yarısı neden çekip gittin? Her şeyin yolunda gittiğini düşünmüştüm... sonra uyandım ve sen... *gitmiştin*." O kırılganlık anını hatırlamak hoşuma gitmiyordu ama beni neden o şekilde terk ettiğini bilmem *gerekiyordu*.

"Um..." Sanki onu hazırlıksız yakalamışım gibi sesi kesildi. "Sanırım... şey..."

"Yanlış bir şey mi yaptım? Çünkü o geceyi aylarca kafamda tekrar tekrar yaşadım, Layla. Peşini bırakamadım ve neden gittiğine dair iyi bir neden bulamadım. Şey, başka
-"

"Düşündüğün gibi değil," diye sözümü kesti, başını salladı ve iç geçirdi. "Sadece... üniversiteden önce benden ayrıldığından beri seni ilk kez görüyordum ve tek düşünebildiğim bunun tekrarlanmasını istemediğimdi. İlişkimiz her zaman gizliydi... ve benim de beni bekleyen arkadaşlarım vardı," diye hızla ekledi, bakışlarını benimkilerden kaçırarak.

"Bunu kahvaltıda falan konuşabilirdik," dedim sessizce, yanına oturdum ama aramızda bir karış mesafe bıraktım. "Pek çok şey yapabilirdim ve o gecenin daha fazlasına yol açabileceğini düşündüm."

Yüzünü bana çevirdi, gözleri şaşkınlıkla dolmuştu. "Sarhoştuk Luke. Birbirimize rastlamamız da çılgınca bir tesadüftü. Şehir çok *büyük* ve nasıl olduysa o gece birbirimize rastladık."

"O kadar sarhoş değildim, Layla," diye yorum yaptım, saptırmayı bırakamıyordum. "Ve sen de değildin. İki kadeh içtikten sonra ayrıldık. Bunun sayılacağını sanmıyorum."

"Tamam, belki de ben sadece... Ben hiç... O zamanlar şirketimi kurmamıştım, biliyor musun? Hâlâ bir şeyleri çözmeye çalışıyordum. Üniversiteden önce benden ayrıldığın zamankinden çok da farklı bir yerde değildim."

"Hangi yerde olduğun neden önemli olsun ki?" Ona başımı sallayarak sordum. "Bir ilişkiye başlamaya çalışıyordun ve bunun için çok mu meşguldün?"

Sustu ve yüzündeki ifade bana asıl noktayı kaçırdığımı düşündürdü. "O sırada şirketi düşünmemiştim bile Luke. Hâlâ dünyadaki yerimi bulmaya çalışıyordum sanırım."

"Tamam, ama..." Yüzüne bakarken sesim kesildi. "Bunun senin kaçmanla ne ilgisi olduğunu hâlâ anlamadım. İkimiz de hayatta ne halt edeceğimizi bilmezken birlikteydik - birbirimizden başka," diye ekledim gülerek.

Gülmedi. "Cidden ne demeye çalıştığımı anladığını sanmıyorum Luke. Yani, bu-"

Sözünü tamamlayamadan bir gök gürültüsü sesi sözünü kesti ve tepemizden gelen sesle gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu...?"

"Ne oluyor be?" Kapıya döndüm ve güverteye çıkan merdivenlere doğru koşmaya başladım. Kimse beni fırtına konusunda uyarmamıştı... ama görünüşe göre doğa ana gezintimizi ele geçiriyordu.

LAYLA

I Luke'un peşinden koştum, güverteye çıkan merdivenleri tırıs tırıs çıkarken adımlarım beceriksizceydi, neredeyse birkaç kez yüz üstü düşüyordum. Başım bir

ve Luke'a yeniden aşık olduğumu biliyordum.

Belki de *düşmüyordum*, sadece ona karşı hissettiklerimin nostaljik olmaktan çok gerçek olduğu gerçeğiyle yüzleşiyordum.

Ve bu korkutucuydu.

"Lanet olsun..." Dışarıda, güvertede duran Luke'un nefesi kesildi. "Bu bir canavar."

Kapıyı iterek sonuna kadar açtım, sıcaklıktaki değişim ve güneşin kaybolması karşısında çenem düştü. Tekne sallandı ve ben ayağımı kaybederek Luke'un sırtına düştüm. Kendimi yakaladım ve o da bana yardım etmek için döndü, kollarını belime doladı.

Biraz dengemi bulduktan sonra bakışlarımı Luke'un baktığı yöne çevirdim ve karanlık gökyüzü ile devasa kümülonimbus bulutları karşısında kalbim duracak gibi oldu. Meteoroloji uzmanı değildim ama bildiğim kadarıyla korkutucu görünüyordu...

Sonra çevremize bakmak için başımı çevirdiğimde, kalbim göğsümde takla attı. "Luke... Sanırım... Sanırım sürüklendik." Görünürde kıyı yoktu... ve başka tekne de yoktu.

Hâlâ belimi ve kapının hemen dışındaki metal kolu tutuyordu. "Evet, uzaklaştığımızı biliyorum ama çok da uzaklaşmamalıydık... Sanmıyorum. Bilmiyorum. Motorun çalışmamasına o kadar odaklanmıştım ki bulunduğumuz yere bakmadım. Her halükarda geri dönmemiz uzun sürmez... ve bunu atlatabiliriz." Yaklaşan fırtınayı işaret etti. "Hadi içeri girelim. Burada güvertede olmaya gerek yok ve bu dalgalar daha da kötüleşecek."

"*Harika*," diye mırıldandım, beni sabit tutarak kapıya kadar götürmesine izin verdim.

"Evet, sadece kıyıya geri dönmemiz gerekiyor..." Soğuk bir rüzgâr bize çarparken sesi gerilmişti. "Şiddetli bir fırtına olabilir. Muhtemelen kıyıdan birilerini aramalı ve bu konuda ne diyeceklerini öğrenmeliyiz."

Başımı salladım, merdivenleri çıkarken attığım düzensiz adımların büyüyen dalgalar yüzünden olduğunu fark ettim. "Delilah'ı arayacağım."

"Muhtemelen kötü bir fikir değil," diye onayladı Luke, ikimiz de acele ediyorduk. Yedek odadan telefonumu aldım ve kokpitte Luke'a katıldım. Kilit açma düğmesine bastım, pil ömrümün yalnızca yüzde yirmisinin kaldığını görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bu şey için bir şarj aleti bulmam lazım.

Ama önce Delilah'yı aramam gerekiyordu. İletişim bilgilerini çıkardım ve isminin yanındaki arama düğmesine basarak aramayı hoparlöre aldım.

Luke pek dikkat etmiyordu, motoru çalıştırmaya çalışırken yüzünde ciddi bir ifade vardı - birkaç saniye izledikten sonra aniden *çalışmadığını* fark ettim.

"Hey, bahse girerim fırtına için arıyorsundur," diye cevap verdi Jett en iyi arkadaşımın yerine, sözlerinin ardından bir kıkırdama geldi. "Görünüşe göre oldukça şiddetli bir fırtına var. Muhtemelen içeri girmek isteyeceksin. Rüzgârların çılgınca olacağını söylüyorlar ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun - öldürücü dalgalar."

"Evet, biz de içeri giriyorduk ama tekne çalışmıyor," diye seslendi Luke omzunun üzerinden, tekne üzerinde çalışmaya devam ederken.

"Neden kapattın?" Jett'in sesi endişeyle kısıldı. "Dostum, bu boktan bir şey. Marş motorunu baypas etmen gerekebilir... Bilmiyorum. Söylemesi zor. İhtiyacın olursa sana yol gösterebilirim." Tekne sola doğru yalpaladı ve neredeyse düşüyordum ki kendimi duvarda yakaladım. Telefon yere düştü ve Luke onu kaldırdı.

Jett'i hoparlörden çıkarıp telefonu kulağına götürerek, "Tamam, bana bu tekneyi nasıl çalıştıracağımı söyle," dedi.

Telefonumu tutarken midem fırtınadan daha fazla nedenden dolayı düğümlendi. Tek yapması gereken telefon görüşmesinden çıkması ve Sonbahar'ın fotoğrafını görmesiydi... işte o zaman elimizde *gerçekten* bir fırtına olacaktı. Aynı zamanda, güçlü çene çizgisine ve görünmeye başlayan kirli sakallarına hayran olmaktan kendimi alamıyordum. Konsantre olmuş, tekneyi acil olarak çalıştırmak için farklı yollar denerken yüzü gergindi...

O da şimdi sağa doğru fırlatılıyordu.

Hareketin etkisiyle vücudumda güçlü bir mide bulantısı dalgası yükselirken kendimi duvara yasladım. Beni hiç deniz tutmamıştı ama en son ne zaman fırtınaya yakalandığımı da hatırlamıyordum. Sadece Jett ve Delilah ile sakin sularda denize girmiştim, bir de Luke ile gençken. Boğazımda safra birikirken gözlerimi kapadım ve derin nefesler almaya çalıştım. Motorun teklediğini duydum... ve sonra öldü.

Tekrar ve tekrar.

Burada sıkışıp kalacağız.

Beni orada bırakıp odadan çıkarken Luke'un sesi daha da telaşlı çıkmaya başlamıştı. "Hemen döneceğim," dedi ve telefonda alçak sesle konuşmaya devam etmeden önce bana gönülsüz bir gülümseme verdi.

Lütfen bizi marinaya geri götürün.

Gökyüzü kararıyor ve dalgalar büyüyordu; kokpitin penceresinden dışarı baktığımda gördüğüm manzara korkutucuydu. Sandalyelerden birine oturdum ve ilk büyük yağmur damlaları cama çarparken kendimi destekledim.

Bu sadece bir fırtına. İnsanlar her zaman fırtınadan kaçar.

Ama kendime bunun önemli bir şey olmadığını söylediğimde... Büyük bir şeymiş gibi *hissettim*.

Birkaç yağmur damlası saniyeler içinde kovalar dolusu suya dönüştü ve yat sola doğru sert bir dalış daha yaparak beni sandalyeden aşağı yuvarladı. Bileğime keskin bir acı saplandı ve ben de bileğimi silkelemeye çalıştım, bunu yaparken de yüzüm buruştu. Aklıma haberlerde gördüğüm alabora olan teknelerin görüntüleri gelmeye başladı ve ürperdim, korku vücuduma yayıldı.

Luke'un çıktığı kapıya doğru baktım, kulağımı motora ayarladım ama hiçbir şey duymadım. Tekneler ve motorlar hakkında hiçbir fikrim yoktu ama teknenin mekanik ve elektrik aksamının bulunduğu bir oda olduğunu biliyordum ve muhtemelen oraya gitmişti. Sırtımı sıkıca duvara yaslayarak zeminde ilerledim. Bu milyonlarca dolarlık bir süper yattı ve sahip olduğu tüm lükslere rağmen, görünüşe göre güvenilir olma konusunda *ciddi* eksiklikleri vardı.

Bir daha asla bu tekneye ayak basmayacağım.

Kollarımı kendime dolayarak Luke'un benimki yerine kendi telefonunu almasını diledim. Etrafta savrulup dururken dikkatimi dağıtacak bir şeylere ihtiyacım vardı. Bir gök gürültüsü beni yana doğru zıplattı ve başımı sallayarak bu kadar pısırık olduğum için kendimi azarladım. Jett ve Luke yatlarında fırtınaya yakalandıklarına dair hikâyeler anlatmışlardı ve dürüst olmak gerekirse Luke'un bu teknelerle ilgili tonlarca deneyimi vardı. Emin ellerdeydim.

"O zaman ne yapacağımı bilmiyorum." Luke'un sesi yeniden ortaya çıktığında dikkatimi çekti. "Keşke bana böyle kilitlenme ihtimali olduğunu söyleseydin." Başını sallayıp kontrol paneline geri dönerken yüzü endişeyle buruşmuş, gözlerinin etrafında çizgiler oluşmuştu.

"Şansın yok mu?" Ona bakarken sesim utangaç bir şekilde çıkıyordu.

Bana baktı, muhtemelen yerde oturduğum için bana garip bir bakış attı ve sonra başını salladı. "Şansımız yok ve başımıza gelecekleri atlatmak zorunda kalabiliriz."

Bu *hiç* hoşuma gitmedi. "Çalıştırmanın bir yolu yok mu?"

"Görünüşe göre motor sonunda kilitlendi," diye homurdandı Luke, benimle ve telefonla konuşurken. "Bence yeni bir tamirci bulmalısın." Jett'in söylediği şey onu güldürdü ama her zamanki gibi parlak ve derin değildi. "Evet, tamam. Nerede olduğumuza bir bakayım."

Onu GPS navigasyon ekranına bakarken izlerken çıplak ayağım endişeyle yere vuruyordu. Birkaç dakika gözlerini kısarak baktı.

"Tanrım, gerçekten sürüklendik," diye homurdandı Luke.

Dizlerimi göğsüme doğru çektim ve başımı dizlerimin üzerine düşürdüm, savrulurken karnım yine yuvarlanıyordu. Luke kendini dengeledi

Jett'le konumumuz hakkında konuşmaya devam ederek - ki görünüşe göre başlangıçta düşündüğünden çok daha uzaktaydı.

Nasıl bu kadar uzağa sürüklendik?

Soruyu tam olarak düşünemeden ayağa fırladım ve en yakın banyoya doğru koştum. Kapıyı açtım ve tuvalete daldım, kusmadan önce zar zor başardım ve daha önce yediklerimi kaybettim.

Ugh.

Midemdeki tüm içeriği kaybedene kadar durmadım ve o zaman bile hala sersemlemiş hissediyordum. Kendimi sabit tutmaya çalışarak üzerimi temizledim ve lavabonun üzerindeki ecza dolabını açtım. İçindekileri karıştırdım ve Dramamine'i görünce rahat bir nefes aldım.

"Oh, şükürler olsun," diye mırıldandım, yepyeni kutuyu yırtıp açtım ve ilacı aldım. Lavaboya yaslanıp gözlerimi kapatarak bekledim, her zamankinden daha hızlı etki etmesini umuyordum.

"Layla?" Luke'un sesi kapının diğer tarafından seslendi. "İyi misin?"

"Sadece deniz tuttu," diye geri aradım. "Yine de dolapta Dramamine buldum, hepsi iyi."

"Tamam..." Sesi kesildi. "Bunu almak muhtemelen iyi bir fikir. Daha da kötüleşecek."

Harika. Lanet olası harika.

"Tamam, biraz ister misin?"

"Yok, ben iyiyim. Çocukluğumdan beri fırtınaları atlatırım. Midemi hiç rahatsız etmedi."

Kapıya uzandım ve Luke'un dışarıda durduğunu görmek için kapıyı açtım, yüzü öncekinden biraz daha az gergindi. "Sanırım tekne çalışmayacak, öyle mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sanmıyorum. Sanırım motor sonunda bozuldu, bu yüzden bunu atlatmak zorunda kalacağız. Sahil güvenliği aramaya gerek yok. Bize bir şey olmaz. Jett hava durumundan anladığı kadarıyla durumun göründüğü kadar kötü olmadığını söyledi. Deneyebileceğimiz başka bir şey olup olmadığını öğrenmek için tamircisini arayacak."

İçimdeki paniği belli etmemeye çalışarak başımı salladım. Gözlerim sol elindeki telefonuma kaydı. "Telefonumu geri alabilir miyim?"

"Evet, tabii," dedi gülümseyerek ve bana uzattı. "Yine de şarj etmek isteyebilirsin. Ayrıca, Jett geri gelebilir. Tamirciyi aradığı için şu an beklemede."

"Tamam," diye mırıldandım, kokpitin dışındaki küçük kaptan salonuna geri adım atarken fırtınanın sesi beni ürküttü. Onu titreyerek kokpite kadar takip ettim ve bekletilen çağrıya baktım.

"Sana bir şarj aleti getireyim," diye seslendi Luke, odalardan birine doğru ilerlerken. "Daha önce bir tane görmüştüm."

"Teşekkürler." Kusmadan hemen önce bulunduğum noktaya geri döndüm ve tekrar yere doğru kaydım. Yerde ne olduğunu bilmiyordum ama sandalyede dengede durmaya çalışmaktan daha iyi hissettiriyordu.

"İşte." Luke yeniden ortaya çıktı, şarj aletini benim için duvara taktı ve şarj ucunu bana uzattı. "Jeneratör hâlâ çalışıyor, yani elektriksiz kalmamalıyız."

"Harika," dedim telefonumu takarken zorla.

"Orada mısın?" Jett'in sesi hoparlörden geldi.

Luke ve ben hep bir ağızdan "Evet," dedik.

"Çalıştırmak için yapabileceğiniz başka bir şey yok. Bunu atlatmak ve çekiciyi beklemek zorundasınız." Jett'in sesi ciddiydi. "Sahil güvenliğe haber vermek istemediğine emin misin?"

"Gözüm üzerinde olacak ama şu ana kadar sular ılımlı. Bizi fırtınadan uzak tutmak için çapayı attım."

Hafif mi?

İnlememi tuttum. Etrafta savruluşumuzla ilgili *hiçbir şey ılımlı* gelmiyordu.

Jett güldü. "Sana iyi şanslar. Yolculuğun tadını çıkarın."

LUKE

"Bu sadece bir fırtına, kasırga değil," dedim Layla'ya ve ona güven verici bir gülümseme verdim. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, fırtınanın kendisinden çok fırtınadan *önce* ne kadar uzağa sürüklendiğimiz konusunda endişeliydim. Birinin bizi kurtarmaya gelmesinin ne kadar süreceğinden emin değildim. Genel olarak endişelerim azdı. Jett'in bulduğu her şeye dayanarak benim sözlerimle.

Hava biraz sertleşebilirdi, ama gerçekten de hafif bir fırtınaydı... Ancak Layla'nın yüzündeki ifade bana hiç de rahat olmadığını söylüyordu

"Ne kadar sürecek?" Başını kaldırıp bana baktı, gözleri kocaman ve korku doluydu.

"Bilmiyorum," dedim iç çekerek. "Fırtınanın büyüklüğüne bakılırsa... belki birkaç saat? Göründüğü kadar korkutucu değil."

Layla başını salladı ve yüzünü telefonuna çevirdi. Duvara takılı şarj aletinin ulaşabileceği bir yerde duruyordu ve uzun bir metin olduğunu tahmin ettiğim bir şeyler yazarken onu izledim.

Muhtemelen Delilah'ya onu bu işe bulaştırdığım için ne kadar kötü olduğumu söylüyordur.

İkinci bir şansın başlangıcı olmasını umduğum şeyi onun için korkunç bir deneyime dönüştürmenin suçluluğunu ve hayal kırıklığını bir kenara itmeye çalıştım. "Gidip telefonumu alacağım," diye mırıldandım ve boş odaya yöneldim. "Uzun sürmez."

"Tamam," diye cevap verdi, gözleri ekrandan hiç ayrılmıyordu.

Cep telefonu çekmiyordu ama teknenin Wi-Fi'si hâlâ çalışıyordu - en azından şimdilik. Jett akülerin zayıf olduğunu ve jeneratörün de çok iyi olmadığını söyledi. Yani temelde, lüksü devam ettirmek için boktan bir şansımız vardı. *Bunu* henüz Layla'ya söylemeyecektim.

Komodinin içinden telefonumu aldım, Jackson'dan gelen mesajları ve cevapsız çağrıları görünce inledim.

Ara beni.

Ahbap! Ara beni!

Hadi... Beni görmezden gelme!

Kardeşimin dünyanın onun etrafında dönmediğini fark edememesine şaşırmayarak gözlerimi devirdim. Mesajlar arasında gezindim ve telefonu kulağıma götürmeden önce Wi-Fi aramamın açık olup olmadığını kontrol ettim.

"Luke! Ne oluyor be adam? Saatlerdir arıyorum." Jackson'ın sesi sinirli geliyordu ve benim iyiliğimle zerre kadar ilgilenmiyordu.

Arka planda bir gök gürültüsü yuvarlandı ve gemi sağa doğru sert bir şekilde daldı, ancak düz kaldı, bu yüzden endişelenmedim. Motor olmadan fırtınanın içinden geçemezdim, bu yüzden tek yapabildiğim bizi doğru açıda tutmaktı.

"Üzgünüm, motoru olmayan bir yatta fırtınaya yakalandım," dedim bir elimle duvara yaslanarak. "Ne oldu?"

Bir an sessiz kaldı. "Motoru olmayan bir yatta ne işin var?"

"Harika bir soru," diye karşılık verdim, midemdeki yuvarlanmayı görmezden gelerek. Deniz tutmasıyla böyle başa çıkıyordum; geçene kadar görmezden geliyordum. "Suçlu muhtemelen Jett'in tamircisi ya da bu limon gibi makine. Bence hurdaya çıkarılması gerekiyor."

"Belli ki," diye homurdandı Jackson. "Telefon görüşmeleri yaptığınıza göre fırtına o kadar da kötü olmamalı."

"Evet, hafif, gerçekten," diye cevap verdim, omuzlarımı silkerek. "Biraz gürültülü ama hafif. Gerçi Layla ne yapacağından pek emin değil. Sanırım bu onu korkutuyor."

Jackson kıkırdayarak, "Bu onun ilki olmalı," dedi.

"Sanırım öyle." Kokpite geri döndüm, hayatımın yarısını teknelerde geçirdiğim için şükrediyordum. Ailemin birden fazla tekne üreticisi olduğu düşünülürse, *bu* ikinci doğamdı - neyse ki *bu* özel yatın üreticisi değildi.

"Miami'de daha ne kadar kalacaksınız? Hepimizin bu etiket hakkında görüşmesi gerekiyor. Yarın bir araya gelebileceğimizi umuyordum."

"*Ne*?" Tersledim. "Sana iki hafta daha burada olacağımı söyledim."

"Hadi ama, birkaç gün izin al ve bizimle New York'ta buluş."

"Eğer şehre geri dönersem, Miami'ye geri dönmem," diye uyardım, ancak bunun biraz dramatik olduğunu biliyordum. Eğer Layla hâlâ Miami'de olsaydı, büyük olasılıkla bir hevesle geri dönerdim ve bu konuda iki kez düşünmezdim bile.

"Biz size geliriz o zaman," dedi Jackson, sesinde ciddi bir ifade vardı. "Babam bu akşam uçakla geliyor, o yüzden Miami'ye uçakla gitmemiz hiç de zor olmaz."

Elimi yüzümde gezdirerek derin bir iç geçirdim. "Neden bu kadar acele ediyorsun Jack? Gerçekten şehre dönene kadar bekleyemez mi?"

"*Hayır*, başka bir teklif var ve hafta sonundan önce bir karar vermek istiyorlar."

"Bu kadar inatçı mı oluyorlar?" Başımı salladım, satıcıların maskaralıklarına şaşırmamıştım. Kimin bu konuda ciddi olduğunu görmek için zor bir oyun oynuyorlardı ve büyük olasılıkla Jackson'ın ciddi olduğunu düşünmüyorlardı.

"Dostum, bunu çok istiyorum," diye ısrar etti Jackson. "Ama senin uzmanlığına da ihtiyacımız var. Mali durum ve son pazarlık konusunda harikasın. Babamdan bile daha iyisin."

"Tamam, tamam," dedim iç çekerek. "Tabii, yarın buluşabiliriz..." Fırtına yatı hırpalarken pencereden dışarı bakan Layla'yı uzaktan izlerken sesim kesildi. "Sanırım yarına kadar burada oluruz."

Jackson kulağıma, "Sahil güvenliği ara," dedi. "Orada elektriksiz kalmanın buna değmeyeceğini biliyorsun. Berbat bir şey."

Sevdiğin biriyle sıkışıp kalmadığın sürece.

"Evet, şu anda sahil güvenliği rahatsız etmek istemiyorum," dedim ses tonuma dikkat ederek. "Eminim bu fırtınanın ortasında daha acil işlerle meşgullerdir. Çok daha kötü durumda olan insanlar var."

"Motorsuz olmaktan daha kötü ne olabilir bilmiyorum Luke," diye kıkırdadı Jackson. "Ama ne yapmak istiyorsan onu yap dostum. Büyürken tüm zamanını teknelerde geçiren sensin, ben değil."

"Evet, sanırım halledebilirim," diye güldüm ve başımı salladım. "Uçakla geldiğinizde bana haber verin yeter. Dairelerden birinde mi kalacaksınız?"

"Muhtemelen, yine de bilmiyorum. Sahilde bir yeri olan bir arkadaşım var. Sanırım onu ikna edebilirsem oraya gideceğiz."

"Tamam, kulağa hoş geliyor," dedim, Layla yüzünde meraklı bir ifadeyle bana bakarken sesim kısılmıştı. "Kıyıya vardığımızda sana haber veririm."

"Tamamdır," dedi Jackson. "İşler kötüye giderse sahil güvenliği arayın."

"Evet." Bunun üzerine telefonu kapattım ve cebime geri koydum. Yat Wi-Fi bağlantısını sürdürebildiği sürece bol bol eğlenebilecektik. Fırtına sonsuza kadar kükremeyecekti ve Layla'ya katılmak için kokpite doğru ilerlerken, en zorlu kısmı atlattığımızı görebiliyordum...

Yine de en ufak bir şekilde rahatlamış görünmüyordu.

"O kadar da kötü değil," dedim ona, kaptan koltuğuna otururken. "Çok daha kötü olabilirdi."

"Sanırım," diye derin bir iç geçirdi ve telefonuna geri döndü.

"Kiminle konuşuyorsun?" Umursamaz görünmeye çalıştım ama yine de bana tuhaf bir bakış attı. Artan gerginliği azaltmayı umarak omuz silktim. Bu fiyaskoya kadar her şey çoğunlukla mükemmel hissettirmişti.

"Sadece kız kardeşimle konuşuyorum," diye mırıldandı Layla, sesi sessiz ve neredeyse utangaçtı.

"İyi olacağımıza söz veriyorum." Kendimi sürekli tekrar ettiğimi biliyordum ama buna *inanmasını* istiyordum. "Korkacak bir şey yok."

Bakışlarımla bir kez daha buluştuğunda dudakları büzüldü. "Ama ya..." Sesi sanki bana bu soruyu sormak istediğinden emin değilmiş gibi kesildi. "Ya denizde kaybolursak?"

Kıkırdamamaya çalışarak kaşlarımı kaldırdım. "Denizde kaybolmayacağız. Bu yat böyle hafif bir fırtınada batacak falan değil. Fırtınalar biraz ürkütücüdür" - pencereleri döven yağmura baktım

-"Ama acil durum yedek gücümüz var, uydu telefonum ve GPS'im var. Marinaya geri çekilmenin getireceği fatura dışında endişelenecek bir şey yok."

Gözlerine ulaşmasa da gülümsedi. "Sen öyle diyorsan."

Bir dalış daha yaparken koltuğa tutundum. Fırtınadan kurtulmak çılgınca bir şeydi, saniyeler içinde beş-on kat merdivene eşdeğer bir yükseklikten düşebilirdiniz. "Bir keresinde," diye başladım, bu düşünce bir anıyı canlandırdı, "babamla dışarıdaydım - birkaç yıl önceydi - ve büyük bir tropik fırtına geliyordu. Derin deniz balıkçılığı yapmaya gitmiştik ve şansımızı suda zorlayarak fırtınanın bir kısmına yakalandık. Tekne o kadar alçaldı ki hızlı irtifa değişiminden dolayı kulaklarım patladı."

"Bu beni daha iyi hissettirmiyor," dedi, yine de küçük bir kahkaha attı. "Ama bu o fırtına gibi değil, değil mi?"

"Yok artık," diye güldüm. "Şu anda bir motorumuz olmadığı için burada oturup bu şekilde dalgalara binmek hiç eğlenceli değil ama *o kadar* da tehlikeli değil. Çok kötü bir şey olması gerekirdi... ve eğer öyle bir şey olsaydı, kurtarılmaları için sahil güvenliği arardım."

Kelimeler ağzımdan çıktığı anda telsizden gelen bir yardım çağrısı Layla'nın gözlerini fal taşı gibi açmasına neden oldu. Küçük balıkçı teknesinin koordinatlarını dinledim ve bizimkilerle karşılaştırdım.

"Üç mil ötede, kıyıya doğru," dedim, kalbim hızlanmıştı, keşke yardım edebilseydik. Neyse ki birkaç saniye içinde telsizden başka bir tekne geldi ve yaklaşık beş dakika içinde orada olacaklarını, yarım milden daha az bir mesafede olduklarını bildirdi. Ancak, bu Layla'nın korkusuna yardımcı olmadı ve gözle görülür bir şekilde titrerken eline uzandım.

"Söz veriyorum, her şey yolunda," dedim usulca ve onu kucağıma çektim. Bana doğru eğildi, tekne sallanırken başı omzuma yaslandı. Saçlarının kokusunu içime çektim ve o anın onun için korkutucu olduğunu bilsem de, kendim için hafızama kazıyordum.

Kahretsin, ihtiyaç duyulma hissini özlemişim.

Ve bu uzun zamandır hissetmediğim bir şeydi. Hiç kimse bana Layla'nın bana her zaman hissettirdiği şekilde ihtiyaç duymamıştı. Kollarımı ona doladım, gözlerimi dalgalardan ayırmadım. Ona hissettiklerimi -ikinci bir şans istediğimi- söyleme dürtüsüyle savaştım ama bunun yerine kendimi tuttum. İstediğim son şey bunu mahvetmekti.

"Neredeyse geçti," diye mırıldandım kulağına ve beni biraz daha sıktı. "Çok sürmeyecek ve geçecek, önümüzde açık gökyüzünden başka bir şey olmayacak," diye ekledim, tam o sırada etrafımızda bir gök gürültüsü daha duyuldu. "O zaman akşamın tadını çıkarmaya geri dönebiliriz."

Ve kurtarılmayı ve marinaya geri çekilmeyi bekliyor...

Ne kadar sürerse sürsün.

LAYLA

I Luke'a yapıştım ve fırtına tamamen dinip akşam güneşi pencereden içeri girene kadar bırakmadım. Bana sarılmasına izin vermemle ilgili bir şey beni neredeyse iyileştiriyordu ama bunun *nedenini* anlamakta zorlanıyordum. Ne de olsa, yıllar önce beni paramparça eden adamın tekrar içeri girmesine izin vermek kalbime ihanet etmek gibi geliyordu. Gardımı almak istedim, gardımı almam *gerekiyordu*. Bu sadece bir kaçamaktı. En iyisi.

Yine de harcadığı çabanın bundan çok daha fazla olduğunu kabul etmeliydim.

"Artık yok," dedi Luke kulağıma usulca, sıcak nefesi tenimi gıdıklıyordu. "Bizi çok uzağa götürmediğinden emin olmalıyım."

"Tamam," dedim, kendimi ondan uzaklaşmaya zorlayarak. Hareket etmek istemiyordum ve dürüst olmak gerekirse, sonsuza kadar orada onunla kalmak isteyen yanım giderek daha baskın hale gelmeye başlamıştı. Titreyerek ayağa kalktım, Luke da ayağa kalkarken bana elini uzattı ve navigasyon sistemindeki konumumuzu kontrol etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı başını sallayarak. "Daha da uzağa sürüklenmeye devam ediyoruz." Endişelenmemeye çalışarak dudağımı çiğnedim. "Ama yine de gelip bizi alabilirler, değil mi?"

Luke gözlerini ekrandan ayırmadan, "Evet, biraz zaman alabilir," dedi. Cep telefonunu çıkardı, hızlıca bir şeyler yazdı ve ekranın fotoğrafını çekti. "Sanırım bir çekici çağırmanın zamanı geldi."

Gözlerim büyüdü. "Bunu zaten yapmadınız mı? Bizi almaları için fırtına geçene kadar beklememiz gerektiğini sanıyordum."

"Sorun yok, Layla," diye karşılık verdi bana, sesi biraz sinirliydi. "Sana söz veriyorum bize hiçbir şey olmayacak. Bu şeyde *günlerce* yetecek kadar yiyecek var. Kurtarılmaya falan ihtiyacımız yok. Her şey yolunda."

"Tamam, özür dilerim," diye mırıldandım ve omuzlarımı silkerek ondan uzaklaştım. Artık sular durulduğuna göre, onu kendi haline bırakmaya ve bizi buradan çıkarmak için yapması gereken aramaları halletmeye karar verdim. Telefonumu cebimden çıkararak salona doğru ilerledim. Delilah'dan gelen mesajı görünce gülümsedim.

Fırtınadan kurtuldun mu? Burada deli gibi yağmur yağıyor. Sanırım eriyebilirim.

Merdiven boşluğuna açılan kapıyı açtım ve güverteye çıktım. Hava hâlâ fırtına öncesine göre daha serindi ama güneş parlıyor ve yüzümü ısıtıyordu. Korkuluklara doğru yürüdüm, görebildiğim kadarıyla dışarı baktım ve görebildiklerim...

Okyanustan başka bir şey değildi.

Daha önce de bu kadar uzağa gitmiştim, ama sadece birkaç kez. Burada güzel bir şey vardı ve fırtınanın bıraktığı pus gökyüzünü turuncunun çarpıcı bir tonuna bırakmış, güneş de onları aydınlatmıştı. Delilah'ya bir mesaj gönderdim.

Hala yaşadığımı, nefes aldığımı ve fırtınanın geçtiğini bilmesini sağlayacak bir metin.

Sadece kurtarılmayı beklerken daha fazla sürüklenmeyeceğimizi umuyordum. Telefonum elimde tekrar çaldı ve Delilah ya da Lily'den bir mesaj görmeyi bekleyerek ona baktım. Fırtınanın ortasında Autumn'u kontrol etmiştim. Arayan Delilah'ydı.

Jett mürettebatla birlikte yatı almaya gidiyor.

Ondan gelen mesaj hoşuma gitti, yakında bizi almak için yola çıkacakları için daha rahatlamış hissettim.

"Hey." Luke'un sesi arkamdan geldi ve onu görmek için döndüm, yüzünde bir gülümseme vardı. "Ben de nereye gittiğini merak ediyordum."

"Sadece fırtınadan sonra her şeyin nasıl olduğunu görüyordum."

"Çok güzel, değil mi?" Az önce hayranlıkla izlediğim gökyüzünü işaret etti. "Neredeyse senin kadar güzel." Luke göz kırptı, elimi tuttu ve beni kendine çekti.

"Çok tatlısın," diye takıldım ona, küstah ses tonunun çoktan gitmiş olmasına şükrederek. Biliyordum ki o sadece her şeyle ilgileniyordu ve ben de muhtemelen endişelerimle onu kızdırıyordum.

"Tadın kadar tatlı değil," diye mırıldandı, ağzımı kendi ağzıyla kaparken. Dili dudaklarımın arasından kayarak benimkini okşarken, elleri belimden aşağıya inerek örtümün altından kaydı. Kıçımı sıkıca kavradığında bir inilti çıkardım ve dudaklarını dudaklarımdan ayırdı.

"Onlar gelmeden önce hâlâ vaktimiz var, biliyorsun," dedi Luke, sözlerinin arasında çenemi öperken sesi boğuk çıkıyordu. "Ve seni hep burada, açık havada becermek istemişimdir. Kimse görmeyecek."

Kıkırdadım, elleri aşağıya inip mayomun alt kısmının etekleriyle dalga geçerken kalçalarım sıkıştı. "Sana meydan okuyorum," diye mırıldandım.

bakışlarıyla buluşmak için uzaklaştı.

"Mmm, bu meydan okumayı seviyorum." Beni döndürmeden ve sert sikini arkama bastırmadan önce karanlık bir şekilde kıkırdadı. Elleri vücudumun üzerinde dolaştı, ikisi de göğsümde durdu. Göğüslerimi sıktı, amımda oluşan ağrıyı körükledi. Beni hemen küpeştenin üzerine yatırıp sikmesini istiyordum ama aynı zamanda acele etmediği için de mutluydum.

Saçlarımı yana yatırıp boynumun kenarını öperken elleriyle örtümü çözdü ve güverteye düşmesine izin verecek kadar geri çekildi. Memnuniyetle homurdandı ve parmak uçlarını çıplak karnımın üzerinde gezdirdi.

"O kadar mükemmelsin ki," diye mırıldandı, bir eli üstümün altından yukarı kayarak dik meme ucumu buldu. Hafifçe sıktı ve ben de haykırdım, dokunuşuyla amım ıslandı. Diğer eli sonunda bikini altımın altından kayarak kıvrımlarıma girmeden önce leğen kemiğimin üzerinden geçti. "Ve sen benim için çok ıslaksın. Benim için her zaman çok hazırsın."

"Mmm," diye inledim klitorisimi ovuşturup etrafında daireler çizerken. Kıçımı onun horozuna doğru toprakladım, arka tarafıma karşı hissetme şeklini seviyorum. Altında ne olduğunu biliyordum ve vücudum onun horozunun etrafını sarmak, onu içimde derinlere yerleştirmek istedi.

İhtiyaçlarımı anlamış gibi, önce yavaşça hareket ederek iki parmağını amıma soktu. Başım geriye doğru eğildi ve göğsüne yaslandı. İki parmağı içimdeydi ve diğer eli göğüslerimi avuçluyordu, ona karşı kıvranırken uyarılmam artmaya başladı.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye fısıldadı kulağıma, kulak mememi dişlemeden hemen önce. "Çok seksisin."

"*Ooh*," diye bağırdım, boğucu ses tonum giderek artıyordu. Okyanusun ortasındaydık ve kimsenin duymasına imkân yoktu... "*Luke*!" Benim

Eli daha hızlı çalışmaya başladığında ve parmakları dik meme ucumu sıkıştırdığında ses seviyesi arttı.

"Benim için böyle boşalmanı istiyorum," diye homurdandı. "Ve sonra horozumun etrafında tekrar boşal."

Başımı salladım, zirveye ulaştığımda nefesim artıyordu, amım orgazmımla patlıyordu. Parmaklarının etrafında kenetlendim ve o da memnuniyetle homurdandı.

"Aynen böyle bebeğim," diye inledi, sikini sırtıma bastırarak. "Aynen böyle. Çok iyi boşalıyorsun."

Zevki sonuna kadar yaşarken gözlerim kapandı, Luke'un parmakları ben tamamen kendimden geçene kadar çekilmedi. Onunla yüzleşmek için döndüm ve dudaklarımı sıcak ve baş döndürücü bir öpücükle yakaladı. Parmaklarım şortunun düğmelerini çözerek güvertenin zeminine düşmesine izin verdi, ereksiyonu karnımda serbestçe zıplıyordu.

Boyunu okşadım ve o da bu temas karşısında inledi, öpücüğü her geçen saniye daha da çaresizleşiyordu. Bikinimin arkasındaki ipi çözdü ve memelerim serbest kalarak onun göğsüne baskı yaptı. Luke daha sonra altımı aşağı itti, okyanus esintisi çıplak vücuduma çarptı.

Aşağı uzanıp beni güverteden kaldırmadan önce birbirimizi okşadık. Bacaklarımı onun etrafına doladım, ıslak amımı elimden geldiğince onun sikine sürtüyordum. Onu içimde istiyordum ve o da beni fırtınadan dolayı hala nemli olan dış salon koltuklarından birine yatırana kadar taşıdı.

Kendini bacaklarımın arasına yerleştirdi ve uzun zamandır ilk kez doğum kontrol hapı kullandığım için şükrettim. Aletinin ucunu giriş yerimde gezdirerek doğal kayganlaştırıcımla ıslattı.

"Amın o kadar mükemmel ki," diye homurdandı, içime bir santim kadar bastırarak. "Ve çok *sıkı.* Bana ne kadar iyi hissettiğimi söyle, bebeğim."

"Çok iyi hissediyorsun," diye inledim içime daha fazla bastırırken, vücudum onun kalın kolanını almak için geriliyordu. Beni kaç kez sikmiş olursa olsun, onu içime sığdırmak her zaman bir deneyimdi. "Seni çok istiyorum." Kelimeler ben onları durduramadan dudaklarımdan döküldü.

"Ben de seni istiyorum," diye mırıldandı, bakışlarımla buluştu. "Seni çok özledim."

Duygularım göğsümde kabardı ve söylemem gerekenden fazlasını söylememek için mücadele ettim, bunun yerine dudaklarını kendime çektim. Kendimi susturmak için onu öptüm ve sonunda kendini içime tamamen bastırırken arzuyla inledi. Beni tamamen doldurduğu için haykırdım.

Elleri kıçımı kavradı, beni duvara yasladı ve tekrar tekrar içime girerken dudakları beni yuttu. Tek hissedebildiğim Luke'tu ve beni saatlerce yatın duvarına sabitlemesine aldırış etmedim. Beni becerdi, siki içimde tam doğru noktaya çarptı ve ikinci orgazmım oluşmaya başladı.

"*Oh,* aynen böyle!" Haykırdım, kelimeleri tükürmek ve uzun, derin bir nefes almak için yeterince uzun süre ondan ayrıldım, ciğerlerim hava için çaresizdi.

"Çok iyi hissediyorsun," diye inledi, kendi vücudu bana karşı gerilmişti. "Boşalacağım."

Orgazm vücudumu kasıp kavururken onun adını haykırdım ve sikini sıkıca kavradım. Bu his karşısında nefesi kesildi, vücudu da peşimden geldi. Sert bir şekilde boşaldı, bana karşı dururken boynuma doğru hırladı, ağırlığı beni hala duvara sabitliyordu. İkimiz de kendimizden geçtikten sonra çekildi ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

İçimden çıkıp beni ayaklarımın üzerine bırakırken ikimiz de bir şey söylemedik. Giyinmek için hemen uzaklaşmak yerine ona sarıldım, parmak uçlarımda durdum ve yanağına son bir öpücük kondurdum.

"Bugün güzel bir gün oldu," dedim usulca, sözlerim yüzünde şaşkınlık yarattı.

"Ölü bir motor ve fırtınaya rağmen mi? Açıkçası seninle ikinci bir şansı mahvetmiş olabileceğimi düşündüm." Ağzından çıkmasını hiç beklemediğim bu sözler beni biraz şaşırtmıştı. Nedenini bilmiyordum ama bunu *gerçekten* isteyeceğini hiç düşünmemiştim... en azından benden.

"Aramızda her zaman özel bir şeyler vardı," dedim ve birkaç adım ötedeki kıyafetlerimi almaya gitmeden önce ona gülümsedim. "Aramızdaki bağı görmezden gelmek çok zor."

"Evet ve bu çılgınca," diye itiraf etti Luke, şortunu kapıp içine girerken. "Sanki aramızda ne kadar zaman geçerse geçsin, hep bir şeyler varmış gibi... Sanırım hep olacak, Layla."

Boğazımda büyüyen yumruyu yutarak durdum. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

Tüm yüzü yumuşadı ve yıllardır ondan görmediğim bir yanını gösterdi. "Evet, gerçekten öyle düşünüyorum."

Başımı salladım, kalbim göğsümde kabardı. *Belki ikinci bir şansımız* olabilirdi.

LUKE

I Sandviçini yerken Layla'ya bakma dürtüsüyle savaştı, marinaya geri çekme çağrısı yaptığımdan beri saatler geçti. Jett kararlıydı. Normalden daha uzun sürmesinin nedeni de bu olabilirdi... ama itiraf etmeliyim ki Layla'yla baş başa geçirdiğim zaman o kadar da kötü değildi. Keyfi yerindeydi ve ben de zamanın bitmesini gerçekten istemiyordum.

"Demek bir plak şirketi satın alacaksın, ha?" Güldü ve sandviçi masaya bıraktı. Artık hava kararmıştı ama kaptan köşkünde saklanmıştık. Navigasyon sistemine mümkün olduğunca yakın kalmak istiyordum. Tabii, ne kadar süre elektriğimiz olacağından emin değildim...

"Evet, sanırım kardeşlerim ve babamla birlikte bir plak şirketi satın alacağız," dedim, güçle ilgili artan endişemi bir kenara iterek. "Bence iyi bir yatırım... tek başıma seçeceğim bir yatırım değil ama bilirsin işte."

Başını salladı. "Sanırım bu iyi bir şey. Bence bir plak şirketine sahip olmak harika olurdu."

"Evet, eğer orayı görmek istersen seni seve seve götürebilirim." Layla'nın beni kabul edeceğini umarak teklif ettim. Kulağa çılgınca geldiğini biliyordum ama bunun tatilden sonra da sürebileceğine dair bana vereceği herhangi bir umut, ona gerçekten tekrar sahip olabilme şansım olduğunu hissettiriyordu...

Ve eğer yapsaydım gitmesine izin vermezdim.

Gülümsedi. "Eğlenceli olur. Eminim pek çok farklı sanatçıyı dinleyeceksiniz."

"Evet, muhtemelen öyledir." Tam bunları söylerken telefonum çalmaya başladı ve Jett'in aramasını umarak cebimden çıkardım. Ne yazık ki arayan Jett değildi.

"Hey, Jackson," diye cevap verdim, onunla özel olarak konuşmak için masadan kalktım. "Sanırım ne zaman burada olacağını biliyorsun?"

"Hayır..." Jackson'ın sesi kesildi. "Aslında iyi olduğundan emin olmak için aramıştım. Orada bir arkadaşım fırtınanın iki gemi kazasına neden olduğunu söyledi. Senin onlardan biri olmadığından emin olmak istedim."

"Hayır," dedim, bu habere biraz şaşırmıştım. "Teknelerden biri için yardım çağrısı yapıldığını duydum ama yakında başka bir tekne daha vardı. İyi olduklarını düşündüm. İkincisi neredeydi?"

"Şu anda ayrıntıları bilmiyorum. Grup arkadaşlarımdan Marty aşağıda ve bana söyledi. Hiç gücün olmadığı için senin yapmış olabileceğinden endişelendim."

"Hayır, biz değiliz," dedim, parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve Layla'nın endişeli bakışlarını yakaladığımda uzaklaştım. Onun endişelenmesini istemiyordum. "Peki herkes iyi miydi? Sen biliyor musun?"

Sessizdi. "Birkaç kişiyi arama çalışmalarının hâlâ devam ettiği yazıyor." Sesi sessizdi. "Dürüst olmak gerekirse bu beni biraz korkuttu. Seni düşünüyordum ve nedense sen olduğunu *biliyordum*. Bir şey olmadığına

sevindim.

Gerçi. Kaygım bazen gerçekten berbat bir hal alıyor. Her zaman en kötü senaryoyu düşünürüm."

"Evet, en iyilerimizin bile başına gelir. Yine de hâlâ buradayız," diye ekledim, henüz çekilmememizin nedeninin kurtarma çalışmaları olup olmadığını merak ediyordum. "Daha ne kadar beklememiz gerekeceğini ya da bu lanet akülerin ne kadar dayanacağını bilmiyorum. Burada yedek bir jeneratör vardı ama bir şey kısa devre yaptı. Çalışıyor gibi görünmüyor. Bunu henüz Layla'ya söylemedim."

"Kahretsin, dostum," sesi endişeli geliyordu. "İsteyeceğin son şey karanlığa gömülmek olur."

"Bunu biliyorum," diye tersledim, endişem artıyordu. Jackson hiçbir şey için endişelenmezdi, bu yüzden endişeli olması beni strese soktu. "Burada bir uydu telefonum var. Sadece navigasyon sistemim olmayabilir. Bizi bulmaya çalışmak zorunda kalacaklar."

"Bu çok stresli. Bağlantılarımdan bazılarını aramamı ister misin? Eminim babamın da bağlantıları vardır."

Bunu neden düşünemedim?

Başımı kendime sallayarak, şu anda telefonuyla ilgilenen Layla'ya baktım. "Sanırım babamı arayacağım. Şimdi onu bu bağlantılardan haberdar etmek için iyi bir zaman."

"Evet, katılıyorum," dedi Jackson. "Dikkatli olun. Seni seviyorum."

Son iki kelime beni hazırlıksız yakaladı ama yine de takdir ettim. "Ben de seni seviyorum, dostum." Telefonu kapattım ve cevap vereceğini umarak hızlıca babamın numarasına gittim.

"Selam Luke," diye cevap verdi. "Jackson bana Jett'in yatında mahsur kaldığını söyledi. Sana bizimkilerden birini alması gerektiğini söylemiştim."

"Evet, evet, biliyorum," diye kıkırdadım, sözlerine şaşırmamıştım. Belli ki kaza yapan diğer teknelerle ilgili haberleri takip etmiyordu. "Anladığım kadarıyla motorun da çalışmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Jackson öyle söyledi ama bana ayrıntı vermedi. New York'a yeni geldim, bu yüzden onunla görüşmek için fazla zamanım olmadı." "Evet, tamam," dedim başımı sallayarak. "Şey, kilitlendi ve elektriği kaybetmeden önce ne kadar ömrümüz kaldı bilmiyorum. Gerçekten bir çekiciye ihtiyacım var. Marinaya. Çok uzaklara sürüklendik..." "Ne kadar uzakta? On mil mi?"

"Hayır, hayır, daha çok elli gibi, sanırım. Bilmiyorum, yerimi Jett'le paylaşıyordum. Buraya gelmesi neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum. Birkaç gemi enkazı olduğunu biliyorum ve bunlardan biri arama kurtarma çalışmalarının ortasında..."

"Kahretsin, oğlum." Babamın sesi kısıldı. "Tekne herhangi bir hasar aldı mı?" "Sanmıyorum. Neyse ki fırtınaya yakalanmadık. Bu yer değiştirmiş falan olmalı."

"Bu çok iyi." Ağır bir iç geçirdi. "Sanırım seni oraya çekebilecek bir arkadaşım var. Ne kadar meşgul olduğunu ya da şu anda Miami'de olup olmadığını bilmiyorum."

"Bu gerçekten harika olurdu," diye itiraf ettim, biraz rahatlamış hissederek. "Bütün gece burada tıkılıp kalmak istemiyorum."

"Elektriğe dikkat edin," diye talimat verdi. "Acil durum ışıklarınız ya da yedeğiniz var mı?"

"Bilmiyorum. Sanırım bunu kontrol etmem gerekiyor," dedim parmaklarımı saçlarımda gezdirerek. "Yalan söylemeyeceğim, gelip bizi bundan çok daha önce çekmelerini bekliyordum. Neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamıyorum."

"Bilmiyorum," diye yanıtladı babam. "Milyonlarca nedeni olabilir ve ben hiçbirini bilemem. Sadece sıkı durman gerekecek. Dediğim gibi, bazı telefon görüşmeleri yapabilirim. Dave sana ulaşamazsa, eminim ulaşabilecek birini tanıyordur. Jackson ve Eli'ı topladıktan sonra oraya gideceğiz. Umarım o zamana kadar dönmüş olursun."

Omuz silktim. "Umarım öyledir. Gücü kaybetmek tam bir kabus olur. Layla'yı da korkutur."

"Layla mı?" Babam, sesinde bir şaşkınlık tonuyla sordu. "Layla kim? Lisedeki eski arkadaşından mı bahsediyorsun?"

Tereddüt ettim, midemde bir düğüm oluştu. "Evet, işte o. Tam adı Layla Miller. Jett'in karısı Delilah ile çok iyi arkadaşlar."

"Dostum, onun adını duymayalı uzun zaman oldu. Hep onunla çıkacağını düşünmüştüm ama hiç çıkmadın. Bu beni gerçekten şaşırttı."

"Evet..." Sesim kesildi, buna ne diyeceğimi bile bilmiyordum- ta ki annem aklıma gelene kadar. "Onunla çıksaydım annem beni öldürürdü. O okula sadece annesi öğretmen olduğu için gidiyordu."

"Kesinlikle yapardı," diye alay etti, sesi giderek ekşiyordu. "Ama bence artık onun herhangi bir konudaki fikrinin seni rahatsız etmesine izin vermemelisin. Artık nerede olduğunu bile bilmiyorum. O İtalyan adamla tanıştı, yeni bir aile kurdu ve bir anda yeryüzünden kayboldu."

"Öyle mi? Yine yeni bir adam mı buldu?" Rahatsızca yer değiştirdim. Annem hakkında konuşmaktan nefret ederdim... özellikle de babamla. Bunca yıl sonra bile, bu konuda hâlâ biraz suratsız görünüyordu ve bunun için onu suçlayamazdım. Tamamen iyileşeceğinden emin olmadığım derin bir yara bırakmıştı.

"Evet, ama her neyse..." Boğazını temizledi. "Gitmene izin vereceğim, böylece birkaç arama yapabilirim. Sakıncası yoksa, Dave'e gönderebilmem için bana yerinizi gönderin. Eminim birkaç kişinin senin lehine hareket etmesini sağlayabilirim."

"Teşekkürler baba." Rahat bir nefes aldım. "Ne öğrendiğinizi bana bildirin, ben de hazırlanayım."

"Evet, bu arada sen de gücün tükenirse ne yapacağını düşün."

Telefonu kapatmadan önce "Evet efendim," diye takıldım. Layla'nın yanına gitmeden önce tereddüt ettim, telefonda güldüğünü duyuyordum. Kurtarılmadan önce elektriğimizin kesilebileceği haberini vermek istemedim. Bu onu korkuturdu, çünkü elektriksiz kalma tehlikesi benim için gerçek fırtınadan daha korkutucuydu.

Dışarı çıkmadan önce Jett'in telefonunu aradım, ne zaman gelip bizi alacağına dair bir bilgisi olduğunu umuyordum. Sonunda açana kadar dört kez çaldı.

"Üzerinde çalışıyorum," dedi, sesi yenilgi doluydu. "Görünüşe göre gelip seni alabilecek kimse yok denecek kadar az. Birini bulmakta çok zorlanıyorum. Anlaşmanın ne olduğunu bilmiyorum. Saatler sürebilir ve sen de düşündüğümden çok daha uzaktasın."

"Biliyorum," diye homurdandım, başımı sallayarak. "Nasıl bu kadar uzağa sürüklendiğimizi bilmiyorum. Yani, beni yanlış anlama-" İçimi çektim. "Bizi niyetlendiğimden daha uzağa götürdüm. Bu benim suçum. Ben sadece onun iyi vakit geçirmesini istedim."

"Fırtına sırasında çok ilginç zamanlar geçirdiğini biliyorum. Fırtınaya kafa üstü yakalanmadığınız için şanslısınız. Başka bir teknenin aranması ve kurtarılması için tüm ekipler güvertedeydi; ben sizinle konuşmadan önce geldiler, o yüzden endişelenmedim."

"Evet, ama ne kadar süre elektriğimiz olacak bilmiyorum Jett. Jeneratör bile çalışmıyor. Aküleri şarj edecek hiçbir şey yok. Karanlık çökerse ne yaparız bilmiyorum."

"Depoda acil durum ışıkları var," dedi Jett, sesi zorlanarak. "Motorun kilitlendiğine inanamıyorum. Kötü olduğunu biliyordum ama *bu kadar kötü* olduğunu düşünmemiştim. O lanet şey marinaya geri döndüğü an, onu satacağım. Karşılığında ne alacağım umurumda bile değil. Hurdalığa gitmesi bile umurumda değil."

"İçine yepyeni bir motor koyabilirsin," diye önerdim, o inlerken neredeyse gülecektim.

"Bunu yapmamın imkanı yok. Bence bu lanet şeyin sonu geldi. Onunla işim bitti."

"Ölüme mahkûm olduğunu söyleyemem," diye düşündüm. "Fırtına boyunca bizi güvende tuttu."

"Touché. Ama yine de. Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Baban zaten bana bilgi gönderdi."

"Pekâlâ," dedim. "Aramanızı bekliyor olacağım."

Vedalaştık ve telefonu cebime koyarak kapattım. Dışarı çıktım, beni fark etmeyen Layla'ya yaklaşırken derin bir nefes aldım.

"Tamam, seni seviyorum bebeğim. Annen yakında evde olacak." Sesi şarkı söyler gibiydi ve ben donup kaldım, zihnim az önce söylediklerini tekrarlıyordu...

Anneciğim.

O bir anne.

Telefonu masanın üzerine bıraktı ve beni orada görünce irkildi. Gözleri irileşti, ağzı açık kaldı ve hava yoğunlaştı. "Luke..."

"Bu ne lan..." Sesim kesildi. "Sanırım... bana söylemen gereken bir şey var. *Şimdi.*"

LAYLA

"I ..." Boğazım kelimeleri çıkaramayacak kadar daralmıştı. "Sana söylemediğim için özür dilerim," diyebildim.

"Kaç çocuğun var?" Luke kollarını göğsünde kavuşturarak sordu. "Yani, geçmiş hakkında pek konuşmadığımızı biliyorum ama hadi ama, bu senin hayatınla ilgili atladığın çok *önemli* bir ayrıntı, Layla!"

"Neden bana bu kadar kızgınsın?" Yüzü kızarırken ayağa fırladım. "İnsanlar her zaman çocuk sahibi olur ve benim sadece *bir* çocuğum var. Benim bir kızım var."

"Bir kızın var," diye tekrarladı, parmaklarını saçlarında gezdirirken adım atmaya başladı. "Buna inanamıyorum bile..."

Çocuğum olduğu için bu kadar sinirlenmesi beni tamamen hazırlıksız yakaladı. Yani, kızın ondan olduğunu bile *bilmiyordu*. "Luke, açıklamama izin vermelisin..."

"Neyi açıklayayım? Bebeklerin nasıl yapıldığını mı? Çünkü bunun nasıl işlediğini çok iyi biliyorum - doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Bu soru karşısında ağzım açık kaldı. "Evet! Öyleyim. Ben aptal değilim Luke. Korunmasız seks yapmam." Ebeveynimmiş gibi benimle uğraştığına inanamıyordum. "Ben-"

"Bunun olmasını gerçekten hiç beklemiyordum..." Sesi kesildi. "Neden... neden böyle söyledin?" Alt dudağım titredi, acıyla kavruldum. göğsümde. "Şimdiye kadar sadece *üç* kişiyle birlikte oldum Luke. Ben önüne gelenle yatan bir kadın değilim. Kariyerime odaklanmaktan başka bir şey yapmadım. Autumn sadece... o bir kazaydı, ama başıma gelen en iyi şey o," dedim, ismi duyunca yüzü yumuşadı.

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum... Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Sadece bunu benden sakladığın gerçeği, Layla. Neden bana bir kızın olduğunu söylemedin? Neden bunu benden sakladın?"

Kollarımı göğsümde kavuşturarak, "Belli ki bunu iyi karşılamayacaktın," dedim. "Bana resmen doğum kontrol hapı kullanıp kullanmadığımı sordun."

"Korunmasız seks yaptığımız gerçeğini göz önünde bulundurursak, bence bu sorulacak gayet iyi bir şey," diye tükürdü, keskin tonu geri dönmüştü. "Ve eğer bu seni kızdırdıysa özür dilerim ama ben sadece... Evlilik dışında çocuk sahibi olmak istemiyorum."

Bu çok kötü oldu.

"Onları istemediğimden ya da onlara sahip olan birini kabul etmeye istekli olmadığımdan değil," diye hızla ekledi ellerini yüzünde gezdirerek. "Ama mesele bunu benden *saklamış* olman! Bu sadece senin bu konuda hiçbir zaman ciddi olmadığını gösteriyor."

Kaşlarımı kaldırdım, aniden incinmekten çok sinirlenmiştim. "Bu konuda ciddi değil misin? Neden bu konuda ciddi olayım ki Luke? İlk seferinde yürümedi ve ben senin için *asla* yeterince iyi olamadım!" Kelimeler ağzımdan çıkarken ses tonum acı verici bir şekilde üzgündü.

Sanki söylediklerim onu şok etmiş gibi şaşkınlıkla çenesi düştü. "Layla-"

"Hayır," diye tersledim ve onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Şu anda seninle bu konuşmayı yapmak istemiyorum. Belli ki artık bir çocuğum var ve bu bazı şeyleri değiştirmiş -anlıyorum, gerçekten- ama şu anda bunu yapmak istemiyorum. Biraz zamana ihtiyacım var."

"Tabii ki boşluğa ihtiyacın var," diye mırıldandı, öfkesi geri dönmüştü. "Altı yıl önce New York'ta da böyle miydi? Sadece boşluğa mı ihtiyacın vardı?"

Başımı salladım. "Bu konuda konuşmayı bıraktığımı *söyledim*. Ayrıldım çünkü liseden sonra ailene bizden bahsedecek kadar iyi değildim.

-O kadar ki benden ayrıldın ve artık senin için yeterince iyi değilim. Beni rahat bırak." Sesim her zamankinden daha keskindi ve ben kaptan salonundan hışımla çıkarken o da sustu.

Kapıyı hızla açtım ve temiz havayı içime çekerek güverteye çıktım. Luke'la ilgili her şey kafamı kurcalıyordu ve ben de bir şeyleri yürütebileceğimizi düşünüyordum. Gözlerim karanlık sulara kaydı, yüzeyin altında ne yattığını merak ettim... Köpekbalıkları mı? Yunuslar mı? Bir deniz canavarı mı?

İkincisini düşündüğümde dudaklarımdan bir kahkaha döküldü, kollarımı kendime sararken omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. Telefonum elimde vızıldadı ve Delilah'nın beni aradığını görmek için aşağıya baktım. Telefonumun çekmesi bir mucizeydi ve bunun sadece Wi-Fi sayesinde olduğunu biliyordum.

"Alo?" Dikkatimi dağıttığı için şükrederek cevap verdim. Luke'un ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama telefonda konuşurken sesi hiç mutlu gelmiyordu... ve nedenini sormaya fırsatım olmamıştı...

Zaten öyle bir şey yapmayacağım.

"Sadece seni kontrol etmek için aramıştım." Sesi endişe doluydu. "Luke'un elektriğin uzun süre dayanmayabileceğini söylediğini biliyorum. Bu da uydu telefonu aracılığıyla olmadıkça seninle iletişim kurma imkânını ortadan kaldıracak."

Tereddüt ettim, bilgiyi kavradım. "Ne demek istiyorsun?"

"Uh..." Sesi kesildi. "Seni haberdar etmek istediğini düşündüm. Jeneratör çalışmıyor, bu yüzden aküler bitebilir... ve sonra tekne kararır. Olacak olan bu. Sizi çekecek birini bulmaya çalışıyoruz. Fırtına iki gemi kazası yüzünden bazı sorunlara yol açtı."

"Ne? Gemi enkazı mı?" Haberler gittikçe daha da karanlıklaşıyordu.

"Tanrım!" Delilah haykırdı. "Luke'la hiçbir şey hakkında konuşmuyor musun? Çünkü o bütün bunları biliyor. Oraya daha hızlı yardım götürebilmek için babasını aradı. İkiniz iyi anlaşıyor musunuz?"

Kaşlarımı çattım, şimdi ona eskisinden daha da sinirlenmiştim. "Aslında iyiydi -aslında gerçekten iyiydi- ama sonra o... telefonda Autumn'a iyi geceler dediğimi ve Lily'yle görüştüğümü duydu."

"Aman Tanrım..."

"Evet..." Luke'un bir şekilde bana yine sinsice yaklaşmadığından emin olmak için etrafıma bakındım. "Ve babası olduğunu da bilmiyor. Sırf bir çocuğum olduğu için çılgına döndü..."

"Muhtemelen ona söylemediğin içindir," diye akıl yürüttü. "Muhtemelen bu konuda sakinleşecektir."

"Bana doğum kontrol hapı kullanıp kullanmadığımı sordu," diye inledim, yüzümü buruşturarak. "Sanırsın ki dışarı çıktım ve bunu bilerek yaptım."

"Kızım... ona artık babasının o olduğunu söylemelisin," dedi ve derin bir iç geçirdi. "Bu en azından sözlerini yemesini sağlayacaktır, ki bence bunu yapmalı."

"Bilmiyorum..." Tereddüt ettim, bu düşünce kalbimi endişeyle çarptırdı. Açıkçası bunu ona o anda söylemeliydim ama onun aşırı tepkisi beni tamamen hazırlıksız yakalamıştı. "Belki de kıyıya döner dönmez eve gitmeliyim. Zaten kardeşleri ve babası Miami'ye geliyorlar. Bir plak şirketi satın almaya çalışıyorlar."

"Ah... bu ilgi çekici," dedi, sanki hiç de öyle değilmiş gibi. "Ama bunun senin ona Autumn'un babasının kim olduğu hakkındaki gerçeği söylemenle hiçbir ilgisi yok. Tek yapması gereken seni biraz araştırmak ve o da bunu kendi başına öğrenecek."

"Evet, biliyorum," diye homurdandım. "Ama ona söylemeden önce kıyıya dönene kadar bekleyebilirim. Bence bu muhtemelen daha iyi bir zaman. Onu daha da strese sokmak iyi bir fikir mi bilmiyorum."

"Bilmiyorum," dedi dikkatle. "Bence hemen gidip ona söylemen daha iyi olabilir. Aradan çıksın. Bunu daha fazla tartışmak zorunda değilsiniz."

Ugh.

Derin bir nefes aldım, gözlerim hâlâ denizlere odaklanmıştı. Güvertedeki sıcak ışıklar rahatlatıcıydı ama zihnim bir an için tamamen karanlıkta olmanın nasıl bir şey olabileceğini düşünerek benimle alay etti. Ay ışığı yoktu ve gökyüzünde yıldızlar görünse de, her zamanki kadar çok değillerdi. Karanlık tarafından yutulmayı hayal etmek dehşet vericiydi.

Luke'a Sonbahar'dan bahsetmeyi kabul etmek yerine, "Sanırım gitmene izin vereceğim," dedim. Büyük olasılıkla haklı olduğunu biliyordum... ve şimdi birkaç dakikam olduğuna göre, onu bulacak ve her şey hakkında nasıl davrandığını görmek için onu hissedecektim. Hâlâ kızgınsa, beklemek zorunda kalacaktım.

"Tamam, sen güvende ol. Jett, Luke ile iletişim halinde. Eğer tüm bunlarla uğraşmak istemiyorsan, yatağına gidebilirsin. Bırak Luke halletsin. Belki güç onların oraya ulaşmasına yetecek kadar uzun sürer."

Başımı salladım. "Evet, kesinlikle." Ona iyi geceler diledim ve telefonu kapattım, kapıya yönelirken telefonu sol elimde taşıyordum. Kapı kolunu çekiştirirken ışıklar titredi. Kalbim göğsümde tekledi ve kapıyı kırarak açtım, neredeyse koşarak merdivenlerden aşağı inip kaptanın katına geri dönüyordum.

"Luke!" Salona adımımı atar atmaz seslendim. Etrafı taradım ama ondan hiçbir iz göremedim.

Bu şeyin üzerinde hiç fener var mı?

Etrafıma bakındım ve onu bulmayı umduğum kokpite yöneldim... ama o da orada değildi.

"Luke!" Bağırdım, sesim panikle birlikte daha da gerginleşmeye başlamıştı. Işıklar tekrar yanıp söndü ve gösterge panelindeki kırmızı ışık yanıp sönmeye başladı.

Aman Tanrım. Elektriği kaybedeceğiz.

Luke'tan herhangi bir iz bulmak için katları tararken kalbim hızla çarpıyordu. Karanlıkta mahsur kalma düşüncesinin neden bu kadar korkutucu olduğunu bilmiyordum ama öyleydi... ve tek hayal edebildiğim, devasa bir teknenin bize çarpmasıydı. Koşar adımlarla kaptanın odasına gittim, komodinleri açıp bir el feneri izi aradım.

Elbette, ikinci çekmecede bir tane buldum.

Onu aldım, diğer elimde tuttum ve salona geri döndüm. Açık alana adımımı atar atmaz gözlerim Luke'a takıldı. Tişörtünü çıkarmış, vücudu terden sırılsıklam olmuştu.

"Neredeydin?" diye sordum, gözleri elimdeki fenere kaydı.

"Acil durum ışıklarını güverteye yerleştirip çalıştırmaya hazır hale getiriyordum. Sanırım karanlıkta kalacağız." Sesinde duraksamama neden olan bir endişe vardı, az önce bekar bir anne olduğum için tartıştığımızı aniden unutmuştum.

"Delilah telefonda bana elektriğimizin kesileceğini söyledi," dedim sesimi sakin tutarak. "Ayrıca bir gemi kazası olduğu için buraya gelmelerinin çok uzun sürdüğünü söyledi... insanlar kayıpmış."

"Evet... Biliyorum. Sana söylemedim çünkü seni endişelendirmek istemedim ve belki de güç kaybetmeden önce buradan çekilebileceğimizi düşündüm ama..." Tereddüt etti, yüzüme baktı. "Bu olacak gibi görünmüyor. Acil durum ışıkları kurmamız gerekecek. İşe yarayacak bir uydu telefonum var ama artık cep telefonlarımızı kullanamayacağız."

Başımı salladım, kalbim hâlâ göğsümde çarpıyordu -şimdi ona kızımın *onun* da kızı olduğunu söylemenin *kesinlikle* zamanı değildi. "Tamam."

"İyi olacağız. Babam yakında buraya birilerinin geleceğini söyledi..." Ses tonundaki bir şey bana bir şeyler sakladığını düşündürdü.

"Ne kadar yakında?" Ben talep ettim.

"Bilmiyorum... Bizi bulmak zorundalar."

LUKE

Suçluluk duygusu çok ağır basıyordu... ama uçsuz bucaksız okyanusun ortasında görünme ihtiyacı şu anda biraz daha önemliydi. Layla'dan bir çocuğu olduğu gerçeğine gafil avlandığı için özür dilemek için beklemesi gerekecekti...

Belki de henüz atlatamamıştım.

Bekâr annelere karşı olduğumdan değil, ama birincisi, bunu benden saklamıştı ve ikincisi... Kahretsin, onunla bebek sahibi olma deneyimini yaşayan herkesi kıskanıyordum. Nedense Layla'nın benden başka bir ailesi olacağını hiç düşünmemiştim ve evet, bu inanılmaz derecede bencilceydi...

Ama elimde değildi.

Onu hala seviyorum.

Ama başka ne saklıyordu? Benden sakladığı tek sır bu muydu? Yoksa daha fazlası mı vardı? Başımı salladım, beynimi düşüncelerden arındırmaya ve elimdeki göreve odaklanmaya çalıştım.

Işığa ihtiyacımız vardı.

"Bunun bizi görmeleri için yeterli olacağından emin misin?" Spot ışıklarından birini arka güvertedeki korkuluklara takmaya başladığımda Layla bana soru sordu.

İçimi çektim. "Belli olmaz ama genel konumumuzu biliyorlar. Hiç yoktan iyidir."

Başını salladı, kollarında büyük ışıklardan birini tutuyordu. "Umarım yakında burada olurlar."

Gözlerim onu içine çekti, yüzündeki yorgun ifadeyi gördüm. Saçları toplanmıştı, yüzünün ve boynunun etrafına dağınık teller düşüyordu. Üzerinde hâlâ daha önce giydiği şeyler vardı ve Delilah'nın gemide ödünç alabileceği yedek kıyafetleri olup olmadığını merak ettim. Biraz uyuması gerekiyordu, burada ne kadar kalacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Dikkatimi tekrar elimdeki işe verdim, ışığı korkuluklara bağladım ve pilleri kontrol ettim. Kurtarmadan önce ne kadar zamanımız olduğunu bilmiyordum... ama ışıkları sadece gece boyunca çalıştıracaktım. Eğer zaman çizelgesi hakkında çok fazla düşünürsem, bu beni korkutmaya başlardı. Teknelerde büyümüştüm ve hikayeleri duymuştum. Genel konumunuzu bilseler bile, sizi bulmaları günler sürebilir.

Ya da seni asla bulamazlar.

Bizi bulacaklar.

Işıkları raylara fermuarla bağlamayı bitirdiğimde ellerim sabitti. Milyon dolarlık bir teknede spot ışıklarını plastik bağlarla tutturmak biraz ironikti. Bana tuhaf bir surat ifadesi takınan Layla'ya bakarak kendi kendime kıkırdadım.

"Bu kadar pahalı bir teknede olup da bunlara bel bağlamak zorunda olmamızın ne kadar çılgınca olduğunu düşünüyordum." Siyah fermuarlı plastik torbayı havaya kaldırdım."

"Sanırım," dedi omuz silkerek. "Sanırım lüks her zaman güvenilirlik anlamına gelmiyor." Ses tonunda duraksamama neden olan bir şey vardı ama o anda bunu anlamadım. Benimle ilgili bir şey olduğunu hissediyordum ve yapmak istediğim son şey kavga etmekti.

Bunu zaten yapmıştık ve geri dönmek istemiyordum.

"İyi olacak," diye mırıldandım, ışığın arkasındaki düğmeyi çevirdim. Parlak bir ışın yayıldı, dar bir su şeridini aydınlattı, ama ne kadar parlak olursa olsun, çok uzağa yayılmadığını biliyordum.

Umarım yeterince uzak olur.

"Peki bunlardan daha kaç tane yapmamız gerekiyor?" Elimde başka bir ışıkla güvertenin diğer tarafına doğru ilerlerken Layla sordu. "Bunun gerçekten faydası olacak mı?"

"Yani, ya bu olacak ya da onların spot ışıklarının bizi bulmasına bel bağlayacağız," diye düşündüm. "Bu da samanlıkta iğne aramak gibi bir şey. Kıyıdan *o kadar* da uzakta değiliz ama evet. Bilemiyorum."

Dudakları düz bir çizgi halinde düştü. "Şu anda sesin pek emin gelmiyor."

"Fark ettiğin için teşekkürler," diye homurdandım ve başımı ona doğru salladım. "Lanet olası okyanusta mahsur kaldık, Layla. Emin olacağımız pek bir şey yok." Bakışlarıyla buluştum ve gözlerini karanlık sulara dikmeden önce birkaç uzun saniye boyunca bakışlarını üzerimde tutmama izin verdi.

"Sence çoktan bize doğru mu geliyorlar?"

"Hayır," dedim dürüstçe. "Öyle olduklarını sanmıyorum. Onlarla son konuştuğumda hâlâ marinaya ulaşmaya çalışıyorlardı. Fırtına orada demirli teknelerden bazılarına zarar vermiş. Bizi geri çekecek olan adam biraz hasar almış. Destek beklemek zorundalar."

"Olmaz..."

Omuz silktim, Jett bana söylediğinde beni rahatsız etmemiş gibi davranmaya çalıştım. "Her şey yolunda. Gelebildikleri zaman buraya gelecekler. Suyumuz ve yiyeceğimiz var. Mahsur kalmak için çok daha kötü tekneler var."

"Ama buzdolabı çalışmıyor, o yüzden..."

"Sanırım yakalamak zor olmayacak," diye şaka yaptım, gözlerini devirmesine neredeyse gülecektim. "Ama cidden, orada bozulmayacak şeyler var. Bize bir şey olmaz. Bu konuda endişelenmiyorum."

"Artık cep telefonumuz çekmiyor," diye devam etti kollarını kendine sararak.

"Uydu telefonumuz var," diye karşı çıktım, onu rahatlatmak için elimden geleni yaptım. "Hayır, herkese mesaj atıp telefon edemeyiz ama acil bir durum olursa yine de iletişim kurabiliriz."

"Teknenin batmaya başlaması gibi." Layla'nın sesi düzdü, sabit ifadesi kıpırtısızdı.

Gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüyle savaştım. "Bu yat boktan bir şey ama batmayacak."

Tabii başka bir kötü fırtına çıkmazsa.

Bu düşünceyi bir kenara itip devam ettim: "Endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Muhtemelen sabaha kadar burada olurlar." Şu anda kıçımdan konuşuyordum ama gerçekten de onun bizim iyiliğimiz için endişelenmesini istemiyordum. Bu benim işimdi.

"Tamam, madem öyle diyorsun." Tekneyle birlikte neredeyse hareket halinde sallandı.

"Şu ışıkları hazırlamaya odaklanalım, sonra planımızın geri kalanı hakkında konuşabiliriz, tamam mı?"

Başını salladı ve ben teknenin dört bir yanına ışıklandırmayı yerleştirmeye devam ederken sessizliğe gömüldü. İhtiyacım olan son şey, bize bir helikopterin çarpmasıydı.

Bizi göremedikleri için daha büyük bir gemi ya da daha küçük bir gemi. Bu çok sık olmazdı ama olursa bizim için kötü olurdu.

Ve muhtemelen onlar da.

Layla beni takip ediyor, ihtiyacım olduğunda ışıkları ya da aletleri tutuyordu. Olabildiğince yardımcı oluyordu ve ben de onu takdir ediyordum - ve ben ona tam bir pislik gibi davrandıktan sonra bile hâlâ yardım etmeye istekli olduğu gerçeğini. Genelde geceleri okyanusu severdim, yıldızların biraz daha parlak bir şekilde parlamasında her zaman neredeyse büyülü bir şey bulurdum ve karanlık suların yüzeyinin altında bütün bir dünya vardı...

Ama mahsur kalmak tamamen farklı bir fikirdi.

Sular bizi bir anda yutabilirmiş ya da kıyıdaki ekip birkaç gün içinde bize ulaşamayabilirmiş gibi hissetmekten hoşlanmıyordum. Kendime bunun olmayacağını söyleyip duruyordum ama devam eden diğer arama kurtarma görevleriyle birlikte bize ne zaman ulaşacakları belli değildi.

"Peki şimdi ne olacak?" Kaptan katına girdiğimizde Layla'nın sesi dikkatimi çekti ve kalan ekipman ve aletleri salondaki koltuklardan birine bıraktım. Lüks yat artık sadece elimizdeki fenerlerin ışığıyla bile ürkütücüydü.

"Bilmiyorum," dedim omuz silkerek. "Yine de biraz uyumalısın. Ben muhtemelen ana güvertede oturup nöbet tutacağım." Yüzündeki ifadeyi tam olarak seçemiyordum ama tereddütlü bir sesle dilini şaklattı.

"Burada uyumak istemiyorum. Çok ürkütücü."

"Haklısın," diye kıkırdadım, etrafıma bakındım. "Muhtemelen mum da yakmamalıyız. Bu şey alev alırsa gerçekten şansımız kalmaz."

Şakanın komik olduğunu düşünmedi, hatta bir şey söylediğimi bile kabul etmedi. "Burada mum bulundurduklarını sanmıyorum."

"Sahte olanlar var," diye belirttim, aramızda romantik bir şey hatırlamamaya dikkat ederek. Şu anda nerede olduğumuzu bilmiyordum ve ne olursa olsun kafam allak bullak olmuştu. "Ama neden bir battaniye alıp güverteye gelmiyorsun? Oradaki kanepelerden birinde uyuyabilirsin?"

"Evet, sanırım bunu yapabilirim."

Başımı salladım. "Tamam, seni beklememi ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim. Öcünün teknede saklandığını sanmıyorum."

Ses tonundaki ciddiyeti komik bularak güldüm. "Asla bilemezsin. Belki de bizi sabote etti. Bizi mahsur bıraktı ve şimdi de saldıracak."

Koluma vurdu, sesi biraz hafifledi. "Beni korkutma, Luke."

"Özür dilerim," diye kıkırdadım, aramızda yükselen gerilimden nefret ediyordum. Odada bir fil vardı ve bunu halının altına süpürebilmemizin hiçbir yolu yoktu... ama şimdilik ona baskı yapmayacaktım. Zor k o n u l a r hakkında konuşmak söz konusu olduğunda en iyisi olmadığımı ilk itiraf eden ben olurdum...

Ve Layla'nın çocuk sahibi olması zor bir şeydi.

O odalardan birinde kayboldu ve ben merdivenlere yöneldim, güverteye çıkan basamakları tırmanırken yorgunluk vücudumu sarmaya başlamıştı. Çok yorulmuştum ve her ne kadar gözlerimi kapatıp uyumak istesem de Ama yapamadım. Uyuyabilmemin hiçbir yolu yoktu. Kurtarma görevi görebilecek herhangi bir gemi için gözlerimi dört açmalıydım. Herhangi birinin bizi çekmesi beni fazlasıyla mutlu ederdi.

Güverteye çıktığımda feneri kapattım, lüks koltuklara ve dış mekan mobilyalarına göz gezdirdim. Jett'in yatı ne zaman satın aldığını hatırladım; bu onun ilk büyük *zengin olma* alışverişiydi. Ona yardım etmek için yanında değildim ama olsaydım bile bunu kendi başına yapmak isterdi. Onu suçlamadım. Ben her şeyi böyle yapardım.

Tek başıma.

El fenerini koltuklardan birinin üzerine attım ve korkuluklara doğru ilerleyerek astığım ilk spot ışığından gelen ışık huzmesine baktım. Ellerimi serin metal korkuluklara sürterek, o anda aşağıda ne olduğunu merak ederek siyah sulara baktım...

"İyi misin?" Layla'nın sesi beni irkiltti ama neyse ki onun aksine neredeyse korkuluklardan düşmüyordum.

"Evet, sadece yatın etrafında kaç tane köpekbalığının döndüğünü ve bizim düşmemizi beklediğini düşünüyorum."

"Ha ha," diye mırıldandı, başını sallayarak. "Eğer içine düşersen seni istemezler. Tadın çok tuzlu olurdu."

Kıkırdadım. "Bunu hak ettim."

Tereddüt etti, battaniye kollarına sarılmıştı. "Muhtemelen bu konuyu konuşmalıyız... Ben-"

"Evet, bunun için sana bir özür borçluyum, Layla." Bakışlarını tutarak ona doğru bir adım attım. "Bu konuda bir pislik gibi davrandım ama bana kızından bahsetmediğin için incindim. Seni tanıyorum ve muhtemelen hayatının büyük bir parçası olduğunu biliyorum. Beni dışarıda bırakmışsın gibi hissettim ve belki de bunun nedeni bunun bir yere varmasını istememen."

Alt dudağını çiğneyerek, "Bir yere varacağını düşünmemiştim," diye açıkladı. "Burada bir şans daha vermeyi tartışıyor olacağımızı *hiç* düşünmemiştim.

ilişkimiz üzerine. Temelli gittiğini düşünmüştüm ve bunca zamandır aklım hep oradaydı."

İçimdeki yumruğu zarafetle karşılayarak başımı salladım. "Evet, aramızdaki şeyler sarsıcı ama sen de benim kadar biliyorsun ki aramızda bir şeyler var - belki de sadece birlikte büyüdüğümüz ve pek çok ilki paylaştığımız gerçeğidir - ama bundan daha fazlasını hissediyorum."

Başını salladı. "Biliyorum, kızımdan da bahsetmeliydim... ama onu bazı şeylerden korumaya çalışıyorum. Çıktığım hiç kimseyle tanışmasına izin vermiyorum -gerçekten de hiç çıkmıyorum. Yaklaşık bir yıldır kimseyle çıkmadım. Benim için asla işe yaramıyor."

"Ben de," dedim usulca. "Çünkü ne zaman bu ilişkiyi yürütmeye çalışsam, kendimi hep keşke sen olsaydın derken buluyorum."

"Luke..." Başını sallarken sesi kesildi. "Birlikte olduğumuzdan bu yana on yıl geçti ve şimdi geriye dönüp baktığımda bile *gerçekten* birlikte olup olmadığımızı bilmiyorum." Sözleri bıçak gibi kesiyordu ama bunu belli etmedim.

"Biraz uyusan iyi olur," diye mırıldandım. "Nöbet tutmam gerekiyor."

İçini çekti ve koltuklardan birine çekildi. Çok geçmeden ondan gelen hafif horlama sesini duydum ve ayaklarımı yatın kenarından aşağıya, korkuluğun altına sarkıttım. En alttaki basamağa yaslandım ve desteğin omuzlarımdaki ağırlığın bir kısmını almasına izin verdim.

Lanet kalbimin yükünü hafifletmek için işe yaramaması çok kötü.

LAYLA

I Suçluluk duygusundan midem bulanarak uyandım, gözlerim yatın güvertesindeki güçlü karanlığa alışmaya çalışıyordu. Bir saatten fazla uyumadığımı biliyordum.

Luke'un muhtemelen hiç uyumamış olmasından ve Autumn'un aslında kendi kızı olduğunu *hâlâ* bilmemesinden dolayı kendimi çok kötü hissediyordum. O sırada babalıkla ilgili hiçbir soru yoktu. Aylardır başka biriyle yatmamıştım.

Gözlerimi kırpıştırarak sert açık hava kanepesinde kaydım, belimde bir ağrı başlamıştı bile. Sonbahar'ı doğurduğumdan beri belim ağrımaya meyilliydi ve her zaman vücudumun ilk ağrıyan yeri orası olurdu. Sırt üstü yuvarlandım, ağrı daha da kötüleşti.

Ugh.

Battaniyeyi ters çevirip doğruldum ve yer değiştirirken Luke'u aradım. Onu bulmam uzun sürmedi. Küpeşteye çıkmış, bacaklarını sarkıtmış oturuyordu ve görünüşe göre dikkati suyun üzerindeydi. Titreyerek ayağa kalkarken boğazımda bir yumru oluşmaya başladı.

Ona söylemeli ve bu işi bitirmeliyim.

Artık bir çocuğum olduğu için kızgın olmadığı açıktı ve ilk tepkisi her şeyden çok ani olmuştu. Bunu a n l a y ı ş l a karşıladım. Dökülen saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına ittim ve mayomu düzelttim, keşke giyecek başka -daha rahat- bir şeyim olsaydı diye düşündüm. Çıplak ayaklarım güvertede sessizce ilerliyordu ama yine de Luke geldiğimi duymuş olmalıydı.

"Uyumaya devam etmelisin. Sadece birkaç saat oldu," dedi yorgun ve düz bir ses tonuyla. "Muhtemelen biraz daha sürecek."

"Kimseden haber aldın mı?" Yanına oturup gözlerini yakalamak için korkuluklara yaslandığımda sesim hâlâ uykunun etkisiyle ağırlaşmıştı.

Başını iki yana salladı. "Telefon yanımda ama hayır, henüz aramadılar. Yola çıktıklarında arayacaklar mı onu bile bilmiyorum."

"Yani her an ortaya çıkabilirler," diye akıl yürüterek ruh halini hafifletmeye çalıştım. Yorgunluğun ötesindeydi, bunu dudaklarının düz bir çizgi halinde kalmasından anlayabiliyordum ve gözlerinin etrafında koyu halkalar oluşmaya başlamıştı. Onu bu şekilde görmekten nefret ediyordum.

"Buraya geldikleri zaman gelecekler," diye mırıldanarak okyanusa döndü. "Şansımız yaver gidebilir ve başka bir geminin geçtiğini görebiliriz. Muhtemelen onlara yardıma ihtiyacımız olduğunu işaret edebilirim."

"Ama telsiz çalışmıyor."

"İşaret fişeklerimiz var."

"Ah." Omuzlarımı silktim, tuzlu esinti suyun üzerinde yuvarlanırken omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. "Umarım bizi kurtaran güzel bir tekne olur."

"Çok fazla suç belgeseli izliyorsun," diyerek kıkırdadı ve başını salladı. "Olaylar söz konusu olduğunda hep en karanlık senaryoyu hayal ediyorsun."

"Doğru," diye güldüm. "Onları hâlâ izlediğimi bilmen çok komik."

"Bunun değişecek bir alışkanlık olduğunu düşünmemiştim. Yemin ederim, kadınlarla ilgili bir şey var ve bu karanlık şeyleri seviyorlar. Tuhaf bir şey."

"Tuhafsın," diye takıldım omzunu dürterek.

Bana döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Bu berbat bir geri dönüştü."

"Berbat bir geri dönüş yapıyorsun," diye güldüm, o da bana katılıp her zamanki gibi boktan şakalarıma kıkırdarken yüzümde bir gülümseme oluştu. Ona doğru eğildim ve elimi kalın pazularının üzerinde gezdirdim. Kalçalarımın arasındaki o tanıdık his geri geldi ve bacak kaslarımı gerdim, Luke'un beni bu kadar kolay tahrik edebilmesinden utandım... hem de hiç denemeden.

Ama o da bunu hissetmiş olmalıydı, çünkü ben daha ne olduğunu anlamadan parmakları saçlarımın arasından geçiyordu ve dudaklarım onunkilere yapışmıştı. Onu durdurup Sonbahar hakkındaki gerçeği söylemem gerektiğini biliyordum ama yapmadım. Bir yanım Luke'la bu şekilde son kez birlikte olabileceğim düşüncesiyle yanıp tutuşuyordu. Her şey bitmeden ve sadece ortak ebeveynler olmadan önce onu hafızama kazıyarak kendimi şımartmak istiyordum.

"Siktir," diye inledi ağzımın içinde, öpücüğüm daha da çaresizleşirken, bunun son kez olduğu düşüncesi beni ele geçirdi. Gömleğinin düğmelerini çözerken dilini emdim ve onunla oynadım. Parmakları hâlâ saçlarımdaydı ama ben sadece tenini tenimde hissedebilmek için onun çıplak olmasını istiyordum.

Luke kıpırdandı, düğmeli gömleğini omuzlarından itmeme izin verdi ve güvertenin ortasına doğru fırlattı. Ellerimi çıplak göğsünde gezdirdim, gergin kaslarına ve kirli sakallarına dokundum. Luke erkeksiliğin tanımıydı, vücudu keskin ve güçlüydü.

Kolu belime dolandı ve bizi güvertenin ortasına yaklaştırırken beni

korkuluklardan uzaklaştırdı. Bu anı şortuna uzanmak için kullandım ve ereksiyonunu serbest bırakarak şortunu üzerinden çekmeme izin verdi.

"Çok heveslisin," diye kıkırdadı boğuk bir ses tonuyla, örtüyü çıkarmama yardım ederken. "Bu hoşuma gitti."

Göğsümde kabaran tüm duyguları gizleyerek ona şehvetli bir gülümseme verdim. Arkama uzandım ve bikinimin ipini çektim. Göğüslerim serbest kaldı ve onun bakışları da çenesiyle birlikte düştü.

"Yemin ederim göğüslerini görmekten hiç sıkılmıyorum," diye kıkırdadı üstümü çıkarıp yana atarken. Her iki taraftaki altlarımı çözdü ve malzemenin düşmesine izin verdi. Luke öne doğru eğilip göğsüme baş döndürücü öpücükler kondururken ben de kucağına tırmandım. Dilinin meme ucumda döndüğünü ve kalın sikinin amımı okşadığını hissederek inledim. Onu bacaklarımın arasına yerleştirdim ve doğal kayganlığımın şaftını kaplamasına izin verdim. Kalçalarımı salladım, horozu kıvrımlarım arasında ileri geri kayarken kendimi memnun ettim ve ona öğütmeme izin verdim. "*Ooh*..." sesim çınladı Bacaklarımın arasında zevk oluşurken, boğucu bir tonda.

Luke karşılık olarak inledi, elleri sırtımdan aşağı inerken beni daha fazla ağzına aldı, kıçıma gelene kadar durmadı. Ben kendimi tatmin etmek için onun sikini kullanmaya devam ederken o da sikimi kavradı ve bana tutundu.

Vücudumu öpmeye devam ederken parmaklarımı açık kahverengi saçlarının arasından geçirdim, dudakları doğrudan merkezime zevk dalgaları gönderiyordu. Doruk noktama yaklaştıkça nefeslerim sığlaştı ve daha zorlaştı, anla ilgili her küçük şeyin tadını çıkardım... kokusu, dokunuşu, tenimdeki sıcak nefesi... Hiçbirini unutmak istemedim.

"*Luke*..." Tam boşalırken haykırdım, yoğun zevk yoğun bir dalga halinde gelirken gözlerim kapandı. Vücudum ona karşı titriyor, ona sarıldıkça titriyor, sonuna kadar ecstasy'ye biniyordum.

Beni öne doğru çekerken kıçımdaki tutuşu sıkılaştı, sadece kendini girişime hizalayacak kadar. Luke içime bastırdı, derinlere dalarken keskin bir nefes verdi, kalın horozuna uyacak şekilde amımı gerdi.

"Kahretsin, her zaman çok sıkı oluyorsun," diye mırıldandı omzuma, ben ona binmeye, kalçalarımı ona doğru sürtmeye başladığımda. Beni kendine doğru çekti, vücutlarımız ay ışığının altında birbirine bastırdı. Yavaşladım, beni kollarıyla sararken gözlerim onunkilerle kilitlendi.

"Her zaman sendin." Luke'un sözleri duvarlarımı yıktı ve duygularım göğsümde kabararak boğazımda bir yumru oluşturdu.

Gözyaşlarımı kırpıştırdım ve eğilip dudaklarını dudaklarıma aldım. Dilim alt dudağında gezindi ve onu ısırdım. O da hırlayarak karşılık verdi ve ağzımı kendi ağzıyla sahiplendi.

Elleri tekrar kıçıma indi ve bu sefer hareketlerimi kontrol altına aldı. Luke amımı onun sikine karşı kullanıyordu, o anda tüm işi güçlü kolları yapıyordu. Kollarımı boynuna doladım, öpüşmemiz daha da karmaşıklaşıp ağırlaşırken saçlarının arkasını yumrukladım.

Kalçalarımı şehvetli bir şekilde hareket ettirirken heyecan ve zevk tekrar içimde oluşmaya başladı ve vücudum tekrar serbest kalmakla tehdit etti. O anda birbirimize sarıldığımızda ağzına doğru inledim ve ilk kez, bunun da son olabileceğini düşünüp düşünmediğini merak ettim.

Kalp kırıklığı, aşk ve ihtiyaç damarlarımda dolaşıyor, onun için giderek daha çaresiz hissediyordum, uyarılmışlığım artık ham duygularla karışmıştı. Gecenin içinde onun adını haykırdım, nefesim kesilirken sesim soluk soluğa çıkıyordu.

Luke dudaklarını boynuma götürdü, sesi göğsünde çınlarken hırlayarak tenimi emdi. Orgazmıma ulaştığımda gözlerimi kapattım ve göz kapaklarımın ardında nem biriktiğini hissettim. Ben onun etrafında titreşirken vücudu benimkine karşı gerildi.

"Siktir, *seni seviyorum*," diye mırıldandı, içime sert ve hızlı bir şekilde boşalırken kelimeler beni şok etti. Yanağımdan aşağı bir damla gözyaşı süzüldü ve o on yıllık duyguların akıp gittiğini görmeden önce gözyaşını sildim.

Ama ben karşılık vermedim.

Aşağı inerken, belki de o anın yoğunluğundan dolayı böyle söylediği korkusunu üzerimden atamadım. Ne de olsa hala gerçeği bilmiyordu...

Ve beni hala istediğinden emin değildim.

Bedenlerimiz birbirine karşı hareketsiz kaldı ve ben yanaklarımdan süzülen gözyaşlarına aldırmadan derin nefes almaya çalıştım. Yüzümü kendisine yaklaştırmadan önce boynumu şefkatle öptü. Nefesimi tuttum, gözlerimden akan nemi görüp görmediğini merak ediyordum ama dudakları dudaklarıma değdiğinde endişem de gözyaşlarım gibi kayboldu.

Sonunda ayrıldığımızda, yüzümü hızla sildim ve kanıtları ortadan kaldırdım. Üstüme uzandım, tamamen açıkta olduğum gerçeği aklıma geldi. Başımın üzerinden geçirdim ve Luke kendisi giyinmeden önce arkasını bağlamama yardım etti.

"Yani..." Tekrar giyindikten sonra Luke boğazını temizledi. "Bana kızından bahset."

Bu sözler karşısında donakaldım, bundan sonra ne yapmam gerektiğini zaten biliyordum. "Gerçekten çok tatlı bir kız," diye başladım derin bir nefes alarak. "Beş yaşında."

Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ama karanlıkta yüzünü okuyamadım. "Doğum günü ne zaman?"

"On bir Kasım," dedim dikkatlice, bir araya getirip getirmediğinden emin değildim. "Bu yıl anaokuluna başladı..."

Orada durup parmaklıklara yaslandığımızda sessizdi. "Onun adı ne?"

Gençliğimizde her zaman sevdiğini söylediği ismi düşünerek, bir gelecek hayali kurarak hazırlandım ama belki de hatırlamayacaktı. "Sonbahar."

"Sonbahar," diye yineledi, sesinde acı dolu bir ton vardı. Gözlerini tekrar benden kaçırdı, gözleri denize daldı ve orada kaldı. "Şu anda babasıyla mı kalıyor?"

"Hayır," diye cevap verdim, içimi çektim. "Ben buradayken o New York'ta kız kardeşimin yanında. Kuzenini çok seviyor."

Başını salladı. "O... um." Parmaklarını saçlarında gezdirerek durakladı. "Onun hayatındaki adam mı?"

Yanağımı ısırdım. "Hayır, şimdi olmaz."

"Kulağa boktan bir şeymiş gibi geliyor," diye homurdandı, sesi keskinleşirken başını salladı. "Kimin çocuğu olur da hayatında olmaz bilmiyorum."

"Onun varlığından haberi olmayan biri."

Başını bana doğru çevirdi. "Bilmiyor mu?" Yüz ifadesindeki yargılamayı şimdiden görebiliyordum. Onu saklamamın ne kadar korkunç bir şey olduğu konusunda bana ders vermek üzereydi ve ben ona bu şansı vermeyecektim.

"Hayır, bilmiyor, çünkü *o sensin*."

"Ne?" Luke'un yüzü incinmişlik ve öfke karışımı bir ifadeyle buruştu. "Az önce ne dedin sen?"

"Dedim ki, *sen* Autumn'un babasısın." Ses tonumu eşit tuttum. "Ve bunu sana uzun zaman önce söylemeliydim, ama dürüst olmak gerekirse, o zamanlar senin için yeterince iyi değildim ve onun-"

"New York'taki o gece hamile mi kaldın?" diye sözümü kesti, gözleri irileşmişti. "Ne oluyor, Layla?" Luke'un sesi gecenin sessizliğinde gürledi. "*Hamile* kaldın ve ne yaptın? Bana asla söylememeye mi karar verdin? Kızımı benden sonsuza dek saklamaya mı?"

Başımı salladım, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken birkaç adım geri attım. "Beni istemedin!" Sesim titreyerek ağladım. "Başından beri sorun buydu. İyi değildim-"

"Bir bebeğimiz var." Bana konuşma fırsatı vermiyordu. "Lanet olası bir *çocuğumuz* var ve muhtemelen babasının onu umursamayan değersiz bir pislik olduğunu düşünüyor! Onun için orada olurdum, Layla. Onun için orada *olmalıydım*."

"Luke, üzgünüm ama ben sadece... onun -*bizim*- senin için yeterince iyi olamayacağımızdan endişelendim."

"O benim *ailem.*"

Haklı olduğunu bilerek kollarımı kendime sararken sözleri beni bıçak gibi kesti. Autumn onun ailesiydi ve onu ondan saklamamalıydım. O anda, Autumn'un onun için yeterince iyi olduğunu anladım.

Çünkü o da onun bir parçasıydı.

"Onu benden sakladığına inanamıyorum," diye tekrarladı, bana inançsızlıkla bakarak. "Peki ya Jett? Jett biliyor mu?"

"Sanırım şüpheleri var ama sırf hamile olduğum için benimle birlikte olmanı istemedim..."

"Ama bu seninle ilgili değil, Layla. Bu, benden *sakladığın* için daha tanışmadığım bir *çocukla* -benim çocuğumla- ilgili."

Ağır bir hıçkırık göğsümü titretti ve bir anda ne diyeceğimi bilemez hale geldim. Tek istediğim o aptal tekneden inip ondan ve diğer herkesten uzaklaşmaktı.

Güvensizlik ve kalp kırıklığı içimi kasıp kavuruyordu. Bana verdiği tepkiyi hak ediyordum ama bu sadece bu ilişkinin *asla* yürümeyeceği gerçeğini vurguluyordu.

"Gerçekten söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu başını sallayarak.

Başımı kaldırıp ona baktım, gözlerindeki öfkeyi gördüm ve benden ayrıldığı zamanki kayıtsızlığını hatırladım. "Biliyorsun," diye başladım kendimi toparlarken, "seni seviyorum Luke. İçimdeyken böyle şeyler söyleyebilirsin ama *beni* neredeyse *üç* yıl boyunca bir sır olmaya zorladığında *bana* neler hissettirdiğini *bir kez bile* düşünmedin. Benden ayrıldın çünkü ailen için yeterince iyi değildim."

"Layla-"

"*Hayır*," diye kestim sözünü. "Sadece *hayır*. Kalbimi kırdın ve bana bir kez bile üzgün olduğunu söylemedin. Sarmaşık ligi okuluna kaçtın ve kendine bir isim yaptın - ve sanki ben hiç var olmamışım gibi. Lanet telefon numaranı değiştirdin." Acı dolu anılar geri gelirken gözlerimi sıkıca kapattım. "Sonra New York'ta tesadüfen karşılaştık, aramızda hiçbir şey olmamış gibi davrandın. Hiç özür dilemedin ve evet, ben de ayrıldım çünkü kalbimin tekrar kırılmasından korkuyordum. Autumn'a sahip olduğumu öğrendim ve sana söylemeyi düşündüm, ama sonra düşündüm ki, eğer senin için önemli olsaydı, o geceden sonra beni arardın."

Aramıza sessizlik yerleşti ve bu sırada bir motor sesi boşluğu doldurdu. Luke bana bir şey söylemek için ağzını açtı ama daha söyleyemeden karanlığı ışıklar kapladı...

Ve işte kurtuluşumuz.

Tanrıya şükür.

LUKE

L

I Jett benimle birlikte yata tırmanırken, Layla römorköre tırmanırken ona baktım. Kafam allak *bullak* olmuştu. Yani, daha önce her şeyin karmakarışık olduğunu düşünmüştüm ama şimdi birdenbire beş yaşında küçük bir kızın babası olmuştum ve onun neye benzediği hakkında bile hiçbir fikrim yoktu. Ben Onu hiç görmemiş, onunla tanışmamış, hatta varlığından bile haberdar olmamıştı.

Jett elini omzuma vururken, "Bu çılgınlık," diye güldü. "Kahretsin dostum. Bir an için seni gün ışımadan bulamayacağımızı düşündüm. Ne lanet bir kâbus."

"Evet, delilik," diye mırıldandım, gözlerim hâlâ Layla'daydı. Çekici tekneye binme davetini teklif edildiği anda kabul etmişti ve bunun öfkemi yenmek için olduğunu biliyordum. Ama dürüst olmak gerekirse, şu an için en iyisi buydu. Ona ne kadar kızgın olursam olayım, bir kızım vardı ve artık onu tanıdığıma göre, onun hayatında olacaktım.

Layla sadece benimle uğraşmak zorunda kalacaktı.

"İyi misin?" Layla gözden kaybolurken Jett'in sesi uzaklardan geliyordu, muhtemelen dinlenmek için kulübeye doğru gidiyordu. "Eminim kız kardeşine iyi olduğunu söyleyebilmek için Wi-Fi'yi oraya götürmek istiyordur."

"Ve kızı," diye tersledim, şaşkın bakışlarını karşılamak için başımı salladım. "Ama sen onu zaten biliyordun. Nasıl olduysa, bunca zaman hiçbir şeyden haberim olmadı."

Jett'in yüzü düştü ve suçluluk duygusu neredeyse çözülmeme neden oluyordu. "Dostum, özür dilerim..."

Başımı salladım. "Neden benden sakladın ki? Ona karşı hâlâ bir şeyler hissettiğimi *biliyordun*!"

"Sana onun hayatını anlatmak bana düşmez," diye karşılık verdi Jett, benimle aynı seviyeye gelerek. "Kendini toparlasan iyi edersin yoksa seni bu teknenin yanından aşağı atarım. Sana Autumn'dan bahsetmek ne bizim işimiz ne de haddimiz. Eğer Layla bilmeni isteseydi, sana söylerdi. Ama sen bunca zamandır onun hayatındaymışsın gibi davranıyorsun ve bu lanet tatile kadar hiç yoktun."

Başımı salladım. "O *benim* kızım."

"Siktir," diye homurdandı Jett, ellerini yüzünde gezdirirken. "Biliyordun," diye homurdandım dişlerimi sıkarak.

Ağır bir iç geçirdi ve yat ileri doğru yalpalarken güvertenin kapalı alanına yöneldi. "*Bilmiyordum* ama biliyordum, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa," dedi Layla'nın uyumakta olduğu kanepeye uzanarak. "Kimse bana açıkça söylemedi." İtirafı öfkemi biraz yatıştırdı ama tamamen yok etmedi.

"O zaman Autumn'un kim olduğunu kimseye söylemedi," diye homurdandım ve yanına oturdum. "Bu çok zengin bir şey."

Jett bana yorgun gözlerle baktı. "Neden kızgın olduğunu anlıyorum, gerçekten ama yapma Luke. Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Layla'ya onunla yüksek sesle birlikte olmayı seçeceğine inanması için hiçbir sebep vermedin."

"Bütün bunlar." Bıkkın bir halde etrafımı işaret ettim. "Onu kazanmaya çalışıyorum ve ne zaman bunun gerçekleşebileceğini hissetsem, her şey ters gidiyor - ya da beş yaşında bir kızım olduğunu öğreniyorum. Bu benden saklamak için büyük bir sır," diye ekledim, düşüncesi bile öfkemi arttırıyordu. "Bu çok yanlış. Çok yanlış. Onu *seviyordum*."

"Ne olmuş yani?" Jett kaşlarını kaldırdı. "Şimdi onu sevmiyor musun?"

"Ben asla öyle bir şey söylemedim," diye karşılık verdim başımı sallayarak. "Sadece bir şeyleri saklayan biriyle bu işi yürütemeyeceğimi biliyorum."

"Ama sana söyledi?"

"Bana söyledi çünkü onunla konuşurken kulak misafiri oldum ve yine de bana onun benim kızım olduğunu söylemedi. Siz gelmeden hemen öncesine kadar bunu bana söylemedi."

Jett başını salladı. "Özür dilerim dostum. Çok fazla olduğunu biliyorum..."

"Bu çoktan da öte bir şey. Bu benim tüm hayatımın değişmesi demek. Artık bir kızım olduğunu biliyorum, onun hayatında olmayı atlamayacağım ama o daha *beş yaşında.* Hayatının beş yılını kaçırdım." Layla'ya olan öfkem değişti ve küçük kızı düşündükçe göğsümde gerçek bir kalp kırıklığı oluştu. "Neye benzediğini bile bilmiyorum."

Jett kıpırdandı ve şortunun cebinden telefonunu çıkardı. "Al." Fotoğrafları arasında gezindi ve ben beklerken midem düğümlendi, aniden her zamankinden daha endişeli oldum. Bir resmin üzerinde durdu ve telefonu bana uzattı. "Bu yaklaşık bir ay önceydi."

Başımı salladım, gözlerim Delilah'yla birlikte duran Layla'nın boynuna sarılmış küçük bir kıza takılınca duygularıma engel olmak için gözlerimi kırpıştırdım. "Dostum..." Sesim kesildi, ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum. Çok güzeldi, Layla'nın yeşil gözlerine sahipti... ama benim saçıma, ten rengime ve gamzelerime sahipti.

"Sana çok benziyor," dedi Jett usulca. "Bu yüzden hep senin olabileceğini düşündüm. New York'taki geceyi öğrendim ve hesaplar tuttu... ve biliyorsun, Layla yatıp kalkacak biri değil."

Gözlerimi Autumn'dan ayıramıyordum, göğsümde pek çok farklı duygu kabarıyordu. Onu sakladığı için Layla'ya inanılmaz derecede kızgındım ama

Sonbahar'ın varlığına o kadar hayrandım ki. Bir kızım olmuştu... ve onu tanımak için sabırsızlanıyordum.

Onu zaten seviyordum.

Ellerimi yüzümde gezdirirken Jett, "Kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum," diye devam etti. "Ve Layla'ya kızmakta sonuna kadar haklısın. Autumn'u saklamak ne sana ne de Autumn'a karşı adil ya da doğru bir davranış değildi ama muhtemelen onun tarafını görmen senin için faydalı olacaktır."

Jett'e döndüm, yüzüm kızarmıştı. "Görülecek ne tarafı var? Sen neden her *zaman* onun için mi?"

Jett keskin bir nefes verdi. "Çünkü onu bir sinek gibi düşürdün." "O *on yıl* önceydi!" Patladım. "Ne halt etmeye beni

On dokuz yaşımdayken yaptığım bir şey için ateş mi edeyim? O zamanlar hayatım çok farklıydı. Annem artık hayatımda bile değil. New York'ta karşılaştığımızda Layla'yla aramı düzeltmek istedim."

"Eğer gerçekten böyle hissediyorsan Luke, o sabah ayrıldıktan sonra neden onu aramadın? Ona kolayca ulaşabilirdin. Özür dileyebilirdin ve belki de onun kalbini kırdığın için bir açıklama yapabilirdin. Sana güvenmiyor ve bunun için onu suçlamıyorum."

Başımı salladım, Layla'nın yeterince iyi olmadığını söylemesi aklıma geldi. "Yaptığım şeyin boktan olduğunu anlıyorum... ama bu asla *onunla* ilgili değildi. *Benimle* ilgiliydi. Ailemle aramı iyi tutmak için kendimi o kadar kaptırmıştım ki... ve sonuçta yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Annemin kalması için yapabileceğim hiçbir şey yoktu."

"Hayır ve ne kadar boktan olursa olsun, yaptığın şey için seni suçlamıyorum. Hayatında çok şey vardı ve bunu anlıyorum ama yine de sebep olduğun kalp kırıklığını kabullenmelisin."

"Eğer geri dönebilseydim, değiştirirdim," diye itiraf ettim, zihnimin geçmişe gitmesine izin vererek. "Ve onu yüksek sesle severdim. Sadece aptaldım ve sanırım geriye dönüp baktığımda hep iyi şeylere odaklanıyorum. Kafamın kötü şeylere takılmasına izin vermiyorum... İşte bu yüzden NYC'deki o gecenin yeniden başlamak için bir şans olduğunu düşündüm."

Jett bana bakarak, "Dostum, bunları ona anlatmalısın," dedi. "Bir çocuk sakladığını yeni öğrendiğinde bunu yapmanın zor olduğunu biliyorum ama ikinizin de özür dilemeniz gereken şeyler var... ve bence bu yüzden Layla'dan vazgeçmemelisin. Eğer onu seviyorsan, vazgeçme. Belki her şeye temiz bir sayfa açmayı deneyebilirsin."

"Bu imkânsız," diye karşı çıktım, güneş ufukta yükselmeye başlarken koltuğa yaslandım. "Onun yaptığı gibi bir şey yapan biriyle nasıl birlikte olacağımı bilmiyorum. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Jett omuz silkti. "O zaman sanırım en azından onunla nasıl samimi olacağınızı bulmanız gerekiyor, çünkü onunla ortak ebeveynlik yapacaksınız. Bundan kaçış yok. Şu anda Los Angeles'ta yaşadığımızdan bahsetmiyorum bile, yani onu görmek istediğin her an ülkenin öbür ucuna uçacaksın."

"Los Angeles'a taşınacağım." Omuz silktim. "O kadar da büyük bir mesele değil. Autumn benim kızım ve onun için her türlü fedakârlığı yaparım - Layla bana altı yıl önce söyleseydi de yapardım."

"Ama ailenize onlardan bahsedeceğinize neden güvenebilsin ki?"

"Çünkü ailem o zamana kadar değişmişti ve değişmemiş olsalardı bile ben yine de değişecektim. Ayrıldığımızda onu çok özledim ve sahip olduklarımızın peşini asla bırakmadım."

"Ama şimdi bunun peşini bırakacaksın, değil mi? Çünkü olanlar için onu affedemeyeceğini defalarca söyledin." Jett'in gözleri

ve ben de aynısını yaptım, bu sefer gözlerim Layla'ya takıldı.

Parlak gülümsemesi ve yeşil gözleri bana baktı ve kalbim tekledi, zihnim güvertede yaşadığımız ana gitti - Sonbahar'ın benim olduğunu itiraf etmeden önce. Her şey mükemmeldi ve aramızdaki aşkın her zamankinden daha güçlü bir şekilde yeniden alevlendiğini *hissedebiliyordum*. O anda, bir kez daha birlikte olacağımızı biliyordum...

Ve bu sefer gitmesine izin vermeyecektim.

Ama bu, onun sadece kızını değil, *benim* kızımı da sır olarak sakladığını öğrenmeden *önceydi*. Bir kızı olan bekâr bir anne olduğunu bana neden hemen söylememiş olabileceğini mantıklı bir şekilde açıklayabiliyordum. Bana söylememiş olması her ne kadar canımı yakmış olsa da, bu dünyanın sonu değildi...

Ama kızımı beş yıl boyunca saklamak mı?

Bunu kabullenmek zihnim için çok daha zordu. Beni nasıl bulacağını biliyordu. Onların hayatlarının bir parçası olmak isteyeceğimi biliyordu. Öyleyse neden bana söylemedi? Bunun ötesini göremiyordum.

Ve bunu yapabileceğimden de emin değildim.

"Bu tekne boktan bir şey," diye mırıldandı Jett, sesi düşüncelerimi bölerek. "En büyük bok parçası gibi."

Kıkırdayarak başımı salladım. "Evet, ondan kurtulmayı düşünmelisin derdim ama sanırım bunu zaten biliyorsun."

Jett inledi. "Evet, ben de gelecek yıl bu şeyle Bahamalar'a gitmeyi planlıyordum."

"Bu şeyin marinadan çıkabileceğine güvenebileceğimi sanmıyorum," diye güldüm ama sesim gergin çıkıyordu. Neredeyse hiç uyumamıştım.

Yirmi dört saat, ve şimdi kafam o kadar harap olmuştu ki, yapabileceğimden emin değildim.

"Baban ve kardeşlerin burada," diye yorum yaptı Jett, sesi yine kesilerek. "Tatil köyünde bekliyorlar."

"Kahretsin," diye mırıldandım, parmaklarımı saçlarımda gezdirirken. "Onlara Sonbahar'dan bahsetmek zorunda kalacağım..."

"Ve Layla."

"Jackson zaten Layla'yı biliyor," diye mantık yürüttüm Jett'in bakışlarıyla buluşarak. "Ama evet, onlara her şeyi açıklayacağım. Layla'nın velayeti konusunda yardım almam gerekecek."

Jett sessizliğe gömüldü, konuyla ilgili başka bir şey söylemedi. Gidip Layla'dan özür dilememi, aşkımı itiraf etmemi ve bir şekilde onunla mutlu sona ulaşmamı istiyordu... ama acı gerçekti ve ihanet de öyle.

Jett boğazını temizleyerek, "Kıyıya döndüğümüzde biraz uyusan iyi olur," dedi. "Son yirmi dört saat içinde olanlardan sonra kafanı toparlamana yardımcı olur. Bitkin görünüyorsun."

"Çok yorgunum." Son birkaç saattir tahriş olan ve ağrıyan gözlerimi ovuşturdum. "Ama uyuyabilecek miyim bilmiyorum."

Jett omuz silkti. "Muhtemelen denemelisin. Biraz açıklık getirebilir ve Tanrı biliyor ya buna ihtiyacın var."

LAYLA

"H benden nefret ediyor."

"Öyle deme," dedi Delilah, kıyafetlerimi yatağın üzerine atarken uzanıp elimi tuttu. New York'a gitmek için hazırlanmaya başlamıştım bile. Autumn'la birlikte olmak istiyordum. Luke beni orada bulabilirdi ve bulacağını da biliyordum.

Ama bu şekilde Miami'de kalamazdım.

Bana haklı nedenlerle kızgın olduğunu biliyordum ama sakinleşmesinin ne kadar süreceğinden emin değildim. Bu haberin onun dünyasını ne kadar sarstığını ancak tahmin edebilirdim.

Ben kıyafetlerimi çantama tıkıştırmaya devam ederken Delilah, "Bunu atlatacağını biliyorsun," diye konuştu. "Ve kaçmanın sana yakışacağını sanmıyorum, Layla."

Durdum ve keskin bir nefes verdim. "*Koşmuyorum.* Sadece gerçek hayata dönmem gerekiyor."

"Bu yüzden gitmiyorsun, bunu sen de biliyorsun. Kızgın olduğunu biliyorum ama sadece her şeyi sindirmeye çalışıyor. Üzerine bir bomba düştü."

"Biliyorum, biliyorum." Ağır bir iç geçirdim ve yatağa, onun yanına uzandım. "Marinaya döndüğümüzde bana tek kelime bile etmedi. Sanki ben hiç yokmuşum gibiydi."

"Dediğim gibi, daha yeni bomba gibi bir haber aldı. Eminim eninde sonunda seninle bu konu hakkında konuşacaktır. İkinizin de fazla uyumadığından bahsetmiyorum bile. Tanrı aşkına, bir fırtınanın ortasında denizde mahsur kaldınız."

Başımı salladım, başım ellerimin arasına düştü. Yorgunluktan ölüyordum, gemide geçirdiğim birkaç saat dışında hiç uyumamıştım. Belki de o kadar net düşünemiyordum.

Delilah'nın sıcak eli büyük boy tişörtümün üzerinden sırtımı okşadı. "Her şey olması gerektiği gibi olacak ve artık Autumn'u saklamadığın için rahatlamış olmalısın. Bu büyük bir sırdı. Bu kadar uzun süre taşıdığın ağırlığı hayal bile edemiyorum."

"Evet, ama henüz Lily'ye bildiğini bile söylemedim. Beni dikkatli olmam ve ona tekrar aşık olmamam konusunda sürekli uyarıyordu ama ben de tam olarak öyle yaptım. Ona sırılsıklam aşık oldum, yeniden deneyebileceğimizi düşündüm... ve bir çeşit aile olabileceğimizi. Ama... gerçeğin beni terk etmesine neden olacağını biliyordum." Parmaklarımı saçlarımda gezdirmeden önce ellerime doğru inledim. "Tam bir aptalmışım."

Tereddüt etti, yüzünü belirsizlik kaplamıştı. "Yani... gerçekten bunun ikiniz için bir son olduğunu mu düşünüyorsun? Çünkü birbirinizi daha çok göreceksiniz. Eğer bir şey varsa, bunun sizi bir araya getirebileceğini düşünürdüm."

"Birbirimizi daha çok görebiliriz ama sanırım Luke'la aramızdaki ilişkiyi mahvettim. Yine de ona söyleyerek doğru şeyi yaptım," diye düşündüm yüksek sesle, kendimi rahatlatarak. Onunla bir şeyler yaşamaya devam etmek ve Autumn'u bir sır olarak saklamak yanlış olurdu. Bu şekilde asla yürümezdi.

"Yaptın ama Luke'la olan ilişkinden vazgeçmen gerektiğini düşünmüyorum. Jett'in bana anlattıklarına bakılırsa Luke gerçekten de ikinizi ikinci kez bir araya getirmek istemiş. Mesela-" İçini çekti. "Belki de sakinleşmeye ve her şeyi nasıl ilerleteceğini düşünmeye ihtiyacı vardır."

"Gerçekten çok fazla gidip geliyorsun," diye güldüm, ancak mizaha yakın bir şey hissetmiyordum.

"Dürüst olmak gerekirse, bu şimdiye kadar duyduğum en karmaşık ilişki." Bunu söylerken Delilah'nın gözleri parlıyordu ama ses tonunda endişeli bir hava vardı. "Yine de bunu çözeceksin. Çözeceğini biliyorum."

"Tamam, ama..." Sesim kesildi. "Hâlâ New York'a geri döneceğimi düşünüyorum. Los Angeles'a uçacak değilim ya."

"Her şey yoluna girdiğinde New York'a geri taşınmayı düşünüyor musun? Luke'un gidip gelmek için parası olduğunu biliyorum ama lojistik olarak..."

"Bilmiyorum." O kadar uzağı düşünmek bile istemiyordum. Kendim ve Autumn için bir şeylerin değişeceğini biliyordum... ama bunun için Luke'un benimle konuşması gerekiyordu ve o da benden kaçıyordu. Ya da en azından birkaç saat önce tekneden indiğinden beri benimle konuşmamıştı.

Delilah aklımı okuyormuş gibi, "Muhtemelen sadece uyuyordur," diye konuştu. "Uyandığında gitmiş olduğunu görürse çok kızabilir."

"Tamam," diye homurdandım, bazı giysilerimi açık bavuluma attım. "Ona yirmi dört saat veriyorum. Eğer bir gün içinde benimle bu konu hakkında konuşmaya gelmezse, ben gidiyorum. Hemen New York'a dönüş uçağımı ayırtacağım."

"Çok cesurca," diye güldü Delilah, başını bana doğru sallayarak. "Ama yalan söylemeyeceğim, hoşuma gitti. Ona bir ültimatom vermek o kadar da kötü olmayabilir."

"Bilmiyorum," diye mırıldandım, bunun doğru bir şey *olup* olmadığından emin değildim. Ne de olsa kızını neredeyse altı yıl boyunca ondan saklayan bendim. Şimdi bunun yansımalarını hissetmeye başlıyordum ve dürüst olmak gerekirse...

Bunun için kendimi çok kötü hissediyordum.

"Bence bu arada biraz uyumalısın," dedi Delilah, kendini yataktan kaldırarak. "Sana iyi gelecektir. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda nasıl ilerlemek istediğini de düşünmelisin. Birdenbire Luke'u Autumn'un babası olarak tanıtamazsın ve sanki tüm hayatı boyunca onun hayatındaymış gibi bir anda her şey birbirine karışır."

"Koroya vaaz veriyorsun, Del."

Bana sempatik bir bakış attı ve bir şeyler söylemek için ağzını açtı. Ancak en iyi arkadaşım daha bir şey söyleyemeden kapı çalındı. Kara kaşlarını kaldırarak bana "*Bu o mu*?" der gibi baktı.

Kapıya doğru yürürken kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyor, endişe göğsümü sarsıyordu. Derin nefesler alarak yavaşlatmaya çalıştım, uykusuzluğun hiçbir şeye faydası olmadığını biliyordum. Gözetleme deliğinden baktım ve hayal kırıklığı beni bir gelgit dalgası gibi vurdu.

"Jett," diye selamladım onu, kapıyı açarak. "Burada ne işin var?"

Girişten geçerken bana tuhaf bir bakış attı. "Karım burada sana bir tür terapi seansı vermiyormuş gibi davranma. Luke'u tanıyorum ve sana ne kadar kızgın olduğunu tahmin edebiliyorum."

Omuz silktim. "Bunu hak etmiştim."

Küçük koridorda Delilah'nın şifonyere yaslanarak durduğu yere doğru yürürken başını iki yana salladı. "Sana katıldığımı söyleyemem, Layla."

"Sonbahar'ı Luke'tan saklamanın yanlış olduğunu düşünmüyor musun?" Delilah da en az benim kadar şaşırmış görünüyordu.

"Bilmiyorum," dedi, gözleri ikimizin arasında gidip geliyordu. "İlişkiniz söz konusu olduğunda örnek bir vatandaş olmadı ve NYC'deki o gece ayrıldıktan sonra onu incittiğini biliyorum ama... seni arayabilirdi."

Ne diyeceğimi bilemez bir halde alt dudağımı çiğnedim. Ona katılmıyor değildim ama aynı fikirde olduğumdan da emin değildim. "Autumn'u ondan saklaman yanlıştı, ne kadar incindiğini görmeliydin."

"Elbette, ama bu onun lanet olası bir aziz olduğu anlamına gelmiyor," diye tersledi ve keskin bir nefes verdi. "Sadece bu konuda kızgın olduğu için her şeyi berbat etmesini istemiyorum."

"Anladığım kadarıyla benim hakkımda kötü şeyler söylemiş olmalı," diye mırıldandım, gözlerim ellerime kaydı.

"Hayır, senin hakkında o kadar da kötü bir şey söylemedi." Jett'in sesi yumuşadı. "Seni seviyor, Layla. Sevdiğini biliyorum. Yıllardır seviyor. O sadece... tüm bunları sindirmesi gereken çok şey var. Umarım gerçekten düşünmeden önce her şeyi mahvetmez."

"Şey, kıyıya döndüğümüzden beri bana hiçbir şey söylemedi," dedim dikkatle, Jett'in onunla olup olmadığını merak ederek.

"Uyumaya gitti," diye homurdandı Jett. "Yarın hazırlanması gereken lanet olası bir iş toplantısı var. Kardeşlerinin ve babasının burada olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım, kalbim göğsümün derinliklerine gömüldü. Ailesini -beni sakladığı insanları- düşünmek midemi bulandırdı. "Onlara Autumn'u bunca yıl ondan sakladığımı söyleyecek mi?"

Jett omuz silkti. "Biliyorsam ne olayım."

Tekrar ağlama isteği duydum. "Benim korkunç bir insan olduğumu düşünecekler. Ya onu benden almak isterlerse?"

Delilah elini omzuma koydu. "Bunu yapmayacaklar. Autumn için iyi olmaz."

Jett parmaklarını çenesinde gezdirerek, "Düşündüğün kadar kötü değiller," diye ekledi. "Luke *senin* hakkında hiç kötü bir şey söylemedi. Bunu ailesine yapmayacaktır, en azından sanmıyorum. Onlar artık eskisi gibi bir aile değil. Annesi gideli çok oldu ve onu bu kadar zorlayan da annesiydi."

"Her şey yoluna girecek," diyerek beni rahatlatan Delilah, yanağımdan yeni bir gözyaşı süzülürken beni kucakladı. "Her şey olması gerektiği gibi yoluna girecek." En iyi arkadaşıma yaslanarak kollarımı onun etrafında sıktım. Hâlâ Lily'ye haberi vermem gerekiyordu ve bundan korkuyordum. "Muhtemelen biraz Uyu."

"Evet." Delilah uzaklaştı ve bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Sonra görüşürüz. Kalktığında beni ara. Bana ihtiyacın olduğu anda orada olacağım."

Başımı salladım. "Teşekkür ederim. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

Jett başını sallayarak, "İyi geceler, Layla," dedi ve Delilah'nın elini tutarak onu kapıya doğru götürdü.

"İyi geceler çocuklar." Kapıyı arkalarından kapattım ve arkamı dönüp yatağa doğru ilerlemeden önce zincir kilidini kilitledim. Her yer kıyafet karmaşası içindeydi ve yeni gözlerle her şeye bakarken, o anda ne kadar duygu yüklü olduğumu fark ettim.

Biraz uyumam lazım.

Çantamı alıp yere koydum ve yatağın etrafını saran diğer kıyafetlerle doldurdum. Çantayı kenara ittim ve örtüleri ters çevirerek çarşafların

arasına girdim. Telefonuma uzandım.

Komodinin üzerinde, kız kardeşimden gelen mesajlar da dahil olmak üzere herhangi bir bildirim olup olmadığını kontrol ettim.

Kıyıya vardığımı ve vakit bulur bulmaz onunla konuşmak istediğimi bildirmiştim. Ancak uyuduğunu biliyordum ve onu arayıp uyandırmak istemiyordum. Onun bu konuda endişelenmesini ya da çok fazla soru sormasını istemediğim için yat macerasını hafifletmiştim.

Başımı yastığa yaslayıp telefonu kaldırdım ve Luke'un adına geldim. Üzerine tıkladım, parmaklarım klavyenin üzerinde geziniyordu. Ona bir şey göndermenin durumu daha da kötüleştireceğinden ya da yardımcı olacağından emin değildim...

Ugh.

"Ona yarın gideceğimi söylerim," dedim kendi kendime ama sonra başımı salladım. Belki de hiçbir şey söylemesem daha iyiydi. Jett ve Delilah haklıydı; büyük olasılıkla olayları değerlendirmek için zaman ayırıyordu...

Ama ailesi burada.

İndiğimizde bana hiçbir şey söylememesinin nedeni bu muydu? Ailesiyle vakit geçirdiğinde karamsarlığa kapılırdı ve tüm bunlar bana deja vu gibi geldi.

Ve bu beni korkuttu.

LUKE

"Mali durumumuz sağlam," dedi Eli, biz masanın etrafında otururken su bardağını kaldırarak.

Önümdeki yemeklerin hiçbirine dokunmamıştım, tüm vücudum önceki geceden dolayı hissizleşmişti. Layla'yla her şeyi konuşmam gerektiğini biliyordum ama şu anda... ona ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum. Bir yanım onu kollarımla sarıp sarmalamak ve *üçümüzü* bir aile yapmak için ne gerekiyorsa yapacağımı söylemek istiyordu...

Ama diğer yanım hâlâ kızgın ve kırgındı.

"Bu konuda ne düşünüyorsun?" Jackson beni masanın altından tekmeledi ve ben de gözlerimi karidesli linguini tabağımdan kaldırdım. Saat neredeyse ikiydi ve tam on saat uyumuştum. Karidesli linguini aslında benim kahvaltımdı ve şu anda hiçbir yemeğin hayranı değildim.

"Sanırım senin istediğin bir şey olmasaydı şirketi satın almayı seçmezdim," diye itiraf ettim, sesim gergin çıkıyordu. Sesim beş gündür uyumamışım gibi geliyordu ama umurumda değildi - bana attıkları tuhaf bakışlar bile.

"Senin neyin var böyle?" Eli kaşlarını çatarak sordu. "Öğle yemeğine geldiğinden beri kendinde değilsin."

Omuz silktim. "Sadece denizde mahsur kalma olayı."

"Orada yirmi dört saatten az kaldın," diye kıkırdadı babam, gözlerini bana dikerek. Babam bizim yaşımızda çocukları olduğu için gençti, ama bunun nedeni annemle bizi gençken doğurmuş olmalarıydı - ve her nasılsa babam elli yaşında olmasına rağmen sık sık on yaş daha genç sanılırdı.

"Layla mı?" Jackson bana sordu, onun adını duyunca kalbim biraz daha hızlı çarpmaya başladı. "Denizde mahsur kalmak onu korkuttu mu?"

"Layla?" Eli ve babam aynı anda bana bakarak sordular. "L a y l a kim?"

Babam ekledi, yüzü merakla doluydu. "Layla'yla tanıştın mı?
Burada biri mi var?"

Parlak ve neşeli ses tonunu duymazdan geldim. "Sayılır."

Jackson gözlerini bana dikerek, "Layla Miller," diye açıkladı.

"Oh?" Babamın yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Onu hatırlıyorum. Çok tatlı bir kızdı. Onu hep sevmişimdir."

Ne söyleyeceğimi bilemeden rahatsız bir şekilde yerimde kıpırdandım. Hikâyede *hepsinin* bildiğinden çok daha fazlası vardı - Jackson da dâhil. Layla'yla olan geçmişimi ona itiraf etmenin yeterince zor olduğunu düşünmüştüm...

Ama şimdi hiç tanımadığım beş yaşında bir kızım vardı.

"Onunla çıkıyor musun?" Aramıza garip bir sessizlik yerleşirken Eli sordu. "Çünkü gerçekten çok garip davranıyorsun, dostum."

"Onunla çıktı," diye ağzından kaçırdı Jackson ve bir kahkaha krizine girdi.

"Ne?" Babam bana döndü, başını yana eğdi. "Anlamıyorum. En son konuştuğumuzda kimseyle görüşmüyordun - ve görüşmediğini söylemiştin

Yıllardır kimse..."

"Evet, çünkü yapmadım," diye mırıldandım.

"Peki onunla ne zaman çıktın?" Babamın kafası giderek d a h a da karışıyordu. "Bana ondan bahsederdin diye düşünüyorum."

Babama dönmeden önce Jackson'a ters bir bakış attım -şimdi her şeyi anlatmanın tam zamanıydı. "Tüm lise boyunca onunla çıktım."

"Ne?" Gözleri kocaman oldu. "Neden bize hiç söylemedin?"

Omuz silktim. "Annemin nasıl olduğunu biliyorsun..."

Başını salladı, yüzünü sempati kaplamıştı. "Kahretsin, evlat."

"UCLA'ya gitmek istemesinin nedeni o," diye söze karıştı Jackson. Genelde gevezeliği sinir bozucuydu ama *şu* anda hoş karşılanıyor, beni her şeyi açıklamak zorunda kalmaktan kurtarıyordu.

"Kahretsin..." Eli'nin sesi kesildi. "Okula geldiğinde bu kadar depresif olmana şaşmamalı. Bu çok zor... Onu neden sakladın? Sadece annem yüzünden mi?"

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek başımı salladım. "Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun ve ona UCLA'ya gitmek istediğimi söylediğimde neler olduğunu da biliyorsun."

"Evet, keşke geri dönüp bunu senin için değiştirebilseydim..." Babamın parlak mavi gözlerindeki pişmanlık, onlara henüz söylemediğim şeyler hakkında daha da kötü hissetmeme neden oldu.

"Demek romantizmi burada yeniden alevlendirdiniz?" Eli balığından bir ısırık alarak sordu. "Bence bu oldukça havalı. Onun aradığın kişi olduğunu falan mı düşünüyorsun?"

Omuz silktim. Eli, Olivia'yla evlendiğinden beri bakış açısını çok değiştirmişti ve onu kıskandığımı itiraf etmeliydim... ama konu Layla'ya geldiğinde kafam hâlâ karışıktı. Kızımı benden sakladığını öğrenmeden önce, onun bir kız çocuğu olduğuna emin bir ş e k i l d e cevap verebilirdim...

Ama lanet olsun, hala canım yanıyordu.

"Oğlum?" Babamın eli omzumu sıktı. "Üzgün görünüyorsun."

"İptal mi etti?" Jackson kaşlarını çattı.

Başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok. Nerede durduğumuzu hiç bilmiyorum." Tüm bunları ve Jett'in onun hakkında söylediklerini düşünüyordum. Onu affetmek ve ilerlemek için her şeyin kolay olmasını istiyordum ama bu konuda tıkanmış hissediyordum.

"Ee... ne o zaman? Tekrar denemek istediğinden emin değil mi?" Eli başını yana eğdi. "Eminim yıllar önce ayrıldığınızda onun kalbini kırmışsındır, bir ilişkiyi saklamanın acısını hayal bile edemiyorum."

"Evet... ama mesele o değil." Kelimelerimi dikkatle seçtim. "Bu çok, çok daha ciddi bir şey..."

Masadaki herkes sessizleşti ve onlara ne olduğunu söylememi beklediklerini anlayabiliyordum. Suyuma uzandım, aniden kavrulduğumu hissettim. Birazını yuttum, nem pamuk ağzıma hiçbir şey yapmıyordu.

"Ne oldu?" Jackson ısrar etti. "Burada diken üstünde oturuyoruz."

Derin bir nefes aldım. "Yaklaşık altı yıl önce New York'ta buluşmuştuk ve her şey eskisi gibiydi, anlıyor musun? Sanki hiçbir şey değişmemişti... ve işler biraz fazla ileri gitmişti..."

"Kuşların ve arıların nasıl çalıştığını biliyoruz dostum." Jackson bir kahkaha krizine girdi. Ancak Eli ve babamın yüzlerinde hiçbir eğlence belirtisi yoktu. Ne söylediğimi anlamışlardı.

"Beş yaşında bir kızım var ve onu *daha yeni* öğrendim... *dün gece*." Bu sözler midemi bulandırdı, zihnim Layla'nın defalarca özür dilerken yüzünden akan gözyaşlarını tekrar tekrar canlandırdı.

"Whoa..." Jackson'ın gülümsemesi soldu. "Ne oluyor be adam? Yani, hiçbir fikrin yok muydu?"

Başımı salladım. "Hayır, hiçbir fikrim yoktu. Sanırım o... Sanırım onunla ya da bebekle hiçbir şey yapmak istemeyeceğimi varsaydı."

Babam, "Bu *çok* büyük bir varsayım," diye yorumladı, dudakları kaşlarını çatarak. "Bir çocuğu babasından saklamak... *yanlış*."

Başımı salladım, onunla aynı fikirde olmak istiyordum. Ancak, ona yaşattığım kalp kırıklığını hatırlatan bir suçluluk duygusu sardı içimi. "Ben... Ben bilmiyorum. Aramızdaki şey o kadar basit değil. O geceden sonra onu hiç aramadım. O gece erken ayrıldığı için benimle bir şey yapmak istemediğini düşündüm. Ama gerçekte, ayrıldığımızda olan her şeyin etkisindeydi - ilişkimizi sakladığım için hiçbir zaman yeterince iyi olduğunu düşünmedi..."

"Ve sonra onu terk etti," diye ekledi Jackson alaycı bir ses tonuyla. "Acımasız."

"Ama yine de sana bebekten bahsetmeliydi," diye araya girdi babam. "Çok incindiğini anlıyorum, ama başka bir insandan bahsediyorsun - bu yüzden babasını tanıyamıyor."

"Evet, ama biliyorsun, Olivia bana hamile olduğunu söylemedi," diye gerekçelendirdi Eli. "Ve ben bunu ona karşı kullanmıyorum. İşler bizim için iyi gitmiyordu ve onunla ciddi olup olmadığımdan emin değildi. Bu yüzden onunla birlikte olmamı istemedi ve ilk başta bunu anlamak zordu ama şimdi anlıyorum. Onunla aramı düzelttiğim için mutluyum."

Boğazımda büyüyen yumruyla yutkundum. "Ne yapacağımı bilmiyorum. Sadece kızımın hayatının bir parçası olmak istediğimi biliyorum."

"Ama öğrenmeden önce Layla hakkında ne hissediyordun?" Jackson çayını eline alarak sordu. "Bence ilişkinizin bu yönünden kaçıyorsun."

Başımı salladım. "Bu konuda ne düşüneceğimi bilemiyorum. Bana bu şekilde ihanet ettiği için kızgın ve kırgınım."

"O sana *ihanet* etmedi," diye homurdandı Eli, bana sert bir bakış fırlatarak. "Ona çok yükleniyorsun. Birlikte değildiniz ve birbirinizle konuşmuyordunuz bile, o zaman neden sana söylesin ki? Belki de bundan sonra onunla birlikte olmayı seçersen bunun sadece sempati olacağını düşündü... ve *belki* de ona yanında olacağını düşünmesi için bir sebep vermedin. Seninle geçirdiği tüm zamanı, onunla birlikte olmaktan gurur duymadığını düşünerek geçirdi. Bunun yaratacağı hasarı görebiliyorum."

"Haklısın." Babamın yüzü yumuşadı. "Sanırım bunu hiç böyle düşünmemiştim. Belki sen ona ulaşsaydın, o da sana anlatırdı. Aradan altı yıl geçti ve belki bu sefer de senin onun hayatında kısa bir an olacağını düşündü."

Lanet olsun.

"Gerçek bir pislik gibi göründüm," diye mırıldandım, gözlerim ellerime kaydı. "Ve yıllar önce olanlar için asla özür dilemedim." "Belki de bu yüzden bu kadar isteksizdir," diye yorumladı babam, iç çekerek. "Peki... bir kızın olduğunu öğrenmemiş olsaydın, ne yapardın? tüm bunlardan ne istediniz?"

Tereddüt ettim. "Nedir bu? Terapi seansı mı?"

"Soruyu geçiştirme oğlum," diye azarladı babam beni. "*Geleceğin* hakkında konuşuyorsun ve bu kızının hayatını etkiliyor - şu anda onu tanısan da tanımasan da."

"Layla'yı seviyorum." Boğazımda bir yumru oluşturan duygularla savaşarak kelimeleri boğuk boğuk söyledim. "Ve uzun süre birlikte olmak istediğim ya da bir gelecek gördüğüm tek kadın o."

"Peki neden bunun peşinden gitmiyorsun?" Babam sordu. "Sana kızından bahsetmemesini anlıyorum ama onu seviyorsan iyi düşünmelisin. Bu ikinizin arasını düzeltmek için son şansınız olabilir."

"Üçünüz," diye ekledi Eli bana bakarak. "Layla'nın doğru kişi olduğunu düşünüyorsun, değil mi?"

"Yaptım, evet," dedim dikkatlice. "Ama şu anda kafam allak bullak olmuş durumda. Ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Bana yalan söyledi..."

"Hayır, sadece sana *söylemedi*. Ona çocuğu olup olmadığını sordunuz mu? Babasının kim olduğunu sordun mu?" Eli benimle aynı seviyeye geldi, sesi keskinleşti. "Kızgın ve kırgın olmanı anlıyorum ama bunlar sandığından daha çabuk unutulur. Bunu mahvetmek ve daha sonra onu başka biriyle mutlu gördüğünde yaptığından pişman olmak istemezsin."

"Onunla konuşmam gerek," dedim keskin bir nefes vererek. "Ve belki de geçmişte olan her şey için özür dileyerek başlamalıyım."

Eli bana gülümseyerek, "Bence bu iyi bir fikir," dedi. "Bunca yılı onunla geçirmiş olmayı dileyerek geçirdiysen gitmesine izin verme."

"Katılıyorum," dedi babam hafif bir ses tonuyla. "Ve belki de hepimiz buradayken onunla tanışıp yeniden kaynaşabiliriz - onu ailemize kabul edebileceğimizi gösterebiliriz. Biz o tür insanlar değiliz... artık değiliz," diye ekledi, sesi duygu yüklüydü. "Ve bir zamanlar öyle insanlar *olduğumuzu* düşünmek beni üzüyor."

"Evet, öyleyse git." Jackson beni masadan kovdu. "Önümüzdeki haftaya kadar plak şirketinden bir teklif almamız gerekmiyor. Defol git buradan ve kadınını al."

Güldüm, kendimi masadan geriye ittim ve başımı salladım. "Çok gülünçsünüz ama evet, tamam." Ailemle vedalaştım ve

restorandan çıkarken, göğsümde yepyeni bir aciliyet uyanıyordu.

Açık havaya çıkar çıkmaz, Jett'in nereye gittiğini bildiğini umarak telefonumu çıkardım.

"Biraz geç kaldın," dedi Jett, sesi perişan haldeydi. "Layla gitti."

"Bekle, ne?" Duyduklarımı algılayamadığım için olduğum yerde durdum. "Neden gitmiş olabilir ki?"

"Çünkü onunla bu konuda hiç konuşmadın, mesajlarını görmezden geldin ve o da senin biraz yalnız kalmaya ihtiyacın olduğunu düşündü. Uçağı kırk beş dakika içinde kalkıyor."

"Ne mesajı?" Telefonumu kulağımdan çekip hoparlöre verdim. "Bana mesaj gelmedi..." Ama mesaj dizisini açar açmaz, ondan *saatler* önce gelen cevapsız mesajı gördüm.

Şimdi konuşabilir miyiz, lütfen?

"Kahretsin," dedim bıkkınlıkla. "Bunu düzeltmek zorundayım."

LAYLA

M Arabanın arkasına geçip kapıyı kapatırken ayağımı endişeyle yere vurdum. Luke'a attığım mesaj saatlerce cevapsız kalmıştı,
ve o zamana kadar gördüğünü biliyordum. İlk başta hala uyuduğunu düşünmüştüm ama Jett bana kalkıp ailesiyle bir toplantıya gittiğini söylemişti...

Yani beni görmezden geldiğine dair hiçbir şüphe yoktu.

"İyi misin?" Uber şoförü dikiz aynasından bakışlarımı karşıladı, parlak kırmızı ruju öğleden sonra güneşinde parlıyordu.

Zorla gülümsedim. "Ben iyiyim, teşekkür ederim."

Başını bana doğru salladı, kırlaşan bukleleri omuzlarında sallanıyordu. "Birinin iyi olmadığını anlayabilirim. Sadece birinin senin için burada olduğunu bildiğinden emin olmak istiyorum."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, yabancının nezaketinden etkilenmiştim ama aynı zamanda iyi durumda olmadığımın *bu kadar* belli olmasından da endişe ediyordum. Doğal haliyle omuzlarımdan dalga dalga dökülen siyah saçlarımı düzelttim.

"Her şey her zaman olması gerektiği gibi sonuçlanır," dedi, nazik sözleri beni o kadar da iyi hissettirmiyordu. Instagram'da okuyabileceğim ilham verici bir alıntı gibi gelmişti ve duymak istediğim şey bu *değildi*.

Ama ben sadece sessiz kaldım.

O tatil köyünden uzaklaşırken aklım karmakarışıktı ve kendimi New York'a dönmekle doğru kararı verip vermediğimden emin olamazken buldum. Luke'un kaçtığımı düşünmesini istemiyordum ama burada benden kaçıyor olması -bir gün bile olsa- kaldırabileceğimden çok daha fazlaydı. Kızıma sarılmak istedim.

Zaten Luke'un Miami'deyken geleceğinden de emin değildim.

Bildiğim kadarıyla o da benimle aynı anda New York'a gitmeyi planlıyor olabilirdi. İçimi çektim, arabanın kapısına yaslandım ve şimdilik göreceğim son palmiye ağaçları ve kumsal manzaralarını seyrettim. Los Angeles'a dönmeyip New York'ta kalmayı tercih etme ihtimalim vardı. Lily ve aileme daha yakın olmak için bunu zaten düşünüyordum ama dürüst olmak gerekirse...

Yapmamamın sebebi *Luke*'tu.

Şehir büyük bir yerdi ama altı yıl önce bir şekilde onunla karşılaşmayı başarmıştım ve bunu daha önce göze alamamıştım. Sonbahar'ı görseydi bilirdi.

Ama artık biliyordu.

"İyi uçuşlar," dedi şoför çantalarımı havaalanı çıkışındaki kaldırıma bırakırken.

"Teşekkür ederim." Bavulumun sapına uzanarak bir kez daha gülümsedim.

Tuzlu deniz havasını arkamda bırakarak sürgülü kapılardan içeri girerken bana son bir kez başıyla selam verdi.

Cehennem gibi güvenlikten geçtikten sonra kapıma doğru ilerledim ve gözcülük yapmak için köşeye yerleştim. Son dakikada kontrol etmeyi planladığım çantamın sapına yaslanmışken, çantamdaki telefonum çalmaya başladı. Telefonu çıkardığımda kalbim küt küt atmaya başladı, bir yanım arayanın Luke olduğunu umuyordu. Ama değildi...

"Hey, Lily," diye cevap verdim, söyleyeceklerine şimdiden hazırdım.

"Yani, erken mi dönüyorsun?" Ses tonundaki şüphe havası bana zaten iyi bir fikri olduğunu söylüyordu. "O ne yaptı?"

"Biliyor," dedim usulca, duygularımı dizginlemeye çalışarak. "Ona söyledim ve pek iyi karşılamadı."

"Aman Tanrım..." Sesi kesildi. "Neden? Neden ona söyledin, Layla? Onu yıllarca sır olarak sakladın... Bunun onun için ne kadar büyük bir şok olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Büyük bir olaydı, evet ve bu konuda tartıştık... bir nevi..." Kelimeleri nasıl çıkaracağımı bile bilmiyordum. "Aramızda hâlâ bir şeyler olabileceğini düşünmüştüm ama sanırım bunu mahvettim." Son sözleri söylerken sesim kesildi, suçluluk duygusu ve kalp kırıklığı göğsümde yankılandı.

"Bunu sen mahvetmedin," dedi Lily, sesi yumuşaktı. "Neden böyle hissettiğini biliyorum, gerçekten... ama... eğer bunu çözmek istiyorsa, çözecektir..."

"Ona ihanet ettiğimi söyledi," diye burnumu çektim ve göğsümde patlamak üzere olan hıçkırığımı bastırdım. "Ve bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum."

"O da sana ihanet etti, eğer oraya gitmek istiyorsan. Bir hafta öncesine kadar sarmaşık ligi okullarından birine gideceğini bile söylemedi, o kadar zaman boyunca seninle gitmeyi hiç planlamamıştı."

"Bu *on* yıl önceydi, Lily," diye mantık yürüttüm, aniden bunu ona karşı tuttuğum için hatalı olanın ben olduğumu hissettim. "Biz daha çocuktuk."

"Belki, bilemiyorum. Geçmişiniz karmaşık, ama bu ilişkinin yürümesini istiyorsan, onunla konuştuğunda bunu ona söylemelisin - *eğer* istediğin buysa."

"Tek istediğim buydu," diye itiraf ettim sonunda hem Lily'ye hem de kendime. "Tek istediğim oydu ve o hayatımdayken nasıl ilerlemem gerektiğini bilmiyorum... ama benimle değil."

"Yapmak istediğinin bu olduğuna emin misin?" Lily telefonun diğer ucundaki endişeli sesiyle bana sordu. "Çünkü belki de tüm bunları düşünmek için biraz daha zamana ihtiyacı vardır... belki de beklemeli ve onu dinlemelisin - ya da gidip onu bulmalı ve her şey hakkında onunla konuşmalısın. Yapılacak en kolay şey bu olduğu için kaçma, Layla."

"New York'ta *yaşıyor*," diye karşı çıktım, bir yanım beni kovalamasını istiyordu. "Tüm bunlardan uzaklaşmam gerek... Sadece sizinle evde olmak istemiyorum. Ve burada düşünemiyorum. Düşünemiyorum."

"Biliyorum..." Sesi kesildi. "Sadece bunun onu daha da sinirlendireceğinden endişeleniyorum. Her şeyin etkisinde. Ben de olsam..."

Gözlerim uçağa biniş saatine kaydı, uçağın kalkmasına sadece yirmi dakika vardı. "Bugün erken saatlerde ona mesaj atmaya çalıştım ama cevap bile vermedi. Ailesi burada ve ben sadece..."

"Sorun yok, Layla." Sesi yumuşadı. "Sadece nereye gittiğini ona *söylediğinden* emin ol, anlıyor musun? Bence yapılacak en doğru şey bu. Kaçmadığını bilmesi gerekiyor."

Gözlerimi sıkarak kapattım ve yanağımdan bir damla yaş süzüldüğünü hissettim. "Tamam, ona haber veririm."

"Tamam," dedi Lily. "Uçağa bindiğinde bana mesaj at." "Anladım," diye burnumu çektim. "O zaman mesaj atarım."

"Her şey olması gerektiği gibi olacak," dedi telefonu kapatmadan hemen önce. Birkaç dakika daha telefona baktım, Luke'u aramalı mıydım yoksa ona mesaj mı atmalıydım diye düşündüm. Endişeyle ayağımı yere vurdum, numarasını bulduğumda midem çalkalanıyordu.

Arama düğmesine bastım ve telefonu kulağıma götürdüm. "Lütfen cevap ver," diye fısıldadım, kalbim göğsümde küt küt atıyordu.

"Layla?" Sesi beklediğimden çok daha yumuşaktı.

"New York'a geri dönüyorum." Bir parmak omzuma dokunduğunda kelimeleri boğuk boğuk söyledim. İrkildim ve arkamı döndüğümde Luke'un telefonu kulağına götürmüş bir şekilde arkamda dikildiğini gördüm.

"New York'a gitmeni istemiyorum, Layla," diye başladı, bakışlarımı tutarken gözleri nemden cam gibiydi.

Gözyaşlarımı kırpıştırdım, tavrındaki değişiklik karşısında şaşırmıştım. "Sonbahar hakkında konuşmamız gerektiğini biliyorum."

Başını iki yana salladı. "Hayır, şu anda *bizim hakk*ımızda konuşmamız gerekiyor. Sonbahar hakkında konuşmalıyız, evet." Tıkandı. "Ama onun burada olmasının nedeni *biziz*, biliyor musun?"

Başımı salladım, sözleri üzerine tüm duygularım doruğa çıktı. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken bana uzandı ve beni kollarına çekti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, başımın üstünü öperek. "Ve bu *özrü* sana on yıldır borçluyum."

Başımı salladım ve ondan uzaklaştım. "Sanırım özür dilemesi gereken kişi benim. Onu senden sakladım ve saklamamalıydım. Bunun için gerçekten hiçbir mazeret yok."

"Seni ailemden asla saklamamalıydım ve ülkenin diğer ucuna kaçmak yerine seninle birlikte olmalıydım. Olanlar için özür dilerim ve bu özrü sana daha önce iletmediğim için de özür dilerim. Sen gittikten sonra seni aramadığım için üzgünüm... Gerçekten üzgünüm." Özrü on yıl kadar gecikmiş olsa da gözyaşlarının daha hızlı akmasına ve Luke'un gömleğini ıslatmasına neden oldu. "Seni seviyorum, Layla. Seni her zaman sevdim ve sevmeye de devam edeceğim. Benim için her zaman sen olacaksın."

Uçağımın kalkması için çağrı yapılırken gözlerimi sıkıca kapatıp ona sarıldım. "Seni seviyorum... ama uçağımı kaçıracağım," diye mırıldandım, bakışlarıyla buluşmak için arkama yaslandım.

"Uçağını kaçır," dedi usulca. "Uçağını kaçır ve benimle tatil köyüne geri gel. Seni yıllar önce yapmam gerektiği gibi ailemle tanıştırayım. *Lütfen.*"

Gözlerim büyüdü, korku damarlarımda dolaşmaya başladı. "Biliyorlar mı?"

Başını salladı. "Bugün onlara hakkımızdaki her şeyi anlattım. Kardeşim zaten bizi biliyordu ama evet."

"Zaten biliyor muydu?"

"Evet." Luke kıkırdayarak iç geçirdi. "Ona seni ailemden nasıl sakladığımı falan anlattım. Seni kovalamam için beni cesaretlendirdi. Ve söz veriyorum, eğer bize bir şans vermek istersen, seni her zaman kovalayacağım, Layla. Her zaman." Yanaklarımdaki gözyaşlarını sildi. "Ve seni yüksek sesle seveceğim," diye neredeyse fısıldadı, eğildi ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

Öpüşmeyi derinleştirdim, beni sıkıca kavrarken dilini ağzımın içine çektim. Çekilip çantalarımı almadan önce hafifçe inledi.

"Hadi gidelim. Geri dönmemizi bekliyorlar ve eminim ki seninle tanışmak için can atıyorlar."

"Gerçekten mi?" Güldüm, burnumu çekerek onunla aynı hizaya geldim. "Beni gerçekten tanımıyorlar bile."

"Evet, ama benim için ne ifade ettiğini biliyorlar ve bu her şey demek, Layla." Beni durdurdu, bakışlarımla buluştu. "Sen -ve Autumn- *her şey*imizsiniz. Bu işin yürümesi için ne gerekiyorsa yapmak istiyorum... eğer sen de istiyorsan."

Parmak uçlarımda yükseldim ve çenesine bir öpücük kondurdum. "Evet ve seni seviyorum. Ayrıca, ne derler bilirsin, değil mi?"

"O da ne?" diye kıkırdadı.

"Üçüncüsünde uğur vardır."

SONSÖZ - LUKE

Altı Ay Sonra

"DAddy!" Autumn, Yukarı Doğu Yakası'ndaki evimizin merdivenlerinden inerken yüzünde bir gülümsemeyle bağırdı. "Ne zaman

Partiye mi gidiyorsun? Gitmeye *çok* hazırım."

Küçük kırmızı parti elbisesi içinde, karamel saçları düzgünce kıvrılmış ve yüzünü çerçeveleyen görüntüsüne baktım. "Birazdan gidiyoruz tatlım. Sadece anneni bekliyoruz." Ona gülümsedim, ayağım endişeyle yere vuruyordu.

Önümüzde büyük bir gece vardı ve ben çok korkuyordum, yüzük cebimde bir delik açıyordu. Yüzüğü New York'a döndüğümüz hafta, Autumn'la daha ilk kez tanışmadan önce almıştım. Sadece... *biliyordum.*

"Parti ne için?" Autumn oflaya puflaya yere inip elimi tutarken sordu. "Çünkü Lily Teyze bunun bir sürpriz olduğunu söyledi ve ben sürprizleri severim ama bunun benim için değil... Annem için olduğunu söyledi."

Güldüm ve elini sıktım. "Annem için *öyle* ama seni de etkiliyor. Bence bu iyi bir şey olacak ve bence bu konuda çok heyecanlanacaksın."

"Annenin de sana bir sürprizi var." Autumn sırıtarak bana baktı. Kaşlarını oynattı, sanki benimle alay ediyormuş gibi...

Ve bu konuda bir şey beni tedirgin etti.

"Annem bana ne sürpriz yapacak?" Sesimi soğukkanlı ve sakin tutarak ona sordum. "Ne olduğunu biliyor *musun*?"

"Hayır," dedi omuz silkerek. "Pek sayılmaz. Ama Lily Teyze'ye bunun her şeyi değiştireceğini söylediğini duydum. Gerçi bu büyük bir sır."

"Ah?" Boğazımı temizledim ve merdivenlere doğru yaklaştım. Ancak daha merdivenlere varamadan kapı zili çaldı.

Lanet olsun.

Autumn'u kapıya kadar götürdüm, monitöre bakarken Eli ve Olivia'nın kapıda durduğunu gördüm. Kapıyı açtım ve Autumn neşelenirken ikisine de gülümsedim.

"Selam, selam, selam!" Bir aşağı bir yukarı zıpladı, Olivia'nın elini tuttu ve onu konağa doğru sürükledi. "Parti için hazır mısın Ollie Teyze?" Olivia'nın takma adının Ollie olmasına karar vermişti ve neyse ki Olivia da buna uymuştu.

"Annen nerede?" Autumn onu oturma odasına doğru götürürken Olivia sordu. "Gitmeye hazır mı?"

"Hayır, henüz değil," diye güldü Autumn, kanepeye çökerek. "O alır bazen *sonsuza kadar*."

"Bu gece için hazır mısın?" Eli bana göz kırparak sordu. "Daha soruyu sormadan bir nişan partisi planlamak çılgınlık."

"Biliyorum, biliyorum," dedim başımı aşağı yukarı sallayarak. "Ama herkesle birlikte kutlamak isteyeceğini biliyorum."

"Evet, güzel bir gece olacak. Mekânı çoktan şampanyayla doldurduk."

"Harika," diye güldüm ve başımı salladım. "Sadece onu Sonbahar'dan uzak tut.

Bunun çocuk dostu bir parti olması gerekiyordu, unuttunuz mu?"

"Evet, evet," diye kıkırdadı Eli. "Babam kendine geldiğinde bizimki de orada olacak. Çocukları izlerken çok fazla eğlendi."

Güldüm. "Büyükbabamla yatıya kalmak orada yaşadığımız zamandan çok daha eğlenceli görünüyor."

"Şaka yapmıyorum."

"Hemen döneceğim. Layla'yı hemen kontrol edeceğim," dedim ve dışarı çıkıp merdivenlere doğru yöneldim. Basamakları gürleyerek çıktım, ikinci kata ulaşana kadar durmadım. Suyun aktığını duyabildiğim ebeveyn yatak odasına doğru yöneldim.

"Selam bebeğim," diye seslendim ona, göğsümdeki küçük endişe sesini görmezden gelerek. Benim için nasıl bir sürprizi olduğundan ve bunun ne anlama gelebileceğinden endişeliydim...

Belki de bana evlenme teklif edecek.

Odamıza girdiğimde Layla'nın dizlerinin hemen üzerinde duran siyah elbisesini görünce kendi kendime güldüm. Koyu renk saçları açık sırtından aşağı dökülüyor ve kremsi tenini gösteriyordu.

"Çok güzel görünüyorsun," dedim, aynada onun boğucu gözleriyle karşılaştığımda gülümseyerek. "Çarpıcı, gerçekten. O elbiseyi hemen üzerinden çıkarasım geliyor."

Gülümsedi, bordo dudakları aklımı onunla yapmak istediğim her şeyle baştan çıkarıyordu. "Tatlı ve yakışıklısın," diye alay etti, yüzünde bir gülümseme vardı.

"Yani..." Kapı aralığına yaslanarak başladım. "Autumn bana bir sürprizin olduğunu söyledi."

Omuzları çöktü. "Gerçekten mi? Çünkü Lily ile telefonda konuşurken onu odadan uzak tuttuğuma yemin edebilirim."

"Lily ile telefonda ne konuşuyordunuz?" Onunla birlikte banyoya doğru ilerlerken gözlerimi kısarak karşı çıktım. "Sürpriz ne?"

"Şey..." Sesi kesildi. "Sana henüz bir şey söylemeyi planlamıyordum... bu geceden sonraya kadar değil."

"Peki neden bu geceden sonra?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak sordum. "Neden küçük aptal bir partinin bitmesini bekliyorsun?"

Güldü ve başını bana doğru salladı. "Bu gecenin hepsi bu mu? Küçük aptal bir parti mi Luke?"

"Belki," dedim omuz silkerek. "Jackson'ın elinde ne var bilmiyorum. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Vahşi biri."

"Çok dolusun," diye kıkırdadı ve dönüp bana baktı. Ancak elini göğsümde gezdirdiğinde gülümsemesi soldu, dokunuşu gömleğimi ısıtıyordu.

Elini tutup dudaklarıma götürdüm ve tenini usulca öptüm. "O güzel aklından neler geçiyor, Layla?"

Başını kaldırıp bana baktı, gözleri benimkilerle buluştu ve nemle doldu. "Ben sadece... Sana söylemem gereken bir şey var."

Kalbim tekledi. "Peki bu ne?"

"I..." Uzun, derin bir nefes alırken sesi kesildi. "Hamileyim, Luke."

Ağzım açık kaldı, duygularım göğsüme hücum etti. "İmkânı yok..."

"Evet öyle..." Bana hafif bir gülümseme verdi. "Evet, bu sabah öğrendim. Sanırım Autumn Lily'ye söylerken kulak misafiri oldu ve Lily de sana söylemek için parti sonrasına kadar beklememi söyledi."

Güldüm ve gözlerimdeki yaşları sildim. "Kahretsin, çok heyecanlıyım." Onu kendime çektim ve başının üstünü öptüm. "*Dört* kişilik bir aile olacağız."

"Evet," diye burnunu çekti ve bana bakmak için arkasına yaslandı. "İki çocuk."

"Autumn çok iyi bir abla olacak," diye kıkırdadım. "Tabii bebeğimize oyuncak bebeklerine davrandığı gibi davranmazsa. Onları çok düşürüyor."

"Oh dur." Layla göğsüme vurdu ama kıkırdamayı kesmedi.

Layla

"Öyle olduğunu biliyorsun." Luke güldü ve çenemi geriye yasladı. Dudakları hafifçe dudaklarıma değdi ve rujumu bozmaktan kaçındığını anladım. "Ve şimdi *sana* sürprizinin ne olduğunu söylemenin zamanı geldi."

"Ne?" Sözleri karşısında kafam karışmış bir halde kaşlarımı çatmıştım. "Sen neden bahsediyorsun? Bu akşamki parti mi? Erken bir doğum günü sürprizi falan mı?" Doğum günüme daha iki hafta vardı ve Lily'nin bana parti sonrasına kadar beklememi söylemesinin nedeninin bu olabileceğini düşündüm.

Ama şimdi o kadar emin değildim.

"Layla, işleri yoluna koymaya çalıştığımızı biliyorsun," diye söze başladı ve keskin bir iç geçirdi. "Ve bu gerçekten işe yarıyor."

Başımı salladım, konuşmasının başında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu - kulağa başka bir şeye yol açacakmış gibi geliyordu. "Her saniyesini çok sevdim," dedim ve geri çekilirken elini sıktım.

"Evet ve *harika* bir kızımız var," diye devam etti, sesi duygusallıkla kalınlaşmıştı. "Ve seninle ikinci bir harika çocuk için *çok* heyecanlıyım... bu yüzden sana sorma zamanının şu an olduğunu düşünüyorum."

"Bana ne soracaksın?"

Gülümsedi ve elini cebine atarken dizlerinin üzerine çöktü. "Evet, Layla Marie Miller, seni on yılı aşkın bir süredir seviyorum - gerçi bunun büyük bir kısmında aptallık ettim. Ama artık aptal olmayacağım," diye kıkırdadı gülerek. "Benimle evlenir misin?"

Başımı sallarken gözyaşlarımı tutamadım. "Elbette seninle evleneceğim." Yüzüğü parmağıma geçirirken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Bu *muhteşem*, Luke."

"Senin kadar muhteşem değil," dedi usulca, ayağa kalkarak. Beni kendine çekti, dudakları dudaklarıma yapıştı. Onu tüm gücümle öptüm ve ağzımın içinde inledi, elleri belimin altına kaydı.

Ben ona sürtünürken kıçımı sıktı, şimdiden tahrik olduğunu hissediyordum. "Gitmeden önce ne kadar vaktimiz var?" diye mırıldandı kulağıma, dudakları boynumu okşayıp aşağı doğru inerken. "Çünkü hızlı bir kutlama yapmak istiyorum."

"Mmm..." Parmakları elbisemin eteklerinde dolaşırken inledim, boynumun derisini emerken onunla oynuyordu. "Daha ne k a d a r vaktimiz var bilmiyorum," diye nefes nefese kaldım, bacaklarımın arasında uyarılma hissi artıyordu.

"Çok hızlı olabilirim," diye içime doğru homurdandı, sıcak nefesi tenimi gıdıklıyordu. "Şu anda içinde çok derinlerde olmayı çok isterdim."

"Aman Tanrım," diye inledim, tam elini elbisemden yukarı kaydırdığı sırada. Parmakları siyah saten tangamı okşuyordu, zaten onun için nemlenmişti.

"Bunca yıl geçti ve sen hâlâ benim için bu kadar ıslanıyorsun," diye mırıldandı, sert şaftını karnımın alt kısmına bastırarak. "Bu çok bağımlılık yapıcı."

"Bağımlılık yapıyorsun," diye nefes nefese vücudumu ona doğru bastırdım. "Ama zamanımız olduğunu sanmıyorum."

"Elbette var." Gözlerini benimkilere dikti ve onları inceledi. "Senin için

her zaman vaktim olacak. Ayrıca, ben zaten bütün bu lanet partinin

için."

Güldüm ve başımı ona doğru salladım. "*Onlar* bunu bilmiyor."

"Hayır, ama parmağındaki taşı görür görmez anlayacaklar bebeğim." Eğildi ve boynumu tekrar öptü. Heyecan vücudumu sarstı ve neredeyse teslim oluyordum, parmakları merkezime sürtünüyordu.

"Anne! Babacığım!" Autumn'un sesi kapının diğer tarafından geliyordu, bir yandan da yumruğu kapıya vuruyordu. "Geç kalacağız! Ve babamın sana evlenme teklif etmesi gerekiyor!"

Donup kaldık, bakıştık ve sonra kahkahalara boğulduk. Başımı salladım, şimdiden birinin sırrı ona verdiğini hayal ediyordum. Autumn, özel olmasını istediğiniz konuşmalarınızı dinlemesine izin vereceğiniz biri *değildi*.

"Hadi!" diye sızlandı, sonunda kapıyı açtı ve odaya adım attı. Kaşları çatıktı ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu, yüzünde sabırsız bir ifade vardı...

Kendimi tutamadım ama daha da çok güldüm.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu ellerini kalçalarına götürerek.

Tam o sırada Olivia ortaya çıktı, yüzünde özür dileyen bir ifade vardı. "Aman Tanrım, *çok* özür dilerim! Onu aşağıda kalıp televizyon izlemesi için ikna etmeye çalıştım ama gitmeye ve partiyi neden verdiğimizi öğrenmeye çok kararlıydı..."

"Ben de ona söyledim." Eli yüzünde mahcup bir gülümsemeyle odaya baktı. "Tamamen benim hatam... Artık beni öldürebilirsin."

Başımı sallayarak yüzük parmağımı kaldırdım. "Buna gerek yok. Bana zaten sordu."

"Ne?" Eli kahkahalara boğuldu. "Büyük bir parti veriyoruz ve sen ona evinin banyosunda mı teklif ettin? Dostum, bu kadar

şampanya için çok para."

Olivia'nın parlak mavi gözleriyle karşılaştığımda omuzlarımı silkerek, "Bunu zaten yapmalıydın," dedim.

Ağzı açık kaldı. "Yok artık!"

"Evet, öyle." Hem Autumn hem de Eli her zamankinden daha şaşkın bakarken gülümsedim. "Abla olacaksın Autumn ve bence bu gece bunu da kutlamalıyız."

Yeşil gözleri kocaman açılmıştı. "Bir erkek kardeşim mi olacak?!"

"Uh... ya da bir kız kardeş?" Luke, kız bize doğru fırlayıp Luke'un kollarına atılırken başını sallayarak teklif etti.

İkisine gülümsedim, kalbim bu manzara karşısında doldu. İnişli çıkışlı bir on yıl olmuştu... ve aramızdaki hiçbir şey normal değildi.

Ama doğruydu.

Kesinlikle doğruydu.

***Gizli Bebek Baba'yı* okuduğunuz için teşekkürler!**

Eğer bunu beğendiyseniz, *Huysuz Babanın Bebeği'ni* de seveceksiniz.

Düşmanlardan aşıklara, sürpriz hamilelik tek başına.

Önizleme için okumaya devam edin!

★★★★★

"Josie Hart'tan **harika** bir kitap daha, **harika** bir **hikaye** ve karakterlere bayıldım. **Kıvılcımların uçuşmasını** ve Molly'nin yavaş yavaş

Kalbinin zırhı. Bu, **bolca müstehcen konuşmanın olduğu baharatlı** bir **hikâye**. Ama her şey onların HEA'sine engel olacak mı?"

★★★★★

"Vay canına!!! Kesinlikle uzun zamandır en sevdiğim kitap! **Bu hikayeye ne kadar aşık olduğumu anlatacak yeterli kelimem bile yok**! Molly, saçları kadar ateşli olduğunu kesinlikle kanıtlamış, ukala, şımarık bir kızıl kafa! Kai ise taş gibi soğukkanlı, sert bir adam! Sahte bir randevu, bir iş teklifi ve bir sürü cinsel gerilim ekleyin!!! Bu dövüşçü dövüşmeyi bırakmayı ve geçmişte yaşadığı kalp kırıklıklarını unutmayı öğrenebilecek mi?"

★★★★★

"Tek gecelik bir ilişki, dadılık işine dönüşünce Molly ve Kai birbirlerinin yörüngesine girerler. Bir barda tanışıp hemen kaynaştıktan sonra Molly

aylar sonra dadı pozisyonu için Kai'nin evine başvurur. İkisi de birlikte geçirdikleri o muhteşem geceyi unutamamıştır. Ama aynı performansı tekrarlayabilecekler midir? **Josie'den baştan sona muhteşem bir roman. 5/5 yıldız!**"

HUYSUZ BABANIN BEBEĞİ
SNEAK PEEK

Bay Dövmeli, Esmer ve Huysuz'un tek gecelik bir ilişki olması gerekiyordu.

Peki ben nasıl oldu da dadı oldum?

Siyahlar içinde öldürmek için
giyinmiş, sanki buranın sahibiymiş gibi
faturaları düşürüyor.
Külot giymediğime sevindim çünkü *mahvolurlardı*.

O gece tek beklediğim biraz eğlenmekti. Hikayenin sonu.

Ta ki dadı görüşmesine gittiğimde karşımdaki o olana

kadar.

Gün boyunca yağ ve su gibi çarpışıyoruz.
Ve geceleri çarşafları mahveder.

Zaten kendine ait iki tatlı kızı var ve asla yuva kurmaz.
Peki bu durumda ben ve bebek yumruğum ne olacak?

KAI

"I "O viskiyi içersen sana yüz dolar veririm."

En iyi tavlama cümlem değil ama en yakın arkadaşımın bana ayarladığı görücü usulü randevuya *gitmemek* için kendimi zor tutuyorum. Görünüşüne bakılırsa, muhtemelen umutsuz bir romantik, parkta uzun yürüyüşleri seviyor, asla küfür etmiyor ve çok iyimser.

Benim tipim değil.

Sarışın olduğunu, karışık çiçekli giyindiğini ve su içtiğini de eklersek... evet, kimse onun eski karımın düğünündeki kız arkadaşım olduğuna inanmayacak.

"Masaya koy ve anlaşalım."

Yüzüne zar zor bakabildim ve bunu sadece siyah deri ceketine doğru kıvrılan olağanüstü seksi kızıl saçları olduğu gerçeğine göre değerlendiriyorum. Ve barda sek bir viski sipariş etti.

Benim tarzım bir kadın.

Başını çevirip ilk kez bana baktığında, şansımın az önce iyiye gittiğini fark ediyorum. Delicesine güçlü yeşil gözleri

yüksek elmacık kemikleri ve burnu boyunca uzanan çil kalıntıları. Ve bu lanet leylak rengi dudaklar emilmek ve emilmek için mükemmel.

Hemen cüzdanımdan bir Benjamin çıkarıyorum, barın üzerine iki tane bıraktığımda göz temasını kesmiyorum.

Bu gece hayatımı kurtardığı için bir tane.

İkincisi de, filmin büyük bir kısmında onun gözlerini oyacağım için.

Ben bir erkeğim. Bir aziz değil.

Yaşamak için insanların canına okudum, bu yüzden yaşam tarzım ve sözlerim konusunda kesinlikle kaba saba biriyim. Az önce bir kadını para karşılığında benimle oturması için kandırdım çünkü Susie Homemaker'a benzeyen bir kadınla kibarca oturmak zorunda kalma ihtimali beni bayıltmak istiyor.

Ve uğraşacak yeterince sorunum var.

Ancak, şimdi bu tanrıça ortaya çıktı ve tüm gecemi değiştirdi, en azından biramı bitirmek için kalmak istiyorum.

Gözleri az önce ahşap bar tezgahına attığım paraya kayıyor ve benimkinin yanındaki tabureye oturmadan önce zarif başparmağı ve işaret parmağıyla banknotlardan birini alıyor.

"Diğeri sende kalsın," diyor kesin bir dille. "Ben pahalı bir randevuyum." Önümüzdeki bir saat boyunca o güzel kıçını yanıma oturtsa da umurumda değil.

"O zaman ne olacak?" "Bir hamburger."

Kaşlarımı kaldırıyorum çünkü bu şimdiye kadar aldığım en az özen gerektiren randevu talebi. "Ve?"

"Eminim eninde sonunda bir içki daha isteyeceğim." Bana zayıf bir gülümseme veriyor ve benim sikim de aynı şekilde karşılık veriyor çünkü o ateşli.

Onun için seve seve dizlerimin üzerine çökeceğim ve sıcak istediği sürece onun tatlı küçük amını yalayacağım gibi.

"Bana karşı çok yumuşak davranıyorsun," diye hafifçe azarlıyorum. "Seni kimden çekip aldım?"

"Ne yazık ki, hiç kimse." Tüm vücuduyla nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. "Kötü bir günün ardından buradayım."

Çenemi kaldırıyorum. "Ah, bu tür bar ziyaretlerinden biri."

"Seninki ne?"

"Kör randevu talihsizliği."

Başını yana eğiyor. "Görücü usulü buluştuğun kişiyi çapalıyor musun?"

"Anlaşmamız sadece benimle oturmaktı. Pisliğin teki olmadığımdan değil."

Gözleri göğsümden aşağıya doğru cömert bir bakış atıyor ve bu da bana aynı fırsatı veriyor. Taşaklı bir kadın ve açıkçası nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok ama manzaranın cehennemini takdir edebilirim.

Düz beyaz tişörtü en azından D kuplarıyla doludur ve teni krem renginin mükemmel bir tonundadır - yavaş ol amına koyayım.

Bir kurtarıcıya ihtiyacım var, sikilmeye değil.

"Yani biri senin takılman gerektiğini mi düşündü?" Biramı dudaklarıma götürüyorum, arkadaşımın beni bu aptalca fikre ikna etmesine izin verdiğim için öncekinden daha fazla sinirleniyorum. "Hangisi?"

İçkimden bir yudum alıyorum ve güvenilir olup olmadığını anlamak için yeni suç arkadaşımın yüzünü inceliyorum.

Ve neon kırmızısı bir tabela bir anda ortaya çıkıp bana öyle olup olmadığını söylemeyeceğine göre, şansımı deneyeceğim.

"Uzun kollu gül gömlekli ve lale etekli sarışın."

Başını sallıyor. "Anladım. Bu benim kız kardeşim."

Gözlerim kafatasımdan fırlayacak gibi oldu. "Ne?" Kurtarıcım olduğunu düşündüğüm kadının dudaklarından anında bir kahkaha tufanı kopuyor ve ben ona ters ters bakıyorum. "Ciddi misin sen?"

"Belli ki bu barda oturan tek pislik sen değilsin."

"Görünüşe göre değil," diye mırıldanıyorum ama dudaklarımın hafifçe kıpırdamasına engel olamıyorum. "Geri kalan yüz dolardan on dolar düşüyorum."

Gülümsüyor ve sanki yüzünden parlıyor, çok güzel. Çok güzel.

Bu kelimeyi en son ne zaman kullandığımı

hatırlamıyorum. "Eminim onu geri

kazanabilirim."

"Nasıl emin değilim," diye cevap veriyorum. "Yeni sevgilinin taşaklarını iki dakika içinde patlatmak hoş karşılanmaz."

"Belki de ego okşamasıydı." Meraklı bir kaşımı kaldırdım. "Bunu düşünmene izin vereceğim."

Başımı ileri geri sallıyorum çünkü seksi, kendine güvenen ve iyi göründüğünü bilen birini seçmem gerekiyordu. "Baş belasısın. Belki de buraya gelip benimle oturman o kadar da iyi bir fikir değildi."

Benjamin'ini parmaklarıyla havaya kaldırdı. "Ben her zaman gidebilirim ve sen de yeni flörtünle utanmadan flört edebilirsin."

"Referansları alacağını sanmıyorum."

Yabancım gülümsüyor. "Şüpheli."

Aramızda birkaç saniyelik bir sessizlik geçtikten sonra yabancının kimliğini öğreniyorum ve bir tanışma randevusunun nasıl olması gerektiğini öğreniyorum. "Bana adını söylersen on dolarını geri veririm."

Dişlerini pelüş alt dudağına gömüyor ve lanet olsun, bu kadın cehennem kadar seksi. "Molly."

Bu basit isme inanamayarak alay ediyorum. "Saçmalık."

"Bahis mi?" Kaşları güvenle kalkıyor, belli ki kendi adını bile biliyor.

"Molly?"

"Evet."

"Düzenli olarak erkeklerle ölümüne sikişiyormuş gibi görünen biri nasıl olur da Molly ismini uydurur?"

Omuzlarını silkiyor. "Ailem biraz, diyelim ki... güvenliydi." "Peki ya siz?"

Molly beni selamlamak için içkisini kaldırdı. "Burada bir yabancıyla yüz dolar için oturuyorum, almayacağım, sadece tutacağım. Sen söyle."

"Sanırım azizi günahkarın yerine koymuş olabilirim."

"Böylesi daha eğlenceli, değil mi?" diye soruyor bardağının kenarından, küçük bir yudum almadan önce.

Elimde değil ama bu küçük çapkınlık oyununa devam etmek ve onunla birlikte oynamak istiyorum. Yapacak daha iyi bir şeyim yok ve daha ilginç bir şey ortaya çıkmışken boş evime geri dönmeyeceğimden eminim.

"Olabilir," diye kestirip atıyorum.

Molly dudaklarını yalıyor. "Biliyorsun... annem bana senin gibi erkeklerden bahsetti." "Gerçekten mi?" Bar tezgahına yaslandım. "Peki ne dedi?"

"Dövmeli erkekler tam bir şeytandır. Ve tüm ahlakınızı yok edecekler."

"Birkaç tanesini

parçaladım." "İyi olanları

var mı?"

"Umursadığımdan değil."

Molly biraz öne eğiliyor ve fark etti mi bilmiyorum ama durmazsa çok çabuk öğrenecek gibi görünüyor. "Kaç tane kalp var

Bu bozuk ahlakla birlikte sen de mi bozuldun?"

"Öğrenmek için fazla kalmıyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "İşim beni meşgul ediyor."

Çenesini kaldırıyor ve sonra bırakıyor. "Ah, bir fuckboy."

Sesi suçlayıcı değil ama yine de kendimi hareketlerimi savunurken buluyorum. "Güzel bir zaman," diye karşılık veriyorum. "Hiçbir şey için söz vermiyorum."

"En azından bu var. Ama eminim daha sonra bu pek hoş karşılanmayacaktır."

"Buna şahit olmak için etrafta olmam gerekirdi."

Molly diliyle yanaklarından birini dışarı itiyor. "Mhm... gizlice kaçıyorsun."

"Sanki bunu her hafta sonu yapıyormuşum gibi davranıyorsun."

Kıkırdıyor ve arkasına yaslanıp bardağını yanına alıyor ve beni uzaktan incelerken göğsüne sıkıştırıyor. "Tanışma randevusu bunun için mi?"

"Hayır," diyorum yavaşça. "O tamamen farklı bir şey içindi." "Lise buluşması mı?"

Kaşlarım çatıldı. "İnsanlar gerçekten hala bunlara gidiyor mu?"

"Bilmiyorum. Aklıma gelen ilk şey buydu." İşaret parmağını bardağından kaldırıyor ve beni işaret ediyor. "Peki... randevu ne için?"

"Düğün."

Molly bana yan gözle baktı. "Düğün için randevuya mı ihtiyacın var?"

Öne doğru eğildim, daha önce daha yakınken kaybettiği boşluğu telafi ettim. "Dinle tatlım... Eğer seksi olduğumu düşünüyorsan, çık ve söyle. Aksi takdirde, evet, bir randevuya ihtiyacım vardı. Bu en iyi arkadaşımın aptalca fikriydi ve ben bunu yapmayacağım."

"Çok seksisin," diye takılıyor hiç tereddüt etmeden. "Ama ben daha çok senin bir erkek gibi göründüğün gerçeği üzerinde düşünüyorum.

kendisi."

"Ah...şey, bu özel bir düğün. Gitmek istemediğim ama gideceğim bir düğün."

"Bu kadar özel olan ne?" "Eski

karımın."

Molly'nin yüz ifadesi düşer. "Oh."

Başımı sallıyorum ve biramdan büyük bir yudum alıyorum, Molly'nin evliliğime ne olduğu ve onun sadakatsizliği yüzünden suçu üstlendikten sonra neden kendimi bu boktan gösteriye zorladığım hakkında sorabileceği başka sorulardan kaçınıyorum.

Olivia bana iki güzel kız verdi ve sonra menajerimle yatmaya başladığında ve ben bir lansman partisinin ortasındayken paparazzileri kıçıma gönderdiğinde hayatlarımızı paramparça etti.

Medya, menajerim John'un beş yıldızlı bir otelde eşimle görüldüğü ve şaşırtıcı bir şekilde aynı gece iki sarışının benim önümde öpüşmeye başladığı haberinin sızmasının ardından ortalığı karıştırıyordu.

Görünüşe göre, bu hile yapmak.

Ancak hikayeyi doğrulamak ya da yalanlamak yerine John'un ağzını burnunu kırdım ve onu karıma geri gönderdim.

Şimdi, onunla evleniyor.

Ve kızlarımız düğünde, güzel elbiseleri içinde onları izlemem ve bütün gece onlarla dans etmem için bana yalvarıyorlar.

Bu fikir son derece mide bulandırıcı ve o gün Olivia ve John ile aynı füze fırlatma mesafesinde olmak istemiyorum.

Aslında, onlara en kötüsünden başka bir şey dilemiyorum.

"Görünüşe göre kafanı dağıtacak birine ihtiyacın var," diyor Molly meraklı gözlerle bakmak yerine.

"Sadece bir an önce bitmesini istiyorum."

"Şey, herhangi bir süper güç göstermediğiniz için, bu sizin için kartlarda görünmüyor."

"Peki siz ne öneriyorsunuz?"

"Kiliseyi yakmak hoş karşılanmayacaktır." "Bunu

düşündüm."

Molly elindeki yüz dolarlık banknota bakar. "Ya da bu parayı alıp bir elbise alabilirim ve sonra seninle gelebilirim."

Neye bulaştığını kesinlikle bilmemesine rağmen kendisini bir haraç olarak sunması yüzümü kaldırıyor.

Ancak, o tam olarak uyuyor.

Sarışınlardan hoşlanmıyorum, birincisi. Belki de Olivia sarışın olduğu ve ona dokunma fikri beni hasta ettiği içindir. Artı, aletim bir daha birine dokunmama grevine girdi, biri flört etmeye ya da yatağıma girmeye çalıştığında boxerımın içinde gevşiyor.

Molly, sikimin canının çektiği şeyin mükemmel bir versiyonu. Her ne kadar onu becermek istediğim bir şey olmasa da, sözde kız arkadaşım olarak ortaya çıkmakta gayet başarılı.

"Ne zaman olduğunu bile bilmiyorsun," diye karşılık veriyorum, bu fikre karşı olmasam da.

"Son zamanlarda çok fazla zamanım var," diye basitçe cevap veriyor. "Ayrıca, eğer senin eski sevgilinse bir şeyleri berbat etmiş olmalı."

"Ben olmadığımı nereden

biliyorsun?" "Çünkü gitmek

istemiyorsun." Gözlemci.

Akıllıca.

Ve seksi. Bu kız beni incelikle öğrenirken ve incelerken dalga geçmiyor, bu da beni biraz savunmasız hissettiriyor.

"Terapist falan mısın?"

Molly burnunu bana doğru kırıştırıyor. "Hayır, ben sadece bir şeyler bilen bir kadınım. Yine de karar senin. Ben bu tabureden kıçımı kaldırabilirim ve sen de sana nezaketle teklif edilen kör randevuyu getirebilirsin." Bana gülümseyerek göz kırpıyor. "Ama şunu söyleyeyim, ben daha eğlenceliyim."

Ona şüpheyle bakıyorum çünkü sorunumun çözümünün kelimenin tam anlamıyla yanı başıma düşmesi çok kolay olurdu. "Kimin için çalışıyorsun?"

"Hükümet," diye mırıldanıyor, viskisinin kalanını bitirip bardağı hafifçe bardağa vurmadan önce. "Ve bu kızın gitmesi gereken bir randevusu var."

"Randevu mu?"

"Bir pizza ve Netflix'te izlediğim diziyle birlikte."

"Ve sen onu bana tercih mi ediyorsun?" Bu soru aslında kulağa biraz kıskançlık gibi geliyor ve az önce ne kadar zavallı göründüğümü fark ediyorum.

Yine de böyle hissediyorum.

Ya da konuşma onun için biraz fazla gerçekçi oldu ve benim dramamla uğraşmak istemiyor.

"Bunu düşünmek için zamana ihtiyacın var," diye cevap veriyor ve teklifini kabul edip etmemem umurunda değilmiş gibi görünüyor. Eminim Molly'nin her gün peşinden koşan erkeklerle takılmak için pek çok fırsatı vardır.

"İstemiyorum." Ve bu iki kelime ben çok fazla düşünmeden ağzımdan çıkıverdi. Dediğim gibi, o benim sorunum için mükemmel bir çözüm. "Tam benim tipimsin."

"Öyle miyim?" Bu durum gururunu okşamamış gibi görünüyor, ki bu da onun bir erkeğin saçmalıklarına kolayca kanacak biri olmadığını kanıtlıyor.

Yine de söylediklerim doğru.

"Sanki herkes sana bunu söylüyormuş gibi konuşuyorsun," diye takılıyorum taburesinden kalkarken.

"Erkekler şu anda yapılacaklar listemde değil." "Nedenmiş o?"

"Çünkü patronum pisliğin teki." Ve öylece bırakıyor. "Burada bir trend var gibi görünüyor."

Molly omuzlarını silkerek, tüm sorunlarını ortaya döken açık bir kitap olmadığı gerçeğini ima eder. "Bu frenler. Ancak, iyi bir adam bana gece için biraz eğlence teklif etti, bu yüzden bu konuda çok fazla şikayet edemem."

"Eğer bu konuşmayı gecenin en önemli olayı olarak görüyorsan, tatlım, senin için üzülüyorum."

Gülümsüyor. "Yapma. Vibratörüm ve ben gayet iyiyiz."

Aletim seğiriyor çünkü onun utanmadan tek başına boşalmasını düşünmek muhtemelen bütün hafta boyunca düşündüğüm en çekici şeylerden biri. "Erkek arkadaşın yok, ha?"

"Yakın zamanda değil."

"Çok şakacısın."

Molly kalçalarımın arasına giriyor ve tonka fasulyesi ve vanilya gibi kokuyor. O yeşil gözler utanmadan bana bakıyor ve konuşmaya başladığından beri sikimin sertleşmeyi bıraktığını söyleyemem. "Seni asla kızdırmam. Sadece dürüst davranıyorum."

"O zaman neden birdenbire seni domaltmak ve ne kadar eğlenceli olabileceğimi göstermek istiyorum?"

"Flört
ediyorsun."
"Ben
gerçekçiyim."
"Bir centilmen gibi davranıyorsun çünkü henüz beni eve götürmeyi teklif etmedin."
Doğru.
İşte bu.
Abartılıyor.
Kalçasını tutmamak için avuç içimi uyluğuma koyuyorum. "Bunu düzeltmemi ister misin?"
Molly bunu birkaç saniye düşündükten sonra bana işkence etmeye karar veriyor ve "Bence önce senin sorununu çözmeliyiz, sonra belki benden hala hoşlanıyorsan bunu konuşabiliriz" diyor.
"Kulağa beni tekrar görmek istiyormuşsun gibi geliyor, bela."
Sırıtarak bana göz kırpıyor. "Şey, bana alaycı dedin ve ben sadece yardımcı olmaya çalışıyorum."
"Sana verebileceğim başka bir şey varken bacaklarını açarak kendini tatmin ettiğini söyleyerek. Bu konuda benim sınırlı miktardaki kısıtlamamı test ettiğini söyleyebilirim."
"Mantıklı kararlar veren birine benzemiyorsun." "Değilim,
ama bir muafiyet yapmak istiyorum."
"Ve *bu* muhtemelen on dakika önce beni gözlerinle becermen dışında bana söylediğin en güzel şeydi. "
"Kesinlikle bir iltifattı," diye itiraf ediyorum kendimi onun gözüne sokmak için düzenli bir nefes alarak.
Şimdilik.
Diğer zamanlarda serbest oyun.

Başka bir zaman olsa, dudaklarından çıkan her bir iniltiyi dinlerken arabamın arka koltuğunda gezmeyi teklif ederdim.

Molly ona verdiğim yüz dolarlık banknotu yavaşça bar tezgahının üzerine koyuyor ve orada duran elimin altına kaydırıyor. "Eğer bir etki yaratmak istiyorsan, küçük toplantın için mükemmel bir elbisem var." Sanki aklından korkunç bir şey geçmiş gibi kaşlarını çattı. "Ve adını hiç öğrenemedim."

"Kai." Ona doğum ismimi veriyorum çünkü eğer ona herkesin verdiği ismi verirsem Beni ararsa, sosyal medyada beni arayabilir ve kesinlikle karşına çıkacağım.

Artık oyunda çok fazla yer almıyor olabilirim ama dört kez dünya boks şampiyonu oldum. Gelecek vaat eden boksörleri destekleyerek toplumda varlığımı hissettirmeye devam ediyorum ama bir süredir dövüşmedim.

Kızlarım siyah gözlerden hoşlanmazdı. "Kai," diyor yavaşça, sonra başını sallıyor. "Tamam o zaman."

Arkama uzanıp kot pantolonumdan telefonumu çıkarıyorum. "Neden numaranı benim telefonuma yazmıyorsun, ben de sana detayları mesaj atarım."

Cep telefonumu uzattım ve hemen elimden alıp rakamları tuşladı, sonra geri verdi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Kai," diyor son bir ödüllü gülümsemeyle. "Belki sonra görüşürüz."

Ve sonra kişisel alanımdan geri çekiliyor ve çıkışa doğru arkamdan adım atıyor.

Telefonuma bakarak, rehberime girdiği numaraya bakıyorum.

Üzerinde de *Trouble* yazıyor. Evet.

Olacak.

MOLLY

I Bunu yapma.

Sadece konuşmak ve tüm hayatımı etkileyen güncel olayları aklımdan çıkarmak için, almadığım yüz dolar karşılığında yabancılarla bir barda oturmam.

Dahası, *daha* bir haftadır bile tanımadığım biriyle bir sürü yabancıyla birlikte düğüne gitmem.

Ama bu, barda Kai'ye evet dememi engellemedi. Gitmeyi önerdim çünkü ne kaybedecektim ki? O gün zaten işimden kovulmuştum çünkü patronum en yeni maskara markası ve mükemmel at kuyruğunun nasıl yapılacağı hakkında yazmadığım için bana kızmıştı.

Jonathan'ın yazmamı istediği güzellik ve moda köşelerinden bıkmıştım. Bu konuda yaptığımız konuşmalar o kadar çoktu ki saymakla bitmezdi ve daha fazlasını yazmam için yaratıcılığımı küçümsüyordu.

Classy AF, Kaliforniya'daki en yeni blog ve kadın dergisi olsa da ben daha fazlasını diledim. İyi para kazandıran bir işti ama dört yılımı bu işe verdim.

Aynı şeyleri yazdığıma dair serzenişlerim ve şikayetlerim kulak ardı edilirken.

Ben de şansımı denedim.

Bu şans bana işime mal oldu ama başka bir iş bulacaktım. Jonathan belli ki nasıl hissettiğimi umursamıyordu çünkü Jennifer adaletsizlik, cinsiyetçilik ve ırkçılık üzerine yazılar yazmaya başladığında sadece bir yıldır orada çalışıyordu. Her şey kimin daha iyi flört edebileceğine bağlıydı ve bu benim yapacağım bir şey değildi.

Jonathan bir araçtı, kadın çalışanlarının ilgisine bayılan biriydi ve ben gururumu koruyarak ona bunu verecek biri değildim, bu yüzden yazımı yazdım.

Beni kovdu.

Hikayenin

sonu.

Ancak Kai, saçları köpüklü ve sakalları mükemmel bir şekilde kesilmiş siyah takım elbisesiyle beni almaya geldiğinde, hayatımın bu bölümü şu anda güçlü bir düşünce bile değil.

Adam cehennem gibi ateşli.

Kesinlikle geçmişte çıktığım tiplerden değil ama bu öyle bir şey değil. Yapacak farklı bir şeye, normlarımı değiştirecek bir şeye ihtiyacım vardı çünkü bunu çok fazla yapacağımı hissediyordum. Bu yüzden tıpkı *Classy AF* için yazdığım makalede yaptığım gibi bu şansa da atladım.

İyi ki de yapmışım.

Omuzları takım elbise ceketini dolduruyor ve siz daha ona aşık olduğunuzu anlamadan kalbinizi parçalara ayıracak tipik bir kötü çocuk gibi görünüyor.

Onunla ilgili her şey siyah.

Saçları, kenarlı çene çizgisi boyunca uzanan kirli sakalları; gök mavisi gözleri hariç her şey, çoktan boyumdan aşağı düşmüş.

Bu gece klasik giyindim. Yere kadar inen ve sol uyluğumun üst kısmına kadar gelen yüksek bir yırtmacı olan siyah bir elbise. Elbisemin askıları omuzlarımın üzerinde duruyor ve hafif olması ve çok fazla terlememem için şeffaf bir saten malzeme kullanılmış.

"Kahretsin, çok güzelsin," diyor bakışları elbisemin kalçamın bir kısmını ortaya çıkaran yırtmacına kayarken. "Neredeyse üzerine başka bir şey giymeni söyleyecektim ama bu kolay kolay unutulacak bir şey değil."

Gülümsüyorum, elimde değil.

Bu adam onunla ilk tanıştığım andan beri kendimi muhteşem hissetmemi sağladı. Bir ilişki aramıyorum, ama bu kadar çekici bir adamla böyle aniden gelirse bir ilişkiyi geri çevirmeyeceğim.

"Teşekkür ederim," diye yanıtlıyorum. "Zaten değişmemi isteyeceğini de sanmıyorum." Mavi gözleri benimkilere kayıyor. "Bu elbiseden çıkmak zor olacak ve biraz yardıma ihtiyacım olacak."

O mavi derinliklerde şehvet gibi bir şey oluşuyor ve ben onun ne düşündüğünü çok iyi biliyorum. Eğer bu adam beni yarı çıplak yakalarsa, asla düğüne gidemeyiz. Bir hamle yapacağını biliyorum. Bu adam dünyaya bir bok vermeden güven yayıyor. Ben o sırada ya da sonrasında yaşayabileceğim duyguların parçalarını toplarken, onun istediğini alacağını biliyorum.

Zaten yeterince stres yaşıyorum.

"Gitsek iyi olacak," diyor sonunda, daha sonra başımızı derde sokacak dürtülerle hareket etmeyelim diye. "Hazır mısın?"

Başımı salladım. "Öyleyim."

Kai, ben kaldırıma çıkıp son derece keskin siyah Audi'sinin yolcu tarafındaki kapısına varmadan önce benim verandaya inmemi bekliyor. Kapıyı açmak için elini bana doğru uzatıyor ve bir anlığına bayıldığımı düşünüyorum çünkü daha önce kimse benim için bunu yapmamıştı.

"Teşekkür ederim," diyorum içeride otururken. Arkamdan kapıyı kapatıp aracının ön tarafına geçerken serin deri koltuklar vücuduma harika bir his veriyor ve arabada yanıma oturmadan önce giydiği siyah takım elbiseyi içime çekmem için bana özel bir an daha veriyor.

Arabayı çalıştırıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan otoyolda sessizlik içinde ilerliyoruz. Radyosunda bir rock grubu çalıyor ama o kadar kısık ki Kai sessizliği bozmadan önce kimin şarkı söylediğini anlayamıyorum.

Sol elini kalçasına dayayıp sağ elini direksiyonda tutarak, "Bazı kurallarımız olmalı," diyor.

"Tamam."

Bana hızlı bir bakış fırlattı. "Kendini rahatsız hissetmeni istemiyorum."

Demek istediğim, varlığının zaten beni biraz tedirgin ettiğini düşünmüyorsa, kendisine yeterince kredi vermiyor demektir.

"Aklından ne geçiyordu?" Bu kuralların neler olabileceğini merak ederek soruyorum.

"Şey..." Duraksıyor ve birkaç saniye geçtikten sonra tam olarak emin olmadığını anlıyorum.

"El ele tutuşmak iyi olur," diye cevap veriyorum yardımcı olmak için. "Bence bu beklenen bir şey ve biri ne kadar zamandır birlikte olduğumuzu sorarsa hikâyemizi doğru anlatmalıyız."

"Birini düğüne getirmek için ne kadar süre çıkmanız gerekir?"

Hiçbir fikrim yok.

"Altı ayın iyi bir süre olduğunu düşünüyorum."

Başını salladı. "Çocuklarımla ilgili bir sorun olacak ve seni tanımayacaklar."

Gözlerim biraz açılıyor ve aktif olarak bana bakmadığına seviniyorum çünkü hiç çocuğu olduğundan bahsetmemişti.

Kapanacak bir şey değil, değil.

Ancak, bunu beklemiyordum.

"Kaç yaşındalar?" Bu soruyu sorduğum için kendimi ısrarcı hissediyorum ama yine de tüm temellerimizi kapsadığımızdan emin olmak istiyorum. Biri bana ayrıntılı bir soru sorsa kesinlikle bu sorunun cevabını bilmem gerekirdi.

"Yedi ve beş," diye yanıtlıyor. "İki kızım var. Bria ve Lark." "Bu isimleri seviyorum."

"Eski sevgilim onları Pinterest'te bulmuş."

Doğru.

Ağzında ekşi bir tat bırakmış gibi görünüyor. Bu da demek oluyor ki bu benim için daha kolay olacak. O duygusal olarak bağlanamıyor ve ben de bu geceyi yapacak bir şey olarak değerlendirebilirim. Belki yazar falan arayan biriyle tanışırım, kim bilir?

"Bilmem gereken çılgın aile üyeleri var mı?" Bastırıyorum, çünkü burada kimlerin olacağını bilmiyorum.

"Sadece Myles adında aptal bir en iyi arkadaş." "Ah, sana tuzak kuran kişi."

"Bu o olmalı." Dudaklarımı itiyorum ve başımı sallayarak pencereden dışarı bakıyorum. Bu biraz garip olacak. "Yapmamı istemediğin bir şey var mı?"

Bu adam bu kadar saygılı olmayı bırakmazsa, içkiyi fazla kaçırırsam kendimi aptal durumuna düşüreceğim.

"Aklıma gelen bir şey yok," diye kestirip atıyorum, sinirlerimin yavaş yavaş yükselmeye başladığını hissediyorum çünkü daha önce hiç kimsenin kız arkadaşı gibi davranmadığım halde bunun zaman geçirmek için bir şey olacağını düşünerek bu işe girmiştim.

"Nerede tanışmıştık?"

"Bir bar." Ona bir bakış attım. "Bu doğru olsa iyi olur."

Kai benim sataşmalarıma tepki vermiyor ama sakin yüzünü yoldan ayırmıyor. Eski karısının düğününe girerken gergin olup olmadığını ya da belki de onu evli görmek istemediğini merak ediyorum.

Açıkçası onun bu konudaki duygularından bihaberim. Bununla birlikte, içine girdiğimi bile bilmediğim bir ilişkide üçüncü tekerlek olabileceğimi hissetmekten kendimi alamıyorum.

"Yapmamı istemediğin bir şey var mı?" Parmaklarımı ya da ayaklarımı kıpırdatmamaya çalışarak soruyorum. "Konuşmamam gereken biri var mı?"

"Hayır."

Aramızdaki hava değişti ve bunu yaptığım için küçük bir pişmanlık hissi omurgamdan yukarı doğru süzülmeye başladı.

"Uymamı istediğiniz kurallar var mı?"

"Sadece bana deliler gibi aşıkmışsın gibi davran ve aramız iyi olsun."

Kaşlarım çatıldı çünkü *bu* planın bir parçası değildi. "Organik olarak, umarım."

"Normalde nasıl davranırsanız öyle."

Sessiz bir nefes alıyorum çünkü burada görevimin ötesine geçmiyorum. Bu adamı özgüven sorunu olan bir kadın gibi hırpalamayacağım. Onu çok çekici buluyormuşum gibi davranacağım kısım zor olmayacak ama fiziksel olarak ne istediğini hâlâ bilmiyorum.

"Yani, yanaktan öpücükler."

Çevremden Kai'nin bana baktığını görüyorum. "Aşık olduğun erkekleri sadece yanaklarından mı öpüyorsun?"

"Aşık olduğumu kim söyledi?" Başımı tekrar ona çeviriyorum, bana bunun nasıl sonuçlanacağını anlatması için onu zorluyorum çünkü hâlâ çok belirsiz.

"Öyle olmak zorundaydın."

"Nedenmiş o?"

Kai'nin bakışları dikkatini tekrar yola çevirmeden önce tekrar elbisemin ön kısmına düşüyor. "Henüz hiçbir erkeğin seninle evlenmeye çalışmamış olması mümkün değil."

Eski sevgilim beni aldattığını öğrenmeden önce bunu yapmıştı ama o dram dolu hikayeye girmeyeceğim.

"Belki de onlara bir şans vermedim."

"Kendini sert biri gibi gösteriyorsun Molly, ama senin adın *Molly*."

"Ne olmuş yani?" Daha önce hiç kimse ismime bakarak karakterimi yargılamaya çalışmamıştı ama alınmadım. Bu konuda bu kadar emin olması beni daha çok eğlendirdi.

"Dışarıdan çok seksi göründüğünüzün farkındayım," diyor, "ama içiniz de çok tatlı olmalı."

Haksız olmasa da alay ediyorum ama cevap vermiyorum. Kardeşim de Kai gibi. Konuşmak istemediği bir şey olduğunda belirsiz bir konuşma tarzı var ve bu beni b a z e n kesinlikle çıldırtıyor.

Başka bir deyişle, ben buna alışkınım.

"Öyle değil mi?" Kai'nin sözlerindeki emin olmayan tonu duyduğumda kazandığımı anlıyorum.

"Bunun bir önemi yok," diye cevap veriyorum, aynı bulanıklıkla. "El ele tutuşmak isteyip istemediğini ve elimi kalçana koymamdan ya da kulağına edepsiz bir şeyler fısıldamak için eğilmemden rahatsız olup olmadığını bilmem gerekiyor, oysa ben sana sadece önümüzdeki iki dakika içinde bana bir içki daha getirip getiremeyeceğini soruyorum."

Kai'nin arabasının yanından kıkırdamaya benzeyen derin bir gümbürtü havayı yarıyor ve gerçekten de o olduğunu görmek için bir bakış atıyorum.

Kulağa harika geliyor, yalan söylemeyeceğim. Ancak, bu adam kötü bir ilişkinin kalıntılarını yaşıyor gibi görünüyor.

"Tüm bunlarla aram iyi," diyor. "Aslında, bunu teşvik ediyorum."

Okumaya devam et *Huysuz Babanın Bebeği*.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.